

Torsdag den 26. maj 2011 (D)

1

100. møde

Torsdag den 26. maj 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:

Forespørgsel til forsvarsministeren om koldkrigsforskning.

Af Jesper Langballe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 04.05.2011. Fremme 06.05.2011. Forhandling

24.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 64 af John Dyrby Paulsen

(S), Pernille Frahm (SF) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslag til

vedtagelse nr. V 63 af Karsten Nonbo (V), Jesper Langballe (DF),

Helge Adam Møller (KF) og Villum Christensen (LA)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 40 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om kommunernes økonomi.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011. Forhandling

25.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 65 af Line Barfod (EL),

Rasmus Prehn (S), Meta Fuglsang (SF) og Morten Østergaard (RV).

Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Sophie Løhde (V), Hans Kristian

Skibby (DF), Rasmus Jarlov (KF), Villum Christensen (LA) og Pia

Christmas-Møller (UFG)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om randzoner.

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 24.02.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betænkning

11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån til yngre jordbrugere m.v. (Nedlæggelse af ordningen med statsgaranti for lån til yngre jordbrugere).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 24.02.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betænkning

18.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Tillægsbetænkning

24.05.2011).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, fiskeriloven og lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder. (Kontrolkampagner, kontrol med kosttilskud, fødevaremyndighedens organisatoriske opbygning, gebyrfinansieret kontrol, digital kommunikation m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 17.03.2011. 1. behandling 05.04.2011. Betænkning

18.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinerfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 31.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betænkning

11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om pligtaflevering af offentliggjort materiale. (Ophævelse af revisionsklausul).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 12.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning

04.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. (Ændring af styrelse af visse uddannelsesinstitutioner samt fusion af Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole, Danmarks Designskole og Det Kongelige Danske Kunstakademis Konservatorskole m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 31.03.2011. Betænkning

11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Salg af almene boliger, etablering af dagligvarebutikker i tilknytning til ældreboliger m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 06.04.2011. 1. behandling 29.04.2011. Betænkning

17.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Konsekvensændringer på det sociale område som følge af Barnets Reform m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 30.03.2011. 1. behandling 12.04.2011. Betænkning

12.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af officielle ordener og medaljer.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.03.2011. 1. behandling 17.05.2011. Betænkning

19.05.2011).

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 75:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af pointsystem i forbindelse med tildeling af permanent opholdstilladelse.

Af Marianne Jelved (RV), Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Per Ørum Jørgensen (KD) og Christian H. Hansen (UFG).

(Fremsættelse 22.02.2011. 1. behandling 29.03.2011. Betænkning 17.05.2011).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2011. 1. behandling 12.04.2011. Betænkning 24.05.2011).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 15.04.2011. 1. behandling 10.05.2011. Betænkning 19.05.2011).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bedre vilkår for private leverandører af tilbud efter serviceloven).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 06.04.2011. 1. behandling 29.04.2011. Betænkning 19.05.2011).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Udlisitering af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud m.v. til private leverandører).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 29.04.2011. 1. behandling 05.05.2011. Betænkning 19.05.2011).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering.

(Ændret kommunal medfinansiering af sundhedsvæsenet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 30.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betænkning 19.05.2011).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.04.2011. (Omtrykt). 1. behandling 06.05.2011. Betænkning 24.05.2011).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.04.2011. 1. behandling 05.05.2011. Betænkning 24.05.2011).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udvidet adgang til offentlige registre og elektroniske patientjournaler m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 23.03.2011. 1. behandling 31.03.2011. Betænkning 18.05.2011).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre tilbuddene på landets voldtægtscentre.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2011).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejdskommissoriet for Institut for Menneskerettigheder.

Af Pia Adelsteen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2011).

23) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til udenrigsministeren og integrationsministeren om EU's indflydelse på dansk udlændingepolitik.

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 16.12.2010. Fremme 11.01.2011).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om at gøre sproget på offentlige hjemmesider og i offentlige breve, vejledninger, formularer og lign. mere forståeligt for borgerne.

Af Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2011).

25) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til videnskabsministeren om vidensspredning.

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Anmeldelse 13.04.2011. Fremme 15.04.2011).

Kl. 10:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:**Forespørgsel til forsvarsministeren om koldkrigsforskning.**

Af Jesper Langballe (DF) m.fl.

(Anmeldelse 04.05.2011. Fremme 06.05.2011. Forhandling

24.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 64 af John Dyrby Paulsen

(S), Pernille Frahm (SF) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslag til

vedtagelse nr. V 63 af Karsten Nonbo (V), Jesper Langballe (DF),

Helge Adam Møller (KF) og Villum Christensen (LA)).

Kl. 10:00

Afstemning**Formanden :**

Forhandlingen er sluttet. Og vi skal her stemme om de stillede forslag til vedtagelse, hvor der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 63 af Karsten Nonbo (V), Jesper Langballe (DF), Helge Adam Møller (KF) og Villum Christensen (LA), og der kan stemmes.

Hvis der er flere, der ønsker at stemme, er det en god idé at være i salen til tiden, og når man er i salen, behøver man ikke at løbe, for så er man i salen, og så skal vi nok vente. Men det er en god idé at være her, når mødet begynder, hvis man vil have indflydelse på resultaterne.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 52 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 63 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 64 af John Dyrby Paulsen (S), Pernille Frahm (SF) og Niels Helveg Petersen (RV) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 40 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om kommunernes økonomi.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011. Forhandling 25.05.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 65 af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Meta Fuglsang (SF) og Morten Østergaard (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 66 af Sophie Løhde (V), Hans Kristian Skibby (DF), Rasmus Jarlov (KF), Villum Christensen (LA) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Der er også her tale om afstemning. Forhandlingen er sluttet, og vi skal stemme. Der foreligger to forslag.

Vi stemmer først om forslag til vedtagelse nr. V 66 af Sophie Løhde (V), Hans Kristian Skibby (DF), Rasmus Jarlov (KF), Villum Christensen (LA) og Pia Christmas-Møller (UFG), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 62 (V, DF, KF og LA), imod stemte 52 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 66 er vedtaget.

Dermed er forslag til vedtagelse nr. V 65 af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Meta Fuglsang (SF) og Morten Østergaard (RV) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om randzoner.

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 24.02.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betænkning 11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF og KF), imod stemte 1 (LA), hverken for eller imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån til yngre jordbrugere m.v. (Nedlæggelse af ordningen med statsgaranti for lån til yngre jordbrugere).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 24.02.2011. 1. behandling 15.03.2011. Betænkning 18.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Tillægsbetænkning 24.05.2011).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Værsø, hr. Bjarne Laustsen har ordet.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Vi har jo haft sagen tilbage i Fødevareudvalget mellem anden og tredje behandling med henblik på at se på, om det enten var muligt at finde et flertal, der ville lave en beretning, eller, som det nu er blevet til, stille et ændringsforslag, som jeg selvfølgelig håber man vil støtte.

Det, der er problemsættet, er, at regeringen i lang tid har haft overvejelser om at fjerne den ordning, der har været gældende siden 1967, hvorefter man kunne hjælpe yngre jordbrugere ind i et erhverv, hvor priserne bare stiger, stiger og stiger. Lige pludselig vil man ikke hjælpe yngre landmænd ind i erhvervet mere. Man afskaffer simpelt hen ordningen. Men man kommer med nogle forblomme-

de ord om, at man godt vil prøve at se på det, så der kan komme en ordning, og man vil bl.a. drøfte det forslag, som Landbrug & Fødevarer selv er kommet med. LandboUngdom er også kommet med noget, og senest har økologerne været ude at sige, at der er behov for at finde en eller anden ordning, hvis man vil styrke erhvervet.

Erhvervet er jo tyngt af meget gæld, og der er behov for et generationsskifte og behov for handler af en lang række landbrug. Derfor er det underligt, at regeringen, som ellers påstår, at de vil landbruget, fødevarerhvervet, fødevareklyngen det vel, på den ene side siger, at man vil afskaffe den her ordning, og at den eksisterende ordning ikke kan køre videre, fordi der er nogle problemsæt, og på den anden side siger, at man vil lave en ny ordning, men man kobler ikke de to ting sammen.

Her er det, at vi siger i vores ændringsforslag, at det, det drejer sig om, er, at regeringen bliver pålagt at komme med et forslag, når vi starter den nye samling. Det vil Dansk Folkeparti ikke være med til, selv om de ellers tidligere har udtrykt sympati for sådan nogle tanker og har sagt, at vi eventuelt kunne skrive en beretning, som her har samme retsvirkning. Men det vil man ikke være med til.

Derfor kan jeg selvfølgelig godt se, at det bliver svært at få vedtaget vores forslag, men ikke desto mindre synes jeg, det er besynderligt, at man påstår, at man vil hjælpe et erhverv, og man siger, at man vil afskaffe den gamle ordning og lave en ny ordning, men man tager sig ikke sammen til at gøre noget som helst. Det synes jeg simpelt hen er for ringe. Men nu har man mulighed for at bevise det, ved at stemme for det forslag som Socialdemokratiet, Enhedslisten og SF har stillet. Det skal jeg selvfølgelig anbefale at man gør.

Kl. 10:06

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Hr. René Christensen, kort bemærkning til hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 10:06

René Christensen (DF):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Bjarne Laustsen, som jeg jo ellers har stor respekt for og et godt samarbejde med: Hvad var det her for en gang vrøvl? Det er korrekt, at forslaget har været tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, men hvad var det, der skete?

Det er vi nødt til at sige, når ordføreren står heroppe og siger, at der ikke var nogen, der ville lave en beretning. Da vi havde haft ministeren i samråd den 18., sagde Dansk Folkeparti, at vi gerne så, at vi fik lavet en beretning, så vi kunne holde ministeren op på det, ministeren sagde. Det var der simpelt hen ikke flertal for. Man ønskede ikke fra hr. Bjarne Laustsens side at lave en beretning på det tidspunkt. Nej, man ønskede, at vi skulle stå her i dag og stemme om det.

Derfor har vi fra Dansk Folkepartis side skrevet det her ind i bemærkningerne til lovforslaget, det, som ministeren sagde på samrådet. Men at stå her og sige, at vi ikke ønskede at lave en beretning sammen med Socialdemokratiet og eventuelt SF og andre i udvalget, er simpelt hen usandt, og jeg mener ikke, at ordføreren kan være bekendt at stå og sige det her fra Folketingets talerstol, når det simpelt hen ikke passer.

Kl. 10:07

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen, kort bemærkning.

Kl. 10:07

Bjarne Laustsen (S):

Det, det handler om, er, hvornår man skal lave en beretning. Forinden havde regeringen og Dansk Folkeparti, formoder jeg, lavet en aftale om at afskaffe YJ-ordningen. Det er der et langvarigt udvalgsarbejde i forbindelse med at finde ud af. Landbrug & Fødevarer kommer også forholdsvis sent i forløbet med deres eget forslag, og

det beder vi om en kommentar til. Vi beder også om få fundet ud af, om den model, som Landbrug & Fødevarer selv er kommet med, kan bruges, men det kan ministeren ikke nå at opklare. Det er jo derfor, det er vigtigt at få sagt, at vi kunne få lavet en af to ting, og det var en beretning eller et ændringsforslag, og derfor har processen været sådan. Men det er i hvert fald en faktuel kendsgerning, at i sidste omgang, hvor vi tog sagen tilbage mellem anden og tredje behandling, har Dansk Folkeparti afvist at lave en beretning.

Kl. 10:08

Formanden :

Så er det hr. René Christensen. Der skal være ro i salen for at påhøre den, der har ordet. Værsgo.

Kl. 10:08

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan, at det ikke er ret længe siden, at vi havde behandlingen her i salen. Der kan jeg tydeligt huske at alle partier jo var enige om, at den her ordning skulle slutte, da den ikke længere kunne bære i sig selv. Det er vi jo enige om. Så drejer det sig om at komme videre herfra. Det er vi også enige om. Ministeren har sagt det i et samråd. Dansk Folkeparti rakte hånden frem efter samrådet og sagde, om ikke vi skulle få holdt ministeren op på det, som ministeren sagde. Jeg har fuld tillid til, at ministeren står ved det, han sagde. Derfor foreslog Dansk Folkeparti netop at lave en beretning, som holdt ministeren op på det.

Det ønskede man ikke, man ønskede at skulle have debatten her nede. Man ønskede, at man skulle have en afstemning om det. Det her er ikke andet end signalpolitik. Det er ikke, fordi man ønsker noget som helst for de yngre landbrugere. Det er, fordi man ønsker at vise en konflikt, hvor det vises, at Socialdemokratiet vil de yngre landmænd, og at regeringen ikke vil.

Nej, vi vil faktisk gerne have lavet noget reel politik med det her. Derfor har vi også fået skrevet ind i vores bemærkninger her, at ministeren skal invitere – og endda invitere alle ordførere. Vi har ikke engang skrevet, at det skal være dem, som stemmer ja til forslaget. Vi har faktisk været så åbne, at vi mener, at vi skal diskutere det her i hele Folketinget, i hele kredsen, da det kan gavne erhvervet, som er presset.

Kl. 10:09

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at det var en fortaleselse fra hr. René Christensen. Det er i hvert fald ikke en beretning, man har skrevet, det er en betænkning. For mig er det noget ganske andet, for der ligger ikke det i den, at man forpligter regeringen til noget som helst. Man kommer med nogle forblommede ord om, at man vil se på sagen osv. osv. Det, vi ved i den her sag, er, at hos økonomi- og erhvervsministeren er der en indædt modstand mod en sådan ordning som den her, og det er der også i Finansministeriet. Jeg tror ikke, at det er en blomst, der har groet i fødevareministerens baghave. Derfor ved vi, at de beslutninger om at lave en sådan ordning ligger andre steder end hos hr. René Christensen og fødevareministeren.

Det er jo derfor, at det er vigtigt, at Folketinget spørger regeringen – og der er et bredt flertal om en ordning for et betydningsfuldt gammelt erhverv som landbruget – hvordan man kan få nye mennesker ind i erhvervet, og det skal vel at mærke være med en ordning, der er selvfinansierende, selv bærende og robust, således at den kan klare de konjunkturudsving, der altid vil være inden for et erhverv, også inden for landbruget. Det har Dansk Folkeparti vist i dag at de ikke vil være med til.

Kl. 10:10

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Der er megen summen i salen. Jeg kan godt nævne navne på de personer i salen, som man kan høre tale, hvis det skal være nødvendigt, så jeg beder hver enkelt om at dæmpe sig.

Værsgo.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Tak. I lighed med Socialdemokratiets ordfører er jeg forundret over, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke er mere imødekommende over for det ændringsforslag, som vi har behandlet mellem anden- og tredjebehandlingen, også set i lyset af at loven jo alligevel ikke skal træde i kraft før i 2012. Derfor er der jo vitterlig rimelig god tid til, at vi kunne tage et nyt lovforslag, en ny model i næste samling, så jeg synes ikke, at der er megen imødekommethed fra ministerens side.

Det må vel stå ret klart, at vi jo i den grad ville komme til at skulle tage stilling til fugle på taget, hvis det var sådan, at vi skulle gå ind for ministerens forslag, som det ligger her, altså forstået på den måde, at vi jo så skulle sige ja til at nedlægge ordningen, men i øvrigt ikke ved noget som helst om, hvad vi får i stedet. Det er naturligvis ikke tilfredsstillende, og det er altså ikke udtryk for ret stor samarbejdsvilje, at man ikke vil tage en ny runde om det her, når tiden i høj grad er til det, som det er nu.

Der er et andet emne, jeg godt vil rundt om og spørge ministeren om. Jeg har jo stillet et spørgsmål, spørgsmål nr. 41, om ministeren vil sørge for, at økologerne er med blandt de organisationer, der bliver indkaldt, altså sådan, at Landbrug & Fødevarer, LandboUngdom og økologerne er med der. Svaret tager jeg som udtryk for et løfte fra ministeren om, at økologerne kommer med til en sådan forhandling, men bare for en sikkerheds skyld vil jeg godt her have ministerens udlægning af svaret og have et klart svar på, om økologerne bliver inviteret på lige fod med Landbrug & Fødevarer og LandboUngdom.

Kl. 10:13

Formanden :

Tak. Hr. Per Clausen frafaldt, forstod jeg. Så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører for sig selv.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Christian H. Hansen (UFG):

Jeg skal bare kort sige, at det også for mit vedkommende vækker nogen forundring, også på baggrund af de svar, der er kommet på de to sidste stillede spørgsmål, at man ikke ligesom har erkendt, at man skulle speede op for det her og komme på banen med en ny ordning, som kunne træde i kraft, og jeg vil da appellere til, at det ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, SF og undertegnede, bliver vedtaget.

Jeg kan så se, at ministeren har planer om, at der skal kigges på en ny ordning, der skal bare gå endnu længere tid, det skal trækkes endnu længere ud, der skal nogle nye møder til, og måske bliver det sådan, at når den nye samling i Folketinget kommer, bliver der måske lavet en ordning, hvis der kan opnås enighed. Men når og hvis ministeren kommer i gang – det kan så også være, at det på det tidspunkt er en anden minister – vil jeg i hvert fald appellere til, at man får økologerne med ind og kigger på i den her ordning, om man ikke kan rette den lidt mere hen imod, at dem, der vil drive landbrug på en mere miljøbevidst og måske også mere økologisk måde, får lov til at få nogle elementer ind i det her. På den måde kunne vi også frem-

me det økologiske landbrug lidt mere i Danmark, nemlig ved at give dem nogle muligheder for at komme med i sådan en ordning.

Så jeg håber på, at man i hvert fald, når man kommer til forhandlingerne, gør det her, og så håber jeg også på, at ministeren, efter han har hørt de her gode argumenter fra talerstolen, går op og siger, at regeringen selvfølgelig stemmer for det ændringsforslag, som ligger fra os tre. Tak.

Kl. 10:15

Formanden :

Tak til hr. Christian H. Hansen. Fødevareministeren har bedt om ordet.

Kl. 10:15

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg skal bare lige kort sige, at det er underligt, hvis der er nogle, der i dag er imod, at vi afvikler en model, som alle er enige om ikke kan fortsætte. Måden, den er bygget op på, betyder jo, at den ikke kan fortsætte. Så jeg har svært ved at forstå, hvorfor man i dag er imod, at man stopper sådan en model. Vi er enige om, at vi gerne vil se på en ny model. Landbrug & Fødevarer og LandboUngdom ville gerne have tid til selv at komme med et forslag. Det er de kommet med for 10-12 dage siden. Vi ville gerne undersøge, hvad man gør i de andre lande. Der foreligger nu også en analyse af, hvordan man tackler det her spørgsmål i de andre lande.

Jeg har som sagt møde med dem i den her uge, og så ser vi på, hvordan der eventuelt kan laves en ny model. Kravet er, og det er vi jo også alle enige om, at den skal være selvfinansierende, altså uden statsstøtte. Jeg må sige, at til dato har jeg ikke hørt fra økologerne, at de har vist interesse i det her spørgsmål. Hvis jeg gør det, vil jeg selvfølgelig overveje, for så vil det være naturligt, at de er med. Jeg har bare ikke hørt fra dem om det her emne til dato.

Kl. 10:16

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning til fødevareministeren.

Kl. 10:16

Bjarne Laustsen (S):

Der er intet som helst underligt i at afskaffe en ordning, hvis det er sådan, at det for det system, der har været, er forpasset, og der er behov for at tænke nyt. Det, der er problemet her, er, at regeringen siger, at de vil afskaffe en ordning uden at sætte noget andet i stedet, og så står man samtidig og siger, at man kigger på det, og at man skal snakke med dem og dem. Jamen hvorfor er der ikke nogen sammenhæng? Det er over et år siden, man begyndte at snakke om at afskaffe den her ordning, og hvis det virkelig er, at det ligger regeringen og Dansk Folkeparti meget på sinde, hvorfor er man så ikke kommet med det forslag?

Vi har spurgt til, om det var muligt at regne det forslag igennem, som Landbrug & Fødevarer selv er kommet med. For vi er enige i, at det her ikke skal koste statskassen penge, men vi vil gerne have en ordning, og vi kan se, at landbruget ikke bruger den ordning, som Økonomi- og Erhvervsministeriet har med hensyn til vækstkaution, og derfor er det tydeligvis et erhverv, der har behov for nogle andre konstruktioner.

Det er derfor, jeg også gerne vil spørge ministeren, om han har opbakning til sit forslag i regeringen, for jeg tror ikke, det er fødevareministeren, der kommer til at bestemme den her sag. Jeg tror, det er økonomi- og erhvervsministeren og til slut finansministeren, der kommer til at bestemme, om der kommer en ordning på det her område eller ej.

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 10:18

dårlig situation at være i, at vi bare skulle sige ja til at afskaffe ordningen, og så var vi i øvrigt fuldstændig på herrens mark og i lommen på ministeren, med hensyn til hvad det så var, der skulle indføres i stedet for. Så længe tror jeg da alligevel at ministeren har været i politik, at ministeren må vide, at det er en model, man kun går ind for, hvis man bliver tvunget til det sådan med armen vredet om på ryggen, og der er vi altså ikke endnu.

Kl. 10:18

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Der er vist ikke grund til at referere tidsforløbet yderligere. LandboUngdom ønsker at fortsætte med den her model i 2011, og det giver os 2011 til at finde løsninger. Som sagt arbejder vi i dag – der er et forslag i det her Folketing – på at afskaffe noget, som alle er enige om ikke kan fortsætte, det er egentlig ret logisk. Og det er underligt, at det kan tage så meget debat.

Med hensyn til det fremadrettede har jeg været inde på det: Det er det, vi arbejder på. Og når vi har nogle modeller, som vi lægger frem, og som jeg lægger frem og vil debattere med Fødevareudvalget, er det selvfølgelig nogle modeller, som vi i regeringen står bag.

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Bjarne Laustsen (S):

Det vil sige, at regeringen fuldstændig afviser den model, som Landbrug & Fødevarer selv er kommet med, der indeholder de samme ting, hvor de siger, at den også skal være selvfinansierende og selv bærende, og jeg vil gerne føje til, at den også skal være robust, således at den kan bruges i både opgangstider og nedgangstider. Det er jo det problem, vi har set med den gamle ordning, nemlig at når der er færre, der abonnerer på ordningen, så bliver den vanvittig dyr for dem, der har været i den. Det er vi sådan set enige i, men vi synes bare, at det, når regeringen på det ene tidspunkt siger, at man vil afskaffe en ordning, er underligt, at man så ikke vil komme og sætte noget andet i stedet, når de siger, at det er det, de vil. Og det er derfor, vi ikke rigtig tror på de ord, der bliver sagt.

Det var trods alt bedre at have en afvikling og så kunne tage stilning til noget nyt, som vi skal stemme om om lidt, altså at regeringen eventuelt bliver pålagt at komme med det. I dag er det bare snak og ingen handling.

Kl. 10:19

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 10:19

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Modellen, der er kommet fra Landbrug & Fødevarer, har hr. Bjarne Laustsen selv været med til at afvise, i og med at den ikke er selvfinansierende. Derfor har jeg møde med dem i denne uge, for at vi kan arbejde videre med, om den kan gøres selvfinansierende, og hvad konsekvenserne vil være. Så det er lige nøjagtig timingen, altså at jeg, efter at forslaget er kommet, tager et møde med dem, og at vi så går i gang med at beregne, hvad konsekvenserne kan være. Det ligger fuldstændig i plan med det, jeg har lovet Fødevareudvalget.

Kl. 10:20

Formanden :

Så er det hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning til fødevareministeren.

Kl. 10:20

Kristen Touborg (SF):

Jeg forstår jo godt, at ministeren gerne vil have, at vi bare siger ja og amen til det, ministeren fremfører. Men jeg er lidt uforstående over for, at ministeren ikke godt kan se, at det for os vil det være en ret

Jeg har et andet spørgsmål til ministeren. Når ministeren siger, at man ikke har hørt fra Økologisk Landsforbund, så må jeg sige, at jeg da tror, at ministeren lige skulle kigge lidt bedre efter, om ikke der skulle have været en henvendelse fra Økologisk Landsforbund, som udtrykte ønske om at blive inddraget i spørgsmålet her.

Kl. 10:21

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 10:21

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er sådan set med det samme svar som til hr. Bjarne Laustsen. Vi er samlet i dag til et lovforslag om at afskaffe noget, som alle er enige om ikke kan fortsætte med den her model.

Vi har lovet LandboUngdom at lade det køre videre i 2011. Det ønskede de, det bøjede vi os for. Der var stadig væk en meget høj tillægsrente på 3,55 pct., men det synes de var o.k., og nu er vi kommet til der, hvor vi også efter deres ønske kan kigge på en ny model. Den timing følger fuldstændig de ønsker, der har været fra Landbrug & Fødevarer, og jeg har som sagt nu lovet Fødevareudvalget, at jeg kommer tilbage, når vi er færdige med det arbejde.

Kl. 10:22

Formanden :

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes jo, at det er en smule træls, at ministeren ikke svarer på de spørgsmål, der bliver stillet, man bare henholder sig til det manuskript, ministeren har fået med fra spindoktoren. Jeg vil jo egentlig godt give ministeren muligheden for en gang mere at udtrykke, om ministeren ikke også selv synes, at det vil være at spille ministeren alle kort på hånden, hvis vi sagde ja og amen til det, der foreligger her. Og så var der jo spørgsmålet om økologerne.

Kl. 10:23

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 10:23

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er lidt en fiktiv debat. Det kort, som jeg eventuelt skulle have i hånden, er altså et kort til i dag at afskaffe noget, som alle er enige om ikke kan fortsætte. Det er det, vi taler om. Så snakker vi om alternativer, og det bliver der arbejdet på efter den tidsplan, der er blevet lagt, den tidsplan, som jeg har forklaret om i samrådet den 18. maj. Hvis økologerne viser interesse for det her spørgsmål, er de selvfølgelig velkomne til at være med.

Kl. 10:23

Formanden :

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, som kan få det.

Derfor er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning fra medlemmernes pladser.

Kl. 10:23 vi engang i fremtiden kan få noget, der er bedre, vil vi ikke. Derfor drager vi den konsekvens, at vi stemmer imod lovforslaget.

Kl. 10:27

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal S, SF og Christian H. Hansen (UFG), tiltrådt af et mindretal (EL). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 45 (S, SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte 5 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Kl. 10:24

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Hr. Per Clausen beder om ordet som ordfører.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu følte jeg ikke nogen trang til at blande mig i debatten om ændringsforslaget lige før. Den var vist af mere spektakulær karakter for dem, der interesserer sig meget for parlamentarisk taktik. Men jeg vil godt sige, hvorfor Enhedslisten stemmer imod det lovforslag, der ligger her. Jeg synes, det er vigtigt at sige det, for flere har sagt, at alle er enige om, at denne ordning ikke kan føres videre.

Det er jo værd at sige, at der er to grunde til, at ordningen ikke kan videreføres, og den ene er efter min opfattelse ikke særlig god. Det første argument er, at ordningen ikke kan videreføres, fordi den kommer til at stride mod EU-regler. Og det andet argument er, at ordningen er for dårlig i forhold til det, der er formålet, og at vi derfor trænger til en ny ordning.

Enhedslisten er sådan set enig i, at vi har brug for en ny ordning, når det handler om at finansiere yngre landmænds mulighed for at komme i gang med at drive landbrug. Med de jordpriser, der er i dag, er det næsten umuligt for rigtig, rigtig mange unge mennesker, der gerne vil drive et landbrug, og konsekvensen af den nuværende politik bliver, at jorden koncentrerer på endnu færre hænder, og at endnu færre unge får mulighed for at drive landbrug. Over for det er der brug for at stille en finansieringsmetode op, der gør det muligt for unge mennesker at drive et landbrug.

Så vi er sådan set helt enige i, at den her lov burde laves om. Men vi har på den anden side den grundopfattelse, at vi altså ikke stemmer for at ophæve en lov, som dog trods alt stadig væk har en vis nytteeffekt, fordi EU efter sigende ville kræve, at den skulle afskaffes, eller fordi den ikke er god nok, hvis vi ikke får noget andet i stedet. Og efter vores opfattelse bør der være et sammenfald mellem, at man afskaffer en dårlig ordning, og at man indfører en bedre ordning. Jeg har naturligt hørt ministeren sige, at der nok skal komme et forslag til en bedre ordning, og jeg kan forstå på hr. Bjarne Laustsen, at det kommer der også, selv om vi skulle få et nyt flertal i Folketinget. Så det er jo rigtig godt.

Men i Enhedslisten har vi nu den grundopfattelse, at det at stemme for, at man ophæver en lov, som i dag giver nogle fordele, fordi

Formanden :

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi skal stemme.

Kl. 10:27

Afstemning

Formanden :

Vi skal stemme om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 62 (V, DF, KF og RV), imod stemte 3 (EL og LA), hverken for eller imod stemte 43 (S, SF og Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer, fiskeriloven og lov om næringsbrev til visse fødevarevirksomheder. (Kontrolkampagner, kontrol med kosttilskud, fødevaremyndighedens organisatoriske opbygning, gebyrfinansieret kontrol, digital kommunikation m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 17.03.2011. 1. behandling 05.04.2011. Betænkning 18.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:27

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:28

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og EL), imod stemte 1 (LA), hverken for eller imod stemte 1 (Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 31.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betænkning

11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

Kl. 10:28

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:28

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om pligtaflævering af offentliggjort materiale. (Ophævelse af revisionsklausul).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 12.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning

04.05.2011. 2. behandling 24.05.2011).

Kl. 10:29

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og vi går til afstemning.

Kl. 10:29

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. (Ændring af styrelse af visse uddannelsesinstitutioner samt fusion af Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole, Danmarks Designskole og Det Kongelige Danske Kunstakademis Konservatorskole m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 23.02.2011. 1. behandling 31.03.2011. Betænkning

11.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:30

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen beder om ordet.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det her lovforslag indeholder to elementer, hvoraf det ene er relativt uproblematisk. Det, der er relativt uproblematisk, er den del af forslaget, der handler om, at man lægger nogle undervisningsinstitutioner under Kulturministeriet sammen. Det er i flere tilfælde formentlig også fornuftigt ud fra, at det godt kan skabe mere kvalitet og måske også en mere fornuftig måde at drive institutionerne på. I hvert fald kan man konstatere, at de diskussioner, der har været på institutionerne, har ført frem til, at man er enige om, at det nok er en fornuftig idé.

Der er en enkelt ting, som er kommet ind i fusionsprocessen meget sent, og det er, at man også involverer Konservatorskolen i projektet. Det virker sagligt set ikke særlig velbegrundet, fordi Konservatorskolen måske ikke passer så meget sammen med Arkitektskolen og Designskolen, som man bliver sluttet sammen med. Begrundelsen er da også den, at Konservatorskolen på et tidspunkt henvendte sig i Kulturministeriet og gjorde opmærksom på, at man havde nogle store økonomiske problemer. Da man ikke var villig til at tilføre Konservatorskolen flere midler, sagde man i stedet for, at de jo kunne komme med i en fusion, så skulle det nok lykkes at løse de økonomiske problemer, der er på Konservatorskolen. Det tror jeg ikke meget på. Jeg tror nok, at den del af fusionsprocessen ikke er så fornuftig, som den kunne være.

Det er imidlertid ikke så meget det, jeg vil lægge vægt på her i dag som forklaringen på, hvorfor Enhedslisten stemmer imod lovforslaget. Nej, det er den anden del af forslaget, hvor man ændrer på styrelsesformen på Kulturministeriets uddannelsesinstitutioner. Det er jo sådan, at man på en række af institutionerne, indtil man vedtager det her lovforslag, har haft en styreform, der minder meget om den, man afskaffede på universiteterne i 2003, med, at det var medarbejdere og studerende, der i fællesskab stod for ledelsen af den daglige drift og som også valgte den rektor, der skulle lede institutionen.

Så kan man spørge, om det ikke er meget naturligt at afskaffe det, når man nu afskaffede det i 2003 på universitetsområdet. Jo, hvis det ikke var, fordi erfaringerne på universitetsområdet var så dårlige,

kunne det jo være en god idé. Vi har flere gange her for nylig i Folketingssalen diskuteret, hvordan den ændrede styreform, man har fået på universiteterne, har betydet, at både studerende og lærere har oplevet, at deres indflydelse er blevet reduceret, at de føler sig sat under administration af ledelser og administrative medarbejdere, der måske ikke har den rette forståelse for undervisningens og forskningens vigtighed, og hvordan det organiseres mest hensigtsmæssigt. Det har der været meget kritik af. Vi har haft meget debat om det, der har været en evaluering, som entydigt peger på, at erfaringerne fra universitetsområdet ikke er ret gode. Jeg ved godt, at et flertal bestående af Socialdemokraterne, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti alligevel – alligevel – har stillet sig bag de ændringer af universitetsloven, der er gennemført, men det ændrer ikke noget ved, at der ikke er noget i de erfaringer, der er fra universitetsområdet, der skulle tilsige, at det skulle være fornuftigt at gennemføre en ændring i Kulturministeriets institutioner.

Ikke desto mindre er det det, der sker med det her lovforslag. Man går ind og erstatter den tidligere demokratiske styring af institutionerne med en styring, hvor man har en ministerudpeget bestyrelse, og så er det bestyrelsen, der vælger rektor, og derefter er det også den bestyrelse, der vælger rektor, der så står for styringen af uddannelsesinstitutionen på samme hierarkiske måde, som man har indført det på universitetsområdet.

Jeg har godt bemærket, at man i processen har anerkendt og accepteret nogle forandringer og nogle ændringsforslag, som er rejst af lærere og studerende på institutionerne, og som gør, at deres repræsentation i bestyrelserne er blevet forbedret, og det er selvfølgelig godt, men det ændrer ikke noget som helst ved, at vi altså med vedtagelsen af det her forslag går fra en situation, hvor man på en række uddannelsesinstitutioner har en styreform, der sikrer, at det er de studerende og lærerne i fællesskab, der leder institutionen, som vælger rektor, til præcis den samme hierarkiske ledelsesstruktur, som man har på universiteterne.

Jeg vil sige, at jeg måske synes, det er lidt overraskende, at alle andre partier i Folketinget end Enhedslisten støtter et lovforslag med det indhold, fordi der da stadig væk, så vidt jeg ved, er partier i det her Folketing, som mener, at når der er tale om universiteterne, burde man ændre styreformen, sådan at den blev mere demokratisk. Alligevel støtter man altså på Kulturministeriets område, at man indfører en styreform, som er præcis lige så lidt demokratisk som den, man har indført på universiteterne. Det synes jeg er skuffende, og det medvirker Enhedslisten i hvert fald ikke til. Derfor stemmer vi imod det her lovforslag.

Kl. 10:34

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:34

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter

For stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 3 (EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Salg af almene boliger, etablering af dagligvarebutikker i tilknytning til ældreboliger m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 06.04.2011. 1. behandling 29.04.2011. Betænkning 17.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:35

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:35

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 65 (V, DF, KF, RV og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 42 (S, SF og Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Konsekvensændringer på det sociale område som følge af Barnets Reform m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 30.03.2011. 1. behandling 12.04.2011. Betænkning 12.05.2011. 2. behandling 24.05.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:36

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 79:
Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af officielle ordener og medaljer.**

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.03.2011. 1. behandling 17.05.2011. Betænkning 19.05.2011).

Kl. 10:36

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:37

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 2 (EL), imod stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV og Christian H. Hansen UFG)), hverken for eller imod stemte 1 (LA).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Kl. 10:36

Det næste punkt på dagsordenen er:

**12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 75:
Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af pointsystem i forbindelse med tildeling af permanent opholdstilladelse.**

Af Marianne Jelved (RV), Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Per Ørum Jørgensen (KD) og Christian H. Hansen (UFG).

(Fremsættelse 22.02.2011. 1. behandling 29.03.2011. Betænkning 17.05.2011).

Kl. 10:37

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:37

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 52 (S, SF, RV, EL, KD og Christian H. Hansen UFG)), imod stemte 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**13) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:
Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).**

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 17.03.2011. 1. behandling 12.04.2011. Betænkning 24.05.2011).

Kl. 10:38

Forhandling**Formanden :**

Af hensyn til debatten vil jeg sige, at hvis der er medlemmer, der ikke deltager i debatten fysisk og mentalt, kan man i god ro og orden forlade salen. Når der er ro i salen, fortsætter vi.

Så går vi til debatten om andenbehandlingen af lovforslag nr. L 168, og hr. Henrik Dam Kristensen har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil sige, at udvalgsbehandlingen ikke har ændret vores syn på dette lovforslag. Vi mener fortsat, at det er et dårligt lovforslag.

I slutfasen valgte ministeren så at komme med et ændringsforslag, og i den forbindelse vil jeg gerne henlede Folketingets opmærksomhed på det svar, der er på spørgsmål 57. Jeg bemærker også, at det ikke er et svar, hvor man henholder sig til, hvad Justitsministeriet har ment, men det er en telefonisk gengivelse af svaret, som

justitsministeren har givet. Jeg skal meget kort læse op fra svaret, og der skrev ministeriet så:

På den anførte baggrund tilkendegav Justitsministeriet, at det efter Justitsministeriets opfattelse måtte give anledning til betydelig tvivl, om et ændringsforslag af den omtalte karakter ville være foreneligt med diskriminationsforbuddet i de internationale menneskerettighedskonventioner.

Så kan det jo ikke siges mere klart og mere præcist, at her er kronjuristerne ovre i Justitsministeriet ikke kun betænkelige, men de er særdeles betænkelige.

Jeg synes, at man må stille det spørgsmål: Hvad er det, der sker ovre i Integrationsministeriet? Kommer de noget specielt i kaffen? Det skal forstås på den måde, at ministrene derovre efter en eller anden periode begynder at have et meget tvivlsomt forhold til internationale konventioner, til grundloven, ja, man vælger faktisk at sidde dem overhørig. Og det kan jo også gå voldsomt galt. Det har vi set her for nylig.

Jeg vil gerne sige, at jeg i går så ministeren være ude i nyhederne for at forsvare det her, og det var et meget mærkeligt forsvar, fordi det handlede om, at de, der gerne ville Danmark, skulle have lov til at komme til Danmark. Det har jo ikke noget med det her at gøre. Det her handler om, om der er lighed for loven, eller om der ikke er lighed for loven. Alt det andet vås om, at man gerne vil Danmark eller ikke vil Danmark, er noget, vi klarer i forhold til forskellig lovgivning, greencard, arbejdsmodel osv. osv.

Den diskussion synes jeg sådan set er meget fornuftig og ligetil, men det her viser meget tydeligt, at man her har en minister, som er meget tvivlsom i forhold til at lytte efter råd, der bliver givet fra Justitsministeriet, og som helt klart er på kant til med internationale konventioner. Jeg synes, at det er sørgeligt, men må bare konstatere, at det åbenbart er blevet sådan i Folketinget.

Kl. 10:42

Formanden :

Beder ministeren om ordet nu? Så får ministeren ordet nu.

Kl. 10:42

Integrationsministeren (Søren Pind):

I de politiske kredse, jeg færdes i, plejer man hverken at putte noget i kaffen eller ryge mærkelige ting; det overlader jeg helt trygt til andre dele af Folketingssalen. For mit eget vedkommende må jeg sige, at hr. Henrik Dam Kristensen jo meget nøje udvælger, hvad han vil læse op fra Justitsministeriets svar. En polemik kan føres vidt, men sagen er sådan set den, og det vil jeg gerne oplyse Folketinget om i dag, at der blev forelagt tre forslag fra Justitsministeriet. Heraf afviste Justitsministeriet de to, og det tredje, som her er fremsat for Folketinget, har Justitsministeriet naturligvis accepteret.

Lad mig blot stille et polemisk spørgsmål til hr. Henrik Dam Kristensen: Hvordan kan hr. Henrik Dam Kristensen selv tro på det, han siger, når justitsministeren agter at stemme for det forslag, som er fremsat for Folketinget? Tror hr. Henrik Dam Kristensen virkelig, at jeg vil fremsætte et forslag, som efter min bedste overbevisning er i strid med de internationale konventioner?

Sagen er jo den, at jeg har måttet konstatere, at efter 10 års nødvendig genopretning af udlændingepolitikken i Danmark efter en komplet uansvarlig periode, hvor Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten stod i spidsen for en politik, der har medført en betydelig skabelse af ghettoområder i Danmark, hvilket har medført, at vi har haft nogle kolossale problemer forbundet med indvandringen, hvilket i dag smitter af på mange danskeres syn på indvandrere, ja, så er det nu tid til at modernisere den pågældende lovgivning, tid til at tilføje et »fornuftigt« til »fast og fair«, og tid til at sige, at hvis vi ud fra objektive kriterier kan gøre det nemmere for folk, som forudsætningsvis må antages at have nemt ved at integrere sig i Danmark, at komme hertil, skal vi gøre det.

Vi skal gøre det, nøjagtig som vi har gjort det inden for Den Europæiske Union, hvor en spansk statsborger f.eks. bliver behandlet bedre end en marokkansk statsborger. Hvorfor? Fordi han bliver positivt særbehandlet. Hvorfor? Fordi Danmark har tiltrådt et medlemskab af Den Europæiske Union. Eller hvad med den nu omdiskuterede Schengenaftale? Den er også karakteriseret ved, at borgere i Schengenområdet frit kan bevæge sig inden for Schengenområdets grænser. Det kan borgere uden for Schengenområdet ikke. Eller hvad med det nordiske samarbejde? Nordiske borgere kan færdes frit uden at vise pas inden for Nordens grænser. Er det sådanne ting, jeg skal forstå at oppositionen ønsker at gøre op med?

Eller lad os drømme en fremtidsdrøm for dem af os, der ønsker et stort fællesmarked mellem det nordamerikanske kontinent og det europæiske. Skal jeg forstå det sådan, at hr. Henrik Dam Kristensens principielle indvending mod en sådan drøm er, at det vil være diskriminerende mod alle dem, der ikke er medlem af det store fællesmarked?

Sagen er den, at vi har brug for en modernisering af vores udlændingepolitik. Sagen er den, at vi har brug for at gøre det nemmere for folk, der kan og vil Danmark, at komme hertil. Og sagen er den, at vi ikke ønsker en tilbagevenden til den politik, som bl.a. hr. Henrik Dam Kristensen stod for i 1990'erne.

Kl. 10:46

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen, og det er med korte bemærkninger fra talerstolen til integrationsministeren.

Kl. 10:46

Henrik Dam Kristensen (S):

Det var en lang tale, som helt klart gik uden om det, det egentlig handlede om. Jeg gentager bare, at enhver, der har lyst til det, kan læse svaret på spørgsmål 57. Heraf fremgår det meget tydeligt, at Justitsministeriet ikke kun er betænkelig, men er endog særdeles betænkelig.

Så holder ministeren en rørstrømsk tale om, at vi stadig væk er enige om det europæiske samarbejde, om det nordiske samarbejde og om Schengensamarbejdet. Ja, det har vi overhovedet ingen problemer med. Når man indgår i internationalt samarbejde, laver man selvfølgelig nogle aftaler, som giver nogle privilegier, og som giver nogle rettigheder og nogle pligter. Det er der slet ingen problemer i overhovedet.

Men det, som integrationsministeren er på vej til at gøre her, er at lave en reel forskelsbehandling. Så tager integrationsministeren efter min bedste overbevisning fuldstændig fejl, for jeg er enig i, at når vi taler om forskellige muligheder for at komme til Danmark, for at komme til Europa og arbejde, så skal vi have nogle ordentlige og ubureaukratiske regler for det – greencard- og arbejdsordninger osv. Det, vi taler om her, er, at der er nogle, der er blevet forelsket i hinnanen og har besluttet sig for at leve i Danmark. Så står ministeren her og taler om, at nu skal vi gøre op med det her, at nu skal vi lave en ny udlændingelov, og så går man endnu en gang tilbage til, hvad der skete i 1990'erne. Det er jo en sang, som efterhånden er lige så gammel som Metusalem, og som overhovedet ikke bringer det her videre.

Nu kommer der så en ny ordning på det her område, men for ganske få minutter siden stemte vi her i Folketinget om et forslag i forbindelse med lovgivningen om permanent ophold, som spænder så meget ben, og som giver ministeren så mange problemer, som han i Folketinget beklager sig over han er nødt til at følge op på. Det er lige præcis, fordi der har været et flertal, som har vedtaget den ene urimelige lov efter den anden, den ene bureaukratiske lov efter den anden, og derfor er det fuldstændig tom tale, når ministeren her siger, at der nu skal en ny ordning til. Ministeren har så sent, som da drejede sig om permanent ophold, været med til at sikre, at det blev

endnu mere bureaukratisk og endnu mere uretfærdigt, så det er ren tom tale. Det er min pointe.

Kl. 10:48

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra ministeren.

Det starter med, at der er en kort bemærkning fra ministeren til hr. Henrik Dam Kristensens tale. Her kan man efter forretningsordenen tale i op til 3 minutter, og så er der mulighed for en replik igen fra hr. Henrik Dam Kristensen. Så diskuterer man, om man så også kan komme med korte bemærkninger til ministeren, og det er der praksis for at man godt kan, når ministeren *har* taget ordet. Men så er det som en kort bemærkning.

Men i denne omgang er det altså ministeren, der svarer på hr. Henrik Dam Kristensens bemærkning. Værsgo til ministeren.

Kl. 10:48

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det, jeg gerne vil, gør man i England. Det, jeg gerne vil, gør man i Tyskland. Det, jeg gerne vil, gør man i Holland. Hvad er der i det, jeg gerne vil, nemlig på objektiv basis at give særbehandling til borgere, som vi må forvente ikke har særlige integrationsproblemer i forhold til danske samfund, men tværtimod vil bidrage aktivt, som hr. Henrik Dam Kristensen har noget imod?

Apropos 1990'erne husker jeg, at Socialdemokratiet principielt ikke havde noget imod positiv særbehandling. Det gav man jo en lang række palæstinensere, som dengang besatte en kirke, og hvis kriminalitetsstatistik i øvrigt er særdeles påfaldende i dag, og hvis forsørgelse fra det offentlige i høj grad er påfaldende. Jeg forstår det ikke. Hvis det er et princip, at man er imod positiv særbehandling, hvorfor var man ikke imod, dengang palæstinenserne skulle ind i Danmark, hvorimod man er altså imod, når det drejer sig om amerikanerne, australierne, newzealændere, japanere og lignende? Jeg skal lige forstå det. Man går altså ind for positiv særbehandling af palæstinensere, men ikke af disse folkeslag ud fra objektive kriterier. Hvad er det, der gør det?

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er: Nu nævnte hr. Henrik Dam Kristensen en lang række love, som hr. Henrik Dam Kristensen var utilfreds med at Folketinget havde vedtaget. Jeg bliver meget, meget nysgerrig efter at få at vide, hvad det er for nogle specifikke love, som er blevet vedtaget i de senere år på det område, og som hr. Henrik Dam Kristensen er utilfreds med. Det ønsker jeg mig faktisk meget en liste over.

Kl. 10:50

Formanden :

Men der er ikke tid til at remse alle lovene op. Det må så være dem, der vedrører temaet her. Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 10:50

Henrik Dam Kristensen (S):

Altså, for ganske få minutter siden stemte ministeren imod et forslag om, at vi skulle kigge på lovgivningen vedrørende permanent ophold, som jo har givet mange problemer og er så fyldt med bureaukrati. Så det er et godt eksempel på det.

Ministeren skal jo helt tilbage og finde gammel lovgivning fra 1990'erne for at forsvare det her. Det, det handler om her, er, at ministeren beslutter sig for at gå ind at sige, at der er nogle mennesker, som er bedre end andre. Det er virkelig liberalt at have den holdning, at der er nogle, der er bedre end andre. Det her betyder jo i realiteten, at hvis det er sådan, at Mærskmedarbejderen bliver udstationeret af Mærsk, skal han passe på med at blive forelsket, hvis han bliver udstationeret i Brasilien, for så vil ministeren sørge for, at det bliver sværere for ham at blive familiesammenført med en fra Brasilien. Men hvis han bliver udstationeret i USA, er det sådan set helt o.k.

Jeg synes, det er mærkeligt, at ministeren har en opfattelse af, at han er i stand til at kunne sortere mennesker, at han ved bedre. Det er lige præcis det, ministeren giver udtryk for, nemlig at han ved bedre. Det er det, hele den her sang handler om. Det er en urimelig måde at gøre det på, og det er efter min overbevisning tydeligt for enhver.

Kl. 10:51

Formanden :

Tak. Så er det fru Astrid Krag, og det er så en kort bemærkning til ministerens indlæg.

Kl. 10:51

Astrid Krag (SF):

Jeg kan godt høre, at ministeren prøver at gøre det her til en diskussion om, hvorvidt man anerkender, at al forskelsbehandling ikke er ulovlig. Det er jo sådan set ikke det, vi anfægter. Forskelsbehandling er kun diskriminatorisk, hvis den ikke er objektiv og rimelig begrundet, og hvis den ikke varetager et anerkendelsesværdigt formål. Det er jeg fuldstændig enig i; sådan er det.

Det er jo lige præcis det, vi har behov for at få bedre belyst, og derfor vil jeg egentlig bare spørge integrationsministeren om, hvordan han har det, når vurderingen fra Institut for Menneskerettigheder lyder, at de foreslåede kriterier baserer sig på generaliserende stereotyper, der ikke umiddelbart kan forbindes til bestemte lande, ligesom der ikke ses at være nogen rimelig grund til at antage, at statsborgere i bestemte lande er så homogene, som ændringsforslaget synes at antage. Kriterierne forekommer at være helt uegnede til at trække en linje mellem personer osv.

Vi har altså Institut for Menneskerettigheders klare vurdering af, at de kriterier, man har stillet op, ikke lever op til de betingelser, der skal til, for at man kan sige, at en forskelsbehandling ikke er diskriminatorisk. Hvad mener integrationsministeren om den vurdering?

Kl. 10:53

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:53

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det kan ministeren såmænd svare meget enkelt på. Ministeren mener, at de kriterier, vi udvælger, er vigtige, for det er nemlig rigtigt, hvad fru Astrid Krag siger, at de kriterier for at være lovlige i forhold til internationale konventioner skal være objektive og saglige. Vi har så valgt tre kriterier, nemlig at de pågældende lande er medlem af OECD, at vi har en visumfrihedsaftale med de pågældende lande, og at de pågældende lande er højt oppe er højt oppe på FN's Human Development Index. Det er objektivt, og det er efter min bedste opfattelse også saglige kriterier for landenes udviklingsmæssige niveau, for deres uddannelsesniveau, for deres økonomiske formåen og også for deres demokratiske formåen og lignende.

Hvis nu det her var noget, Danmark stod alene med, kunne jeg måske forstå, hvorfor man forsøger at mistænkeliggøre det her så voldsomt, men det gør vi jo ikke. Englænderne har undtaget et tocifret antal lande fra krav i den her forbindelse. Tyskland har undtaget en lang række lande. Holland har undtaget en lang række lande. Det, der undrer mig, når jeg hører venstrefløjen kritisere udlændingelovgivningen, er, at de som oftest siger, at det er alt for besværligt at komme til Danmark, at det er for galt osv., og så kommer jeg med et forslag, der liberaliserer og starter et forsøg på faktisk at gøre det nemmere for folk, der vil og kan Danmark, at komme hertil, og hvad er reaktionen? Det er kritik, kritik og kritik. Man får altså lidt det indtryk, at det, venstrefløjen ønsker, er at åbne de danske grænser fuldstændigt for enhver.

Kl. 10:54

Kl. 10:57

Formanden :

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 10:55

Astrid Krag (SF):

Nu synes jeg faktisk, at vi ser en opposition, der prøver at forholde sig både meget konkret og meget sagligt til det konkrete ændringsforslag, som vi snakker om, på grund af en bekymring over den lovkvalitet, vi får ud af det. Så har vi en minister, der vil politisere og brede det ud til at snakke om 1990'erne. Det synes jeg faktisk ikke er særlig kønt.

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Jeg fik en opstilling af de kriterier, man anvender. Dem kender jeg udmærket godt. De står sådan set temmelig tydeligt i det ... [lydudfald]

Ministeren siger, at de efter hans bedste overbevisning både er objektive og saglige. Det, jeg spurgte til, er vurderingen fra Institut for Menneskerettigheder af, at de her kriterier ikke kan anvendes til at sige, at der er rimelig grund til at antage, at statsborgere i bestemte lande er berettiget til at blive undtaget, mens andre ikke er det. Og jeg vil gerne være fri for, at ministeren kommer med den her sang om, hvad andre lande gør, for der er, og det kom også frem i samrådet, forskellige ting, der gør sig gældende i de andre landes undtagelser. I Holland har man en undtagelse i forhold til flygtninge. Det er mig bekendt ikke en del af det her forslag. I England taler man engelsk i de lande, hvor man er undtaget fra f.eks. et sprogkrav. Det synes jeg også er relevant. Jeg vil ikke have en lang sang om alle mulige andre lande. Jeg vil gerne have et helt konkret svar på, om det overhovedet ikke gør indtryk på ministeren, at Institut for Menneskerettigheder er lodret uenig i den vurdering, ministeren kommer med.

Kl. 10:56

Formanden :

Så er det integrationsministeren.

Kl. 10:56

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg må betro fru Astrid Krag noget. Det er sådan set sådan, at langt størstedelen af den danske befolkning bakker op om regeringens udlændingepolitik, og det er faktisk sådan, at langt størstedelen af den danske befolkning er bekymret ved udsigten til, at 1990'erne skal vende tilbage. Jeg kan godt forstå, at fru Astrid Krag betragter det som en art skammens periode, som man har et ubehag ved at tale om. Det forstår jeg godt, for der er meget at skamme sig over, men at glemme det synes jeg ikke vi skal.

Med hensyn til Institut for Menneskerettigheder så har Institut for Menneskerettigheder deres frie ret til at være uenig med mig. Jeg synes, det er godt, at vi har institutioner, der kan være uenig med mig. Jeg har et helt andet forhold til den slags, end Socialdemokratiets finansordfører har til f.eks. den frie presse, hvor han vil fratage visse dele af den frie presse portofriheden. Jeg kan godt lide, at vi har institutioner, som kan gå ind i en diskussion, men jeg har også min frie ret til med Integrationsministeriets jurister i ryggen at sige, at vi er lodret uenige – lodret uenige.

Det er afgørende spørgsmål i forhold til andre lande er jo ikke, om der hist og her i deres ordninger f.eks. er taget forbehold for flygtninge. Det afgørende er, om der er åbnet for positiv særbehandling eller ej, og om det er tilladt på objektive og saglige kriterier, og det er det.

Formanden :

Så er det fru Marianne Jelved med en kort bemærkning til ministeren.

Kl. 10:57

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne høre ministeren, om jeg hørte rigtigt før i ministerens allerførste indlæg i den her sag fra talerstolen, hvor ministeren tog afstand fra at skulle have sagt, at embedsmændene politiserede. Så må jeg gå ud fra, at de citerer, der er bragt i danske medier de seneste dage, er forkerte citater af ministeren. Eller har ministeren sagt, at embedsmændene politiserer?

Kl. 10:58

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:58

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg er glad for, at fru Marianne Jelved spørger til det, for hvis man studerer dagens udgave af Politiken, kan man jo se, at der ikke er nogen direkte citater fra mig andet end et citat om, at den holdning, Justitsministeriet tilkendegiver, har Justitsministeriet haft i 10 år.

Hvis man mener, at det er at politisere, vil jeg ærlig talt sige: Fred være med det. Min tilgang er, at der også findes retspolitiske betragtninger. De er ikke at ligne med politik, det er holdninger til jura, som kan være ganske legitime, men hvor der altså også findes rum for uenighed.

Det afgørende for mig er, at Justitsministeriet afstod fra at sige, at dette forslag ikke kunne fremsættes, bl.a. med henvisning til, at andre lande i Europa har en sådan praksis.

Kl. 10:59

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:59

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, at det var et meget, meget uklart svar. Derfor går jeg ud fra, at ministeren faktisk har tilkendegivet, at man ikke behøver at lytte til embedsmændene, fordi de politiserer eller har bestemte politiske opfattelser.

Jeg skal stærkt beklage, og jeg håber, at ministeren vil beklage, at der er skabt den opfattelse, at vi ikke længere kan regne med, at det, embedsmændene fra Justitsministeriet kommer med, er fuldstændig korrekt, når de vurderer f.eks. lovgivningens kvalitet og giver råd.

Endnu en institution skal undermineres i det danske samfund. Det er det kosteligste, vi har: en embedsmandsstand i alle ministerier, som vi trykt kan regne med svarer på det mest faglige og bedste grundlag, den overhovedet kan, og uden hensyn til politiske overvejelser i øvrigt. Men det er ikke det, integrationsministeren har sagt gennem de seneste dage, uanset hvad der er citeret i Politiken i dag eller ej.

Kl. 11:00

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 11:00

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg vil gentage, at det ikke er mig, der optræder i den offentlige dagspresse og vil undergrave nogen som helst på grund af særlige holdningstilkendegivelser, det er sådan set det største parti i oppositionen.

Den tilgang har vi ikke i det borgerlige Danmark. Men som justitsministeren tilkendegav i det samråd, der var, da han blev forelagt det spørgsmål, er jura ikke en objektiv videnskab. Derfor er der selvfølgelig plads til diskussion. Derfor skal der også være plads til, at der tilkendegives tvivl, bl.a. fra Justitsministeriets side. Jeg synes, at det godt, for det medfører den her debat.

Men jeg vil igen henvise til, at der var to andre forslag, som jeg godt ville have fremsat for Folketinget, og som jeg afstod fra at fremsætte for Folketinget. Hvorfor? Fordi Justitsministeriet var af den opfattelse, at de ville være i strid med de internationale konventioner.

Jeg henholder mig altså dels til, at Justitsministeriet ikke er kommet med den samme tilkendegivelse om det her forslag, dels til, at justitsministeren selvfølgelig stemmer for, så det er jo desværre ikke mig, der politiserer.

Kl. 11:01

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen, kort bemærkning.

Kl. 11:01

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

De to forslag, ministeren ikke fik lov til at fremsætte, må vi jo så få oversendt. Vi skal lige huske på, hvad det her handler om: Det handler om danske borgeres ret til at leve i Danmark med en udenlandsk ægtefælle. Det, som det her ændringsforslag går ud på, er, at hvis man tager til Argentina og finder sig en mand, har man færre rettigheder i forhold til at få lov til at leve i sit eget land Danmark, end hvis man finder sin mand i Japan eller USA. Det er det, forslaget handler om.

Så vil jeg gerne spørge ministeren, hvorfor en kvinde fra Argentina skal bestå en endda ret svær danskprøve efter 3 måneder, mens en kvinde fra Japan eller USA ikke skal? Hvad er det saglige argument for, at en kvinde fra Argentina efter 3 måneder skal bestå en svær danskprøve, ellers er det ud af landet, mens en kvinde fra USA eller Japan ikke skal? – et *sagligt* argument. For hvis ikke der er et sagligt argument, er det intet andet end diskrimination.

Kl. 11:02

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:03

Integrationsministeren (Søren Pind):

Fru Johanne Schmidt-Nielsens syn på det arbejde, der foregår i Folketinget lige nu, blev jo gjort ganske klart i går aftes i Deadline, da jeg blev beskyldt for at udøve apartheid. Og det gør jo sådan set enhver diskussion lidt vanskelig.

Hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen i stedet var interesseret i at diskutere, hvordan vi kunne udbrede disse kriterier, så flere sådan set kunne komme ind på saglig basis, hvor man måtte forvente at der ikke var en umiddelbar integrationsudfordring, der f.eks. fordrede pointtest og lignende, synes jeg jo, det var det arbejde, Folketinget burde kaste sig over. Men igen, jeg skal ikke blande mig i folks tilgang til det her spørgsmål; det ville ligge mig fjernt.

Fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål giver lige så meget mening som følgende modspørgsmål: Hvorfor vil fru Johanne Schmidt-Nielsen have, at en amerikaner skal bestå den pågældende danskprøve? Det kunne jeg lige så godt tænke mig et svar på som det meningsløse spørgsmål, fru Johanne Schmidt-Nielsen stiller.

Kl. 11:04

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:04

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis der var en pris for at være landets mest polemiske minister, tror jeg ikke, der ville være nogen tvivl om, hvem der skulle have den.

Det, ministeren kalder for et opgør med lighedsmageriet, er det, vi andre kalder for et opgør med lighed for loven. At jeg mener, at det er fuldstændig tåbeligt, at man skal bestå en meget svær danskprøve efter 3 måneder som en del af indfødsretsprøven, er i sammenhængen underordnet, for ministeren har stillet ændringsforslag, der går på, at *nogle* mennesker fra *nogle* lande – USA og Japan – ikke skal bestå prøven. Og jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvorfor de ikke skal det. Vi har igen og igen fået at vide fra de borgerlige, fra regeringen, at forudsætningen for at kunne blive integreret i Danmark er, at man kan bestå den her prøve. Jeg er uenig, men det er en anden snak.

Vi har fået at vide igen og igen: Forudsætningen for, at man kan blive integreret i Danmark, er, at man kan bestå den her prøve. Så må jeg igen spørge: Hvorfor er det, at en amerikaner eller japaner ikke skal bestå den, mens en kvinde fra Argentina skal, hvis forudsætningen for at kunne blive integreret i Danmark er, at man kan bestå prøven? Der er forskel på positiv særbehandling og på diskrimination. Positiv særbehandling er f.eks., hvis en ung mand er ordblind og får en time ekstra til den skriftlige eksamen, fordi det er en forudsætning for, at han kommer op på niveau med de andre. Det her er der ingen saglige begrundelser for, det er diskrimination, så jeg vil igen sige til ministeren: Svar nu på det spørgsmål! Jeg tror, jeg stillede det tre gange i går.

Kl. 11:05

Formanden :

Så er det integrationsministeren med den sidste korte bemærkning i den her runde.

Kl. 11:05

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er mærkværdigt at blive belært om lighed for loven af en fra et parti, som ønsker særlige kvindevoter, og som vil lovgive særligt om afviste asylansøgere, og hvad ved jeg. Altså, det er jo ikke rigtigt.

Enhedslisten og konsorter vil utrolig gerne lovgive om positiv særbehandling. Det handler bare om alle mulige andre end f.eks. folk, som umiddelbart ville være letintegrerbare i Danmark. Og det kan man jo sagtens mene, jeg har bare min frie ret til at være uenig.

Hvorfor skal de ikke bestå? Det skal de ikke, fordi det her er det første signal om, at vi på objektiv basis og på objektive kriterier – og det kan fru Johanne Schmidt-Nielsen så være uenig i eller ej, i hvert fald i, om det er et sagligt kriterium eller ej, og det mener jeg selvfølgelig det er – skal gøre det nemmere for folk, der vil og kan Danmark, og om hvem vi har den forventning, at de er nemtintegrerbare, at komme hertil. Derfor!

Kunne jeg udbrede de kriterier videre, gjorde jeg det gerne, og jeg kunne ønske mig, at det var det arbejde, man deltog i i stedet for.

Kl. 11:06

Formanden :

Så er det hr. Morten Østergaard.

Det er den sidste med korte bemærkninger til ministeren. For det hedder, at under særlige omstændigheder kan formanden i virkeligheden osv.

Værsgo.

Kl. 11:07

Morten Østergaard (RV):

Man forbløffes altid over formandens venlighed. Når jeg tager ordet, er det ikke for at have en debat om selve indholdet i lovforslaget, for det overlader jeg trykt til ordførerne. Men jeg synes, der er et problem, når integrationsministeren i dagspressen har givet udtryk for en dyb mistillid til Justitsministeriets jurister. I sidste uge sagde ministeren til Politiken:

»De politiske betragtninger skal man overlade til politikere. Om embedsmænd har den ene eller den anden politiske holdning, kommenterer jeg ikke.«

I går sagde integrationsministeren til radioavisen, at: »Justitsministeriet igennem 10 år har haft et bestemt syn på udlændingepolitikken.«

Derfor er jeg bare nødt til at spørge – og jeg beklager, at man er nødt til at stille spørgsmålet: Er integrationsministeren enig med justitsministeren, som i dag til Politiken siger, og jeg citerer:

»Embedsmændene i Justitsministeriet har ikke givet udtryk for nogen politisk opfattelse af denne sag.«

Det er et simpelt spørgsmål. Jeg tror, det er nødvendigt at få renset luften, for at embedsmændene på Slotsholmen kan føle sig trygge ved den regering, som vi har for tiden. Er integrationsministeren enig med justitsministeren i, at embedsmændene i Justitsministeriet ikke har givet udtryk for nogen politisk opfattelse af den her sag?

Kl. 11:08

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 11:08

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg er selvfølgelig enig med justitsministeren, lige så vel som justitsministeren selvfølgelig er enig med mig.

Kl. 11:08

Formanden :

Hr. Morten Østergaard, ubetinget for den sidste korte bemærkning til ministeren i denne omgang.

Kl. 11:08

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at enhver, der har fulgt debatten i den seneste uge, kan høre, at det sidste, integrationsministeren sagde, er noget notorisk vrøvl. Men jeg er bare glad for, at det så trods alt er lykkedes i den her debat at få integrationsministeren til at trække sine grove anklager mod embedsapparatet tilbage og erklære sig enig i, at der ikke har været tale om, at embedsmændene i denne sag har politiseret. Det har ikke været udtryk for, at Justitsministeriet har en bestemt holdning til udlændingepolitikken, som integrationsministerens egne jurister er lykkedes at snige sig rundt om eller noget af det andet, der har været antydnet eller sagt direkte.

Derfor vil jeg bare kvittere for, at ministeren nu slår fast – og jeg betragter det som en beklagelse over den mistanke, der har været rejst – at der ikke har været tale om nogen særlig politisk opfattelse, som er kommet til udtryk i de vurderinger, embedsmænd har lavet af det her lovforslag og ændringsforslaget i særdeleshed.

Kl. 11:09

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 11:09

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg har ikke taget afstand fra nogen af de citater, hr. Morten Østergaard har fremlagt. Så jeg forstår slet ikke polemikken. Selvfølgelig

kommenterer jeg ikke politiske betragtninger fra embedsmænd, hvis sådanne måtte forekomme. Dernæst har Justitsministeriet selvfølgelig en tilgang til udlændingepolitikken, som man har haft i 10 år. Og hvad så? Er det at sige, at det er politisk? Det synes jeg ikke.

Det, jeg må konstatere, er, at vi i dag har en debat om, at det skulle være den borgerlige regering, som havde en eller anden særlig holdningsundertrykkelse, mens man i selv samme dagspresse i dag kan læse, at en af de mest fremtrædende politikere fra det parti, som hr. Morten Østergaard ønsker i regering, vil undertrykke det frie ord. Altså, det her er jo rent newspeak.

Kl. 11:10

Formanden :

Tak. Hermed sluttede også dialogen under korte bemærkninger til ministeren, og vi går tilbage til ordførerrækken, hvor der er en kort bemærkning til hr. Henrik Dam Kristensens indlæg. Det er hr. Karsten Lauritzen, der har ønsket det, værsgo.

Kl. 11:10

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Henrik Dam Kristensen om den debat, der i øvrigt også har kørt med ministeren om, hvad processen er, når man laver lovgivning, og hvordan ministerierne og ministerielle embedsfolk spiller ind i forhold til lovgivningsprocessen, og hr. Henrik Dam Kristensen har jo selv været minister for nogle år tilbage. Hr. Henrik Dam Kristensen anfægtede sådan det mærkelige, det underlige i, at Justitsministeriet havde bemærkninger til et ændringsforslag, som integrationsministeren ville fremsætte.

Der vil jeg godt spørge hr. Henrik Dam Kristensen, om han ikke i sin tid som minister har været i den samme situation, at når man lavede noget lovgivning, så var der en dialog med de forskellige ministerier, ofte med Justitsministeriet, og en gang imellem sker det, ofte vil nogle sige, at Justitsministeriet har bemærkninger til et lovforslag. De er i tvivl om, om det nu er inden for de internationale konventioner eller andet. Jeg vil godt spørge hr. Henrik Dam Kristensen, om ikke han har været ude for den situation, at Justitsministeriet i en intern arbejdsproces retter henvendelse til et andet ministerium og gør opmærksom på, at der kan være noget, man skal være sikker på er inden for rammerne. Man har så en dialog, og man får uddybet tingene, og når frem til et resultat præcis som i den her sag.

Kl. 11:11

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:11

Henrik Dam Kristensen (S):

Må jeg sige til hr. Karsten Lauritzen, at jo, der er masser af dialog imellem ministerier undervejs. Men det er bare sådan, at der trods alt specielt er ét ministerium, som har en eller anden form for særstatus. Det er vel ikke uden grund, at man har den regel, at al lovgivning skal forbi Justitsministeriet. Vi anerkender, at i Justitsministeriet sidder kronjuristerne.

Det, jeg bare vil sige til hr. Karsten Lauritzen, er, at det svar, der er givet på spørgsmål 57 – som jo lidt interessant i øvrigt så ikke er Justitsministeriets svar, men som er en telefonisk gengivelse af en samtale, som embedsmænd har haft med hinanden – synes jeg jo er et svar, som er meget, meget tydeligt, og som klart hejser en advarselsslampe op om, at her skal man virkelig passe på. Der er det så, at ministeren jo farer ud og fejrer alting til side og i øvrigt putter alle mulige andre debatter ind i det, bl.a. noget omkring pressefrihed osv. Jeg har f.eks. ikke taget noget ind i debatten om bopælspligt, når man er kommunalpolitiker osv. Det kunne jeg aldrig drømme om at gøre i sådan en debat som den her.

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg er da glad for, at hr. Henrik Dam Kristensen anerkender, at det er en ganske normal proces, at der kommer bemærkninger fra Justitsministeriet til lovgivningen, og så er der så en dialog, hvor man får uddybet, om det her er forstået rigtigt.

Hr. Henrik Dam Kristensen nævnte jo ikke det hele i sit svar på mit spørgsmål, der nævner han kun noget fra spørgsmål 57 om den dialog, der så har været, og der vil jeg da godt lige anføre, at først er det korrekt, at der løfter Justitsministeriet pegefingeren og siger, at man ikke kan udelukke, at der kan være nogle problemer. Og til sidst bliver man så oplyst af Integrationsministeriet om, at det, man ønsker at indføre, har de i Holland, har de i Tyskland, og så når man frem til den konklusion, at man på baggrund af Integrationsministeriets oplysning om, at lignende undtagelsesordninger findes i Nederlandene og i Tyskland, ikke havde det fornødne grundlag til at afvise denne antagelse. Det, man så kunne udlede af det, er altså, når man så får forelagt den oplysning, at man jo ikke kan påstå, at det her vil være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, når det nu er tilladt i de to andre lande.

Kl. 11:13

Kl. 11:14

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:14

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil sige til hr. Karsten Lauritzen, at ude i Vandrehallen er der en sentens, der handler om at forstå fuglenes sprog, altså også forstå embedsmandssprog, sproget, der tales på Christiansborg. Hvis jeg skulle oversætte det her til hr. Karsten Lauritzen, så ville det svare til, at man, hvis man bød en dame op til dans, hvortil hun så høfligt sagde nej tak, men man insisterede, så ville ende med at få den største kurv, der overhovedet findes. Det er lige præcis det sprog, som Justitsministeriet bruger her, og specielt den sidste sentens, som hr. Karsten Lauritzen læste op. Det er et meget, meget skarpt sprog, når man sådan kigger på, hvordan Justitsministeriet i øvrigt agerer i forholdet mellem to forskellige ministerier.

Så der er to debatter her. Der er den, vi har haft nu, hvor jeg føler mig på fuldstændig sikker grund. Justitsministeriet har hejst et advarselssignal af kæmpe stor styrke. Og så er der det andet, som vi jo ikke kan få noget svar på overhovedet – heller ikke her i dag fra ministeren – om, hvad begrundelsen er for at lave den her diskrimination. Det er jo egentlig det, der er det interessante, så det er sådan dobbelt. Men hverken justitsministeren eller Venstres ordfører vil jo gå ind i den debat, kan jeg høre; det bliver kun til polemik og beskyldninger om, hvad der skete i 1990'erne.

Kl. 11:15

Formanden :

Så er det hr. Martin Henriksen med en kort bemærkning til hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:15

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er en meget interessant debat. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti igennem mange år – faktisk i så lang tid, jeg kan huske – har talt for, at man bl.a. på familiesammenføringsområdet gav mulighed for positiv særbehandling. Så det er jo glædeligt, at det går mere og mere i den retning.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad Socialdemokraternes politik er på det her område. Såfremt det her bliver vedtaget – det håber vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti at det gør – vil man så rulle det tilbage, sådan at man genindfører indvandringsprøven for de pågældende udlændinge, som her bliver fritaget, altså sådan at man stiller krav om, at f.eks. en amerikaner eller en australier, der ønsker at blive familiesammenført til Danmark, skal tage den her indvandringsprøve? Ønsker man, at det skal være sådan?

Kl. 11:16

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:16

Henrik Dam Kristensen (S):

Vi har gjort det helt klart, at vi, både når det gælder lovgivningen om permanent ophold, og når det gælder lovgivningen om familiesammenføring, synes, det er dårlig lovgivning på den måde at forstå, at det er overbureaukratisk, at det præmierer, jo bedre uddannet og jo mere velhavende du er, og at det er diskriminerende.

Jeg vil gerne fortsætte med det eksempel, som fru Johanne Schmidt-Nielsen brugte. Jeg har simpelt hen ikke fantasi til at forestille mig, hvorfor man skal lave en forskelsbehandling på, at en dansker har besluttet sig for at gifte sig med og gerne vil leve sit liv sammen med en person fra Argentina i forhold til med en fra USA. Hvad er argumentationen for det? Jeg har simpelt hen så svært ved at se det, og derfor vil jeg på hr. Martin Henriksens klare spørgsmål svare: Ja, denne lovgivning vil blive rullet tilbage.

Kl. 11:17

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:17

Martin Henriksen (DF):

Det synes jeg er et befriende klart svar. Ud over at man vil rulle de krav tilbage, som ligger i pointsystemet og i de nye regler, der bliver vedtaget her, vil man også sikre, at indvandringsprøven skal gælde for udlændinge fra f.eks. Australien, USA, Canada, Israel og Japan, fordi man har nogle særlige bekymringer fra Socialdemokraternes side, med hensyn til hvordan de kan blive integreret i det danske samfund. Sådan må man jo forstå det.

Det synes jeg bare er en pudsigt opfattelse, medmindre man selvfølgelig vil afskaffe indvandringsprøven for alle. Hr. Henrik Dam Kristensen kan måske også svare på, om det så er løsningen, at der slet ikke er nogen, der skal gennemgå et kursus om dansk kultur, at der slet ikke er nogen, der skal gå op til en danskprøve. Det kan måske være det, der så bliver Socialdemokraternes holdning.

Kl. 11:17

Formanden :

Hr. Dam Kristensen.

Kl. 11:17

Henrik Dam Kristensen (S):

Nu er hr. Martin Henriksen jo en forholdsvis ung mand, så han burde sådan set godt kunne huske debatten fra ved førstebehandling. Jeg vil bare gøre det fuldstændig klart over for hr. Martin Henriksen, at det, der er lykkedes med Dansk Folkepartis ihærdige hjælp, er at lave en masse bureaukrati og en masse unødvendigheder, og så har man lige præcis gjort det fra regeringen og Dansk Folkepartis side, at man har været totalt ligeglade med, at man fuldstændig har forsumt integrationen. Det kan jeg jo se med alle de ghettoproblemer, vi har. En række af de problemer, vi har, har man været ligeglad

med. Man vil bare have det her gjort så besværligt som overhovedet muligt.

Derfor vil jeg gerne sige til hr. Martin Henriksen: Vi har gjort det meget, meget klart igennem en lang, lang periode, at det, vi vil sikre, er, at når mennesker kommer til Danmark, så får de mulighed for og pligt til at blive en del af det danske samfund.

Kl. 11:18

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll med en kort bemærkning til hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er da enig med hr. Henrik Dam Kristensen så langt, at jeg synes, det er et dårligt lovforslag, ministeren har fremlagt, men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag, det er ændringsforslaget. Det gør så forslaget lidt mindre slemt, og derfor synes jeg sådan set, at det er en god idé med det ændringsforslag.

Så undrer det mig bare med hr. Henrik Dam Kristensens lidt voldsomme retorik i forhold til noget af det her. Det handler om folk, der forelsker sig i nogen. Betyder det, at Socialdemokraterne vil ændre deres holdning til 24-års-reglen og til tilknytningskravet, hvis forelskelse pludselig skal være et særligt kriterium? Og hvordan kan man oprulle en forargelse over, at der skal diskrimineres mellem, om man har forelsket sig i en amerikaner eller i en argentiner, når man synes, det er helt o.k. at diskriminere på forskellen mellem, om det er en islænding eller en amerikaner?

Kl. 11:19

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:19

Henrik Dam Kristensen (S):

Undskyld, hr. Simon Emil Ammitzbøll, det var en mærkelig indgangsvinkel til det her efter min bedste overbevisning. Jeg tror, det er fremgået klart under den her debat, at i det øjeblik, man indgår nogle internationale aftaler, følger der også nogle forpligtelser og nogle muligheder med. Det gør der i forhold til de gode gamle traditioner, vi har på det nordiske område, det gør der i forhold til EU osv.

Der, hvor jeg synes, det er lidt mærkeligt, er, at hr. Simon Emil Ammitzbøll åbenbart med den der liberale indgangsvinkel, som jeg et eller andet sted forstår at hr. Simon Emil Ammitzbøll har, sammen med et flertal i Folketinget skulle være bedre til at vurdere de enkeltpersoner som danskere gifter sig med. Man siger her helt åbenlyst, at der er nogle personer, som kommer fra nogle bestemte lande, dem vil vi give nogle bestemte privilegier, og folk, der kommer fra andre lande, må så føle. Det er efter min mening en mærkelig indgangsvinkel, og jeg forstår faktisk ikke, at man, hvis jeg har forstået ordet liberal rigtigt, overhovedet kan hoppe med på den galvej, men sådan er der jo så meget.

Kl. 11:20

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er sikker på, at hvis hr. Henrik Dam Kristensen havde forstået ordet liberal rigtigt, var der meget, der havde set anderledes ud, men det er så en anden side af sagen.

Den gode gamle tradition i forhold til det nordiske er ligesom argumentet for, at det er o.k. at diskriminere der. Det var svaret fra hr.

Henrik Dam Kristensen. Det er en god gammel tradition, den hygger vi os lidt med, vi ved, at vi med det nordiske er lidt bedre end de andre. Det er Socialdemokratiets politik, kan vi forstå. Det må vi jo så tage som udgangspunkt, men det, vi siger, er jo, at der er nogle helt objektive kriterier for, hvor vi igen giver nogle særlige muligheder for folk fra nogle bestemte lande, ja, ligesom man gør med folk fra Norge eller fra Island. Og hvis det er sproget som i høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder, der er så pokkers afgørende, vil det så sige, at det for folk fra Norge og fra Island, der har en anden kulturel baggrund og måske har svært ved de norske og islandske og dermed nordiske sprog, så faktisk også er forkert, at de er undtaget de regler, der gælder i dag?

Pas nu på med ikke at overkomplicere det. Det her er et elendigt lovforslag. Socialdemokratiet har sammen med SF en elendig politik, også på det her område. Alle de her pointsystemer er vi imod i Liberal Alliance. Det ved jeg godt at man ikke er i Socialdemokratiet. Det er en fair sag. Men hvis vi kan gøre det bedre, hvis vi kan gøre det lidt nemmere for nogle mennesker, så skal vi da gøre det, og det vil vi gøre hver gang. Det er jeg skuffet over at Socialdemokraterne ikke vil være med til.

Kl. 11:22

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:22

Henrik Dam Kristensen (S):

Den skuffelse er til at bære. Jeg kan bare sige, at det her jo vidner om et grundlæggende ukendskab til, hvad det betyder at indgå internationale aftaler. Det er et grundlæggende ukendskab, som hr. Simon Emil Ammitzbøll her fremstiller. Vi har for mange år siden med Helsingforsaftalen lavet nogle klare aftaler om det nordiske samarbejde, og i 1972 stemte den danske befolkning ja til, at vi ønskede at være med i det europæiske samarbejde. Det giver nogle privilegier, når man gør det, og det giver nogle pligter, når man gør det, og deraf følger der nogle ting. Det er altså nogle beslutninger, vi har taget.

Her tager ministeren og åbenbart et flertal i Folketinget nogle lande mere eller mindre tilfældigt ud og siger: I skal have en forskelsbehandling. Der er i øvrigt ikke andre argumenter i det, vi har ikke noget specielt samarbejde omkring det her, der er ikke noget specielt omkring det her, og andre skal behandles uden diskrimination. Det er jo det, der er det afgørende, og det er det, hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke vil forstå, og det er her, problemet ligger.

Kl. 11:23

Formanden :

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken, og den næste, der har markeret som ordfører, er hr. Martin Henriksen.

Har hr. Karsten Lauritzen også bedt om ordet som ordfører? Ja. Så er det hr. Karsten Lauritzen, og så er det hr. Martin Henriksen bagefter.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er jo en interessant debat, vi har her i Folketingssalen i dag. Det er faktisk en debat, som jeg har set frem til, for der er behov for at få sat tingene lidt i perspektiv. Den kritik, som det ændringsforslag, som integrationsministeren har stillet, udsættes for, fremstiller det her som noget nyt, som om det er et fuldstændigt nybrud i dansk lovgivning, i europæisk lovgivning og i forhold til internationale konventioner. Men det er det ikke. Det er ældgammelt.

Der findes en lang række lande, som har særlige regler, der retter sig mod særlige lande i forhold til en udlændinge- og integrationspo-

litik. Det gør sig gældende i Storbritannien med Commonwealthlandene, hvor man har en særlig tæt relation til en særlig historie, en særlig samhandel og nogle gange også et sprogligt slægtskab, som gør, at der er en særlig adgang for Commonwealthlandene til Storbritannien. Der er en særlig adgang til det samme i Holland for nogle af deres tidligere kolonimagter. Det samme gør sig gældende i Frankrig.

Det at lave særlige regler, som er udtryk for positiv særbehandling baseret på objektive kriterier, er jo ikke noget nyt. Det er noget gammelt, og derfor er der heller ikke noget i vejen med, at vi forsøger at indføre det i dansk udlændinge- og integrationspolitik på et meget, meget lille område. Vi havde i Venstre gerne set, at man havde bredt det mere ud, men nu vælger vi så at starte med indvandringsprøven og sprogkravet i forbindelse med indvandringsprøven, hvilket ændringsforslaget her drejer sig om.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at vi har særlige regler i samarbejdet i Norden, hvor man ikke nødvendigvis kan påpege at der er et sprogligt slægtskab. Jeg tror, hr. Simon Emil Ammitzbøll var inde på det her fra talerstolen i forhold til Island. Man kan diskutere, hvor gode islændinge er til dansk, men der er et særligt samarbejde. Der er en særlig samhandel, der er en særlig samhørighed med de her lande, og det gør så, at der er nogle særlige regler inden for de nordiske lande, som man så er blevet enige om.

Det samme gør sig gældende i forhold til Europa, i forhold til EU-landene. Der er man også enige om, at der skal være en særlig adgang. Rent faktisk er det jo sådan, at hvis man er EU-statsborger i et andet land end Danmark, har man faktisk lettere adgang til familiesammenføring, end man har i Danmark. Hvis man er tysker og europæisk statsborger og bor i Danmark, er man vandrende arbejder, og så bliver man positivt særbehandlet i større grad end danske statsborgere.

Det ser oppositionen ingen problemer i. Nu er det lige pludselig et problem. Vi må jo sige, at det er tankevækkende og interessant, at man pludselig vågner op. Det siger jo noget om, at man ønsker en anden udlændinge- og integrationspolitik end den, som regeringen lægger frem og har været garant for siden 2001 – en fast og fair udlændinge- og integrationspolitik.

Nu vælger vi så at sige: Jamen når vi har mulighed for også at gøre den intelligent og lade være med at lovgive efter laveste fællesnævner, men lave nogle regler, hvor man kigger på, hvorfra der er størst sandsynlighed for at folk hurtigt og effektivt kan blive integreret, så lad os gøre det. Når man kommer fra et land, som er et demokrati som det danske, og som har et sprog, som gør det lettere at lære dansk, og som har den – hvad skal jeg sige – demokratiske tradition, som er helt afgørende i Danmark, nemlig med kønnes ligestilling og respekt for tredelingen af magten, jamen så siger det sig selv, at så er det lettere at blive integreret i det danske samfund. Derfor vælger man så at sige, at for de her lande laver man – baseret på nogle objektive kriterier – en mere lempelig adgang. Det er altså stadig væk en meget, meget lille del af udlændingelovgivningen, der er tale om. Der er tale om en indvandringsprøve og et sprogkrav i den forbindelse.

Kl. 11:27

Derfor bliver jeg nødt til her fra Folketingets talerstol at påpege oppositionens dobbeltmoral. For det er jo mærkeligt, at man godt vil lave positiv særbehandling, når det passer ind i venstrefløjens og oppositionens syn på tingene, når det handler om palæstinenserloven i 1993. Og når det handler om nogle asylansøgere, som besætter Brorson Kirke, så fremsætter oppositionen et forslag i Folketingssalen om, at de kollektivt skal have permanent opholdstilladelse. Der er det i orden at lave positiv særbehandling, men når man laver positiv særbehandling, som går i en anden retning, som man er politisk uenig i, så er det lige pludselig i strid med internationale konventioner og menneskerettigheder, og jeg ved ikke hvad.

Jeg vil også godt bruge et par ord på at dykke lidt ned i noget af det, som oppositionen hænger deres modstand mod det her ændringsforslag op på, nemlig det brev, som Institut for Menneskerettigheder har skrevet til Folketingets Integrationsudvalg og til integrationsministeren. Der konkluderer man noget til at starte med, men hvis man dykker lidt ned i den analyse, som Institut for Menneskerettigheder laver, kommer man frem til noget interessant. Institut for Menneskerettigheders bekymring, som vi jo så ikke er enig i, går på, at hvis det skulle komme til en retssag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, så ville det her med stor sandsynlighed, tror jeg vurderingen er, blive erklæret i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det er så deres konklusion, men hvis man kigger lidt på, hvad de bygger deres konklusion på, kan man se, at de på side 6 skriver:

EMD – det er Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – har i øvrigt ikke taget stilling til en forskelsbehandling tilnærmelsesvis svarende til den forestående. Det kan ikke siges med sikkerhed, hvordan EMD vil forholde sig til den foreslåede forskelsbehandling, men det forholdsvis klare udgangspunkt må antages at være, at lovligheden af forskelsbehandling inden for gruppen af tredjelandsstatsborgere må have formodningen imod sig.

Det er godt nok mange forbehold at tage, må jeg indrømme. Jeg ved ikke, hvordan man med så mange forbehold kan komme til en krystallklar konklusion om, at det her med stor sandsynlighed vil blive underkendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Man må også sige, at når man nu ved, at der er to andre lande i Det Europæiske Fællesskab, nemlig Holland og Tyskland, der har nøjagtig det samme system, ifølge hvilket visse lande undtages fra visse krav på baggrund af nogle objektive kriterier – Danmark har faktisk valgt at lægge sig op ad nogle af de kriterier, som Holland har valgt at benytte sig af – så må man stille sig undrende over for, hvordan de kan komme frem til en sådan konklusion.

På den baggrund bliver jeg nødt til at sige, at vi i Venstre ikke kan forstå den modstand, der er i oppositionen, mod det ændringsforslag, som ligger, og som vi diskuterer her i dag. Vi har særlige regler for nordiske statsborgere, for hvem man laver positiv særbehandling. Vi har særlige regler for europæiske statsborgere, for hvem man laver positiv særbehandling. Her synes man, det er fantastisk og dejligt, men når man så laver positiv særbehandling af andre lande, er det lige pludselig i strid med internationale konventioner. Det er udtryk for dobbeltmoral, og her er vi i Venstre ikke enige med oppositionen.

Kl. 11:30

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og det foregår jo fra talerstolen.

Det er først hr. Henrik Dam Kristensen med en kort bemærkning til hr. Karsten Lauritzen, og så har jeg også noteret mig fru Astrid Krag, fru Marianne Jelved og fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:31

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Karsten Lauritzen, om vi kan være enige om, at den aftale, der er omkring de nordiske lande, gælder alle nordiske lande, og om vi kan være enige om, at de aftaler og privilegier, der er i forhold til EU-landene, gælder alle EU-landene. Og derfor er mit simple spørgsmål til hr. Karsten Lauritzen: Hvad har hr. Karsten Lauritzen imod de andre OECD-lande?

Kan hr. Karsten Lauritzen ikke godt se, at der er en principiel forskel mellem, at man går ind i et internationalt samarbejde, at man har nogle aftaler, og at dem følger man, og at man så plukker vilkårligt blandt nogle lande, som hr. Karsten Lauritzen og regeringen her beslutter sig for? Hvad har man imod alle de andre OECD-lande? Det vil jeg spørge hr. Karsten Lauritzen om.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:31

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at man godt kan tage den juridiske diskussion, at man godt kan gøre politik til sådan et spørgsmål om juristeri, men det er altså et faktum, at der er særlige regler. Der er en særlig lempelig adgang til Danmark for nordiske statsborgere, der er en særlig lempelig adgang til Danmark for europæiske statsborgere, og der er en særlig lempelig adgang til Danmark fra Argentina i forhold til Working Holiday-aftalen. Nu kommer der så en særlig lempelig adgang til Danmark i forhold til en række lande på baggrund af nogle objektive kriterier, altså at de ikke skal bestå en indvandringsprøve. Det er forskelsbehandling, det er saglig forskelsbehandling, og det er ikke noget nyt.

Kl. 11:35

Formanden :

Så er det fru Astrid Krag med en kort bemærkning til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:35

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg synes da, at debatten bevæger sig, og jeg fornemmer lidt på hr. Henrik Dam Kristensen, at han er uenig, hvad angår nogle af de lande, der er valgt. Men det der med at have nogle kriterier kan jo være fint nok. Og vi kan godt diskutere kriterierne, og vi kan godt diskutere, hvilke lande der boner ud, efter hvilke kriterier man stiller op. Jeg synes, det er nogle fornuftige kriterier, og det er jo ikke nogen kriterier, der er taget ud af den blå luft, det er objektive, saglige kriterier, ligesom man bruger de selv samme objektive, saglige kriterier i Holland i forhold til at undtage visse grupper fra at skulle bestå den hollandske indvandringsprøve.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at det godt kan være, at man ikke er klar over det, men vi har jo noget, der hedder Working Holiday-aftaler, og det tror jeg også der var under den tidligere socialdemokratiske regering. Det er sådan nogle aftaler, som Danmark laver med et land, om, at man har en særlig lempelig adgang til at komme til Danmark for at være turist og arbejde lidt i op til et år. Der har vi en lang række Working Holiday-aftaler med en lang række lande.

Så sent som i sidste måned tror jeg der blev indgået en aftale med Argentina om, at folk fra Argentina, der kommer til Danmark og gerne vil arbejde lidt og være turist i op til et år, har en sådan særlig lempelig adgang til det. Der har man jo ikke oplevet hverken hr. Henrik Dam Kristensen eller den øvrige opposition råbe vagt i gevær og sige, at det er i strid med internationale konventioner. Det er vel også positiv særbehandling.

Kl. 11:33

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:33

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg betragter jo det svar som hr. Karsten Lauritzens accept af, at man ikke kan bruge sammenligningen med den nordiske aftale og aftalen med EU, for det er noget helt andet, det er noget forpligtende. Jeg må bare sige til hr. Karsten Lauritzen, at det, der jo sker her, er, at hr. Karsten Lauritzen, regeringen og Dansk Folkeparti gør sig til overdommere med hensyn til, at der er nogle, der er bedre end andre. Der er også et begreb, som hedder lighed for loven. Jeg ved ikke, om hr. Karsten Lauritzen lægger noget i sådan et vigtigt begreb som lighed for loven; det tyder det sådan set ikke på med den argumentation, der er her.

Kl. 11:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:34

Karsten Lauritzen (V):

Vi lægger meget stor vægt på lighed for loven. Og vi kan jo spørge hr. Henrik Dam Kristensen og nogle af de øvrige partier på venstrefløjen, hvordan man kan fremsætte sådan en påstand, når man i 1993 her i Folketingssalen fremsatte forslag til en palæstinenserlov, hvor man havde en særlig gruppe, som fordi de havde besat en kirke og de havde råbt op, skulle have en særbehandling, altså hvorfor den gruppe skulle have en speciel behandling, og om det kan være lighed for loven. For det synes jeg ikke giver så meget mening.

Astrid Krag (SF):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at understrege igen over for ordføreren for Venstre, at min protest falder, fordi vi netop ikke har haft en lovgivningsproces, hvor det har været muligt for os at få klarhed over, om de her regler er objektive og rimeligt begrundede. Jeg kan høre, at ordføreren for Venstre siger det, og jeg kan høre, at integrationsministeren siger det, men jeg kunne også høre på samrådet i tirsdags, at det vil Justitsministeriet altså ikke sige klart. Jeg kan læse i en skriftlig henvendelse fra Institut for Menneskerettigheder, at det mener de ikke kriterierne er. Og det er jo her, det springende punkt er, nemlig at der er tale om ulovlig forskelsbehandling, diskriminatorisk forskelsbehandling, hvis ikke de her kriterier er objektive og er rimeligt begrundede. Det er det, vi anfægter; det er det, Justitsministeriet ikke har villet tage klar afstand fra; det er det, Institut for Menneskerettigheder står på mål for at de her kriterier skal være. Og det er da et problem.

Så jeg vil gerne bede hr. Karsten Lauritzen om over for mig at bekræfte to ting om de kriterier, man har i Holland. For det første vil jeg gerne bede hr. Karsten Lauritzen bekræfte over for mig, at der kører en sag ved EU-Domstolen omkring de hollandske kriterier. Og for det andet: Kan hr. Karsten Lauritzen ikke over for mig bekræfte, at de hollandske kriterier er flere og andre end dem, man har lavet i det danske forslag?

Kl. 11:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:36

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan læse op fra betænkningen fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, hvor der står på side 4 under bemærkningerne til ændringsforslaget:

»... hvortil kravet om bestået indvandringsprøve er knyttet, om landets borgere er visumfri i forhold til Schengen, om landet er OECD-medlem, om der er omfattende økonomisk samhandel mellem Nederlandene og det pågældende land og gensidige investeringer, om landet er politisk og økonomisk stabilt, BNP og velstand i landet, samt om der er lille eller ingen risiko for ulovlig indvandring fra landet til Nederlandene.«

Der siger jeg så, som jeg sagde i min ordførertale, at spørgsmålet om, om landet er OECD-medlemsland, er et af de kriterier, man har lagt vægt på, og om der er visumfrihed i forhold til Schengen er også et kriterium, vi har lagt vægt på, og det sidste kriterium, som vi lægger vægt på i det ændringsforslag, som integrationsministeren har stillet, er jo så Human Development Index, og det er jo en opsummering af, om landet er politisk og økonomisk stabilt. Så de kriterier, vi

i Danmark vælger at lægge til grund, er de samme kriterier, som man har brugt i Holland og i en række andre lande.

Kl. 11:37

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 11:38

Astrid Krag (SF):

Hr. Karsten Lauritzen stoppede enten meget belejligt ved et punktum i sin opridsning af den hollandske model, eller også har man ikke taget hele svaret på spørgsmål 58 med i betækningsbidraget, for dér står der jo ret klart, at der desuden lægges vægt på landets kulturelle normer og socioøkonomiske forhold – de skal ligne forholdene i Nederlandene – og at »borgerne fra disse lande må forventes at have en grundlæggende forståelse for normer og værdier i Nederlandene og i øvrigt ofte taler engelsk ... Indvandrere fra de pågældende lande vurderes derfor generelt at være bedre velforberejdede til integration sammenlignet med indvandrere fra andre lande.«

Jeg synes jo, det er rigtig fint, hvis man kan lave nogle regler, der gør, at folk er velforberejdede til livet i det land, de skal leve i. Det er bare ikke det, man gør her. Og det er ikke – medmindre hr. Karsten Lauritzen ved noget, der i strid med det svar, vi har fået på spørgsmål 58 – det samme i den danske model som i den hollandske. Der er også nogle andre undtagelsesforhold, vi er blevet gjort opmærksom på under den høring, vi havde om det.

Når jeg gør et stort nummer ud af det – det må jeg hellere også forklare, hvis der er nogen, der følger med i det her – er det jo, fordi det er en henvisning fra Integrationsministeriet til Justitsministeriet om, at Holland og Tyskland gør det samme, der har gjort, at Justitsministeriet ikke har blokeret det her forslag. Når det så kommer frem, at det ikke er det samme, kan vi jo bare læne os tilbage og sige, at hvis det her ikke var blevet hastet igennem, hvis vi faktisk havde givet mulighed for, at Justitsministeriet kunne have vurderet det her ordentligt, så var det med al sandsynlighed også blevet afvist.

Det synes jeg bare er bekymrende, og jeg må høre, om det ikke også bekymrer Venstres ordfører bare en lillelillebitte smule.

Kl. 11:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:39

Karsten Lauritzen (V):

Nej, det gør det ikke. Det bekymrer mig ikke; jeg deler ikke den bekymring, som fru Astrid Krag har. Og jeg synes, fru Astrid Krag i stedet for at dække sig ind under juristerne i Justitsministeriet skulle deltage i den politiske debat, og dér er det jo reelt og fair nok at sige, at man ikke vil den udlændinge- og integrationspolitik, som lovforslaget her som helhed lægger op til, og som ændringsforslaget så er en videreførelse af.

Det er jo en udlændinge- og integrationspolitik, der baserer sig på, at vi stiller nogle objektive krav til folk, der ønsker at blive familiesammenført til Danmark, nogle faglige, saglige krav, og i forhold til ændringsforslaget vælger man på baggrund af nogle faglige, saglige krav at lave en positiv særbehandling, en privilegeret adgang til at komme til Danmark, hvor man slipper for indvandringsprøven, fordi de pågældende personer, der bor i de her lande, vil have lettere ved at integrere sig i det danske samfund.

Det siger sig selv, at en person, der kommer fra et demokrati, og som er vokset op i et demokrati, vil have lettere ved at gennemføre sin integration i det demokratiske Danmark, end en person, der er vokset op i et land, hvor der er udbredt analfabetisme, hvor man har haft en autoritær diktator som magthaver i ganske mange år, og hvor

man ikke har nogen demokratisk forståelse. Selvfølgelig er der forskel på, hvor hurtigt og effektivt man vil kunne blive integreret.

Vi udelukker ikke nogen, men vi giver nogle en særlig privilegeret adgang på baggrund af saglige kriterier.

Kl. 11:40

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:40

Marianne Jelved (RV):

For første gang i lang tid er jeg begyndt at tvivle på folkeskolens undervisning, nemlig når jeg hører hr. Karsten Lauritzen. Vi hører hele tiden om alle de lande, som vi har aftaler med: Norden, EU, Schengen. De bygger jo på nogle traktater, som vi har skrevet under på, som er ratificerede, som det hedder så fint, som vi har forpligtet os på. Det gælder alle de lande, der er med i det nordiske samarbejde og den nordiske pasunion; det gælder alle de lande, der er med i EU med arbejdskraftens fri bevægelighed osv., Schengenaftalen m.v.

Hvad i alverden har det med OECD at gøre? Hvad er det for en aftale, OECD-landene har? Hvad er det for en traktat, OECD-landene har, som forpligter alle OECD-landene til at behandle hinanden efter nogle bestemte regelsæt? Hvad er det for en aftale? Den vil jeg meget gerne kende. Hvordan kan hr. Karsten Lauritzen blande OECD sammen med EU, Norden og Schengen? De har intet med hinanden at gøre. Der er ikke en OECD-aftale, der forpligter landene i OECD til at gøre noget bestemt i fællesskab og til at behandle hinandens statsborgere på en bestemt måde – ellers vil jeg meget gerne kende den.

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Karsten Lauritzen (V):

Der er jo noget, der binder OECD-landene sammen. Der er noget, man kæmper for i fællesskab. Der er jo en lighed mellem de lande, der er medlem af OECD eller er associerede. Man kan godt tage den diskussion, men først kommer fru Marianne Jelved og den samlede opposition og siger, at vi ikke må forskelsbehandle; det kan vi ikke tillade os; der skal gælde de samme regler for alle. Når man så fremfører den argumentation, at vi forskelsbehandler på en lang række områder, går de ind i en juridisk diskussion om, at vi forskelsbehandler på et sagligt grundlag i Norden, EU og i working holiday-aftaler, fordi det er baseret på traktater og juridiske aftaler. Så går de ind i en juridisk diskussion.

Jeg er sådan set ligeglad med, om den her forskelsbehandling baserer sig på juridiske gensidige aftaler mellem to lande, eller om den baserer sig på nogle objektive kriterier. Spørgsmålet er, om det er muligt for Danmark at indgå sådan nogle aftaler. Begge dele er muligt, og jeg har ingen problemer med at give en privilegeret adgang til Danmark, hvis det som i det her tilfælde er baseret på nogle saglige kriterier.

Kl. 11:43

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Marianne Jelved (RV):

Så fik vi dog det på det rene. Der er ikke en gensidig aftale OECD-landene imellem, der forpligter på samme måde, som EU-traktaten gør, eller som traktaten om den nordiske pasunion gør, og så kan

man ikke bruge det som argumentation, når man er for den særbehandling og diskrimination, som ministeren stiller forslag om.

Så kan vi høre, at det handler om, at der er nogle, der har nemmere ved at lære dansk. Det var også det, hr. Karsten Lauritzen sagde i sit indlæg. Så spørger jeg bare: Hvad er det, der gør, at amerikanere og japanere har nemmere ved at lære dansk, end f.eks. mennesker fra Filippinerne, Vietnam eller Kina har? Og hvad bygger hr. Karsten Lauritzen det på? Hvorfor har en japaner nemmere ved at lære dansk, end en kineser har?

Kl. 11:44

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:44

Karsten Lauritzen (V):

Nu er sprogkravet jo ikke et af de tre kriterier, men det er rigtigt, at det er nævnt i dele af begrundelsen for ændringsforslaget. Det siger jo sig selv, at hvis man kommer fra et land, hvor graden af analfabetismen er lav, hvor der er mange, der gennemfører en lang videregående uddannelse og i det hele taget uddanner sig, har man lettere ved at tilegne sig ny viden, og så har man lettere ved at lære sproget.

Det siger også sig selv, at hvis man taler engelsk f.eks., er det lettere at begå sig i Danmark og blive integreret, end hvis man f.eks. taler kinesisk, alene af den årsag, at der er betydelig flere danskere, der taler engelsk, end der er danskere, der taler kinesisk. Hvis man har nogle sproglige kvalifikationer, som kan bruges i Danmark, er det selvfølgelig lettere at integrere sig i det danske samfund.

Men det er ikke et af de tre kriterier. De tre kriterier er Human Development Index, visumfriheden, som jo allerede i dag er en forskelsbehandling, og så er det medlemskab af OECD.

Kl. 11:45

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen med en kort bemærkning til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne bede ordføreren redegøre for forskellen på positiv særbehandling og diskrimination.

Kl. 11:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:46

Karsten Lauritzen (V):

Diskrimination er jo ulovlig, hvis man skal følge betegnelsen i den europæiske menneskerettighedskonvention. Positiv særbehandling er i visse tilfælde lovlig, så længe den baserer sig på nogle objektive, saglige kriterier. Det er så det, der er diskussionen, nemlig om de her kriterier er objektive og saglige, og det mener vi i Venstre at de er. Vi synes, at der er sund fornuft i det ændringsforslag, som ligger, alene af den årsag, at man gør det samme i Tyskland, og at man gør det samme i Holland. Der har man lignende ordninger, man har lignende kriterier.

Kl. 11:46

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen, sidste korte bemærkning.

Kl. 11:46

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvad er det saglige argument for – det saglige argument for – at en kvinde fra Argentina efter 3 måneder skal bestå en svær danskprøve,

ellers ryger hun ud? Jeg har tidligere diskuteret det her med ordføreren, og jeg ved, at ordføreren mener, at forudsætningen for at kunne blive integreret i Danmark er, at man består den her prøve. Hvad er det saglige argument for, at kvinden fra Argentina skal bestå prøven, mens kvinden fra Japan ikke skal? Et sagligt argument, for hvis der ikke er noget sagligt argument, er det også ifølge ordførerens egen argumentation diskrimination.

Kl. 11:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:47

Karsten Lauritzen (V):

Når fru Johanne Schmidt-Nielsen og andre fra oppositionen nævner, at det, der binder det nordiske samarbejde sammen, er lighed i vores sprog, kan man jo stille præcis det samme spørgsmål i forhold til Island, hvor man må sige, at der ikke er så stor sproglig sammenhæng med de nordiske lande, som der er mellem Danmark og Norge og Danmark og Sverige. Man kan stille præcis det samme spørgsmål. Grunden til, at man har en nordisk pasunion og et nordisk samarbejde, er, fordi landene ligner hinanden, vi ligger ved siden af hinanden sådan geografisk, en lang række kriterier, som har gjort, at man har et særligt samarbejde.

Vi vælger så nu at tage nogle objektive kriterier, som ikke er baseret på sprog, men er baseret på, hvor veludviklet landet er, Human Development Index, hvorvidt der allerede i forvejen er visumfrihed til Schengenlandene, altså et anerkendt kriterium, og hvorvidt man er medlem af OECD, som jo siger lidt om, hvordan landet står i forhold til demokrati, respekt for grundlæggende menneskerettigheder. Det synes vi er nogle fornuftige, saglige kriterier, alene af den årsag, at man har valgt nogle af de samme kriterier i Tyskland og i Holland, som har lavet præcis den samme ordning.

Kl. 11:48

Formanden :

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Undskyld, er det en kort bemærkning? Fru Line Barfod.

Kl. 11:49

Line Barfod (EL):

Det er ikke, fordi jeg skal gå langt ind i debatten om det her lovfor-slag, men nu bragte ordføreren spørgsmålet om det nordiske forhold op.

Jeg vil bare høre, om ordføreren kan bekræfte, at det islandske sprog i høj grad bygger på det gamle danske sprog, at man i Island lærer dansk i skolen, at man i Finland lærer svensk i skolen, at man i alle de nordiske lande er forpligtet til at lære om hinandens kultur, og at der derfor er et tæt samarbejde mellem de nordiske lande.

Derfor er der altså nogle grunde til, ud over at vi har indgået fælles aftaler, at der gælder andre regler for nordboere end for folk fra andre lande i verden.

Kl. 11:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:49

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan spørge fru Line Barfod om Den Europæiske Union. Man bliver jo ikke undervist i dansk eller dansk kultur for den sags skyld eller dansk historie i Italien, men alligevel har man som italiensk statsborger privilegeret adgang til Danmark, fordi vi er blevet enige om, at det synes vi er en god idé.

Det er da rigtigt, man underviser i dansk kultur i Island, man underviser i svensk i Finland, men jeg må nu også erkende, at jeg kender rigtig, rigtig mange islændinge og finner på min egen alder, og de ved ikke ret meget om Danmark og taler ikke ret meget dansk og har ikke har ret meget forståelse for dansk, men de har dog et bedre udgangspunkt for at blive integreret og bo og leve i Danmark end en person, som kommer fra et udemokratisk land, hvor analfabetisme er udbredt, og hvor folket har været styret af en autoritær diktator i 40 år. Der er jo ikke noget i vejen med at lave forskelsbehandling, så længe den baserer sig på nogle objektive, saglige kriterier.

Jeg vil egentlig gerne spørge fru Line Barfod, om vi skal ud af EU, fordi man ikke underviser i dansk kultur og dansk historie i Italien?

Kl. 11:50

Formanden :

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Line Barfod (EL):

Jeg tager meget gerne en lang debat om EU-medlemskab og om, hvorvidt vi skal være med i EU eller ej, og hvordan et europæisk samarbejde skulle se ud, hvis det skulle være sådan, som jeg godt kunne tænke mig det, men det foreslår jeg at vi gør på et andet tidspunkt. Jeg tror ikke helt, at taletiden her tillader, at vi tager den lange diskussion nu.

Det, ordføreren sagde, var, at der ikke var nogen forskel på, om man kom fra Island eller fra andre lande ude i verden, fordi islændingene heller ikke kunne tale dansk. Derfor synes jeg, det er væsentligt nu at få indrømmelsen fra ordføreren af, at der altså er den forskel, at man i Norden faktisk lærer om hinandens kulturer, og at der er indgået nogle gensidige aftaler, på samme måde som man i EU også har indgået nogle gensidige aftaler og også i EU, så vidt jeg har forstået, arbejder på en gensidig europæisk kultur, som man mener at folk skal lære.

Kl. 11:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:51

Karsten Lauritzen (V):

Der er jo nogle, der vil være noget uenige om, hvad den europæiske kultur er, og i hvilken retning man skal gå der. Det er rigtigt, at der er en sammenhørighed de nordiske lande imellem, og det har man så valgt som et kriterium for at lave et særligt samarbejde. Men der er jo altså også en sammenhørighed – i hvert fald i Venstres optik – i demokratiske lande. Når noget af det, vi lægger vægt på, når noget af det, vi kæmper med i Danmark, er den demokratiske integration, siger det da sig selv, at en person, der er født og opvokset i et demokratisk land, er vokset op med en demokratisk kultur med ytringsfrihed og grundlæggende liberale frihedsrettigheder, vil have lettere ved at integrere sig i Danmark end en person, der er vokset op i et land, hvor tingene er modsat.

Derfor er demokrati i forståelsen af OECD-medlemskab et kriterium, som er sagligt. Og hvis man må bruge det kulturelle og det sproglige – som er det, fru Line Barfod siger vi bruger i forhold til Norden – må man vel også bruge andre kriterier. Det er vel ikke sådan, at Enhedslisten har patent på, hvilke kriterier man må bruge for at lave positiv særbehandling.

Kl. 11:53

Formanden :

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Vi går tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Martin Henriksen som ordfører. Og det bliver det sidste, før mødet udsættes og der er frokostpause.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg synes, det har været en mærkværdig debat, en virkelig pudsig debat, for hvis man kigger på dem, der er de største kritikere af det ændringslovforslag, som Folketinget behandler her i dag, er det jo partier, der selv går ind for positiv særbehandling, og som erfaringsmæssigt og historisk er gået ind for positiv særbehandling. Altså, palæstinenserloven fra 1990'erne har været omtalt flere gange, og der gik man jo fra venstrefløjens side ind for positiv særbehandling af en gruppe palæstinensere i det danske samfund. Sådan var det. Det havde man jo sine grunde til og sine argumenter for, men man gik altså ind for positiv særbehandling.

Jeg kan så forstå, at det kan vi ikke længere fremhæve i debatten, fordi det er så lang tid siden. Men så kan man jo bare gå lidt længere frem i tiden, for venstrefløjen – Socialdemokratiet, SF og andre ude på den fløj – går ind for positiv særbehandling af udlændinge med asylstatus, så de får bedre adgang til folke- og førtidspension end danskere, der har været udrejst. Der går man ind for positiv særbehandling; der går man ind for, at udlændinge, der har asylstatus, skal stilles bedre end danske statsborgere i forhold til at få adgang til folkepension og førtidspension. Det har man sikkert sine grunde til og sine argumenter for – og det går man altså ind for.

Det går vi så ikke ind for i Dansk Folkeparti. Det har vi vores grunde til; vi synes, at der er noget principielt galt i, at en udlænding er bedre stillet end en dansk statsborger i Danmark. Men det synes man hos Socialdemokratiet og SF er o.k. Det er, hvad man mener, og det må man så argumentere for efter bedste evne.

Man går også fra venstrefløjens side ind for positiv særbehandling af flygtninge i familiesammenføringsager. Det har jeg da hørt flere gange i salen at man går ind for – det er i kraft af de internationale konventioner, at man går ind for det på venstrefløjen. Det er det, man går ind for, og det må man jo så argumentere ud fra og forsøge at overbevise andre om, at der altså skal være positiv særbehandling i familiesammenføringsreglerne. Man går ind for positiv særbehandling af EU-borgere i forhold til andre landes statsborgere. Og det må man jo også argumentere for, hvis man altså ser sig i stand til at argumentere for det. Man går også ind for positiv særbehandling af visse tyrkiske statsborgere i kraft af en EU-aftale. Det går man også ind for på venstrefløjen. Og nogle af de elementer går regeringen også ind for. Men man er lige præcis imod positiv særbehandling af folk, der kommer fra USA, Canada, Australien, New Zealand, Israel og Japan i forhold til familiesammenføringsreglerne. På alle de andre områder går man ind for positiv særbehandling, men når det lige præcis kommer til de her lande, er man imod positiv særbehandling. Det synes jeg er meningsløst, for at sige det mildt.

Hvorfor er det vigtigt, at man giver mulighed for positiv særbehandling på det her område? Det er det jo, fordi vi ved hjælp af vores sunde fornuft vel stille og roligt kan konkludere, at der er mennesker fra bestemte dele af verden, som har lettere ved at tilpasse sig det danske samfund, lettere ved at glide ind i Danmark, og som kommer til Danmark, gifter sig ind i en dansk familie eksempelvis og får børn, og de børn bliver helt automatisk en del af det danske samfund. Der taler vi slet ikke om integration, for der er ikke noget at integrere, det kører bare. Det er sådan set vores grund til at sige, at der kan være god grund til at få positiv særbehandling på det her område.

Dansk Folkeparti har jo sådan set, så langt tilbage jeg kan huske, talt for, at når vi indførte f.eks. 24-års-reglen og skærpede tilknytningskravet, gjorde vi det, fordi der havde været en indvandring til Danmark, bl.a. via asylsystemet, men i det her tilfælde via familiesammenføringsreglerne, som skabte mange af de problemer, vi står med i dag – parallelsamfund, ghettos osv. – fordi en del af den indvandring bl.a. kom fra muslimske lande. Man kan lige så godt sige det, som det er. Det har været et problem, og det ønskede vi at dæmme op for, og da vi dæmmede op for det, ramte vi også nogle, som vi dybest set ikke ønskede at ramme, men vi gjorde det, fordi det simpelt hen var nødvendigt at gøre det – vi kunne ikke bare ikke gøre noget, vi kunne ikke bare fortsætte, det var nødvendigt at gøre noget.

Men vi har i lang tid sagt, at hvis der var mulighed for at foretage positiv særbehandling – f.eks. af folk, der kommer fra vestlige lande, men det kan også være fra andre lande – er vi åbne over for det. Vi har så hele tiden fået at vide, at det ikke kan lade sig gøre, og at vi ikke må det. Nu viser det sig så, at det godt kan lade sig gøre, og at vi godt må det. Det er vi i Dansk Folkeparti glade for, for der er ikke nogen grund til, at vi stiller det her krav til dem. Der vil stadig væk være krav, som de skal leve op til – der vil være lidt færre krav, men der vil stadig være krav.

Jeg synes, det er en meget fornuftig måde, man har gjort det på, altså at man simpelt hen har kigget på, hvilke konsekvenser den indvandring, der har været, har haft. De ændringer af udlændingeloven, vi har vedtaget ad flere omgange, har haft den ønskede effekt. Vi er ikke nået helt i mål endnu. Det har taget 40 år at skabe mange af de problemer, der er i Danmark i dag, og det vil tage mere end 10 år at få ryddet op i mange af de problemer. Men når vi har mulighed for at justere lovgivningen efter udviklingen og sige, at nu kommer der nye muligheder, hvor nogle, som vi ved ikke udgør et problem, f.eks. bliver fritaget fra en indvandringsprøve, men stadig skal leve op til de andre ting, så skal vi selvfølgelig gøre det. Det ville jo være tudesosset ikke at gøre det, for vi ved jo godt inderst inde, hvor det er, problemerne er, og vi ved godt, for hvem det gælder, at der er størst sandsynlighed for, at de, når de kommer til Danmark, forholdsvis let kan blive en del af det danske samfund.

Det er baggrunden for, at vi i Dansk Folkeparti støtter dette lovforslag – det kommer nok ikke som den store overraskelse – og at vi også støtter det ændringsforslag, som ministeren har stillet.

Kl. 11:58

Formanden :

Tak. Af hensyn til det videre forløb i processen, også for formandsstolen, vil jeg spørge, om der er nogen, der har bedt om korte bemærkninger til hr. Martin Henriksen. Det er der. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Kl. 11:59

:
Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er mødet åbnet igen.

Jeg skal oplyse, at efter anmodning fra forespørgeren, Pia Christmas-Møller, tages F 36 om vidensspredning af dagsordenen i dag. Forespørgslen er til videnskabsministeren.

Derefter går vi til den fortsatte anden behandling af lovforslag nr. 168 om forslag til lov om ændring af udlændingeloven og om ægteskabsindgåelse og –opløsning. Lovforslaget hører under integrationsministeren.

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne høre, hvad det saglige argument er for, at en kvinde fra Argentina, der finder en mand her i Danmark, skal bestå en ret svær danskprøve efter 3 måneder, mens en kvinde fra Japan, der finder en mand her i Danmark, ikke skal bestå en danskprøve efter 3 måneder. Altså, hvorfor skal det være sværere for den danske borger, der finder sig en kæreste i Argentina, at få lov til at leve her i Danmark, i sit eget land med sin ægtefælle, end for den danske borger, der finder sig en kæreste i Japan? Hvad er det saglige argument?

Kl. 13:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Martin Henriksen (DF):

Det saglige argument er vel, at det var så langt, man kunne komme i den her omgang. Jeg vil ikke lægge mig præcist fast på yderligere lande, men sige, at sådan som jeg har det som udgangspunkt, så kunne man da også godt kigge på, om der var nogle fra Argentina – Brasilien har også været nævnt – som det skulle være mindre problematisk med i forhold til folk fra så mange andre lande. Det synes jeg er en interessant diskussion. Den kan vi sagtens tage.

Men det saglige argument for, at man har lagt det frem, der er nu her, synes jeg der er blevet redegjort for op til flere gange. Det er jo netop, at man med de objektive kriterier, der er lagt ned over det, er nået så langt, som man kunne komme i den her omgang. Og hvad er i øvrigt det saglige argument for, at man så skulle rulle det ændringsforslag tilbage nu, fordi dem fra Argentina ikke kan blive omfattet? Hvorfor skal dem fra USA så ikke være omfattet? Det er jeg ikke sikker på jeg er helt med på.

Kl. 13:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:02

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er jo den samme argumentation, vi har hørt ministeren komme med. Man siger: Der er jo ikke nogen, der tager skade af det her. Det kan godt være, at det er diskrimination, men der er jo ikke nogen, der tager skade af det. Undskyld, det svarer til, at man siger, at det koster penge for alle mennesker at køre i bus, og så pludselig kommer man med et forslag om, at de hvide mennesker ikke skal betale for at køre i bus. Og så siger man: Det er da ikke et problem for de sorte, for de har jo altid skullet betale.

Altså, det her er diskrimination, og jeg fik ikke et svar på mit spørgsmål. Hvorfor er det rimeligt, at en dansk borger, der forelsker sig i en mand fra Argentina, skal have sværere ved at få vedkommende her til Danmark, end en dansk borger, der forelsker sig og gifter sig med en mand fra Japan eller USA?

Jeg spørger jo også, fordi jeg flere gange har hørt Dansk Folkeparti argumentere for, at den her indvanderprøve, som altså bl.a. består af en danskprøve efter 3 måneder i Danmark, er forudsætningen for, at man kan blive integreret i Danmark. Så er det, at jeg spørger igen: Hvis den er forudsætningen for, at man kan blive integreret i

Danmark, hvorfor skal så personer fra Argentina op til prøven, mens personer fra Japan eller USA ikke skal? Og det, vi fik før, var ikke et svar.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at debatten hele tiden bliver hevet ned på sådan et nyt lavpunkt. Jeg kan forstå, at det nu handler om hvide mennesker for Enhedslistens vedkommende, eller man vil måske skyde Dansk Folkeparti i skoene, at det nu skulle handle om hvide mennesker. Det er jo der, hvor vi lægger snitgrænsen. Så vidt jeg husker, er Israel jo en del af det her, og jeg ved ikke, om fru Johanne Schmidt-Nielsen er bekendt med, at ikke alle i Israel er hvide, eller i Japan. Det ville i hvert fald komme bag på undertegnede.

Jeg ved jo godt, at Enhedslisten har den opfattelse, at alle skal fritages for indvandringsprøven. Jeg ved ikke, hvordan udlændingereglerne så skulle se ud. Måske kunne man skrive under på et stykke papir, hvor der stod: Jeg bekræfter, at jeg er forelsket. Og så skulle det give adgang til Danmark. Når vi hører den argumentation, der bliver lagt frem, desværre ikke kun fra Enhedslistens side, men også fra f.eks. Socialdemokratiets side, så får vi det indtryk, at det er det, der skal til, for at man kan få adgang til Danmark. Det synes jeg er en sådan lidt lemfældig omgang med det danske samfund og med udlændingepolitikken.

Jeg tilkendegiver meget gerne – det kunne blive mit sidste svar, og jeg gør det gerne igen – at vi gerne går videre ad den her vej, og hvis der er mulighed for, at man kan sige, at brasilianske eller argentinske statsborgere også kan blive fritaget for f.eks. indvandrerprøven, hvis der er gode argumenter for det, så er vi åbne over for det. Men at det ikke kan lade sig gøre nu, er jo ikke et argument for ikke at gøre det, som der er lagt op til nu og her.

Kl. 13:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak. Så går vi tilbage til ordførerrækken. Det er fru Astrid Krag som ordfører for SF.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Vi har efterhånden haft en del debat om ændringsforslaget. Derfor skal jeg prøve at gøre det relativt kort, men måske også prøve at opklare noget af den forvirring, jeg godt kan forstå man kan føle, hvis man sidder og følger den her debat ude bag skærmene.

Når man læser betænkningen til lovforslaget, kan man også læse, at betænkningen er afgivet med protest fra et stort mindretal i udvalget bestående af Socialdemokraterne SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Vores protest falder af den grund, at integrationsministeren på et meget sent tidspunkt og efter afslutningen af høringsrunden i forbindelse med lovforslaget stillede et ændringsforslag, som, og det er vel også efterhånden kommet frem, berører en meget principiel problemstilling vedrørende ulovlig forskelsbehandling.

Ministeren har sagt, ordføreren fra Venstre har sagt, og ordføreren fra Dansk Folkeparti har sagt, at det her jo er et spørgsmål om, hvordan man har det med positiv og negativ særbehandling, og at det er her, der ligger en eller anden manglende stringens i argumentationen.

Derfor må jeg også bare igen slå fast, som jeg også har gjort tidligere fra talerstolen: Det er ikke det, vi anfægter. Forskelsbehandling kan sagtens finde sted uden at være ulovlig, men det er diskriminatio-

risk, hvis den ikke er objektiv, hvis den ikke er rimelig begrundet, og hvis den ikke varetager et anerkendelsesværdigt formål.

Det er lige præcis de her elementer, vi har behov for at få belyst bedre, ikke mindst set i lyset af det brev fra Institut for Menneskerettigheder, hvori de meget tydeligt siger, at de ikke vurderer, at de foreslåede kriterier er inden for skiven, når vi snakker om vores forpligtelser. De vurderer ikke, at kriterierne er egnede til at trække linjer mellem personer, der har eller ikke har særlige forudsætninger for at opnå kendskab til det danske sprog. De vurderer ikke, at de her kriterier skaber nogen saglig forbindelse mellem statsborgeres forudsætninger for at få kendskab til danske samfundsforhold, og vurderer jo, at det her kan blive et stort problem for Danmark, skulle det komme for kompetente domstole.

Jeg tager ikke ordet for at få en ophidset og generel debat om Danmarks udlændingepolitik i det hele taget. Det har jeg godt bidt mærke i at regeringspartierne og støttepartiet ønsker at gøre det her til. De ønsker at gøre det her til en generel diskussion, der handler om 1990'erne, der handler om den nuværende udlændingepolitik.

Det her er for mig faktisk en ret seriøs og konkret diskussion om et ændringsforslag, som en minister har stillet sent i processen uden mulighed for at få inddraget høringsparter og uden mulighed for at få en ordentlig vurdering af det.

Under det samråd, vi så havde om ændringsforslaget i tirsdags, kom det frem, sådan fremstod det i hvert fald i tirsdags, at den vejledning, man har støbt i Justitsministeriet, ikke er vildt solid. Jeg kan så forstå, at der er kommet nye oplysninger frem fra ministeren fra talerstolen i dag om, at der har været mere korrespondance end den telefonsamtale, vi ellers er blevet oplyst om. Der har faktisk været sendt adskillige forslag frem og tilbage mellem Integrationsministeriet og Justitsministeriet. Det synes jeg er meget interessant. Det må vi jo så efter vedtagelsen af det her ændringsforslag få klarhed over.

Men i forhold til at vi i tirsdags hørte justitsministeren bekræfte, at det var henvisningen til lignende undtagelser i Holland og Tyskland, der gjorde, at Justitsministeriet ikke kunne anfægte integrationsministerens antagelser om, at der ikke var tale om et konventionsstridigt lovforslag her, ja, så synes jeg bare, at jeg står tilbage med en klar oplevelse af, at hvis man har respekt for lovgivningsarbejdet, hvis man har en bekymring for kvaliteten i lovgivningen, for lovmæssigheden i det, så bør man altså lige trykke på pauseknappen her og give juristerne i Justitsministeriet et ordentligt grundlag at vurdere det her ud fra og høre høringsparterne om det. Det synes jeg vi skylder vores demokrati.

Jeg forventer sådan set ikke, at vi kommer meget længere med det her. Debatten i dag har indtil videre vist en meget lille vilje til faktisk at lytte til de bekymringer, der bliver ytret. Jeg synes ellers, at det er nogle meget konkrete og meget reelle og meget lidt polemiske bekymringer. Jeg forventer ikke, at vi kommer så meget længere, men jeg bliver nødt til at sige, at det bekymrer mig, at man på den her måde haster noget igennem, som berører en så principiel problemstilling, og at man angiveligt ikke er interesseret i at tage den reelle diskussion, men polemiserer og breder diskussionen ud, snakker om 1990'erne og snakker om alle mulige andre lovkomplekser, der ikke har noget med det her at gøre.

Det her er et konkret ændringsforslag til et konkret lovforslag, som jeg synes vi bliver nødt til at tage mere alvorligt, end vi har gjort indtil videre i processen. Derfor afgav vi betænkning under protest. Vi mente og mener faktisk stadig, at vi skylder det danske demokrati at få belyst, hvorvidt de her kriterier er diskriminatoriske eller ej, før de bliver vedtaget.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det er, der gør, at Socialistisk Folkeparti mener, at det er helt i orden at give positiv særbehandling til udlændinge med asylstatus i forhold til folkepension og førtidspension. Jeg ved jo, at SF har det synspunkt, at udlændinge med asylstatus skal være stillet bedre end danske statsborgere, f.eks. i forhold til folkepension og førtidspension. Hvordan kan det være, at man på det område mener, at det er o.k., at man giver positiv særbehandling til nogle, så de bliver bedst stillet end statsborgere i deres eget land, men at man ikke på det her område giver positiv særbehandling?

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Astrid Krag (SF):

Jeg skal gerne sige det igen, selv om jeg efterhånden har sagt det så mange gange, at jeg tror, at jeg kan lide det af, hvis man vækker mig i nat og beder mig om at sige det.

Det er jo sådan, at forskelsbehandling kun er diskriminatorisk og kun er ulovlig, hvis den ikke er objektiv, og hvis den ikke er rimeligt begrundet, og hvis ikke den varetager et anerkendelsesværdigt formål. Det er det, vi må forholde os til, når der bliver opstillet kriterier. Jeg er ikke jurist, men jeg bliver bekymret, når jeg hører jurister fra Institut for Menneskerettigheder anfægte det her. Jeg bliver bekymret, når vi ikke kan få klarere svar end dem, vi har fået fra Justitsministeriet om det her. Det må jeg bare sige bekymrer mig.

Så er der en diskussion, hr. Martin Henriksen prøver at rejse, som jo er endnu et eksempel på at prøve at afspore den her diskussion, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man som flygtning skal være omfattet af reglerne for brøkpension som andre, der kommer her til landet. Nu er det jo sådan, at den diskussion har vi haft i Folketingssalen, og jeg skal gerne kort gentage, hvad jeg mener er forskellen her. Flygtninge burde jo have ret til en særlig beskyttelse – det ser man så stort på i den her sammenhæng – men det logiske er jo, at som flygtning har man ikke planlagt i sit liv, at man vil flygte om x antal år. Man har meget sjældent mulighed for at tage sin pensionsopsparing med sig, og derfor står man som flygtning grundlæggende i en helt anderledes situation end folk, der vandrer, om det så er som arbejdstager, eller hvad det er. Det er jo en grundlæggende forskel, som må være det, der gør, at det for juristerne falder ud, at man selvfølgelig her skal tage hensyn til flygtninge.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:12

Martin Henriksen (DF):

Det er jo så legitimt nok, det er så begrundelsen for, at Socialistisk Folkeparti mener, at der er nogle udlændinge, der skal være stillet bedre end danske statsborgere i Danmark. Det er fair nok, det er en holdning. Man dækker sig så ind under, at juristerne har en bestemt opfattelse, men o.k., kunne vi ikke få en politisk opfattelse? Vi diskuterer jo politik i Folketingssalen, det er derfor, vi er her. Det er o.k., man har den opfattelse, at der er det legitimt, at man giver positiv særbehandling, ligesom Socialistisk Folkeparti synes, det er legitimt, at man gav positiv særbehandling til en gruppe palæstinensere i 1990'erne. De synes, at det er legitimt, at man har positiv særbehandling af flygtninge i familiesammenføringsregler, positiv særbehandling af EU-borgere og positiv særbehandling af visse tyrkiske stats-

borgere. Det synes man er o.k. i Socialistisk Folkeparti. Det er legitimt.

Men man synes så, at grænsen går lige præcis der, hvor man giver positiv særbehandling til folk fra USA, Canada, Australien, New Zealand, Israel og Japan. Det er da meningsløst.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren, fru Astrid Krag.

Kl. 13:13

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg skal nok prøve at gøre det klart igen. Jeg synes, at den diskussion, vi har her, drejer sig om det ændringsforslag, der er blevet stillet til det her lovforslag. Det er det, vi diskuterer nu. Den politiske diskussion om hele forslaget har vi haft mange gange allerede, og vi kan også godt tage den igen. Jeg mener bare ikke, at det er det, Folketinget skal bruge sin tid på nu. Lige nu diskuterer vi et ændringsforslag af en principiel karakter, som man haster igennem, og som man haster igennem uden mulighed for, at høringsparterne kan blive hørt, som man haster igennem uden mulighed for at få en fyldestgørende vurdering fra Justitsministeriet. Hvis det har fundet sted, er vi i hvert fald blevet forholdt den indtil videre. Det synes jeg jo bare i sig selv også er interessant, hvis der faktisk ligger en fyldestgørende vurdering fra Justitsministeriet, som vi ikke har måttet få at se. Jeg forstår ikke helt, hvorfor det skal være på den måde.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man har det her behov fra Dansk Folkepartis side til at køre den her diskussion af sporet. Jeg står jo lige præcis og siger, at det er muligt at lave positiv særbehandling. Det er det juridisk; det er muligt at lave forskelsbehandling, der ikke er diskriminatorisk, men den skal altså leve op til nogle kriterier. Den skal være objektiv, den skal være rimelig begrundet, den skal varetage anerkendelsesværdige formål. Det er de ord, vi også har fået fra Integrationsministeriet. Det er den forståelse, der er af, at det skal være inden for den ramme.

Det simple spørgsmål, jeg stiller, er, om det er sandsynliggjort, at de kriterier, man har stillet op her, lever op til det. Der har vi Institut for Menneskerettigheders ord for, at man vurderer, at det gør de ikke. Det har vi ikke kunnet få Justitsministeriets ord for at man vurderer at de gør. Vi har fået ordene for, at hvis det er rigtigt, hvad Integrationsministeriet siger, at man gør fuldstændig det samme i Tyskland og Holland, så kan vi jo ikke antage, at der er noget galt. Men det er bare kommet frem i forbindelse med behandlingen af det her ændringsforslag, at det ikke er de identiske ordninger, man har i Holland og Tyskland, og derfor er Justitsministeriets vurdering jo ikke så klar, som man kunne ønske sig i en så principiel sag som den her.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det er ikke helt klart for mig, om fru Johanne Schmidt-Nielsen bad om ordet. Nej. Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Karsten Lauritzen (V):

Jeg må sige, at jeg synes, fru Astrid Krag udleder nogle ting, som må henføres til udvalgsbehandlingen, og som man ikke kan godtgøre for ud fra det skriftlige materiale, som ligger, og i svarene på stillede spørgsmål.

Jeg må indrømme, at jeg også er lidt undrende over fru Astrid Krag's fremstilling af, at ingen er blevet hørt, og at det her ændringsforslag er kommet som en tyv om natten. Det er rent faktisk sådan, at det er et ændringsforslag, og derfor har man fulgt processen for ændringsforslag. Der er en lang række ændringsforslag på en lang

række områder, også af væsentlig karakter, der er blevet stillet i den her folketingssamling og i den forrige folketingssamling, uden at de blev sendt i ekstern høring. Man følger der Folketingets tradition for at stille spørgsmål, og spørgsmålene bliver besvaret, før der afgives betænkning, og man kalder ministeren i samråd, og det er også blevet gjort i det her tilfælde. Og der er rent faktisk to eksterne, der har sendt høringssvar ind specifikt til det her ændringsforslag: Ægteskab Uden Grænser og Institut for Menneskerettigheder. Så kan man se, om man kan bruge det til noget eller ej. Vi er i Venstre ikke enige i den vurdering, og i SF har man så en anden opfattelse.

Det, jeg gerne vil spørge fru Astrid Krag om, er, om fru Astrid Krag synes, at den forskelsbehandling, man har i forhold til nordiske statsborgere og EU-borgere, politisk er en god idé.

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Astrid Krag (SF):

Den diskussion har vi jo haft en del gange allerede, og vi har endog også haft detaljerede diskussioner om, hvad man lærer og ikke lærer i folkeskolen i de andre nordiske lande og Island. Så jeg tror bare, at jeg vil svare helt overordnet, at vi indgår nogle forpligtende aftaler, og at der er nogle lande, vi har nogle samarbejder med på forskellige niveauer.

Hvis vi skal tage fat i det, vi har fået at vide om den hollandske ordning – som jeg stadig ikke mener er lig den danske ordning – er det jo i virkeligheden også det, de tager afsæt i. Ud over at de tager afsæt i de her kriterier, som vi også gør, med hensyn til OECD-medlemskab og visumfri indrejse i Schengenområdet, tager de jo også afsæt i andre bredere ting: sprog, fælles historisk fortid, landenes kulturelle normer og socioøkonomiske forhold.

På den måde kan man jo sige, at det har vi, indtil der kommer en dom fra EU-Domstolen, i hvert fald nogle juristers vurdering af at man godt kan. Det er ikke, fordi jeg står heroppe og siger, at jeg er jurist. Det er faktisk snarere tværtimod det, jeg står og siger at jeg ikke er, og det er derfor, jeg siger, at jeg synes, at vi bør have respekt for vores lovgivning – i så høj grad, at vi faktisk indhenter vurderinger af det her. Og derfor er det her ikke et ændringsforslag som alle andre ændringsforslag, der kan blive behandlet i Folketinget, selv om de er stillet efter høringsrunderne.

Det her berører en meget principiel problemstilling, og det er vel også derfor, vi ser, at man uopfordret – af egen drift – fra Institut for Menneskerettigheders side har haft behov for at gøre opmærksom på, at det her rammer uden for skiven, at det her kan Danmark få meget store problemer med, hvis sagen bliver bragt for de kompetente domstole. Og det mener jeg bare i al stilfærdighed også bør gøre indtryk på Venstres ordfører.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:18

Karsten Lauritzen (V):

Det ville gøre betydelig større indtryk, hvis det var første gang, eller hvis der var en lang forhistorie for, at når Institut for Menneskerettigheder skriver, at man tror, at noget kan være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention eller FN's menneskerettighedserklæring, fører det til nogle domme, hvor vi må ændre dansk lovgivning. Men det er jeg ked af at sige at der ikke er ret mange eksempler på. Det er meget ofte – det kan man også godt forstå, når man beder nogen om at tage stilling til noget – at der bruges formu-

leringer som »man kan ikke udelukke« eller »det er sandsynligt« og lignende, og det er jo ikke den endegyldige sandhed.

Vi har Justitsministeriets juristers ord for, at det her lovforslag ikke er i strid med menneskerettighedserklæringen. Hvis det var det, ville justitsministeren ikke kunne stemme for det her ændringsforslag og for det samlede forslag, som det ligger, og det har han tænkt sig at gøre, ligesom der forhåbentlig tegner sig et flertal i Folketinget for forslaget.

Jeg bliver nødt til at spørge fru Astrid Krag, om hun ikke kan sige, at hun politisk anerkender, at det er reelt nok at lave positiv forskelsbehandling baseret på objektive kriterier. Det, fru Astrid Krag er ude i, er en juridisk diskussion. Det er jo fair nok, og så kan vi have en juridisk diskussion, men den politiske tilkendegivelse kunne jeg godt tænke mig at få slået helt fast.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren, fru Astrid Krag.

Kl. 13:19

Astrid Krag (SF):

Jeg har jo både i dag og tidligere i de her debatter sagt, at jeg politisk synes, at der kan være rigtig god fornuft i at indrette systemer, hvor man siger, at folk skal udvise vilje til integration, og hvor man siger, at vi skal sørge for, at folk er så godt forberedt som overhovedet muligt til deres liv i Danmark. Og det er klart, at jeg der gør forskel på folk, som har viljen og vil forberede sig, og folk, som ikke har viljen og ikke vil forberede sig. Det har jeg ikke noget problem med. Jeg har sådan set heller ikke noget problem med positiv særbehandling, så længe den ikke er diskriminatorisk. Det har jeg efterhånden sagt mange gange heroppefra.

Jeg bliver bare lige nødt til at opholde mig lidt mere ved det her med Justitsministeriets ord, for jeg synes – det må jeg nok sige – at som behandlingen skrider frem, bliver forvirringen større. Før samrådet i tirsdags havde jeg én oplevelse af, hvordan Justitsministeriet var blevet involveret, og den havde jeg fra pressen og fra de svar, vi havde fået. I løbet af samrådet fik jeg så en anden oplevelse, da Justitsministeriet og justitsministeren som svar på mine spørgsmål bl.a. sagde, at man f.eks. ikke vidste, at der kørte en sag om det her mod Holland ved EU-Domstolen. Altså, man har gennem en telefonsamtale med Justitsministeriet ikke fået belyst de forskellige landes forhold klart nok. Nu kan jeg så i dag høre fra integrationsministeren her på talerstolen, at man faktisk har haft hele tre varianter af lovforslaget forbi Justitsministeriet til vurdering og kasseret de to af dem.

Jeg må sige, at der herfra følger en række spørgsmål om den her proces, når seancen her i dag er afsluttet, for jeg er blevet mindre tryk med hensyn til den her proces, end jeg var, da vi startede.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I forhold til processen fremgik fru Astrid Krag's holdninger jo allerede under ordførertalen. Til gengæld kom det ikke frem her, hvad svaret er på spørgsmålet om de nordiske lande. Altså, jeg vil gerne spørge fru Astrid Krag, hvad den saglige begrundelse er for positivt at diskriminere islændinge, men ikke amerikanere?

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren, fru Astrid Krag.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

Astrid Krag (SF):

Først kan jeg gentage, at jeg ikke er jurist, men jeg kan jo konstatere, at der ikke er blevet ført masser af sager mod Danmark om de ordninger, vi har med Island, og derfor må de juridiske termer være på plads.

Men ud over det vil jeg da bare dele den snusfornuftige forklaring, der har været fra andre heroppe, på vores forhold til Island med hensyn til fælles historie, samarbejde om nordiske forhold og fælles sprog. Jeg har selv haft fornøjelsen af at snakke dansk med islandske jævnaldrende, som har lært det i skolen, så man kan sige, at rent juridisk er der ikke nogen, der har anfægtet, at det samarbejde og de aftaler, vi har, er i orden. Det kan jeg tage til efterretning, og så kan jeg som et helt almindeligt, snusfornuftigt menneske sådan set godt se, at der er meget god fornuft i at sige, at Danmark og Island har nogle tætte relationer, en sproglig tilknytning og nogle historiske relationer, og det gør, at vi har en særlig tæt tilknytning til hinanden.

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det fungerer vel meget godt, og det er nok derfor, der ikke har været nogen klager, vil jeg sige til fru Astrid Krag. Så må man jo spørge sig selv, om der var særlige historiske relationer mellem Danmark og Finland, inden Finland blev medlem af EU. Eller hvordan ligger det med det? Altså, hold nu op med al den snak. Der bliver jo ikke svaret på, hvorfor det er mere sagligt. Hvorfor er det det, vil jeg spørge fru Astrid Krag?

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:23

Astrid Krag (SF):

Jeg kan se, at vores højeste ekspertise inden for det nordiske samarbejde melder sig på banen nu, og det er jeg jo vældig tryk ved, men jeg bliver nødt til bare lige som en bibemærkning her at sige: Jeg har meget svært ved at se, hvorfor man ikke må anfægte lovmæssigheden i et ændringsforslag, som Justitsministeriet – i hvert fald så vidt vi er orienteret – ikke har kunnet udelukke kan være lovstridigt. Det, at vi anfægter, at de kriterier, der er blevet opstillet, nu også er objektive, er rimeligt begrundet, tjener et anerkendelsesværdigt formål, gør vi ikke bare, fordi vi selv har en bekymring. Det gør vi også, fordi Institut for Menneskerettigheder siger det. Jeg synes, at de siger det meget, meget klart.

Hvorfor det, at vi gør det, skal betyde, at vi skal have en stor diskussion om alt Danmarks internationale samarbejde, kan jeg ikke se som andet, end at man har en meget dårlig sag, altså når man ikke vil forholde sig til det helt konkrete. Det bliver jeg altså bare nødt til at sige. Det her er ikke et forsøg på at være polemisk eller folkeforførende eller snakke om 1990'erne eller snakke om Island og Finland. Det er faktisk et forsøg på at få lov til at snakke om det helt konkrete ændringsforslag, som vedrører en meget principiel problemstilling, hvor vi risikerer, at vi altså får vedtaget noget, som er ulovlig forskelsbehandling.

Det, der bekymrer mig, er, at vi ikke har en ordentlig lovgivningsproces for det, og det er i al ydmyghed og beskedenhed den diskussion, vi har prøvet at tage her de sidste par timer. Vi har været langt omkring, men jeg må altså fastholde, at det er det, der er min bekymring i dag.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Line Barfod (EL):

Bare til orientering for hr. Simon Emil Ammitzbøll og eventuelle andre, der følger den her debat, så har vi haft en nordisk aftale i over 60 år, hvor de nordiske lande har et samarbejde, har et fælles åbent arbejdsmarked, har åbne grænser. I over 60 år har vi haft fælles åbne grænser. Derfor er der en anden historie omkring det nordiske, end der er i forhold til andre lande.

Hvis der skulle være nogen, hvad enten det så ville være Liberal Alliance eller SF's ordfører eller andre, der mente, at vi skulle have et fælles arbejdsmarked med Australien eller Brasilien eller Japan, så kan de jo fremsætte et forslag om det i Folketinget, og så kan vi diskutere det. Men vi har et samarbejde med de øvrige nordiske lande og har haft åbne grænser der i over 60 år. Derfor er der nogle særlige, saglige grunde til, at der er en bedre adgang til Danmark for folk fra de nordiske lande.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Har ordføreren nogle bemærkninger? Det er ikke tilfældet. Så er det fru Marianne Jelved som radikal ordfører, for jeg kan ikke se nogen konservativ ordfører.

Kl. 13:26

(Ordfører)**Marianne Jelved (RV):**

Ministerens ændringsforslag om at diskriminere ansøgere fra visse kulturkredse og med visse nationaliteter, der søger om familiesammenføring – i modsætning til ansøgere uden for disse kulturkredse – bygger jo på en generalisering, og det er det, der er hovedproblemet. Det bygger på en generalisering om, at der er mennesker fra bestemte kulturkredse, som er på en bestemt måde, mens der er mennesker fra andre kulturkredse, der er på en anden måde. Det minder mig om det, der stod i de gamle geografibøger fra før første verdenskrig, og jeg citerer: Finnerne har let til kniven. Citat slut.

Vi har dog brugt en del kræfter på, ikke bare i Danmark, men i mange andre lande, at udrydde den type flokklere eller generaliseringer om, at nogle, der kommer fra et bestemt land, er på en helt speciel måde og ens. Det er den generalisering, der er hovedproblemet, og det er derfor, at der er så meget opstandelse omkring det ændringsforslag, ministeren er kommet med.

Ministeren bruger i sin egen tale og i den måde, ministeren argumenterer på, følgende vendinger om lande fra disse kulturkredse: at det er dem, der har borgere – og så citerer jeg ministeren – der vil og kan Danmark. Citat slut. Det er underforstået, at de mennesker, der kommer fra andre kulturkredse, altså andre lande, modsætningsvis ikke vil og ikke kan Danmark. Det er igen en konsekvens af den generalisering, der ligger i ministerens ændringsforslag, og det er derfor, at Det Radikale Venstre må tage afstand fra det.

Alle mennesker fra Filippinerne er ikke ens, alle mennesker fra USA er ikke ens. Der er mennesker i USA, som vil have meget vanskeligt ved at skulle integrere sig i et land som Danmark, og der er mennesker fra Filippinerne, som vil have mig let ved det, og som er yderst velintegreret og taler glimrende dansk og arbejder her i landet fuldstændig på linje med alle andre, der arbejder.

Ministeren gør også gældende, at pointsystemet – det, der i virkeligheden ligger bag ved ministerens ændringsforslag, og som man kunne kalde en tilståelsessag – som man er ved at indføre med L 168 i forbindelse med familiesammenføring, er meget, meget skrappe krav. Kravene er strammet op til et næsten hysterisk niveau. Og nu

ser ministeren allerede konsekvenserne af den type stramninger for sig.

Alle de afslag, ministeren nu skal sidde at se på, fordi der bliver klaget og anket og appelleret osv. handler om danske statsborgere, hvis ægtefælle ikke kan blive familiesammenført i Danmark, selv om vedkommende allerede er velintegreret og er dygtig til at kunne være i Danmark, men bare ikke kan opfylde de krav, der er i pointsystemet. Derfor vil ministeren prøve at indføre en ny politik, og det er også begrundelsen for ændringsforslaget.

Ministerens vil med lempelsen indlede en fornyelse af udlændingepolitikken – »fornyelse« er blevet brugt af ministeren som begrundelse for det, der sker. Det vil sige, at vi altså er ved begyndelsen på en gruppe eller en række lange ændringsforslag, må vi formode, der forskelsbehandler eller diskriminerer mennesker, der bor bestemte steder på jorden, i modsætning til mennesker, der bor andre steder på jorden.

Det groteske i det her system er, at det drejer sig om danske statsborgere, der skal kunne vælge at bo med deres ægtefælle og børn i deres fædreland, hvilket i virkeligheden er forhold, som staten ikke skal blande sig i. I Danmark har ægtefæller forsørgelsespligt, og det vil sige, at det ikke er noget med, at man skal komme og få snabelen ned i kassen – det var et citat fra retorikken i den offentlige debat – for ægtefæller skal kunne forsørge hinanden. Efter Det Radikale Venstres opfattelse skal de også lære dansk, når de er flyttet til Danmark, og de skal have en passende bolig, og så skal staten i øvrigt holde sig uden for.

Men det er dybt beskæmmende, at vi skal bruge mange timer her en formiddag i maj måned i Folketinget på at diskutere, om der er forskel på at være medlem af OECD eller være medlem af det nordiske samarbejde, EU-samarbejdet, Schengensamarbejdet, altså den type samarbejder, som bygger på traktater. Vi har også tilsluttet os konventioner, som går på tværs af de her organisationer eller for- eninger, som jeg lige har refereret til, og som Danmark er med i, og derfor er vi også med i det store internationale samarbejde, der byg- ger på, at man er fælles om at opbygge det internationale retssam- fund. Det vil sige, at flygtningekonventionen, og konventionen mod racisme, konventionen mod tortur, den europæiske menneskerettig- hedskonvention og lignende konventioner jo er det, der binder os sammen, og som forpligter os og dermed forhindrer, at vi skal kunne diskriminere på den måde, som der lægges op til her.

Nu har vi så hørt som begrundelse, at det er noget, Holland og Tyskland også gør. Og hvad så, om jeg må spørge. Det er da ikke sikkert, at vi skal efterligne Holland og Tyskland. Hvis Holland og Tyskland opfører sig på en måde, som er diskriminerende og imod internationale konventioner, så skal Danmark selvfølgelig ikke bruge dem i sin argumentation. De er ikke sandhedsvidner i denne sag. Jeg morer mig meget over, at Dansk Folkeparti henviser til dem i stedet for at henvise til, hvad Danmark selvstændigt skal gøre, for det troe- de jeg ellers var Dansk Folkepartis synspunkt, altså at vi selv skulle bestemme den her slags ting og ikke bare efterligne andre.

Så jeg synes, det er en trist dag. Det er en trist situation, vi er kommet i, nemlig at ministeren er nødt til at afværge de stramninger, der er, og som generer ham, fordi han kan se, at de virker kontrapro- duktivt i en masse sammenhænge. En masse velkvalificerede ægte- fæller rejser ud af Danmark, fordi de ikke kan blive sammenført her i landet. Det er trist, og det er ærgerligt, og det er besynderligt, at en Venstreminister, som kalder sig liberal, kan være med til den type generaliserede diskriminationsbestræbelser, som ændringsforslaget går ud på.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det er hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstod slet ikke den kritik og de bemærkninger fra fru Marianne Jelved, for der er jo ikke tale om, at vi fra Dansk Folkepartis side si- ger, at vi skal gøre noget på en bestemt måde, alene fordi der er nog- le andre, der gør det. Der er jo tale om, at vi fra Dansk Folkepartis side igennem mange år, så lang tid jeg kan huske, har talt for i fami- liesammenføringspolitikken, at det var o.k., at man gjorde forskel. Der er så fundet en måde, hvorpå man her ud fra nogle kriterier kan gøre den forskel. Det er sådan set det, der er tale om. At man så har fundet en vej, hvorpå man kan udmønte noget, som vi i Dansk Fol- keparti i lang tid har efterlyst, kan vi jo kun glæde os over i Dansk Folkeparti. Så det er jo forkert at sige, at vi har indtaget et stand- punkt, fordi der er nogle andre lande, der har noget, der minder om det samme standpunkt. Det er jo forkert. Det er jo et standpunkt, vi har haft igennem mange år.

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Marianne Jelved.

Kl. 13:34

Marianne Jelved (RV):

Det undrer mig sådan set heller ikke, at Dansk Folkeparti vedkender sig, at de ingen betænkeligheder har ved at diskriminere imellem borgere, der kommer fra forskellige lande. Men når hr. Martin Hen- riksen argumenterer med at henvise til, at når Holland og Tyskland gør det, må vi også kunne gøre det, så synes jeg, at det er besynder- ligt, fordi det strider imod alt det, Dansk Folkeparti ellers har skældt ud over, nemlig når vi andre argumenterer for fællesskaber, der in- kluderer andre lande end Danmark.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:35

Martin Henriksen (DF):

Det er ikke noget, jeg har gjort specielt meget ud af i min argumen- tation i dag, men netop lagt det til grund, der har været Dansk Folke- partis holdninger igennem længere tid, fordi jeg synes, at mange af de holdninger, vi har haft, er forholdsvis fornuftige, og hvis vi ser en måde, hvorpå vi kan udmønte dem i virkelighedens verden, gør vi selvfølgelig det.

Jeg synes, at det er ærgerligt, at debatten i dag meget er gået på, at venstrefløjen har klandret bl.a. Dansk Folkeparti og de borgerlige partier for ikke at forholde sig til ændringsforslaget. Jeg synes da i høj grad, at vi har forholdt os til ændringsforslaget ved at sige, at der er nogle lande, hvorfra vi mener det er nemmere at blive integreret, hvis man lever op til de her kriterier, end så mange andre lande. Det er jo det, der er baggrunden, og det synes jeg da er relevant. Det er det, diskussionen handler om, og så forstår jeg slet ikke, at nogle partier, som generelt synes, at vi stiller for mange krav, så er util- fredse med, at der er nogle lande, for hvilke vi siger, at så stiller vi lidt færre krav.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Marianne Jelved.

Kl. 13:36

Marianne Jelved (RV):

Jeg tager hr. Martin Henriksens indlæg for pålydende og siger, at det jo i virkeligheden også er en indrømmelse af, at de regler, der er, er alt for vanskelige og alt for svære, og hvis det er rigtigt tolket, at hr.

Martin Henriksen gerne ser, at man lempet regelsættet over for visse grupper i verden, er det udtryk for, at hr. Martin Henriksen synes, at det her er alt for svært, og derfor er det urimeligt.

Hvis jeg skal udtrække noget som helst positivt af debatten her, er det da den erkendelse, der ligger i ministerens ændringsforslag, at ministeren også synes, det er for svært, og det er for urimeligt, og der er for mange, vi må afvise, som vi ikke burde afvise. Så leder ministeren efter et eller andet figenblad, der kan bruges, og det kaster hr. Martin Henriksen sig også over. Så hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti synes også, at det alt sammen er for svært. Så det er glædeligt, at vi er nået dertil.

Kl. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo lidt tankevækkende at høre fru Marianne Jelved her, for der er jo ingen tvivl om, at Det Radikale Venstre har været og til stadighed er en af de største kritikere af den faste og fair udlændinge- og integrationspolitik, som VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti har ført siden 2001. Gang på gang kritiserer fru Marianne Jelved lovgivningen for at være for streng og for hård og stille for urimelige krav, og når man så kommer med et ændringsforslag, som i virkeligheden lempet i væsentlig grad, men på et sagligt og fagligt grundlag, finder fru Marianne Jelved bare et andet problem at kaste sig over.

Det er så den her gang en juridisk diskussion, og det virker lidt på fru Marianne Jelved som om, at man i Det Radikale Venstre ikke kan acceptere positiv særbehandling, heller ikke selv om det baserer sig på saglige kriterier, og så kan vi tage den juridiske diskussion om, hvordan man indretter det juridisk. Men kan fru Marianne Jelved bekræfte eller afkræfte, at Det Radikale Venstre går ind for positiv særbehandling på baggrund af objektive kriterier?

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Marianne Jelved.

Kl. 13:38

Marianne Jelved (RV):

Hvis de i øvrigt opfylder kravene, som bl.a. fru Astrid Krag har stået her mange gange i dag og sagt, og de har et bestemt formål osv. osv., kan vi da ikke afvise det. Bestemt ikke.

Men det er slet ikke det, vi taler om. Her taler vi om, at man skelner mellem nogle nationaliteter og generaliserer ud fra det og siger, at amerikanere og japanere og australiere har nemmere ved at integrere sig her end folk, der kommer fra Vietnam og fra Kina og fra andre ikkevestlige lande. Jeg minder om, at der bor rigtig mange mennesker her i Danmark, som kommer fra ikkevestlige lande, og som er velintegrerede og arbejder på det danske arbejdsmarked. ISS ville ikke kunne få deres forretning til at køre, som den gør, hvis ikke de var her.

Derfor er det en urimelig forskelsbehandling, en urimelig generalisering, som er diskriminerende i sit grundtræk. Det er det, Det Radikale Venstre er imod – og så er det ligegyldigt, hvem der fremsætter forslagene.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Ja, det flyver rundt med beskyldninger. Tidligere i debatten var der nogle, der påstod, at jeg har gået i den dårlige danske folkeskole. Jeg gik i folkeskolen, da fru Marianne Jelved var en del af regeringen, men det er nu en anden diskussion.

Det, jeg hæfter mig lidt ved, er fru Marianne Jelveds anklager om, at de lande, der så er kommet ud på listen, er vestlige. Japan er ikke et vestligt land, i hvert fald ikke i min optik. Det kan godt være, fru Marianne Jelved har den opfattelse, men den tror jeg er forkert.

Det, man må spørge sig selv om, og som jeg godt vil spørge fru Marianne Jelved om, er: Anerkender fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre ikke, at en person, der kommer fra et demokratisk land, hvor der er tradition for, at man er aktiv på arbejdsmarkedet, og hvor man har et velfærdssystem som det danske, har lettere ved at integrere sig og altså bliver hurtigere og mere effektivt integreret i det danske samfund og kommer ud på arbejdsmarkedet osv. og forstår vores demokrati, end en person, der kommer fra et land, der er udemokratisk, hvor der ingen tradition er for ligestilling mellem mænd og kvinder, og hvor kvinderne ikke er på arbejdsmarkedet? Anerkender fru Marianne Jelved ikke, at det er sværere for en person fra det pågældende land at blive hurtigt integreret i det danske samfund? Anerkender fru Marianne Jelved ikke, at der kan være den her forskel?

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Marianne Jelved.

Kl. 13:40

Marianne Jelved (RV):

Nej, det anerkender jeg ikke. Jeg anerkender, at nogle mennesker, at nogle individuelle mennesker, kan have vanskeligere ved det end andre mennesker, men det er ikke afhængigt af, hvor de er vokset op henne. Jeg har faktisk gode bekendte fra Brasilien, som udmærket kan integreres her i landet, fra Chile, fra Argentina, som udmærket kan integreres her, lige så snildt som så mange andre kan. Men der er også nogle mennesker fra de lande, som har svært ved det af mange forskellige personlige grunde.

Så det kan man ikke sige på den måde som hr. Karsten Lauritzen gør, og det er jo det, der er hele mit kritikpunkt. Hr. Karsten Lauritzen og regeringen mener, at de har fundet en eller anden snu-tag-sløsning, der gør, at man kan kalde noget for objektivt, fordi nogle er med i en bestemt kulturkreds. Ja, det er objektivt, at de er det, men det gør dem ikke bedre til at integrere sig i Danmark end mange mennesker, der kommer fra andre kulturkredse.

Kl. 13:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Først til hr. Karsten Lauritzen: Hvis man ønsker positiv særbehandling, er det jo ikke nok at forskelsbehandle ud fra objektive kriterier, det skal jo være ud fra saglige kriterier.

I forlængelse af fru Marianne Jelveds indlæg om den der mystiske henvisning til Holland og Tyskland, der blev brugt som argument for, at alt er godt, må jeg sige, at jeg er enig med hende. Det er da en underlig argumentation, at man siger: Der er også nogle andre, der gør det. Men hvis det, de andre gør, ikke er i orden, hvis det, de andre gør, er diskrimination, er det vel ikke et argument for, at vi skal gøre det her i Danmark?

Så vil jeg sige, at det efterhånden er blevet en tradition på Integrationsministeriets område, at høringsfrister ikke er noget, man går særlig højt op i. Med det her ændringsforslag går man endnu længere, vil jeg sige, for på trods af at den ændring, der ligger i det her forslag, er yderst kontroversiel, vil de borgerlige partier ikke være med til at sende forslaget i høring, og det har vi jo ellers spurgt udvalget om; en samlet opposition har spurgt udvalget om det, men det fik vi nej til. Og det betyder, at de relevante organisationer ikke får tid til at komme med deres kommentarer til ændringen.

Jeg synes, respekten for folkestyret ligger på et meget lille sted, og at det er uheldigt, at den nye minister viderefører den tidligere ministers magtarrogance, og jeg mener, der er tale om magtarrogance, når man kommer med så grundlæggende og principielt et ændringsforslag som det her, men ikke vil tillade at give det den tid, det kræver at lade relevante organisationer komme med deres vurdering.

Det sker så oven i købet i en situation, hvor Justitsministeriets egne jurister kommer med en udtalelse, ja, faktisk en temmelig skarp kritik af det her forslag, om, hvorvidt det er i overensstemmelse med menneskerettighederne, og på trods af at Institut for Menneskerettigheder, altså den institution, der har til opgave at holde øje med, om landets love er i overensstemmelse med menneskerettighederne, direkte skriver, at de mener, at Danmark vil tabe en sag, hvis det her forslag kommer for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Alligevel vil man ikke give det den tid, det ville kræve at lade de relevante organisationer komme med deres indvendinger, eller for den sags skyld give det de 3-4 måneder, som man vurderer der vil gå, før der falder dom ved EU-Domstolen.

Men vi kan altså konstatere, at den nye minister har præcis det samme forhold til menneskerettigheder og kommissioner som forgængeren har, desværre, på trods af at den nye minister jo faktisk netop blev minister på grund af forgængerens, fru Birthe Rønn Hornbechs, forhold til internationale konventioner. Det, ministeren kalder et opgør med lighedsmageriet, er det, vi andre kalder et opgør med princippet om lighed for loven.

Så jeg vil endnu en gang gerne stille ministeren spørgsmålet: Hvorfor er det, at en kvinde fra Argentina, der ønsker at bo her i Danmark med sin danske mand, skal bestå en endda meget svær danskprøve for at få lov til det, mens en kvinde fra Japan ikke skal? Altså, hvad er pointen med det?

Ministeren har brugt betegnelsen positiv forskelsbehandling, men positiv forskelsbehandling forudsætter jo, at der er nogle saglige begrundelser for, at der forskelsbehandles, og det er der ikke her. Derfor er forslaget ren og skær diskrimination. Saglige forudsætninger er, at man f.eks. siger til en ung mand, der skal til prøve i skriftligt dansk, at han får en times ekstra forberedelse, fordi han er ordblind, og at der er nogle saglige begrundelser for, at han skal have lidt ekstra forberedelsestid. Det er positiv forskelsbehandling.

Der er ingen saglige begrundelser for, hvorfor en kvinde fra Argentina skal bestå en prøve efter 3 måneder, mens en kvinde fra Japan ikke skal bestå en prøve efter 3 måneder. Det er ren og skær diskrimination.

Vi skal huske på, hvad den her sag drejer sig om: Den drejer sig om danske borgers ret til at leve her i Danmark med deres ægtefælle, og ifølge ministeren er det altså o.k., at du som dansk borger får færre rettigheder, hvis du gifter dig med en borger fra Argentina, end hvis du gifter dig med en borger fra USA. Jeg har sagt det før, men jeg siger det meget gerne igen: I gamle dage var det far og mor, der bestemte, hvem man må gifte sig med, og nu er det så integrationsministeren, der sidder og laver lister over, hvilke lande det er o.k. at finde kærester i. Jeg synes, det rimer ualmindelig dårligt på betegnelsen frihedsminister, og begrebet liberal kan jeg slet ikke få til at passe ind i den her ligning.

Jeg hørte ministeren sige, at forslaget her ikke går ud over nogen; ministeren siger: Det er jo bare nogle ekstra gode rettigheder, som

der er nogle, der får. Som jeg sagde til hr. Martin Henriksen, svarer det altså til, at man indfører en lov, der handler om, at hvide mennesker må køre gratis med bussen, og samtidig siger man, at de sorte hele tiden har skullet betale, så det er jo ikke dårligt for dem. Det er ikke for at sige, at det her forslag handler om sorte og hvide, men at det bare er efter det samme princip – man kunne også sige: folk, der var rødhårede, eller folk, der gik i grønne trøjer. Vi ved også, at et af argumenterne fra integrationsministerens side er, at folk fra USA generelt har lettere ved at integrere sig i det danske samfund.

Altså: For det første er det jo sjældent, man forelsker sig i et gennemsnit eller en statistik, og for det andet ved vi også, at børn af akademikere klarer sig bedre på universitetet end børn af ufaglærte. Skulle vi så sige: Lad børn af akademikere få særlig privilegeret adgang til universiteterne? Nej, selvfølgelig skal vi ikke det. Det ville være diskrimination. Vi ønsker netop ikke, at nogen pr. definition har flere rettigheder end andre.

Jeg synes, det er uforståeligt, at man kommer med det her ændringsforslag, og jeg synes, det er uforståeligt, at man ikke engang vil give det den tid, det ville tage at lade relevante organisationer komme med deres vurdering af forslaget. Det synes jeg altså viser en magtarrogance, som fuldstændig uanset partikulær ikke bør være til stede i det danske folkestyre.

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Karsten Lauritzen (V):

Det er, som om oppositionen tager nogle af de skriftlige svar, der er givet, og noget af det, som ministeren har sagt fra Folketingets talerstol, og lige giver det et twist i deres retning. Det kan man jo godt, men særlig sagligt er det ikke. Jeg hørte før fru Astrid Krag sige, at integrationsministeren har sagt, at der har været tre lovforslagovre i Justitsministeriet. Det er der slet ikke tale om. Der er tale om, at der har været en dialog med Justitsministeriet, hvor der så har været tre postgange, men om det samme forslag. Det er jo to vidt forskellige ting.

Nu hører vi så fru Johanne Schmidt-Nielsen fremstille det, som om det er fuldstændig normal praksis, at man sender et ændringsforslag i høring. Jeg vil godt spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om det er normal praksis, at man sender et ændringsforslag i høring, eller om det ikke tværtimod er normal praksis, at man nogle gange, hvis det er muligt, sender et ændringsforslag i høring, og at man andre gange vælger ikke at sende det i høring, men at vedtage det og i øvrigt tage den behandling, der er mulighed for i Folketingssalen, som vi har lige nu – ikke som udtryk for en magtarrogance, men som respekt for demokratiet. Vi kan diskutere det her fra nu af og til i aften, og vi kan diskutere det i morgen, hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen ønsker det. Først når der ikke er flere, der ønsker at tage ordet, går vi til afstemning om det her ændringsforslag. Jeg vil godt spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om det ikke er normal praksis, at man ikke sender ændringsforslag i høring.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg sagde faktisk ikke, at det er normal praksis at sende ændringsforslag i høring, men jeg sagde og siger, at når man kommer med et ændringsforslag, som er af så principiel karakter som det, vi behandler her i dag, er det rimeligt. Det er jo ikke en lille teknisk ændring af pointsystemet, det er sådan set meget afgørende, og det er noget nyt.

Det er også sådan vores integrationsminister – eller vores og vores, jeg har egentlig ikke lyst til at tage det ejerskab – lancerer det, nemlig som noget nyt og helt afgørende i udlændingepolitikken. Og når man kommer med noget nyt og helt afgørende i udlændingepolitikken, som oven i købet møder kritik af Justitsministeriets egne jurister, og som oven i købet møder en meget klar kritik fra Institut for Menneskerettigheder, så synes jeg da, det er rimeligt at lade det komme i høring, så der ikke er den mindste tvivl om, hvorvidt det er et brud på menneskerettighederne. Det mente jeg egentlig vi burde kunne være enige om, uanset hvilket parti vi kommer fra.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren for Venstre: Hvad er problemet? Hvorfor haster det sådan? Både Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og De Radikale bad om at få noget mere tid, så vi kunne få det ud i høring, så vi kunne få organisationernes vurdering af det. Hvorfor haster det sådan? Hvorfor kunne vi ikke få det sendt ud?

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:50

Karsten Lauritzen (V):

Nu er det sådan, og det ved fru Johanne Schmidt-Nielsen selvfølgelig godt, at det jo ikke er en domstol, man sender et ændringsforslag til høring hos. Det er til nogle organisationer, som så kan vælge at skrive ind til os, så jeg tror ikke, at vi bliver meget klogere af det, end vi er nu. Vi har i øjeblikket en vurdering fra Justitsministeriet af, at det her ikke er i strid med vores internationale forpligtelser, ellers ville justitsministeren ikke kunne sidde her og stemme for. Der har selvfølgelig været en proces, men det her er ikke i strid med de internationale konventioner, og det vil det med al tydelighed også vise sig er rigtigt. Det bliver man jo ikke klogere på ved at sende ændringsforslaget i høring.

Så vil jeg bare klargøre for fru Johanne Schmidt-Nielsen, at hvis man læser Justitsministeriets vejledning om god lov kvalitet, så står der om ændringsforslag, at man kan overveje at sende dem i høring. Men det er jo en overvejelse, man må gøre sig, og man må også se på de praktiske hensyn. Her har de altså været i forhold til at få færdigbehandlet det her lovforslag, og det har ikke været muligt. Der har så, som vi besluttede på udvalgs mødet, været indhentet en kommentar fra Institut for Menneskerettigheder. De har så af egen drift sendt noget ind, og så har vi jo så fået hørt dem.

Jeg må sige, at jeg er fuldt ud tilfreds med den udvalgsbehandling, der har været, og jeg tror ikke, at det adskiller sig væsentligt fra behandlingen af ændringsforslag stillet på andre områder.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg får at vide af vores retsordfører, at Retsudvalget netop har haft to ændringsforslag i høring. Men det var sådan set ikke det, der var mit ærinde.

Mit ærinde er at sige til hr. Karsten Lauritzen, at det nogle gange er sådan, at man bliver klogere af at lytte til andre mennesker, og nogle gange er der nogen, der ved mere end en selv. Det er jo en af grundene til, at vi sender lovforslag i høring. Det er netop for at have den demokratiske proces og for at lytte til nogle af dem, som ved noget om det område, som forslaget handler om. Jeg ved godt, at det ikke er noget, som man i særlig høj grad praktiserer i Venstre og hos De Konservative – altså det der med at lytte til dem, der sidder med en fagkundskab på det område, vi her behandler – men jeg synes faktisk, det er en god idé.

Jeg ved godt, at regeringen i modsætning til det har valgt, at hver gang, der er nogen, der kritiserer den lovgivning, man kommer med, kommer de på listen over alle dem, der er dumme. Det er Institut for Menneskerettigheder; det er FN's Flygtningehøjkommissariat. Integrationsministeren havde den kommentar til den europæiske menneskerettighedskommissær, at han var »en idiot«. Jeg undskylder det grimme sprogbrug, men det er et direkte citat af ministeren. Det var integrationsministerens kommentarer, da den europæiske menneskerettighedskommissær skulle forholde sig til den danske praksis.

Det kan godt være, at man i Venstre synes, at det der med, at hver gang nogen kritiserer, kommer de på listen over alle dem, man ikke kan lide, er fornuftigt, men jeg synes faktisk, det er god praksis, at man lytter til andre mennesker, at man lytter til nogen, der ved noget om det, vi her behandler. Jeg synes, det er en skam, at det ikke er noget, man prioriterer i regeringen.

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Martin Henriksen, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Martin Henriksen (DF):

Det bliver nævnt så tit, hvilket menneskesyn der ligger bag, og fru Johanne Schmidt-Nielsen har også antydnet, at der var noget med, at der var nogle, der var hvide, og at der var nogle, der var sorte, så trak man godt nok lidt i land, men det er hele tiden sådan noget, man fremfører fra Enhedslistens side i den politiske debat. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvilket menneskesyn hos Enhedslisten det egentlig er, der ligger bag, at man synes, det er o.k., at udlændinge med asylstatus får positiv særbehandling og er bedre stillet i forhold til danske statsborgere. Det synes man er o.k. Hvilket menneskesyn ligger bag det, og hvilket menneskesyn ligger så bag, at man ikke synes, det er o.k., at f.eks. en amerikaner eller en australier får positiv særbehandling?

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:54

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes, det er et meget mystisk spørgsmål, og jeg har meget svært ved at se, hvad det laver i den her debat, men jeg kan fortælle hr. Martin Henriksen, at vi i Enhedslisten anerkender, at flygtninge har en særstatus, og at vi har en særlig forpligtelse til at beskytte flygtninge. Flygtninge har i modsætning til indvandrere ikke planlagt, at de skulle til Danmark. De har ikke siddet og tænkt: Nu planlægger jeg at forlade mit et land, det vil sige, at de ikke har en eller anden pensionsopsparing med sig eller noget andet. Det er en grundlæggende forskel på flygtninge og indvandrere.

Jeg ved ikke, om man ikke skelner mellem de to grupper, altså flygtninge og indvandrere, i Dansk Folkeparti. Det lyder næsten sådan på det, der kommer fra Dansk Folkepartis ordfører. Men jeg kan fortælle ordføreren, at det gør vi i Enhedslisten. Vi anerkender, at Danmark som et af verdens rigeste lande har en forpligtelse til at beskytte mennesker, der er tvunget på flugt. Det er ikke mennesker, der frit har valgt at forlade deres land, det er mennesker, der er tvunget på flugt. Og et af problemerne, mener jeg, ved Dansk Folkepartis politik på det her område er netop, at man faktisk ikke anerkender, at det er det, der gør sig gældende.

Så til det her med hvid og sort. Jeg vil meget gerne gentage eksemplet. Min pointe med det er, at når integrationsministeren siger, at der jo ikke er nogen, der tager skade af, at nogle får nogle ekstra rettigheder, svarer det til, at man først siger: Alle mennesker skal betale for at køre med bussen, og bagefter siger nej, vi laver et æn-

dringsforslag, de hvide mennesker skal ikke betale for at køre med bussen. Så kan man godt sige, at det ikke går ud over nogen, fordi de jo hele tiden har skullet betale for at køre med bussen, men selvfølgelig har det konsekvenser, og det stiller det grundlæggende spørgsmål, hvorvidt vi ønsker, at nogle pr. definition skal være bedre stillet end andre.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Martin Henriksen. Jeg skal lige sige for en ordens skyld, at det ikke er noget argument for at overskride taletiden, at man vender hovedet væk fra formanden.

Kl. 13:56

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at debatten virkelig er absurd fra Enhedslistens side, når man bliver ved med at blande hvide og sorte ind i den. Jeg synes, at man burde sige, at det vist var en klar fejl fra Enhedslistens side, at den tager man i sig igen. For det må da have været en klar fejl, det må det da have været. Det er jo en fuldstændig absurd måde at diskutere på.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at man siger, at flygtninge skal have en særlig beskyttelse. Jo, jo, men sagen er den, at flygtninge jo får, hvis de lever op til kriterierne, en særlig beskyttelse i Danmark og oven i det, ud over den særlige beskyttelse, synes Enhedslisten og resten af venstrefløjen, at de så også skal have et sæt ekstra rettigheder med hensyn til at opnå nogle sociale ydelser i Danmark i forhold til danske statsborgere. Så der er jo tale om en ekstra beskyttelse plus noget mere til den gruppe, som jo typisk er folk, der kommer fra ikkevestlige lande. Der synes man, at det er o.k. med positiv særbehandling, og når vi så har noget positivt særbehandling af folk, der kommer fra vestlige lande, men også fra en række andre lande, Israel og Japan, synes man ikke, det er o.k.

Jeg synes ikke, det giver nogen mening, at man har den skillelinje, og det giver slet ikke nogen mening, når man har det synspunkt i Enhedslisten, at udlændingereglerne generelt er for stramme, og at man så synes, det er dybt forfærdeligt, at vi for nogle, som vi erfaringsmæssigt ved der ikke er nogen problemer for med at glide ind i det danske samfund, lige lempes lidt. Så er det også et problem. Der mangler en rød tråd i politiken.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ordføreren, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten er det sådan, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, at vi er imod diskrimination. Det er muligt, at det ikke forholder sig sådan i Dansk Folkeparti, men sådan er det i Enhedslisten. Og det, der er absurd i den her debat, det, der er absurd ved det her forslag, er, at vi ikke har fået et eneste sagligt argument for, hvorfor en kvinde fra Argentina eller fra Brasilien eller et eller andet andet land efter 3 måneder skal bestå en meget svær prøve i dansk for at kunne få lov til at blive familiesammenført, hvorimod en amerikaner eller en japaner ikke skal det. Der er ingen saglige argumenter, og vi har haft en meget lang debat efterhånden. Det er ikke lykkedes nogen af de borgerlige ordførere at komme med et sagligt argument.

Konsekvensen af det her er, at danske borgere, der forelsker sig i mennesker, som ikke er på integrationsministerens liste over, hvem integrationsministeren godt kan lide, får færre rettigheder end danske borgere, der forelsker sig i mennesker, der er på listen over, hvilke nationaliteter integrationsministeren godt kan lide. Det er diskrimination, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, og det støtter vi ikke i Enhedslisten. Det er det, der er absurd i den her diskussion – altså at

vi har en minister, som helt åbenlyst argumenterer for diskrimination.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg kan se, at hr. Naser Khader er kommet til stede. Ønsker hr. Naser Khader ordet som konservativ ordfører? Det gør hr. Naser Khader ikke. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I Liberal Alliance mener vi sådan set, at folk skal kunne gifte sig med dem, de har lyst til, og at de som udgangspunkt jo også kan få deres ægtefælle til Danmark, forstået på den måde, at vi er modstandere af regeringens forslag om pointsystem. Vi er modstandere af S og SF's forslag om pointsystem. Vi er imod 24-års-reglen, og vi er imod tilknytningskravet.

Vi mener, at man skal kunne få sin ægtefælle til Danmark, men at man i de første 5 år skal kunne forsørge denne ægtefælle, eller at ægtefællen selv skal kunne betale skat, og at ægtefællen i de første 5 år ikke skal have ret til at benytte sig af det danske offentlige sundhedsvæsen og dermed ligge de offentlige danske kasser til last. Sagt på en anden måde: Du kan gifte dig med den, du vil, og du kan tage vedkommende til Danmark, men du kan ikke få lov til at få folk til Danmark, der belaster de offentlige kasser. Det er et meget fint princip, som vi har under overskriften: Åbne grænser, lukkede kasser. Kan du klare dig selv, så skal du være mere end velkommen her i landet, men et lille land med fem en halv millioner indbyggere kan ikke og kommer ikke til at kunne forsørge 6 milliarder mennesker.

Derfor stemmer Liberal Alliance også, når vi kommer til tredjebehandlingen, imod L 168, som vi andenbehandler her i dag. I dag behandler vi så også et ændringsforslag, som integrationsministeren er kommet med, og vi har fulgt diskussionen og debatten om ændringsforslaget meget nøje. Ændringsforslaget går ud på, at der skal være lidt lempeligere regler for folk, der kommer fra en bestemt kreds af lande, hvis de overholder tre kriterier, således skal de være omfattet af et meget højt udviklingsniveau – landene altså – efter FN's udviklingsprogram Human Development Index. De skal være medlem af OECD, og de skal være omfattet af EU's regler for visumfritagelse.

Når man så ser på listen over OECD-lande, vil man jo faktisk se, at langt de fleste af disse lande allerede er omfattet af mere lempelige vilkår. Det er de, fordi der enten er tale om EU-lande eller der er tale om nordiske lande eller der er tale om et enkelt land, der er omfattet af Ankara-aftalen. Så er der få lande tilbage. Dem har vi diskuteret her i dag: USA, Canada, New Zealand, Australien, Japan og Israel. Der er faktisk tre lande så ud over dem, der er her, nemlig Sydkorea, Chile og Mexico, der er medlem af OECD. For Liberal Alliances skyld kunne man sådan set bare have haft et kriterium og ikke tre og sagt, at lande, der er medlem af OECD, er omfattet af de her lempeligere regler. Så var det også meget nemmere, vi behøvede ikke gå ind i nær så stort bureaukrati, og vi kunne sige, at det var medlemskab af en bestemt international organisation, som var afgørende for, om man kunne være med i det her.

Man kan sige, at hvis det stod til Liberal Alliance, så skulle det hele jo i virkeligheden være mere liberalt; sjovt nok, så var der slet ingen grund til at have den her liste. Men når nu forslaget kan blive mindre slemt, fordi integrationsministeren kommer med et ændringsforslag, skulle vi da være nogle skam, hvis vi sagde: Nej, vi vil beholde det mest voldsomme og udbyggede bureaukrati bare sådan for princippet skyld. Det har vi ikke tænkt os, vi vil gerne gøre det nemmere for mennesker at få deres ægtefælle til Danmark. Med det ændringsforslag, vi vedtager i dag, bliver det nemmere om ikke for alle

mennesker, så for nogle mennesker at få deres ægtefælle til Danmark.

Selv om man ikke havde det her system, så ville man stadig have en 24-års-regel og et pointsystem, og jeg vil love, at hvis man ændrer 24-års-reglen til en 22-års-regel, så stemmer Liberal Alliance også for, selv om vi ikke går ind for en 22-års-regel, fordi det ændrer politikken i en retning, der er mere på linje med den, som vi går ind for.

Så er det i øvrigt rart – eller måske mere interessant – at se, hvordan sådan den særlige nordiske samhørighed virkelig er kommet op i argumentationen fra venstrefløjten her i dag. Der kan man se, at de historiske bånd ligefrem gør noget særligt, Danmarks tilslutning til Island, og hvad ved jeg, og derfor er det o.k., at man har nogle særlige positive regler for folk fra de nordiske lande. Jeg kan også forstå, at Socialdemokraterne pludselig er begyndt at gå meget op i, om man er forelsket i den, man vil have familiesammenføring med. Jeg havde faktisk forestillet mig, at det var det normale, nemlig at det var udgangspunktet, at hvis man ville have ægtefællefamiliesammenføring, så var det, fordi man var forelsket i det pågældende menneske. Det har Socialdemokratiet lagt stor vægt på i dag, til trods for at Socialdemokratiet ikke alene går ind for både 24-års-reglen og tilknytningskravet, og til trods for at Socialdemokratiet har vredet armen om på folkesocialisterne og sørget for, at SF også går til valg på en fortsat bevarelse af såvel 24-års-reglen som tilknytningskravet i den kommende valgperiode. Det er den diskrimination, som SF tilbyder de yngre folk, der er med hensyn til familiesammenføring. Men sådan er der så meget. Forelskelse er et argument, når det er de regler, man ikke kan lide, men ikke et argument, når det er de regler, man selv går til valg på. Det afslører jo i virkeligheden lidt hulheden i en stor del af argumentationen.

Konklusionen er: Lovforslaget er ikke godt. Det handler om bureaukrati og pointsystemer, den slags er vi imod, både det blå og det røde pointsystem. Men det her ændringsforslag gør det lidt mindre slemt, og derfor stemmer Liberal Alliance for.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 14:06

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg værdsætter normalt den frie debat i Folketingssalen. Jeg synes, det er godt, at de frie holdninger kan komme til udtryk selv i deres mest ekstreme former, og at det frie ord tæller. Jeg vil dog sige, at den her debat alligevel får mig til at spekulere. Når man bliver beskyldt for at ville skille sorte og hvide mennesker ad; når man får besked på, at man udviser magtarrogance, fordi man følger en fuldstændig normal praksis; når man i øvrigt i en tv-udsendelse i går aftes bliver beskyldt for at bedrive apartheid; når man får mails om, at man er nazist; når man får besked på, at man har præcis det samme forhold til internationale konventioner som en minister, der måtte gå af for at have en anden holdning til det; og når man bliver beskyldt for, at det, man vil, er at åbne landet for dem, integrationsministeren godt kan lide, ja, så kender vulgariteterne ingen grænser.

Siden jeg tiltrådte som minister, har det været mit grundlæggende synspunkt, at ord betød noget. Ord medfører ting, ord er ikke gratis, og derfor må jeg sige, at jeg ikke kan tage nok afstand fra den demonisering og den defamering, de pågældende udtryk er udtryk for. Jeg finder det uholdbart, og jeg må også sige, at de ting, sådanne ord medfører, de reaktioner, sådanne ord kan udløse, fuldt falder tilbage på dem, der har fremsat dem.

Hykleriet her er åbenlyst, især når man tyer til mærkværdige begreber, skønt der er tale om åbenlyst objektive kriterier. Når det bliver sagt helt åbenlyst, at internationale konventioner skal overholdes, når det bliver sagt, at det her er det første spæde forsøg på at

liberalisere dansk udlændingelovgivning og man i virkeligheden retter appel til oppositionen om at prøve at hjælpe med at udbrede disse kriterier, således at nogle af de uhensigtsmæssigheder ved den udlændingelovgivning, som oppositionen ved Gud har kritiseret igennem mange år, ja, når man prøver på at komme blot nogle af de uhensigtsmæssigheder til livs, så bliver man overfaldet med en verbal skidtspand af en karakter, jeg sjældent har oplevet her i Folketinget.

Det kan jeg jo af gode grunde ikke gøre noget ved, men jeg må bare tage det til efterretning og sige, at det må skyldes, at man står med en dårlig sag. Sagen er jo den, at det i den her sammenhæng, når man anfægter ministerens ret til at stille ændringsforslag, i virkeligheden ikke er mig, der er antidemokraten. Så er det jo dem, der anfægter den ret, der anfægter selve Folketingets autonomi. Når jeg helt trygt har kunnet stille det her ændringsforslag, er det, fordi jeg ved, at den kommission, jeg agter at nedsætte, til at gennemgå udlændingelovgivningen fra a til z med henblik på yderligere liberaliseringer ud fra objektive kriterier, der skal overholde internationale konventioner, vil resultere i et samlet resultat, der kan underkastes alle de høringer, der overhovedet skal være, og som forhåbentlig efter min opfattelse vil give anledning til en samlet modernisering af dansk udlændingepolitik.

De kriterier, vi har udvalgt, er objektive. De har ikke noget som helst at gøre med, hvilke lande jeg kan lide. Det handler om lande, som er medlem af OECD. Det handler om lande, som står højt på Human Development Index. Det handler om lande, som Danmark har gensidige aftaler med om visumfrihed. Det forstår jeg åbenbart er meget vigtigt lige pludselig. Det er tre objektive kriterier. Det handler ikke om, hvem jeg godt kan lide.

Det, jeg gerne vil, er at komme den holdning og den virkelighed til livs, hvor man, fordi en fast udlændingepolitik er nødvendig – og det siger f.eks. Socialdemokratiet i hvert fald at de grundlæggende er enige med mig i – siger, at så må vi tage det sure med det søde. Man siger: Jamen det kan godt være, at når vi skal have en fast og fair udlændingepolitik, må vi også tage alle de uhensigtsmæssigheder med, der gør, at folk, som ellers kunne integreres i Danmark, så også bare skal rejse ud. Det vil jeg gerne komme til livs, så godt jeg kan. Den vilje forstår jeg ikke er til stede andre steder. Det synes jeg grundlæggende er en skam.

Kl. 14:12

I forhold til det spørgsmål, som fru Johanne Schmidt-Nielsen har stillet igen og igen, må jeg sige, at det jo ikke er mig, der i den forstand bestemmer, at det skal være nemmere for en pige fra Amerika at komme til Danmark end for en pige fra Argentina. Det er det resultat, kriterierne giver, og indtil jeg kan finde på bedre og bredere kriterier eller fru Johanne Schmidt-Nielsen kan, er det sådan. Det er ikke anderledes, og det er svaret på fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål. Som jeg sagde før, kunne et modspørgsmål være: Hvorfor ikke? Hvorfor ikke give den ret til en amerikansk pige? Der har jeg heller ikke fået noget svar på.

Nej, vil jeg sige til fru Astrid Krag, der har ikke været en korrespondance imellem Justitsministeriet og Integrationsministeriet i større omfang om tre forslag. Der har været tre forslag fra min hånd, som er blevet vendt i samme omgang, hvoraf de to blev afvist som værende i strid med internationale konventioner, og derfor kan jeg også med sikkerhed sige, at vi naturligvis vidste, at Justitsministeriet godkendte det tredje, og det er så i øvrigt det forslag, som i sagens natur er fremsat. Som jeg har sagt før: Hvordan kan det være, at man tror, at Justitsministeriet ikke skulle have godkendt forslaget, når justitsministeren selv stemmer for det? Selvfølgelig har Justitsministeriet godkendt forslaget. Anderledes er det ikke.

Jeg synes, det er en skam, at det, der kunne have været starten på en interessant debat om de forandringer at dansk udlændingepolitik, som jeg egentlig troede det meste af Folketinget ville kunne om ikke

andet så have en forståelse for, er endt i vulgariteter om sorte og hvide mennesker, om apartheid, om magtarrogance, om ikke at have respekt for internationale konventioner. Det synes jeg er ærgerligt. Det siger noget om den realitet, der er i oppositionen bag alle de fagre ord, som der i øvrigt er om, at man grundlæggende støtter en fast og fair udlændingepolitik.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Astrid Krag.

Kl. 14:15

Astrid Krag (SF):

Man må lige tage en dyb indånding, inden man tager ordet heroppe, for jeg vil ikke kaste med sten, men jeg føler ikke, at det er mig, der har været polemisk i dag, jeg føler ikke, at det er mig, der har prøvet at brede diskussionen ud, både i forhold til hvad det drejer sig om i udlændingelovgivningen og tidsmæssigt til at snakke om en tid, hvor jeg i hvert fald selv ligesom Venstres ordfører gik i folkeskolen.

Ministeren siger, at han med det her forsøger at prøve at rette en appel til oppositionen. Han siger selv, at det her er et principielt nybrud, og alligevel har man fra ministerens side ikke været villig til at lytte til de bekymringer, vi har i oppositionen, og som jeg altså stadig fastholder er begrundede bekymringer for, hvorvidt de kriterier, man har opstillet, er diskriminatoriske eller ej.

Det siger jeg på baggrund af Institut for Menneskerettigheders høringssvar, som de har fremsendt af egen drift, men det siger jeg også på baggrund af det samråd i tirsdags, hvor justitsministeren bekræftede over for mig, at det var på baggrund af henvisning til den hollandske og tyske model, at man kunne sige, at det her ikke var i strid med konventionen. På samme møde sagde Justitsministeriet jo, at de f.eks. ikke var blevet gjort bekendt med, at der kørte en sag ved EU-Domstolen om det hollandske system.

Jeg står altså ikke tilbage med en følelse af, at det her er blevet grundigt belyst, så hvis integrationsministeren mener alle de ord, han står her og siger, om, at det her handler om at rette en appel og det her handler om at få en saglig diskussion om de konkrete forslag, der ligger på bordet, kan jeg kun undre mig over, at et flertal i udvalget har afvist den simple appel om, at vi kunne få det her ændringsforslag belyst grundigt og fyldestgørende.

Der er jo ikke rigtigt det store spørgsmål i det her. Jeg tror ikke på, at jeg får ministeren nogle steder hen. Nu har vi prøvet ad flere omgange, så det her er blot et suk.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:17

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg skal lade være med at betvivle fru Astrid Krag's bekymringer. Det er det sidste, jeg ville gøre. Men der er to ting at sige til det. Den ene ting er, at det her drejer sig om et lillebitte hjørne, ægtefællesammenføring, hvor vi positivt særbehandler visse lande på objektive kriterier. Jeg kan ikke forstå, hvem det er, at vi volder skade.

Det andet er, at den kolossalt principielle debat, som fru Astrid Krag så gerne vil have, og som er hendes egentlige bekymring, skal vi nok få. Den skal vi få, når dygtige jurister i dette land har siddet og gennearbejdet, hvilke muligheder der er for at gå i den retning, hvor man gør det så nemt som muligt for så mange som muligt, som kan og vil Danmark, at komme til Danmark. Derfor må jeg sige, at resten jo bliver polemik. Jeg stillede ikke dette forslag, hvis ikke jeg var overbevist om, at det var i overensstemmelse med internationale konventioner. Så enkelt er det.

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:18

Astrid Krag (SF):

Men så er det fra ministerens side vel også en tilståelse af, at vi bliver nødt til at have en grundig og principiel debat med inddragelse af fagkundskaben, og at det ikke bare skal være, hvad vi hver især kan føle er objektive kriterier, som jeg i øvrigt har forstået ud fra ministeriets egne svar ikke alene skal være objektive kriterier, men altså også skal være kriterier, som er rimeligt begrundede, og som varetager anerkendelsesværdige formål. Det er alle de ting, man skal bevise, for at man kan sige, at man ikke laver diskriminatorisk eller ulovlig forskelsbehandling. Ministeren kan jo ikke sige, at noget, der på samme tid er et principielt nybrud og en principiel problemstilling vedrørende ulovlig forskelsbehandling, er et hjørne, fordi ministeren nu lige vil have den her del hastet igennem.

Altså, når ministeren anerkender, at vi bliver nødt til at tage en grundig principiel debat, hvor vi involverer fagkundskaben – der skal sågar nedsættes en kommission – men at det her som en del af det principielle nybrud nu lige skal hastes igennem, så synes jeg, man fra ministerens side står med en meget dårlig sag. Der var jo intet i vejen for, at vi kunne udskyde behandlingen af det, ændringsforslaget gør. Vi kan jo revidere lovgivningen, når vi har fået kigget ordentligt på, hvad det egentlig er, vi er i gang med at lave.

Men det ønsker man fra ministerens side ikke, og det kan vi jo bare tage til efterretning er den indstilling, man har, når det kommer til lovkvalitet, og når det kommer til den grundlæggende respekt for, hvad vi skylder vores demokrati, og det synes jeg er trist.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:20

Integrationsministeren (Søren Pind):

Der er jo ikke meget mere at sige, andet end at alle regler – selv de formelle – i den her sammenhæng er overholdt, og det gælder også kravet om, hvorvidt der skal være en høring eller ej; der er ikke noget krav. Folk er blevet hørt, og der er en demokratisk debat i Folketingssalen, hvor man oven i købet skal høre på uhyrligheder. Så altså, ærlig talt: Suk hjerte, brist ej; hvad vil du mere?

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Henrik Dam Kristensen (S):

Ude i den virkelige verden er der et begreb, der hedder tudefjæs. Det er lige præcis, hvad vi har oplevet også i Folketingssalen. Magen til arrogance skal man lede længe efter som i den tale, vi hørte lige før af ministeren. En overgang kunne man jo nærmest få ondt af ministeren, fordi alle var så slemme og onde ved ham, men det er jo ministeren, der i den grad udviser arrogance, forsøger via medierne, via talerstolen her i dag at sige: Jeg vil gerne en ny politik på det her område, jeg vil gerne i dialog, jeg vil gerne tale med befolkningen, med Folketinget.

Har der været en eneste henvendelse til oppositionen om den nyorientering, som ministeren påstår han gerne vil have på det her område? Har der været noget, der bare ligner et forsøg på dialog med det politiske liv ud over den, der omgærdes af Dansk Folkeparti? Har der været noget forsøg på, når vi har forsøgt at sætte spørgs-

målstegn ved det her ændringsforslag, at give en ærlig forklaring ud over at vende tilbage til et eller andet lovforslag, der blev vedtaget en gang i begyndelsen af 1990'erne?

Jeg må bare sige, at jeg har hørt mange gode, spændende taler fra den her talerstol, men den, jeg hørte her for et øjeblik siden, var en tudefjæstale.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:22

Integrationsministeren (Søren Pind):

Hver fugl pipper med sit næb, og man omgås jo selv Folketingets værdighed, som man synes. Det skal jeg ikke blande mig i.

På spørgsmålet om, hvorvidt der har været henvendelser til oppositionen, kan jeg svare ja.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:22

Henrik Dam Kristensen (S):

Ja, værdighed er jo mange ting. Og jeg synes måske, at ministeren skulle tage og læse sin tale igennem – den kan man jo læse lidt senere på dagen på nettet.

Skal jeg forstå det svar, der blev givet nu her, sådan, at der er et reelt ønske fra ministeren om at forsøge at skabe noget i en bred sammenhæng på hele flygtninge- og integrationsområdet? Det har jo ikke været tilfældet siden 2001. Men har den nye minister et reelt ønske om, at der skal kunne laves brede aftaler på det her område? Er det det, svaret udtrykker?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:23

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg vil gerne en udlændingepolitik, hvor udgangspunktet ikke er, at man tager det sure med det søde. Som hr. Martin Henriksen beskrev det, har det været udgangspunktet for den politiske debat siden 2001, at sådan måtte det være. Hvis man sagde A, måtte man også sige B. Det er det, jeg ønsker mig et opgør med, og det ønsker jeg gerne bredt forankret i det danske Folketing, ja.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, det ville være rigtig, rigtig godt for ministeren, hvis ministeren rent faktisk hørte efter, hvad der blev sagt. Jeg har f.eks. ikke beskyldt ministeren for at bedrive apartheid; jeg har konstateret, at et opgør med princippet om lighed for loven i sin yderste konsekvens er apartheid.

Når ministeren har modtaget ubehagelige mails, kan ministeren vel næppe beskyldte nogen af Folketingets medlemmer for det? I stedet for at udråbe sig selv som verdens største offer, synes jeg ministeren skulle svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Et af de spørgsmål er: Hvordan kan det være – og så oven i købet med den forhistorie, Integrationsministeriet har – man ikke tager de meget alvorlige spørgsmål, der bliver rejst fra Institut for Menneskerettigheds side, alvorligt? Altså, jeg mindes ikke at have læst en henvendelse

fra Institut for Menneskerettigheder før, hvor man så klart skriver, at en lovgivning har problemer i forhold til menneskerettighederne. Hvorfor tager man det ikke alvorligt? Hvorfor tager man ikke de spørgsmål alvorligt? Hvad er problemet i at åbne op for en demokratisk proces, en høring, så vi kan få afklaret det spørgsmål?

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:25

Integrationsministeren (Søren Pind):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen må selv forklare sine udtalelser om apartheid. Den planke skal jeg ikke samle hende op fra.

I relation til spørgsmålet om Institut for Menneskerettigheder vil jeg sige, at det åbenbart er sådan, at man kun kan tage Institut for Menneskerettigheder alvorligt i fru Johanne Schmidt-Nielsens verden, hvis man gør, som Institut for Menneskerettigheder siger. Det er jeg meget uenig i.

Jeg forbeholder mig retten til at fremsætte det her forslag, fordi jeg ikke er enig i Institut for Menneskerettigheders kritik. Mere besværligt er det ikke. Det har ikke noget at gøre med, at jeg ikke respekterer deres arbejde. Jeg har ikke travlt med at gå og lukke aviser og alt mulig andet. Det overlader jeg trygt til andre.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når det institut, der bl.a. er sat i verden for at holde øje med, om den danske lovgivning er i overensstemmelse med menneskerettighederne, retter så kritisk en henvendelse som den, ministeren og udvalget har fået, får det så slet ikke ministeren til at overveje, om der er et problem? Den henvendelse har jo fået os andre til at tænke, at der nok er et problem her. Gør det ikke nogen som helst form for indtryk på ministeren? Og da i særlig grad set i lyset af baggrunden for, at ministeren overhovedet er minister. Gør det slet ikke nogen form for indtryk på ministeren, at der kommer så voldsom en kritik fra det institut, der har til opgave at holde øje med, om den danske lovgivning er i overensstemmelse med menneskerettighederne?

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:27

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg forstår, at fru Johanne Schmidt-Nielsen er meget interesseret i mit følelsesliv. Det kan jeg sådan set bruge mange kræfter på at udrede for fru Johanne Schmidt-Nielsen, men det bliver nok ikke fra Folketingets talerstol. Hvilket indtryk jeg har af hvad, er sådan set sagen uvedkommende. Det, jeg kan sige, er, at jura ikke er en viden-skab, som justitsministeren også meddelte det på samrådet. At Institut for Menneskerettigheder har et synspunkt forhindrer ikke ministeren i at have et andet, og det har jeg i denne sag. Jeg fremlægger det for Folketinget, der er en debat om det, og på et tidspunkt tager man demokratisk stilling til, hvor man står. Mere åbent kan det sådan set ikke blive.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marianne Jøved for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Marianne Jelved (RV):

Kan ministeren bekræfte, at ændringsforslaget er stillet, fordi det pinner ministeren, at der er mange gode folk, der må rejse ud af Danmark for at kunne opretholde et familieliv? Kan ministeren samtidig bekræfte, at ændringsforslaget bygger på en generalisering af alle de mennesker, der er inden for en bestemt kulturkreds, og på en generalisering af alle de mennesker, der er uden for denne kulturkreds, og at de generaliseringer har konsekvensen, at nogle, der er inden for, skal have nemmere ved at få et ja, og at de, der er uden for, skal have vanskeligere ved at få et ja til at bo i Danmark? Hvis ministeren kan bekræfte alt det, hvori består så den retfærdighed, der bør være?

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:29

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu spørger fru Marianne Jelved jo sådan set også til mit emotionelle indre, al den stund hun spørger til mit pineri og selvpineri. Her vil jeg dog gerne gøre en undtagelse og sige, at selvfølgelig, selvfølgelig – jeg har da ikke noget ønske om, at vi har en udlændingelovgivning i det her land, hvor kræfter, der kunne være et gode for Danmark, bliver udvist. Og når man sidder med de bunker af enkeltsager, som man bliver overdænget med i Integrationsministeriet oven i alle de andre sager, der er – og det her er ikke for at lyde som et offer, som hr. Henrik Dam Kristensen siden om kort tid vil udlægge det – så er der selvfølgelig nogle forfærdelige samvittighedskvaler, ja. Og derfor søger man efter udveje, som er ansvarlige.

Problemet i fru Marianne Jelveds formulering ligger jo i, at hvis synspunktet, som fru Marianne Jelved fremfører, skal stå til troende, skal vi jo ikke have nogen udlændingepolitik som sådan, for hvad er udlændingepolitikens sigte? Det er at trække en grænse mellem dem, som må komme til Danmark, og dem, som ikke må komme til Danmark. Og der må jeg så i øvrigt afvise – for jeg mener, at vi skal have en udlændingepolitik – at det her tager udgangspunkt i en bestemt kulturkreds, for kigger man på de lande, der udspringer af de kriterier, så udspringer de lande af forskellige kulturkredse, og det er jo derfor, de her kriterier bliver vigtige, for de skal være generelle.

Demokrati er jo en meget bred ting, det er jo ikke en lillebitte ting. Derfor er de tre kriterier, som er lagt til grund, forstandige, og kan man udvide den kreds af kriterier, gør jeg det gerne.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 14:31

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal indlede med at sige, at jeg også selv har ømmet mig lidt over at bruge ordet kulturkreds, men det er for ikke at skulle remse de tre lange beskrivelser op.

Jeg vil godt kvittere for ministerens umiddelbare reaktion med at sige: Ja, selvfølgelig er det slemt at skulle sidde og sige nej til nogle, som man mener i virkeligheden godt kunne være i Danmark og være fuldt integreret i Danmark. Jeg kan også godt forstå ministeren, når han siger – og jeg er enig – at vi skal have en udlændingepolitik, som sætter nogle grænser for, hvem der skal ind i Danmark. Det går Det Radikale Venstre også ind for.

Hvis ministeren nu leder efter flere måder at ændre udlændingepolitikken på, vil jeg godt give tilsagn om, at Det Radikale Venstre gerne vil bidrage med idéudvikling til, hvordan man kunne gøre det her på en måde, så ministeren også ville kunne svare på mit endelige

spørgsmål, altså det sidste spørgsmål: Hvori består retfærdigheden? Det er ikke, fordi vi skal stå og tale om følelser og oplevelse af retfærdighed i den forstand, men den umiddelbare retfærdighed, når mennesker i almindelighed ser på afgørelserne. For det er det, der kendetegner de sager, vi alle sammen får forelagt af forskellige grunde, når mennesker støder ind i muren og ikke kan få et ja.

Så jeg forstår godt, ministeren synes, det er svært. Men jeg vil gerne bidrage til at udvikle en anden slags politik på det her område, der også sætter grænser.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det integrationsministeren.

Kl. 14:33

Integrationsministeren (Søren Pind):

Måske er det, fordi jeg er illusionsløs, men hvis det er retfærdigheden, fru Marianne Jelved stræber efter i forhold til udlændingepolitikken, altså den totale retfærdighed, så må jeg sige, at den tror jeg aldrig vi når. Jeg tror aldrig, det bliver sådan, i hvert fald ikke de næste rigtig, rigtig mange år, at vi i Danmark kan sige, at enhver, der vil stræbe efter sin lykke, bare kan komme til Danmark. Det ville for mig være retfærdighed.

Men det kan vi ikke. Og derfor må man inden for den ramme desværre relativt illusionsløst gøre sig sine overvejelser og så prøve at få løst de samvittighedsspørgsmål, som så måtte opstå. Og det er sådan set det arbejde, jeg gerne vil gøre, og hvis fru Marianne Jelved også gerne vil bidrage, er det kun godt.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til integrationsministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:34

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 3 og 4, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF), eller om ændringsforslag nr. 5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 15.04.2011. 1. behandling 10.05.2011. Betænkning 19.05.2011).

Kl. 14:35

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:35

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten), eller om ændringsforslag nr. 2, som er tiltrådt af hele udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bedre vilkår for private leverandører af tilbud efter serviceloven).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 06.04.2011. 1. behandling 29.04.2011. Betænkning 19.05.2011).

Kl. 14:35

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven. (Udllicitering af daginstitutioner, fritidshjem og klubtilbud m.v. til private leverandører).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 29.04.2011. 1. behandling 05.05.2011. Betænkning 19.05.2011).

Kl. 14:36

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:36

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, som er tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering. (Ændret kommunal medfinansiering af sundhedsvæsenet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 30.03.2011. 1. behandling 07.04.2011. Betænkning 19.05.2011).

Kl. 14:37

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:37

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.04.2011. (Omtrykt). 1. behandling 06.05.2011. Betænkning 24.05.2011).

Kl. 14:37

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Rasmus Jarlov. Så kom der da lidt fornyelse i debatten, eller i hvert fald i formandens oplæsning. Værsgo.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for det. Grunden til, at jeg tager ordet, er, at Socialdemokraterne har udtrykt stærk kritik af det her lovforslag, og derfor vil vi gerne vide, hvorvidt Socialdemokraterne har tænkt sig at rulle lovforslaget tilbage, altså ændre loven, hvis det uævnelige skulle ske, nemlig at Socialdemokraterne fik magten efter et folketingsvalg. Det synes jeg borgerne har krav på at få at vide i Danmark: Hvorvidt Socialdemokraterne har tænkt sig også på det her område at lade skatterne stige. Hvis man får magten, har man så tænkt sig at fjerne den her lov, således at det vil stå kommunerne frit for at hæve parkeringsafgifterne rundt omkring i Danmark lige så meget, som de har lyst til? Det var bare derfor, jeg tog ordet. Jeg vil gerne høre, hvad Socialdemokraterne har at sige til det.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Rasmus Prehn, der vil svare på det spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Det er jo altid en glæde, når Det Konservative Folkeparti er interesseret i at høre om den socialdemokratiske politik. Og selv om ordføreren siger, at det er uævneligt – det, at vi skulle kunne få en socialdemokratisk regering – så fornemmer vi alligevel fra socialdemokratisk side, at der er en vis interesse for det her. Man anser det altså for at være temmelig realistisk, at der kommer en socialdemokratisk regering, for ellers ville man ikke bruge tid på at spørge ind til, hvad vi vil gøre efter et valg.

Men det er et meget relevant spørgsmål, for her er der nemlig tale om et klokkeklart eksempel på dobbeltlovgivning. Faktisk er det sådan, at det allerede fremgår af vejloven, at man ikke i en kommune må opkræve parkeringsafgifter af fiskale hensyn. Det står klokkeklart i vejloven. Så er det, at man i regeringen – jeg forstår, at det endda er på foranledning af den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov – vil lave en ny, sådan dobbeltlovgivning, hvor man lige sikrer sig, at folk godt er klar over, at man ikke må opkræve parkeringsafgifter af fiskale hensyn. Det står allerede i loven, men nu laver man lige en ekstra lov.

Der er det vi siger: Vi har gentagne gange fra socialdemokratisk side sagt, at vi gerne vil have en regelsanering, så unødigt dobbeltlovgivning er noget, der bliver ryddet op i, og derfor er det også helt naturligt for os at aflyse den her lov, straks vi får mulighed for det, fordi det er dobbeltlovgivning, det allerede fremgår af loven, og det er spild af ressourcer.

Det næste er så, at der også er en mistillidserklæring til kommunerne – de mange folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer, som kæmper for at repræsentere deres borgere og tilrettelægge politikken på den måde, de synes er rigtig. Hvis de gerne vil lave nogle parkeringsafgifter for at få en bestemt byplanlægning eller noget andet for at sikre mod uhensigtsmæssig trafik, skal de have mulighed for det. Der skal vi ikke komme nidkært og blande os i det med et overgreb fra centralmagts side.

Så det er helt klart et eksempel på en af de love, som vi vil sanere væk, og som vi vil rydde ud, for det er altså godt nok tåbeligt at vedtage en lov, når det allerede står i den eksisterende lov.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Rasmus Jarlov har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Det var jo et meget klart løfte fra Socialdemokraterne om, at man vil fjerne den her lov igen. Det betyder, at kommunerne får frit spil til at fortsætte med at hæve parkeringsafgifterne. Man har også på det her område tænkt sig at lade skatterne stige. Det synes jeg er vigtigt at især borgere, der færdes i København, får at vide, i og med at vi jo allerede har parkeringspriser på næsten 30 kr. i timen i indre by. Dem vil man lade stige endnu mere.

Jeg vil blot bemærke, at lovforslaget ikke betyder noget for det, som hr. Rasmus Prehn omtaler, men at det betyder noget for, hvor meget skatterne kan stige. Det er derfor, vi laver loven. Der er ikke nogen dobbelt lovgivning i det, for der findes ikke i dag en lov, som forhindrer kommunerne i at hæve afgifterne. Det er derfor, der er behov for den her lov.

I forhold til formålet med loven kan det godt være, at det står et andet sted i forvejen, men der er i dag intet, der forhindrer kommunerne i at sætte parkeringsafgifterne lige så højt, som de vil, og høste gevinsten på det. Derfor er der behov for den her lov. Vi synes simpelt hen ikke, det er rimeligt, at bilister, der færdes i København, skal brandbeskattes på den måde, som det er foregået på, og vi synes, det er rimeligt, at kommunerne ikke har en fiskal grund til at hæve parkeringsafgifterne.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest er det jo vigtigt at slå fast, at der ikke er tale om skatter her. Der er tale om en parkeringsafgift, og det står faktisk i den eksisterende vejlov, at en kommune ikke af fiskale hensyn må øge afgiften. Det er ulovligt at hæve en afgift af fiskale hensyn. Det står allerede i loven. Så det, som hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre og Dansk Folkeparti nu vil forbyde, er forbudt i forvejen. Så det at ulovliggøre noget, der i forvejen er ulovligt, er altså at tage skatteborgernes penge og bruge dem på yderligere juristeri, yderligere papirusseri, yderligere bureaukrati.

Man skriver jo faktisk i forbindelse med det lovforslag, man fremsætter her: Vi har ikke kunnet finde nogen eksempler på det; vi lovgiver mod et problem, der slet ikke findes; vi har været ude i

kommunerne og lede med lys og lygte; vi har kigget i alle kroge, men det her problem findes ikke. Der er ikke nogen eksempler på det. Man skriver selv i bemærkningerne, at der ikke findes eksempler på det, og så vil man alligevel lovgive om noget, som godt nok er forbudt i forvejen. Det er jo et rigtig godt eksempel på, hvordan den nuværende regering er mere optaget af at plage livet af almindelige mennesker, af kommunalbestyrelser og andre med paragrafrøveri. Det er jo en ren paragraffabrik, man har sat i gang her, hvor man bare unødigt vil lave love om noget, selv om det er forbudt i forvejen. Det skriger til himlen.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar. Så er det hr. Rasmus Jarlov for yderligere en kort bemærkning. Hr. Rasmus Jarlov har mulighed for en kort bemærkning til, før vi går til den næste korte bemærkning.

Kl. 14:45

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg undrer mig bare over, hvordan man kan påstå, at parkeringsafgifter ikke at betragte som en skat. Jeg tror, borgerne er ret ligeglade med, om det teknisk et eller andet sted i lovgivningen bliver kaldt en skat, en afgift, en bøde eller en betaling. Det, der betyder noget for borgerne, er, hvor meget de kommer til at lægge i statskassen. Det beløb kommer til at stige under en socialdemokratisk regering – Gud forbyde, at det sker. Vi har hørt her i dag, at man fortsat vil lade kommunerne hæve den her skat, som jeg vil kalde det, for når det lugter af at være en skat, når det ligner en skat, når det er ligesom at betale skat for borgerne, så er det en skat.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Rasmus Prehn (S):

Det er bare for at slå det fuldstændig fast. Jeg kan godt forstå, at den konservative ordfører sammenligner det, at der er en høj parkeringsafgift, med en skat, for vi er jo enige om, at det, at man skal betale penge på den her måde, under alle omstændigheder ikke er nogen god oplevelse eller noget, man er glad for i den forstand. Så derfor er det da en træls oplevelse, hvis der skal betales for meget. Derfor sagde vi også i vores ordførertale til det her forslag, at vi ikke har som mål, at der skal være højere parkeringsafgifter. Det synes vi ikke er vejen frem.

Det, vi bare er optaget af, er, at man i en kommune fremover har mulighed for at sige, at lige præcis i ét område vil man helst have, at der ikke er så meget parkering, at der ikke er så meget trafik, eller at man i et andet område faktisk ved, at det typisk er meget svært at få en parkeringsplads, og derfor sætter man afgiften op, så det er nemmere at komme til. Man ved, at der så er stor udskiftning, for det, at der er en afgift, gør, at der er større rotation på parkeringspladserne. Det, at man kan lave fornuftig parkeringspolitik, vil vi have at der er frihed til. Det er der i dag.

Men det er forbudt at sætte afgiften op alene for at tjene penge. Det er derfor, det er en lidt unfair sammenligning at sammenligne det med skatterne. Det er stadig væk træls at betale pengene, det er jeg enig med spørgeren i, men det er altså ikke sådan, at kommunerne i dag må sætte parkeringsafgifterne op alene for at tjene penge. Det er for at få en mere hensigtsmæssig trafikpolitik, for at få en mere hensigtsmæssig byplanlægning. Den frihed synes vi fra socialdemokratisk side der skal være. Det er derfor, vi synes, det er unødvendigt, at det er tidsspilde, at det er overbureauokratisering, og at det er en paragraffabrik, som Det Konservative Folkeparti sammen med

Venstre og Dansk Folkeparti gennemfører med det her forslag. Det er simpelt hen unødigt bureaukrati.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er de korte bemærkninger fra hr. Rasmus Jarlov til hr. Rasmus Prehn slut. Og så skal jeg lige sige, inden vi går videre, at da hr. Rasmus Prehn tog ordet første gang, opfattede jeg det sådan, at det var på vegne af Socialdemokratiet, altså som ordfører. Dermed kan der stilles korte bemærkninger til hr. Rasmus Prehn, og det har fru Sophie Løhde bedt om. Er det o.k.? Godt, så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning til hr. Rasmus Prehn. Værsgo.

Kl. 14:48

Sophie Løhde (V):

Tak. Den socialdemokratiske parkeringsordfører lægger meget vægt på, at nu bliver der lovgivet om et problem, som ikke findes. Og så kan man jo drage den konklusion, at enten har den socialdemokratiske ordfører ikke læst lovforslaget, eller også har den socialdemokratiske ordfører ikke været en tur ude i vores dejlige hovedstad, København. Det her lovforslag handler jo ikke om at begrænse kommunernes muligheder for at opkræve parkeringsafgifter af trafikale hensyn. Det her handler jo om noget så principielt som, hvorvidt man synes, det er i orden, at kommunerne har uanede mængder af frihedsgrader til bare at opkræve og opkræve, uden at der stilles nogen krav til, at de måske også skulle sørge for at forbedre forholdene for parkeringsbilisterne. Og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordfører, når nu man i dag har meddelt, at man vil rulle det hele tilbage, hvis man får magt, som man har agt, om friheden til en fornuftig parkeringspolitik – som var det udtryk, ordføreren brugte – består i, at man vil sikre, at kommunerne, heriblandt Københavns Kommune, fremadrettet skal have fuld frihed til at kunne sætte afgifterne op lige så meget, som de lyster, uden at der stilles nogen som helst krav til, hvad det er, pengene bliver brugt til, og hvor meget man kan opkræve.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes ellers, at det fremgik meget klart af mit svar på hr. Rasmus Jarlovs spørgsmål, om vi ville rulle det her lovforslag tilbage. Det er altså L 198, som er et lovforslag om at tilføre den eksisterende vejlov nogle ekstra paragraffer, og det er det, vi vil rulle tilbage. Så Venstre og fru Sophie Løhde kan rolig regne med den eksisterende vejlov, der siger, at kommuner ikke må opkræve parkeringsafgifter af fiskale hensyn, altså for at tjene penge. Hvis man alene har det mål at sætte afgiften op for at tjene penge til at bruge på noget andet, så er det forbudt, så er det ulovligt. Og det er ulovligt i dag. Det er derfor, vi siger, at så er der ingen grund til at lave dobbeltlovgivning, så er der ingen grund til at finde på en ny lov, der skriver det samme en gang til, med noget mere bureaukrati og mere juristeri. Nej, det ruller vi tilbage, men det er stadig væk forbudt. Så det, danskerne kan regne med, er, at ligesom det er tilfældet i dag, vil det også fremover være forbudt for en kommune at sætte afgiften højt op alene for at tjene penge. Sådan er loven, og derfor er der ingen grund til at lave flere juridiske krumspring. Men det virker, som om Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har en forkærlighed for: Jo flere paragraffer, jo bedre. Jeg tror ikke, danskerne ser på det på samme måde.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Kl. 14:54

Sophie Løhde (V):

Nu fik vi da i hvert fald bekræftet, at den socialdemokratiske ordfører ikke har ulejliget sig med at dykke ned i, hvad det her lovforslag egentlig indeholder. For han bliver jo ved med at påstå her i Folketingsalen, at man vil tilføre den eksisterende vejlov noget, som findes i forvejen, og at det her lovforslag derfor er unødvendigt. Der kom et nik fra den socialdemokratiske ordfører. Men det er jo ikke det, det her lovforslag handler om, og derfor må jeg opfordre til, at man måske anstrenger sig og læser det igennem en ekstra gang. For det her lovforslag handler jo om at sætte nogle grænser, i forhold til at man bare som kommune – Københavns Kommune – skal kunne opkræve uanede mængder parkeringsafgifter, uden at det har nogen konsekvenser overhovedet. Skal der ikke være en øvre grænse, i forhold til hvor meget en kommune må kunne tjene på at sætte parkeringsafgifterne op og i øvrigt indføre parkeringsafgifter og licenser ud over hele området?

Derfor vil jeg gerne bede den socialdemokratiske ordfører om at forklare mig, når nu alting sådan er i den skønneste orden i dag, hvordan det så kan være, at Københavns Kommune i dag – og det har vi jo sort på hvidt, det er et faktum – opkræver langt flere penge i afgifter end det, som Københavns Kommune bruger på etablering af parkeringsfaciliteter.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:52

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes først og fremmest, det er et lidt dårligt udgangspunkt for sådan en debat at starte med at beskyldte hinanden for ikke at have læst lovforslaget. Det er jo en uværdig måde at debattere på. Jeg sagde faktisk her fra Folketingets talerstol, at man vil tilføre loven noget, der allerede står i den, plus nogle yderligere bureaukratiske tiltag. Så det er altså rigtigt, at man tilfører noget, der allerede står i loven, og så har man fundet på nogle flere sådan bureaukratiske krumspring for at gøre det endnu mere besværligt for kommuner og for borgere. Og det er sådan set det, vi er kritiske over for.

Sagen er den, at hvis det er sådan, at Venstre og fru Sophie Løhde har ret i, at Københavns Kommune bare sætter afgifterne op for at tjene penge, vil jeg sige, at så er det faktisk sådan, at det er ulovligt ifølge den gældende vejlov. Og hvis ikke der er blevet grebet ind over for Københavns Kommune, er det altså nogle myndigheder, der ikke har grebet ind på det her område; så er der noget, der ikke er blevet overholdt; så er der en lov, der ikke er blevet overholdt. Og det synes jeg da er en meget alvorlig anklage at komme med af Venstre og fru Sophie Løhde.

Sagen er den, at man sætter afgiften op nogle steder, fordi der måske er meget efterspørgsel på en parkering, og hvis det skal give en vis rotation, er man nødt til at have en høj afgift, for at der bliver ved med at være pladser til folk. Det er det, man har gjort i Københavns Kommune, fordi man gerne vil have, at folk kan parkere. Eller der er områder, hvor man siger: Vi vil gerne have at der er mindre trafik dér, og derfor prøver vi at styre det.

De muligheder skal der være.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

(Ordfører)**Meta Fuglsang (SF):**

Man kan hurtigt få debat om noget, som ser småt ud, første gang man kigger på det.

Når fru Sophie Løhde siger, at Venstre ikke mener, det er rimeligt, at man bare skal kunne sætte afgiften op, så må man sige, at det her lovforslag ikke rammer ind i den problemstilling. Det her lovforslag gør jo ikke, at man ikke kan sætte afgiften op; det betyder bare, at hvis man gør det, skal man aflevere en del af det overskud, der ligger over en vis grænse. Det er sådan set det, der er pointen. Så nu har vi fået flere forskellige forklaringer på grunden til det, og vi har fået flere forskellige forklaringer på, hvad konsekvensen er, og det fortsætter åbenbart her ved andenbehandlingen. Det her lovforslag sikrer ikke, at man ikke bare sætter afgiften op; det sikrer bare, at man skal aflevere en del af overskuddet. Så hvis det er det, der er meningen, så har det ramt forbi.

Den anden del af det handler om, hvem det er, man skal hjælpe med det her. Vi hørte også under førstebehandlingen, at det ikke kan nytte noget, at man hiver penge ud af borgerne. Det forhindrer man jo så heller ikke med det her, for man kan sagtens sætte afgiften op, man skal bare aflevere noget af overskuddet.

Der står i loven nu, at man ikke må gøre det her af fiskale hensyn. Det står der allerede; det behøver vi ikke vedtage en gang til. Det, der sker yderligere med det her, er, at man nu fra regeringens side sætter på formel, hvornår noget sker af fiskale hensyn, og det gør man ved at indføre en bestemt måde at beregne et overskud på. Det er det, der sker med det her.

Pindet ud kan det egentlig siges sådan, at man ikke opnår det, man vil, nemlig at borgerne ikke skal betale så meget, for kommunerne kan faktisk sagtens sætte betalingen op, de skal bare aflevere nogle af pengene. Så kommunerne bliver bare straffet for det. Man sætter bare på formel, hvornår noget er fiskale hensyn, og det burde ikke være nødvendigt, når det står i loven.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov. Den skal tages heroppefra under anden behandling, så vi laver et lille changelement.

Kl. 14:55

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo lige med at kende proceduren – for os, der ikke har været herinde så længe.

Det er en fuldstændig korrekt udlægning, fru Meta Fuglsang gav her: Der bliver lagt et loft, og alle parkeringsindtægter over det loft tilfalder statskassen. Så det, vi gør, er, at vi fjerner kommunernes incitament til at hæve parkeringsafgifterne, fordi der mangler penge i kommunekassen, fordi man vil bygge et ungdomshus eller en lysende bänk eller et eller andet andet, som man synes man mangler penge til i en kommune. Og det gælder alle landets kommuner.

Det betyder jo ikke, at vi har anklaget Københavns Kommune for at have brudt loven; det betyder, at vi laver en fornuftig incitamentsstruktur, som det hedder på økonomisk, og det gør vi jo hele tiden. Når vi beskæftiger os med kommunerne, vil vi gerne anspore dem til at have en sund økonomisk adfærd. Og vi har jo et skatteloft i Danmark, det har vi hele tiden haft; der har hele tiden været begrænsninger på, hvor meget man må beskatte borgerne, og det er bare det, vi nu også udbreder til parkeringsafgifterne, for vi synes ikke, det er rimeligt, at man kan bruge det som en skatteskrue, således at det bliver en indtægtskilde for kommunerne.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så får SF's ordfører mulighed for at svare.

Kl. 14:57

Kl. 14:57

Meta Fuglsang (SF):

Nu begynder det at blive sjovt, for nu har vi faktisk en situation, hvor den nuværende lov åbenbart ikke virker, en form for ufuldstændig lov, *lex imperfecta*, hvor vi har en lov, som regeringen åbenbart opgiver at håndhæve. Det synes jeg er spændende. Vi har en lov, som siger, at man ikke må gøre det her af fiskale hensyn; det tror vi ikke på ikke kan lade sig gøre, vi kan ikke bevise, at de gør det af fiskale hensyn, men vi tror det, så nu laver vi en formel for, hvornår det er af fiskale hensyn.

Så man laver unødigt bureaukrati, laver nye regler for, hvad kommunerne skal redegøre for, i stedet for at sørge for, at den lov, man har, bliver brugt på en måde, så den faktisk kan anvendes. Hvis man tror, der er fiskale hensyn, må man gå ind i den diskussion med de kommuner, der er under mistanke for det, så man kan håndhæve den lov, vi har, i stedet for at lave en ny lov, som er baseret på nogle forudsætninger, som er usikre, og som giver et voldsomt bureaukrati.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen sådan er det jo med den slags; det er jo ikke muligt at bevise, hvad der foregår oppe i hovedet på mennesker, når de træffer politiske beslutninger. Og derfor mener jeg heller ikke, det er særlig sandsynligt, at man skulle kunne gå ind og bevise, hvad der har ligget til grund i nogle forhandlinger, hvor man ikke har været til stede. Ja, jeg har godt nok selv været til stede under én budgetforhandling i Københavns Kommune, så jeg har dog en vis indsigt i det som medlem af Borgerrepræsentationen, men hvad der i øvrigt er foregået, kan man jo ikke bevise.

Faktum er bare, at der er blevet indkrævet meget, meget store beløb i parkeringsindtægter, faktisk milliarder af kroner i årenes løb, som man ikke har brugt på at forbedre parkeringsforholdene. I 2007 indkrævede man over 500 mio. kr., og man byggede parkeringsanlæg for 19,8 mio. kr. Så der er et gigantisk misforhold mellem, hvad man kræver ind, og hvad man bruger.

Jeg vil bare gerne spørge Socialistisk Folkeparti for lige at være helt sikker på, at borgerne ved, hvad de får: Er det sådan, at Socialistisk Folkeparti vil rulle den her lov tilbage, hvis der sker det uævnelige, at regeringsmagten måtte skifte efter et folketingsvalg? Det kunne jeg godt tænke mig at høre en bekræftelse eller gerne en afkræftelse af.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Meta Fuglsang for at svare som ordfører for SF.

Kl. 14:59

Meta Fuglsang (SF):

Det, vi er ude i nu, er sådan en gang tankepoliti; det handler om, at man tror, man kan læse, hvad der foregår inde i andres hoveder, og hvad det er for nogle hensyn, der er. Helt almindelig lovgivning, som kan håndhæves, kræver, at man af de handlinger, der sker, kan se, om de er i overensstemmelse med loven. Det er sådan, vi plejer at håndhæve lovene. Vi plejer ikke at skulle ind i andres hoveder for at læse os til, hvad det er, man egentlig har tænkt sig. Selv når der i strafferetten er tale om, at man skal have forsæt til at gøre noget,

kræver det, at et eller andet i omstændighederne viser, at det er at betragte som noget, man har villet, eller som man har regnet med ville være sandsynligt. Så det er langt ude, det er kafkask at høre det, der ligger til grund for det her, beskrevet sådan, at man jo ikke kan læse tanker bag, og derfor er vi nødt til at lave den her lovgivning.

Vi har en lov, hvor det er forbudt at gøre det her af fiskale hensyn. Jeg kan sige så meget, som at vores mål i en ny regering er en regelforenklings, en afbureaukratisering i kommunerne, og det er jo oplagt at sige, at den her form for bureaukrati vil vi ikke være med til. Vi vil gerne kigge på, om der er orden på reglerne i vejloven, og vi vil gerne se på, om der skulle være nogen problemer med det, og om man gør tingene af fiskale hensyn, hvilket ikke er i overensstemmelse med loven, men vi vil ikke være med til at lave et unødigt bureaukrati baseret på mistillid, baseret på nogle erfaringer fra nogle enkelte politikere, som både sidder i en kommune og i Folketinget og mener, at de derfor har en særlig viden om, hvad der foregår inde i hovederne på dem, der er kolleger andre steder.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra fru Sophie Løhde.

Kl. 15:01

Sophie Løhde (V):

Jeg synes efterhånden, det er lidt morsomt, at hver gang man i Socialistisk Folkeparti eller hos Socialdemokraterne ikke rigtig ved, hvad man skal svare for at skyde et lovforslag ned, så kalder man det for unødigt bureaukrati, og så kan man sådan dække sig af med, at det er derfor, man er imod.

Den her lov handler jo ikke om, hvorvidt der er nogen, der overholder eller bryder en lov. Det handler om, hvad det er for en incitamentsstruktur, der skal være bygget op om de muligheder, som man har, for at opkræve afgifter for parkering fra kommunernes side. Her synes vi, det er et ganske sundt princip at sige, at kommunerne selvfølgelig skal kunne lave parkeringsafgifter ud fra trafikale hensyn. Men det er jo samtidig også godt, at der ikke behøver at være blandet alle mulige andre økonomiske overvejelser ind i de ting, man skal tage stilling til. Man sikrer sig, at beslutningen alene træffes ud fra trafikale hensyn. Hvorfor er det, at man er imod det i Socialistisk Folkeparti, hvis man gerne vil sikre, at borgerne ikke skal have for høje p-afgifter? Det virker en anelse underligt.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det SF's ordfører for at svare.

Kl. 15:02

Meta Fuglsang (SF):

Noget af det, der gør den her debat rigtig svær, er, at man starter med svaret. I stedet for at finde ud af, om der er et problem, starter man med svaret: Københavns Kommune gør sådan og sådan med parkeringsafgifter, ergo må vi have noget imod det.

Det, vi siger, er, at det her handler om økonomi, det handler om bureaukrati, det handler også om noget så enkelt som kommunalt selvstyre; det handler om, om man er indstillet på, at kommunalt selvstyre er en realitet, som man skal inddrage, når man laver ny lovgivning på det her område. Rigtig mange gange, når vi kritiserer regeringens lovgivning, behøver vi ikke at have bortforklaringer for at sige bureaukrati. Bureaukrati er åbenbart en af de byggesten, som den regering, vi har nu, bygger deres lovgivning på. Hvis man ikke tror på tillid, hvis man ikke tror på, at den lov, man selv har været med til at lave, er god nok, så kan man lave et stykke bureaukrati, som man bygger oven på i en eller anden forventning om, at hvis man dynger tilstrækkelig meget papir og beregninger oven på, så kommer klaveret til at spille, og så bliver himlen altid blå. Sådan vir-

ker det ikke. Hvis man skal have styr på det her, skal man have en dialog med de interessenter, der er i det, man skal have dialog med Københavns Kommune, og man skal kigge på, om man kan håndhæve den lov, man har lavet. Hvis man ikke kan det, må man kigge på, om man kan forbedre den, så man kan opfylde formålet om, at det her ikke må opkræves af fiskale hensyn. Men bureaukrati oven i er ikke vores kop te.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Sophie Løhde (V):

Jeg blev opfordret til at starte med at konstatere, om der er et problem, og der vil jeg da gerne melde helt klart ud for Venstres vedkommende: Vi synes da, at det er et problem, at der er kommuner, heriblandt Københavns Kommune, hvor man opkræver flere hundrede millioner kroner årligt i parkeringsafgifter og parkeringslicenser, alt imens man bruger et langt mindre beløb årligt på at forbedre parkeringsforholdene. Det er da ikke rimeligt, at man kun sørger for, at folk skal aflevere penge, når man ikke samtidig sørger for at lægge sig i selen for, at Københavns Kommune udvikler sig til, at der rent faktisk også er mulighed for nogle ordentlige forhold for borgerne, der bor her, for pendlerne, der bor her, og for erhvervslivet.

Derfor handler det her lovforslag igen om, hvorvidt man principielt synes, det er en god idé eller ej, at man sikrer sig, at der kun ligger trafikale hensyn til grund for beslutningen om at indføre parkeringsafgifter eller for stigningstakten i dem, og at det dermed ikke kan tænkes, at der kan være nogen andre ting, som skulle influere på en given beslutning, og dermed at kommunerne også med loven får et direkte incitament til at sikre bedre parkeringsforhold i forbindelse med et fradrag i det årlige beløb, som kommunerne har mulighed for. Eller man kunne jo i Københavns Kommune vælge den balance-model, som der også er mulighed for i lovforslaget, og som sikrer, at man kan opkræve de afgifter, man vil, så længe man bare bruger samme beløb på så at forbedre parkeringsforholdene. Men det er man jo så åbenbart også imod i Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Meta Fuglsang, der svarer som ordfører for SF.

Kl. 15:05

Meta Fuglsang (SF):

Jeg er bange for, at vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi må konstatere, at virkeligheden er mere kompliceret end det, Sophie Løhde er i stand til at rumme i de bemærkninger, hun har. For det er ikke så enkelt, som det blev stillet op, vedrørende de her parkeringsafgifter. Det, som er en del af trafikmønsteret, er også et spørgsmål om at investere i kollektiv trafik; det handler om at lave adfærdsregulering med de her parkeringsafgifter, og det handler om, at man selvfølgelig må kigge på den samlede trafikinvestering, man laver. Det er den ene del.

Den anden del er et princip, som jeg synes er vigtigt. Vi har en regering, der ligesom alle andre partier gerne vil sige: Vi lovgiver ikke på baggrund af enkeltsager. Så har man en mistanke om, at Københavns Kommune gør tingene forkert, hvorefter man laver en lov for alle, laver en model, som alle skal rettes ind i, for så passer alle ned i den kasse, som det er nødvendigt at lave, fordi der er nogen, der har haft en mistanke til Københavns Kommune. Lad os dog tage fat om det, som måske er et problem, og få løst det inden for de rammer, vi har, indtil vi må opgive og sige, at de rammer, vi har, ikke kan bruges til det. Jeg har svært ved at forestille mig, at regeringen er parat til at stå heroppe og sige: Det er rigtigt, vi har en lov, som vi

ikke kan håndhæve. Skulle vi ikke prøve først at bruge den lov, vi har, håndhæve den efter det, man mener er virkeligheden, i stedet for at lovgive med virkning for alle?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunal og regional pligt til konkurrenceudsættelse).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.04.2011. 1. behandling 05.05.2011. Betænkning 24.05.2011).

Kl. 15:07

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der også her stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udvidet adgang til offentlige registre og elektroniske patientjournaler m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 23.03.2011. 1. behandling 31.03.2011. Betænkning 18.05.2011).

Kl. 15:07

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingerne sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1 tiltrådt af et flertal? Det er hele udvalget med undtagelse af Enhedslisten.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre tilbuddene på landets voldtægtscentre.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2011).

Kl. 15:07

ved at gå via de praktiserende læger ligesom andre patienter med behandlingsbehov. På den måde kan der bl.a. gives tilskud til psykologbehandling.

Jeg synes, at beslutningsforslaget indeholder flere gode ideer til, hvordan den nuværende indsats kan forbedres. Jeg er åben over for at arbejde videre med at styrke voldtægtscentrenes arbejde. I den forbindelse synes jeg, at det er vigtigt at få belyst problemstillingerne på et solidt fagligt grundlag, og jeg vil derfor foreslå, at Sundhedsstyrelsen nedsætter en arbejdsgruppe, der med afsæt i den gældende vejledning fra 1999, de foreslåede initiativer i beslutningsforslaget og oplysninger fra regionerne kan udarbejde anbefalinger for at styrke indsatsen på området. Det kan tænkes at munde ud i et forslag til en revideret vejledning på området med nye tiltag, f.eks., som det også foreslås i beslutningsforslaget, gruppeterapi eller en ændret tidsgrænse.

Men vi må være klar over, at det jo vil medføre øgede offentlige udgifter, og derfor må også dette indgå i en prioritering og stilles over for andre formål i sundhedsvæsenet. Jeg tror derfor også, at vi må være klar over, at ikke alle forslagene i beslutningsforslaget kan gennemføres. Ud fra faglige betragtninger skal de måske heller ikke gennemføres præcist som beskrevet. Det er derfor, jeg foreslår, at arbejdsgruppen som udgangspunkt fokuserer på behandling af ofrene og inddrager alle de elementer, jeg har nævnt.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget, men vil meget gerne arbejde videre med ideerne i beslutningsforslaget, som jeg netop har beskrevet.

Kl. 15:12

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 15:08

Kl. 15:08

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Tak. Det forslag, vi nu skal behandle, opstiller seks punkter, hvor voldtægtscentrenes virksomhed skal styrkes. Forslagsstillerne har ret i, at det er vigtigt at sikre behandling og omsorg til personer, der har været udsat for voldtægt eller forsøg på voldtægt. De står i en hård situation, hvor behovet for tryk, omsorg og hjælp bør imødekommes i videst muligt omfang. Ofrenes pårørende kan også have behov for vejledning i en sådan svær situation.

Voldtægtscentrene varetager den specialiserede og samordnede indsats mellem sundhedsvæsen, politi, socialvæsen og Retsmedicinsk Institut i den akutte fase. Det sker på baggrund af Sundhedsstyrelsens vejledning om den fremtidige organisation af sundhedsvæsenets indsats for volds- og voldtægtsramte kvinder. Den er fra 1999. Formålet med vejledningen er, at der tilbydes akut omsorg, retslægelige undersøgelser, rådgivning og behandling til kvinder, der har været ofre for seksualiseret vold.

Det er regionernes ansvar, at der etableres et fungerende beredskab i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens vejledning, ligesom det også er et regionalt ansvar, at der afsættes ressourcer til centrene for voldtægts ofre. Inden for vejledningens rammer kan hver region således fastlægge sit serviceniveau, og der er forskelle på serviceniveauet på de seks voldtægtscentre. Det drejer sig bl.a. om tilbud om psykologbistand, hjælp fra socialrådgivere og inddragelse af pårørende. Det drejer sig også om tidsgrænserne for at modtage behandling på centrene – her er der forskelle imellem de seks voldtægtscentre.

Sundhedsstyrelsens vejledning fastsætter ikke en bestemt tidsfrist, men omhandler den akutte fase. Oplysningerne fra regionerne viser, at tidsfristerne administreres forskelligt i de fem regioner. Visse steder er der en frist på 72 timer, andre steder er fristen 7 dage, mens voldtægtscenteret i Kolding allerede har en frist på 6 måneder.

Jeg vil gerne understrege, at de lokalt administrerede frister ikke betyder, at ofre for voldtægt ikke tilbydes den nødvendige behandling i sundhedsvæsenet efter fristen. Som andre med fysiske eller psykiske behandlingsbehov kan de søge hjælp i sundhedsvæsenet

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:12

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren kommer mig lidt i møde og siger, at han vil nedsætte et udvalg, som skal kigge lidt på det her. Men jeg har brug for at vide specifikt, hvad det er, udvalget vil fokusere på, og hvad det er, udvalget *ikke* vil fokusere på af de elementer i beslutningsforslaget her. Altså, hvad er det, ministeren mener der *ikke* skal medtages i det udvalgsarbejde?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, skal arbejdsgruppen tage udgangspunkt i den gældende vejledning og i de initiativer, som man kan finde i beslutningsforslagets forslag til initiativer, og så skal arbejdsgruppen naturligvis indhente oplysninger fra regionerne for at blive klar over tingenes tilstand. Derudfra kan man så udarbejde anbefalinger for at styrke indsatsen.

Det synes jeg er en naturlig måde at gennemføre det på, og jeg synes ikke, at min modtagelse af forslaget bare er forholdsvis venlig. Jeg synes, at den er *meget* venlig. Jeg siger jo, at arbejdsgruppen bl.a. skal studere de initiativer, der er nedfældet i det forslag, vi behandler. Det synes jeg faktisk er så venligt, som det næsten kan være. Det betyder jo også, at jeg er åben over for at arbejde videre med voldtægtscentrenes arbejde i det hele taget.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:14

Kl. 15:17

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men ministeren har jo allerede indhentet oplysninger fra regionerne om, hvad de enkelte regioner tilbyder, og konstateret, at der faktisk er rigtig, rigtig stor forskel – det afhænger af, hvilken bopæl man har i landet, om man kan få en ordentlig hjælp og oprejsning som voldtægtsoffer efterfølgende.

Så vil jeg høre: Er der nogle af de her elementer, som ministeren umiddelbart er uenig i er gode at indføre for ofrene? Jeg mener, at der er et klart behov for at anerkende ofrene for voldtægt meget mere. Det er et særdeles indgribende overgreb, og vi ved, at rigtig mange af de her sager aldrig når en domstol. 15-20 pct. af alle anmeldelser fører rent faktisk til en dom, så der er rigtig mange ofre, der står med håret i postkassen bagefter. Jeg synes, at det mindste, vi kan gøre som samfund, er at anerkende dem som ofre og give dem den hjælp, de har brug for, for at komme over de her krænkelser.

Så er der nogle elementer i det her forslag, som ministeren er fuldstændig uenig i at vi bare kan indføre? Jeg kan oplyse, at forslaget koster 10 mio. kr. ifølge vores beregninger, og det synes jeg ikke er en særlig stor slat penge for at hjælpe en meget udsat gruppe.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, jeg har været meget åben og positiv, når det gælder de forslag, der er rejst. Jeg vil bede Sundhedsstyrelsen nedsætte en arbejdsgruppe, og den vil jeg ikke lægge i stramme rammer, for jeg er ikke ekspert, og jeg er altså indenrigs- og sundhedsminister på den måde, at hvis der er noget, der ikke er godt nok, så vil jeg gerne bidrage til, at det bliver bedre. Men hvordan man præcis skal lægge snittet, vil jeg gerne indhente den højeste sagkundskab til at hjælpe os med.

Så jeg vil ikke her stå og sætte plusser og minusser ved de forskellige forslag. Men jeg konstaterer, at der er forskel på de tidsfrister, man har sat i regionerne. Jeg har tilføjet, at man jo altid straks kan gå til den praktiserende læge, men det er ikke sikkert, at vi skal stille os tilfredse med det, og det er en af grundene til, at jeg nedsætter et udvalg. Det ville jeg jo ikke gøre, hvis jeg mente, at der var en ensartet og fremragende praksis alle steder. Det er jo netop, fordi man åbenbart nogle steder er mere omhyggelige med den vigtige opgave end andre steder. Det er jo derfor, jeg beder om, at vi nedsætter en arbejdsgruppe.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:17

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Vi har jo ofte hørt, at man gerne nedsætter udvalg. Nogle gange er det, fordi man bare ønsker at putte beslutninger ned i en syltekrukke, og jeg kunne da godt lidt frygte, at det var tilfældet her. Vi har jo rigtig mange gode erfaringer ude fra den praktiske verden, og der er også rigtig mange gode forslag i det her beslutningsforslag fra SF.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre ikke kun om et udvalg, men også om ministerens holdning til, om man i Tønder og i Kolind, hvor jeg jo bor, også skal kunne få den samme behandling, hvis man bliver udsat for en voldtægt, som man får i København.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:18

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har jo lige sagt i det tidligere svar, at det netop er den betydelige forskel, der er, fra center til center, der gør, at jeg nedsætter et udvalg. Derfor er mit svar, at udvalget bl.a. skal finde frem til bedste praksis ud fra de oplysninger, der hentes hjem fra regionerne, og så skal vejledningen fra 1999 justeres, sådan at den fremmer en bedre og dermed jo også mere ensartet praksis.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:18

Julie Rademacher (S):

Men vi ved jo allerede, at der er succes med døgnåben modtagelse med faciliteter til akut lægeundersøgelse for voldtægts ofre. Vi ved, at der er succes, hvis man kunne få mulighed for overnatning; hvis der er sygeplejepersonale i døgnvagt og også psykologer og socialrådgivere knyttet til en ordning.

Vi ved, der er rigtig mange initiativer, der allerede virker derude. Så hvorfor tilkendegiver ministeren ikke mere positivt og imødekommende, at man meget gerne vil ind at kigge på nogle mere konkrete tiltag? Der kan jo gå lang tid, før de her mange voldtægts ofre får den behandling, der skal til. Så før et udvalg bliver færdig med at arbejde, er det jo bare ærgerligt, hvis der er endnu flere ofre, der bliver ladt i stikken i f.eks. udkantsområderne. Mener ministeren ikke, at det er ærgerligt?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan godt være, at fru Rademacher mener, at hun selv er så klog, at hun bare kan sætte sig hen på torsdag og skrive vejledningen. Så klog er jeg altså ikke, og det er der heller ikke nogen i ministeriet der er. Men vi har heldigvis nogle i Sundhedsstyrelsen, som bl.a. i kraft af den kontakt, de har til eksperter rundt i landet, vil være velegnede til at vurdere de succeser, som her bliver nævnt, med den hensigt at få dem skrevet ind i vejledningen, hvis de vel at mærke er succeser.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken. Den første ordfører er Venstres ordfører, og det er fru Sophie Løhde.

Kl. 15:20

(Ordfører)**Sophie Løhde (V):**

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at vi i Venstre er helt enige med forslagsstillerne i, at ofre for voldtægt eller for voldtægtsforsøg naturligvis skal sikres kompetent og hurtig behandling. At have været udsat for en voldtægt eller forsøg på voldtægt må være noget af det mest modbydelige og menneskeligt hårde, som man overhovedet kan blive udsat for. Derfor siger det naturligvis også sig selv, at vi fra samfundets side skal slå hårdt ned på den slags forbrydelser og ikke mindst gøre, hvad vi kan for at sikre hurtig hjælp, omsorg, rådgivning og behandling til de især kvinder, der er ofre for seksualiseret vold.

På den baggrund er vi også enige i intentionerne i det fremsatte beslutningsforslag. Som ministeren redegjorde for i sin tale, er det i dag regionernes pligt og ansvar, at der etableres det fornødne beredskab i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens gældende vejledning, ligesom det også er et regionalt ansvar, at der afsættes og prioriteres ressourcer til centrene for voldtægtsofre.

De forskelle, der i dag er i tilbuddene til ofre for voldtægt eller for voldtægtsforsøg, vil vi i Venstre gerne medgive er store, også for store på nogle området – eller som forslagsstillerne jo også selv bemærker i bemærkningerne til forslaget, så skiller f.eks. Region Sjælland sig markant ud ved ikke at have et voldtægtscenter i regionen, hvilket betyder, at voldtægtsofre i stedet henvises til Rigshospitalet.

Set i det lys bidrager beslutningsforslaget med flere gode og konstruktive ideer til, hvordan indsatsen kan forbedres og styrkes. Vi synes bare også samtidig, at det er vigtigt, at arbejdet og udviklingen sker på et solidt fagligt grundlag, og på den baggrund vil vi jo gerne kvittere for ministerens meget positive forslag om, at Sundhedsstyrelsen nedsætter en arbejdsgruppe, der med afsæt i den gældende vejledning, de foreslåede initiativer i beslutningsforslaget her og oplysninger fra regionerne kan udarbejde anbefalinger for at styrke indsatsen på området. Det synes vi der er behov for, og det synes vi er en rigtig god idé. Vi vil gerne på den baggrund anbefale, at vi måske i den videre udvalgsbehandling i Sundhedsudvalget arbejder sammen om udarbejdelse af en fælles beretning.

På den baggrund kan vi ikke støtte beslutningsforslaget direkte, men vi kan støtte det indirekte i den forstand, at vi håber, at de øvrige partier i Folketinget vil være med til at tage imod ministerens forslag, herunder arbejde sammen om udarbejdelse af en fælles beretning i Folketingets Sundhedsudvalg på en konstruktiv måde.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil selvfølgelig også gerne takke Venstre for den store velvillighed over for forslaget, men jeg synes, jeg trænger til at få en forklaring på, at Venstre ved retsordfører hr. Kim Andersen i januar var ude at sige, at nu skulle der indføres 5 års straf for voldtægt. Hvordan hænger det sammen, at man på den ene side synes, at straffen skal hæves, men på den anden side ikke er klar til at give en hjælpende hånd og træde til og sige, at selvfølgelig skal ofrene anerkendes som ofre, selvfølgelig skal de have adgang til gratis psykologhjælp og til behandling på voldtægtscentre, når de har brug for det?

Der er jo ret få af de her voldtægtssager, som rent faktisk ender i retten, som rent faktisk ender med en dom, så det ville være en kæmpe håndsrekning til ofrene, at de i det mindste kunne blive anerkendt som ofre. Hvor er det, der er sammenhæng i Venstres retspolitik, når man siger, man vil hæve straffene, men samtidig siger, at vi lige skal vente på, at et udvalg kommer med nogle konklusioner om, hvordan vi kan give den støtte, som vi inderligt ved ofrene har brug for?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:24

Sophie Løhde (V):

For Venstre er der ikke noget modsætningsfyldt forhold imellem på den ene side at slå hårdt ned på modbydelige forbrydelser og på den anden side også sørge for at gøre en stor indsats for at sikre den fornødne omsorg, rådgivning og behandling til de overvejende kvinder, som er udsat for voldtægt eller forsøg på voldtægt.

Vi vil gerne begge dele, og derfor kan jeg ikke forstå, at der skal være en konflikt imellem, om man vil det ene eller det andet. Et godt samfund skal vel kendetegnes ved, at man på den ene side gerne vil gøre nogle ting bedre for dem, der er ofre for en forbrydelse, men også at man på den anden side ikke har en, set med vores øjne i Venstre, slap retspolitik, hvor der ikke bliver slået hårdt ned på dem, der begår modbydelige forbrydelser.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:25

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan så bare ikke forstå, hvorfor de to ting ikke følges ad. Der er jo ikke en slap retspolitik på det her område. Strafferammen er helt op til 12 år. Problemet er ikke straffen, problemet er at få fat på gerningsmændene. Det kan ikke løfte bevisbyrden. Mange af de her sager bliver aldrig nogen sinde ført. Så en strafskærpelse vil måske i bedste fald glæde 100 mennesker, for det er det antal domme, der rent faktisk bliver afsagt på området i Danmark. Samtidig er der et antal fra 400 – det er de resterende anmeldelser – og op til 2.600, som man tror er voldtægter, der foregår i Danmark, og ofrene for dem er man ikke klar til give en håndsrekning.

Regeringen har jo siddet på sine hænder i årevis på det her område. I årevis har der været forskel på den behandling, man kan få, og det afhænger af, hvor man bor i landet. Hvorfor kan man ikke bare sige, at det, der er brug for, er alle de her forslag, som faktisk er gennemvurderet, og som er det, vi trænger til?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Sophie Løhde (V):

Jeg ved ikke, om man forsøger at skabe en eller anden konflikt, som jeg ikke rigtig synes findes. Jeg vil gerne understrege, at for Venstre er der ikke noget modsætningsfyldt forhold, mellem på den ene side, at man gerne vil have strengere straffe på et område, og på den anden side, at man gerne vil medvirke aktivt til at sikre, at den behandling, vi tilbyder, er god, ikke kun i den ene ende af Danmark, men også i den anden ende, og dermed sørge for, at regionerne alle steder leverer en god indsats på det her område.

Det er jo sådan set også derfor, vi i dag rækker hånden ud til det her forslag. Vi tager imod ministerens udstrakte hånd om at nedsætte en arbejdsgruppe, hvor man netop kan tage udgangspunkt i nogle af de forslag, som ordføreren jo selv er kommet med, og arbejde videre ud fra det, i forhold til hvordan vi så kommer videre i landets regioner. Der er behov for, at der ikke er så store forskelle på de tilbud, der bliver tilbudt regionerne imellem. Det er jo derfor, vi også i dag forsøger konstruktivt at bidrage positivt til, hvordan vi kan arbejde videre på det her område. Jeg synes, det kunne være dejligt, hvis vi kunne have en god og konstruktiv dialog om det, medmindre det bare skal handle om at være uenige for uenigheden skyld. Men det kan jeg selvfølgelig ikke udelukke, ikke mindst fordi man befinder sig i Folketingssalen.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:27

Kl. 15:30

Julie Rademacher (S):

Jeg kan godt forstå, at Venstres ordfører plæderer for konsensus her i Folketingssalen i dag. Men det, der jo bare er tilfældet, er, at man nu har siddet ved magten i 10 år, at Venstre har haft 10 år til at gøre noget mere for mange af de ofre, der desværre er hver eneste uge i Danmark på grund af voldtægter. Så kan det godt være, at man gerne vil sætte straffen op, men det, som forslaget her handler om, er at hjælpe ofrene. En voldtægt er noget af det mest forfærdelige, en kvinde – eller en mand, hører jeg udenrigsministeren hviske – overhovedet kan blive udsat for. Voldtægts ofre skal tilbydes en retsmedicinsk undersøgelse i rimelig tid, og de skal også have krav på opfølgende psykologbehandling. Det mener jeg da er logik for burhøns, at vi i Danmark burde tilbyde det til ofre, der bliver udsat for en så forfærdelig hændelse.

Så mit spørgsmål lyder kort: Hvor lang tid skal der gå, og helt konkret hvor mange voldtægts ofre skal der til, før Venstre tager sig sammen og stiller nogle konkrete forslag her i Folketingssalen for at hjælpe ofrene?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

Sophie Løhde (V):

Den sidste bemærkning vil jeg undlade at kommentere. Jeg synes, at der må være et vist niveau her. Jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at der ingenting er sket de sidste 10 år. Jeg ved godt, at oppositionen synes, at det er den bedste måde at male et billede af, at samfundet bare har stået stille, eller også at det kun er rykket i den forkerte retning. Det er jo ikke rigtigt. Tilbuddene på også det her område er blevet forbedret. Der er mennesker, der dagligt yder en enorm fantastisk indsats i bl.a. centrene for voldtægts ofre.

Så er der så rum og plads til, at tilbuddene på nogle områder godt kunne blive bedre, at nogle af de regioner, som gør det bedst, kunne sørge for, at nogle af de regioner, som gør det mindre godt, kommer med, så man lærer af de bedste, og så man gør brug af hinandens erfaringer. Og vi skal sikre, at vi får nogle nationale standarder, så der bliver et ordentligt tilbud på tværs af alle landets regioner. Det er det, vi rækker en udstrakt hånd ud til i dag og gerne vil arbejde konstruktivt videre for.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:29

Julie Rademacher (S):

Det er rigtigt, som ordføreren for Venstre siger her, at der er mange, som hver eneste dag arbejder hårdt for at hjælpe ofrene. Jeg tager også hatten af for dem, der allerede har mulighed for netop at give den hjælp på et voldtægtscenter, eller hvor man nu møder op. Det, der jo er udfordringen, og det fremgår netop også af det her forslag, er, at der er nogle steder i landet, hvor det ikke er tilfældet. Hvorfor er det, at man ikke nu kan imødekomme de udmærkede initiativer, vi allerede ved virker, og handle her og nu?

Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål fra sidst og spørge helt kort og konkret: Hvor mange ofre for voldtægt skal der til, før Venstre handler?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Sophie Løhde (V):

Jeg vil igen gerne understrege, at tilbuddene er blevet forbedret. Men jeg siger også i min tale, at der er store forskelle nogle af regionerne imellem. Jeg bemærker jo bl.a., at forslagsstillerne i bemærkningerne selv har fremhævet Region Sjælland, som skiller sig ud ved ikke at have et center, hvorfor ofrene bliver henvist til Rigshospitalet. Det er derfor, vi sådan set rækker en udstrakt hånd ud til, at der nu ned-sættes den her arbejdsgruppe, som netop med afsæt i den gældende vejledning og de input, der er kommet med det her beslutningsfor-slag – altså de foreslåede initiativer – arbejder videre sammen med regionerne for at lave nogle anbefalinger, som kan styrke indsatsen på området, ikke kun i én region, men i alle regioner, så man sørger for at lære af dem, der gør det bedst, og dermed får udbredt de gode erfaringer til de regioner, som måtte halte bagefter.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemo-kraterne.

Kl. 15:31

(Ordfører)**Julie Rademacher (S):**

Mange tak. En voldtægt er noget af det værste, man overhovedet kan blive udsat for som menneske. Jeg kan huske en veninde, der blev udsat for voldtægt, da jeg var teenager, og det gøs i os alle sammen ved tanken om, hvordan det måtte være at blive udsat for noget, der er så forfærdeligt for både krop og sjæl. Jeg tænkte: Hvad gør man egentlig, hvis det forfærdelige sker for en? Og jeg kan huske, at min mor fortalte, at noget af det værste er bagefter at skulle bearbejde hændelsen, undgå at blive traumatiseret og igen kunne stole på og turde give sig hen i et samliv med et andet menneske.

I Danmark har vi tilbud om mange behandlinger, og jeg tror, at vi alle er enige om, at der også for voldtægts ofre skal være de bedste muligheder for at få den bedst mulige behandling. Derfor hilser So-cialdemokraterne SF's forslag om mere ensartede og forbedrede til-bud til ofre for voldtægt eller voldtægtsforsøg i hele landet meget velkommen. Det er et utrolig godt og gennemarbejdet forslag, som vil give voldtægts ofre i hele Danmark langt bedre muligheder for båd-ede akut behandling og opfølgende behandling efter en voldtægt. Og der er, så vidt jeg har forstået, fundet en reel finansiering af forsla-get.

Lad mig her kort opridse relevante udpluk fra forslaget: Vi me-ner, at voldtægts ofre, som henvender sig inden for 6 måneder efter hændelsen, skal kunne få behandling på et center for voldtægts ofre. Vi mener, det er rimeligt, at voldtægts ofre skal tilbydes en retsmedi-cinsk undersøgelse inden for rimelig tid, uanset om der er sket an-meldelse til politiet. Voldtægts ofre har krav på akut opfølgende psy-kologbehandling ud fra deres behov samt tilbud om gruppeterapi. Det må være helt rimelige krav, når man er blevet udsat for noget så forfærdeligt. Samtidig mener vi også, at man som offer skal tilbydes hjælp fra socialrådgivere, der er knyttet direkte til centeret. Der op-rettes også med det her tilbud til de pårørende om hjælp til at håndte-re egne reaktioner og til at kunne støtte offeret igennem en svær pe-riode. Ligeledes tager forslaget højde for, at der kan mægles i gråzo-nesager, da voldtægts sager kan være meget vanskelige.

Disse initiativer skal gerne i modsætning til i dag, hvor der er sporadiske tilbud om behandling, afhængigt af hvor man bor i lan-det, være tilgængelige, så man, uanset om man bor i Tønder eller Es-bjerg, Kolding eller København, kan få tilbuddene. Socialdemokra-terne mener, at det er afgørende for et voldtægts offer, at der er en hurtig og professionel behandling for på sigt at kunne leve et lykke-

ligt liv uden for store traumer. Alt for mange ofre lever med et tabu om hændelsen og med blandede følelser mellem skyld, skam, vrede og ydmygelse. Alt for mange ofre efterlades og får måske ikke bearbejdet hændelserne, hvilket i alt for mange tilfælde også fører til lidelser som posttraumatisk stress-syndrom.

Derfor hilser vi forslaget meget velkommen og vil gerne bakke op om, at der indføres voldtægtscentre i hele landet, så man, uanset hvilken region man bor i, kan få en ordentlig behandling. Procedurerne for modtagelse, undersøgelse og behandling bør være de samme, og dette imødekommer forslaget netop ved krav om døgnåben modtagelse med faciliteter til akut lægeundersøgelse, lokale til politiafhøring, mulighed for overnatning, sygeplejepersonale i døgnvagt, psykolog og socialrådgiver tilknyttet ordningen og læger i tilkaldevagter. Dette er et udpluk af noget af det, som man med dette forslag vil hjælpe voldtægts ofre med.

Jeg sagde i starten af ordførertalen, at en voldtægt er noget af det værste, man overhovedet kan blive udsat for som menneske. Jeg kan huske en veninde, som blev udsat for voldtægt, da jeg var teenager, og jeg kan huske, hvordan det gøs i mig over, hvilke konsekvenser det kan få for både krop og sjæl. Hvis nogen skulle være i tvivl: Socialdemokraterne støtter forslaget om at hjælpe voldtægts ofre.

Jeg vil her til slut komme med en klar appel til Dansk Folkeparti: I sidste uge kunne vi erfare, at Dansk Folkeparti mener, at straffen for voldtægt skal sættes op. Her i dag har medlemmerne af Folketinget altså en mulighed for at støtte et fremragende forslag for at hjælpe ofre for voldtægt. Derfor håber jeg også, at vi i dag hører fra Dansk Folkeparti, at de stiller sig positivt over for dette forslag, for jeg håber så sandelig ikke, at Dansk Folkeparti sætter ofre for voldtægt i anden række ved udelukkende at prioritere højere straffe. Hermed vil jeg forvente, at ikke kun Socialdemokraterne og SF vil støtte dette forslag, men at Dansk Folkeparti også vil være med til at hjælpe ofre for voldtægt.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 15:37

Vivi Kier (KF):

Jeg forstår på ordføreren, at ordføreren faktisk er helt skuffet over ikke at være medforlagsstiller på forslaget, som jeg også synes er et rigtig, rigtig godt forslag. Nu er det jo sådan, at jeg kan forstå, at ordføreren nærmest synes at vide, at de her forslag med de forskellige punkter, der ligger, er det fuldstændig korrekte.

Nu kan jeg ikke i forslaget læse noget om økonomien, og jeg har egentlig prøvet at læse det meget grundigt. Men jeg synes, at jeg hørte ordføreren i sin tale sige, at økonomien også er lagt frem.

Så jeg vil gerne spørge: Hvis vi skulle gøre de tiltag, som står i det her forslag, hvad ville det så koste?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Julie Rademacher (S):

Nu er det jo altid spændende, hvordan De Konservative forholder sig til økonomi. Man regner med, at de skattelettelser, man nu uddeler, vil give 5½ mia. kr. i statskassen, og det kan man selvfølgelig sætte spørgsmålstegn ved.

Men hvad angår økonomi, så er der finansieret 10 mio. kr. til forslaget, og det er finansieret i S og SF's samlede økonomiske plan. Så fru Vivi Kier kan helt trygt støtte forslaget og måske også være med til at arbejde for en socialdemokratisk regering efter næste valg, så vi

kan få handlet frem for kun at snakke om, at vi skal hjælpe voldtægts ofre.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 15:39

Vivi Kier (KF):

Jeg synes jo, det er rigtig, rigtig trist, at vi her igen ser Socialdemokraterne stå og love guld og grønne skove, og vi ved, at planen ikke hænger sammen økonomisk. Det vil sige, at vi igen ser et ufinansieret løfte. Det er modsat vores skattelettelser, som faktisk er fuldt finansieret.

Men jeg ville godt prøve at spørge til et enkelt punkt blandt de her punkter, som Socialistisk Folkeparti har foreslået. De har bl.a. foreslået, at fristen for at kunne henvende sig skal være 6 måneder. Så vil jeg gerne spørge: Hvorfor er det lige, at 6 måneder er den rigtige skæringsdato? Kunne det ikke være 9 måneder eller 12 måneder, som i virkeligheden var det rigtige tilbud? For det kan være rigtig, rigtig svært for et voldtægts offer at henvende sig. Hvorfor er det lige, at de 6 måneder præcist er den rigtige skæringsdato? For jeg forstår, at ordføreren er meget, meget vidende på det her område.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Julie Rademacher (S):

Nu er det jo sådan, at vi i dag diskuterer et forslag om at hjælpe voldtægts ofre ved at indføre voldtægtscentre i hele landet, og at man netop kan erfare, at noget af det, som hjælper de steder, hvor man har et tilbud, også kan udbydes i resten af landet. Det mener jeg ville være fuldt ud rimeligt. Derfor synes jeg også, det er rigtig ærgerligt, at fru Vivi Kier nu holder en eller anden valgtale om, at Socialdemokraternes økonomiske budskaber ikke skulle hænge sammen. Det synes jeg ærlig talt er ærgerligt, og jeg vil blot sige og forholde mig til, at jeg meget gerne vil være med til at hjælpe ofre for voldtægt. Der er rigtig mange mennesker, der bliver udsat for det her. Vi har det finansieret. Og jeg tror på, at det kan betale sig at investere i mennesker. Jeg tror på, at det kan betale sig at hjælpe ofre, uanset hvor de bor i landet. Det håber jeg da også at fru Vivi Kier et eller andet sted mener.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra Lone Dybkjær.

Kl. 15:41

Lone Dybkjær (RV):

Først vil jeg overordnet sige, at jeg mener, der er behov for yderligere støtte på det her område. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Så vil jeg sige, at når man siger, at det her koster 10 mio. kr., synes jeg, det er lidt ærgerligt, at det overhovedet ikke er antydning i det her forslag, hvordan man forestiller sig pengene anvendt. Men det, jeg egentlig tager ordet for, er for at sige, at mener fru Julie Rademacher virkelig, at det – med al respekt for voldtægts ofre – at blive voldtaget er det værste, der kan overgå et menneske? Det var sådan set det, fru Julie Rademacher sagde. Det vil jeg da bare gerne høre om fru Julie Rademacher mener, for så må det jo indgå i diskussionerne om alle andre ting, der kan ramme mennesker.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Julie Rademacher (S):

Jeg kan imødekomme den radikale ordfører med, at jeg også beklager, at finansieringen ikke var nævnt i det konkrete forslag sort på hvidt. Jeg har så snakket med bl.a. SF om netop at finde finansieringen for det i vores plan, og det har vi gjort. Når det er sagt, vil jeg også forholde mig til den sidste del, som fru Lone Dybkjær nævner. Jeg tror, at jeg ret udtrykkelig sagde, at voldtægt er noget – noget – af det værste, et menneske kan komme ud for. Det vil jeg stadig væk fastholde, og jeg kan forestille mig, hvor store konsekvenser det kan have for ens liv og også ens samliv ud i fremtiden.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:43

Lone Dybkjær (RV):

Nu har vi ikke hørt det i den socialdemokratiske ordførertale, så vi ved ikke, hvordan man forestiller sig de der 10 millioner, men lad det være. Det, som jeg bare vil sige, er: Skulle vi ikke prøve at sætte tingene lidt i perspektiv? Der er mange slemme ting, der kan ramme mennesker. Jeg kan nævne rigtig mange ting, men det vil jeg faktisk ikke gøre i dag, for jeg synes ikke, det skal være en diskussion om, hvem der rammes hårdest, jeg synes bare, vi skal være utrolig forsigtige.

Jeg er ikke i tvivl om, at det er frygteligt at komme ud for en voldtægt. Jeg er ikke i tvivl om, at det påvirker omgivelserne, jeg er ikke i tvivl om, at det kan være svært at komme videre med sit liv, men jeg vil vove at påstå, at det er muligt. Der er formodentlig en lang række mennesker, som har betydelig sværere ved at kunne håndtere deres liv, fordi de rammes af noget, der måske er meget værre.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:44

Julie Rademacher (S):

Jeg synes, ordføreren taler meget for sig selv. Jeg er meget enig i, at vi ikke i dag behøver at stå og tage en diskussion om, hvor forfærdelige ting man kan komme ud for som menneske, men jeg vil blot understrege, at jeg mener, at en voldtægt virkelig er noget groft, og at jeg også håber, at vi derfor kan hjælpe ofrene for voldtægter.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så går vi videre i ordfører-rækken, og det er Dansk Folkepartis ordfører, fru Liselott Blixt.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

I Dansk Folkeparti har det ligget os meget på sinde at sørge for, at man får nogle ordentlige vilkår og en ensartethed over hele landet i behandlingen til de mennesker, som bliver udsat for voldtægt. Vi har også stillet forslag til regeringen om det, og der er også blevet sat ressourcer af på området. Det, at man som menneske, barn eller voksen, mand eller kvinde, bliver udsat for et overgreb af den karakter, er ikke noget, man blot kan vifte af. Ofte er det noget, man får krænget på sig, og som man skal leve med resten af sit liv, og som vil påvirke en på mange måder. Det er det mest usle overgreb, man kan tænke sig, nemlig på den måde at misbruge et andet menneske og udvise en ligegyldighed over for en anden.

Derfor har det da også været en del af vores aftale, at voldtægtsforbrydere netop skulle straffes hårdere. Det kan jeg så forstå på andre talere at de ikke synes er lige så vigtigt, men jeg ved også, hvad det gør ved en kvinde, der er blevet voldtaget, at skulle komme ud ret kort tid efter og møde den voldtægtsmand, som har ødelagt hende for resten af livet. Det er i hvert fald et af de steder, hvor vi kan slå hårdt ned.

Forslaget kommer med seks punkter om tilbud, som skal være landsdækkende. Voldtægts ofre skal kunne henvende sig på et center og få behandling inden for 6 måneder efter hændelsen. De skal tilbydes en retsmedicinsk undersøgelse inden for en rimelig tid. De skal have akut og opfølgende psykologbehandling i forhold til det konkrete behov samt tilbud om gruppeterapi. De skal tilbydes hjælp fra socialrådgivere, der er knyttet direkte til centeret. Parterne skal tilbydes mægling i egnede »gråzonesager«, og der skal oprettes tilbud til pårørende om hjælp til at håndtere egne reaktioner og til at støtte offeret.

Det er seks punkter, som vi i Dansk Folkeparti sagtens kan tilslutte os. Blot bør man, som vi også har hørt tidligere, have en finansiering på plads. Jeg kan høre, at ministeren er imødekommende i forhold til forslaget, og vi er da også interesseret i at arbejde sammen om det her.

Havde der været en finansiering, kunne vi tage stilling til det. Hvis man tager det af satspuljen, vil vi støtte det, og vil man lave en beretning, er vi også med på det. Tak.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:47

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, det lyder rigtig godt, men hvordan vil Dansk Folkeparti stemme, hvis det her kommer til afstemning? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Ordføreren siger: Jeg ved, hvad det gør ved den kvinde, der efter kort tid møder sin gerningsmand på gaden igen.

Jeg ved, hvad det gør ved den kvinde, som dels ikke får den hjælp, den kvinde har brug for, dels får en spand koldt vand i hovedet, når hun opdager, at sagen ikke kan føres. For det største problem her er, at rigtig mange sager ikke kan føres. Det er et sted imellem 400 og 2.600 sager om året, som ikke bliver anmeldt, og det mindste, vi kan gøre, er at anerkende de her mennesker som ofre.

Så hvorfor er det, at Dansk Folkeparti ikke lige så hurtigt har pungen oppe af lommen, når det handler om hjælp til de her ofre, som når det gælder om en højere straf til de 12 overfaldsvoldtægter, der foregår om året? Hvorfor er det, at Dansk Folkeparti ikke bare klart siger: Vi støtter det her forslag, fordi det er en forbedring for ofrene. Der er vi helt klart med, og det stemmer vi ja til?

Så hvordan vil Dansk Folkeparti stemme til det her?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:48

Liselott Blixt (DF):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg ikke kan forstå den retorik, SF's ordfører lægger for dagen, og at hun er så gal over, at man faktisk går ud og giver en dom til voldtægtsmanden, for det ene udelukker jo ikke det andet. Jeg mener, det er to sider af samme sag. Jeg har stået og sagt, at vi gerne vil være med til det her, men ordføreren må da forklare, hvordan man går med til noget, der er finansieret af en pulje, som vi ikke engang ved hvordan er.

Jeg kan ikke stå – det må ordføreren da også vide – og sige ja til et beløb grebet ud af luften, taget et andet sted fra – og fra hvem? Det kan man da ikke politisk.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:49

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nej, det er lige præcis rigtigt. Det ene udelukker ikke det andet, og derfor kunne Dansk Folkeparti sige: Ja, selvfølgelig stemmer vi for den her forbedrede hjælp.

Man vil bruge 717 mio. kr. på en tryghedspakke, på flere fængselspladser, men 10 mio. kr. til hjælp til ofrene, som udgør den største part af dem, som ikke vil kunne få ført deres sager, men som har brug for oprejsning og hjælp, kan man ikke finde. Er det det, Dansk Folkeparti står og siger her, nemlig at man simpelt hen vil stemme imod, fordi man ikke vil være med til at finde 10 mio. kr. til lige præcis de her ofre?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:49

Liselott Blixt (DF):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg ikke har sagt noget om, at vi stemmer imod. Jeg har sagt, at vi ikke kan stemme for, fordi vi ikke kan finde den finansiering, som ordføreren mener der er. Og jeg mener stadig væk, at jeg bliver nødt til at vide, hvor pengene er, hvor man tager dem fra. Skal man tage dem fra den pakke, som vi bruger til at prøve at få fat i voldtægtsmændene og dermed give folk en tryghed?

Jeg mener, at forebyggelse også har en berettigelse, så vi sikrer, at dem, der begår de voldtægter, kommer bag lås og slå, så de ikke begår den næste voldtægt og den næste voldtægt og den næste.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:50

Julie Rademacher (S):

Så kan jeg bare sige, at det er jeg fuldstændig enig med Dansk Folkepartis ordfører i, men det, der er spørgsmålet her, er, om man ønsker at hjælpe ofrene for voldtægt. Jeg er også meget interesseret i at vide, hvorfor man ikke, når man kan finde 717 mio. kr. til tryghedspakken til bl.a. at sende 12 forbrydere i spjældet om året, kan finde knap 10 mio. kr. til at hjælpe ofrene for voldtægt. Når det er, at man er så indigneret og gerne vil have smidt de her forbrydere bag lås og slå, hvorfor er man så ikke lige så indigneret, når det gælder om at hjælpe dem, der er ofre for voldtægt?

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme og stille sig til det her forslag.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:51

Liselott Blixt (DF):

Altså, jeg ved ikke, om det er hørelsen hos ordførerne, der er noget galt med, for jeg har jo netop sagt, at vi er positive. Vi har sagt, at vi gerne vil gå ind i det her forslag, så jeg forstår slet ikke, at man stil-

ler de samme spørgsmål. Og jeg synes, det er lidt søgt, hvis man bruger det her som en valgkampstrategi og bruger nogle ofre i det her forslag til bare at køre sin politik på den her måde. Jeg har jo netop sagt: Vi vil gerne arbejde for det her, kan vi gøre noget sammen? Men det lyder mere, som om der blev sagt: Basta, døren er lukket, og det gør vi ikke, enten I vil eller ej. Og så kan man gå udenfor og skribe, at vi ikke vil være med.

Vi siger, det her er positivt. Jeg ser gerne et center i Region Sjælland, men jeg vil også finde ud af, hvordan vi gør det. Vi giver i øjeblikket 5 mio. kr. om året til voldtægtscentre, penge, som vi alle sammen har været med til at give, så lad være med at sige, at vi ikke gør noget. Vi gav 20 mio. kr. i 2008, og det er til og med 2012, så vi skal snart til at forhandle. Hvad med at få sat nogle penge af fra satspuljen, hvor vi alle kan sidde og blive enige?

Jeg står og siger, at vi er med, og så bliver man ved med at stille de samme spørgsmål. Jeg forstår det ikke.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 15:52

Julie Rademacher (S):

Jeg forstår, hvad det er, ordføreren for Dansk Folkeparti siger. Jeg vil så bare meget gerne have at vide: O.k., hvis man kan finde finansiering for så mange andre forslag, og Dansk Folkepartis ordfører kommer selv med nogle bud her, kunne man så ikke også godt tilkendegive at støtte det her forslag, der kun koster op imod 10 mio. kr., men som vil kunne hjælpe i hundredvis af ofre for voldtægt i årene frem?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Liselott Blixt (DF):

Jeg har tilkendegivet, at jeg støtter forslaget, men jeg er ikke finansordfører, og jeg kan ikke finde penge i en pulje, som jeg ikke er herre over. Jeg kan sidde og være med i en satspuljeaftale, hvor jeg kan være med til at finde penge, og det tilkendegiver jeg også. Hvor meget mere vil man have?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der kom i sidste sekund et ønske om en enkelt kort bemærkning mere fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:53

Lone Dybkjær (RV):

At det var i sidste sekund, skyldes de sidste udtalelser. Det er begrundelsen for, at jeg ikke markerede noget før, for jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet. Det er kun et spørgsmål om diskussionen om satspuljen. Jeg synes, det er fint, at ordføreren er positiv over for forslaget, men det er jo ikke noget, der kan satspuljefinansieres, bare for en ordens skyld, fordi det ikke ligger inden for satspuljens rammer. Det, der finansieres inden for satspuljen, og som vi i øjeblikket laver, begrundes jo med, at det er forskning, ny formidling og den type ting, men ikke behandling.

Derfor vil jeg bare spørge ordføreren, om ikke ordføreren vil være villig til at drøfte den her sag med sin finansordfører, sådan at det kan indgå i nogle af de meget store pakker, som DF jo under alle omstændigheder får igennem. Vi kan diskutere, om vi synes, det er finansieret eller ej, eller om vi synes, det er rimelig finansiering, det kan være ligegyldigt, men det er temmelig mange millioner, de kom-

mer igennem med, og der kunne man godt sige, om ikke ordføreren kunne prøve at snakke med sin finansordfører, om ikke der lige kunne findes 10 mio. kr. – jeg ved ikke, om det er 10 mio. kr., det har vi jo faktisk stadig ikke set; det er noget, de to partier påstår, men lad os bare sige, det er i omegnen af 10 mio. kr.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:54

Liselott Blixt (DF):

Jamen det er helt sikkert noget, jeg gerne vil videreføre til finansordføreren og spørge, om ikke vi kunne finde nogle penge på området. Men som fru Lone Dybkjær også var inde på tidligere, er der mange områder, vi har med at gøre. Vi har kræftsyge patienter, vi har børn med sjældne sygdomme – vi har mange områder, hvor der er brug for penge. Men jeg mener også, det her har sin berettigelse, og jeg vil selvfølgelig arbejde på, at der bliver sat nogle penge af.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:55

Lone Dybkjær (RV):

Det er rigtigt, at der overordnet set bør være tale om en prioritering, og derfor er det jo også vigtigt at høre, hvordan de enkelte partier prioriterer. Men vi skal bare ud af den vildfarelse, at vi kan blive ved med at belaste satspuljemidlerne med det her, for det kan vi ikke. Det er sådan set formentlig regionernes opgave. Det kan vi diskutere, men satspuljen har været med til at vise, hvor det nytter at gøre noget, og så er det jo, om jeg så må sige, finansloven som sådan, der skal tage over. Derfor kom jeg med min opfordring til ordføreren om at tage kontakt til sit partis finansordfører, som jo er en ganske magtfuld mand.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:55

Liselott Blixt (DF):

Det vil han blive glad for at få at vide. Nu har jeg det sådan med satspuljen, at jeg faktisk helst så den nedlagt, men det vil andre partier ikke være med til. Derfor vil jeg hellere give pengene til nogle steder, hvor man ved pengene går til det rigtige. Så om det er til voldtægts ofre, eller om det er til nye projekter, er for mig ikke det, der har den store betydning.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Egentlig kan man blive helt bekymret ved at skulle starte den her debat om et beslutningsforslag, hvor jeg indtil nu kun har hørt positive ordførertaler, men det kan jeg forstå sådan set også er ret slemt – man bliver angrebet ret meget.

Lad mig starte med at sige, at seksuelle overgreb er stærkt krænkende, og en voldtægt er en meget voldsom begivenhed at blive udsat for. Det er en meget krænkende begivenhed, og det er ofte også en begivenhed, som sætter sig spor resten af livet hos offeret, og der-

for er det naturligvis også noget, som man både retspolitisk, straffemæssigt og sundhedsmæssigt skal se ganske, ganske alvorligt på. Derfor vil jeg gerne takke forslagsstillerne for at have rejst debatten om ofres muligheder efter en voldtægt.

Jeg er ikke enig i alle de punkter, der er skitseret i forslaget, men jeg er helt enig i, at vi skal se mere generelt på, hvordan vi kan forbedre den nuværende indsats. Også jeg vil derfor gerne kvittere for ministerens meget positive tilkendegivelse – synes jeg – her fra talerstolen om at ville nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se på hele området, på faglige input i forhold til den nuværende indsats og også på, hvordan vi kan forbedre indsatsen, og som tager udgangspunkt i de punkter, der er fremsat i dagens beslutningsforslag.

Her vil jeg også gerne sige, at som politiker er jeg meget åben for, om der skulle være nogle andre tiltag, som vi ikke lige har evnet at se, og som forslagsstillerne ikke har evnet at se – det er også vigtigt, at vi får dem med. For jeg tror, det er relevant, at vi får kigget på de store forskelle, vi jo kan se der eksisterer mellem de forskellige regioner, og det er især relevant, at vi får inddraget de erfaringer, der er gjort, siden man oprettede voldtægtscentre tilbage i 1998. Jeg er meget optaget af de store forskelle i tidsfrister. Det kan som offer være meget svært at henvende sig hurtigt, og jeg ønsker især, at tidsfristen gøres ensartet og gerne meget lang. En del ofre henvender sig slet ikke til politiet som den første instans, de henvender sig heller ikke til landets voldtægtscentre, men landets offerrådgivninger får ofte henvendelser, især fra pårørende, og de meget, meget dygtige frivillige medarbejdere i alle landets offerrådgivninger henviser til de muligheder, der er, og til voldtægtscentre. Og derfor er det rigtig vigtigt, at der er en meget lang tidsfrist, så offeret ikke føler sig – i gæseøjne – negligeret ved blot at blive henvist til egen læge. Selv om det så kan være svært at finde brugbare dna-spor efter få dage, må det ikke være det afgørende for, at offeret ikke kan modtage en særlig omsorgsfuld behandling.

Jeg synes derfor, det er meget vigtigt at få en faglig vurdering af de forslag, der er skitseret i det her beslutningsforslag, og af den hidtidige indsats. Men så må jeg nødvendigvis sige, at jeg altså også har brug for at få sat de faglige input i forhold til økonomien bag det her forslag, for jeg kan jo se, at det kræver nogle flere tiltag, og det ved vi koster penge. Og uanset hvad andre måtte synes, så er jeg medlem af et økonomisk ansvarligt parti, og jeg kan jo ikke sige ja til noget, før jeg har set økonomien bag det. Og er det ikke ærgerligt at stå og sige ja til 10 mio. kr., hvis det rent faktisk var 12 mio. kr., der ville gøre, at vi fik den helt store, fantastiske, forkromede indsats? Jeg forventer selvfølgelig, at ministeren, som har lovet at ville nedsætte en arbejdsgruppe, løbende orienterer os som politikere, så vi kan følge med i, hvad der sker.

Af de to grunde kan jeg så ikke stemme ja til forslaget, men jeg vil sige, at jeg synes, det er et meget, meget positivt forslag, og jeg synes, det er vigtigt, at vi tager hul på debatten. Og derfor vil jeg gerne til slut takke for dagens debat, for sådan en debat om at være udsat for voldtægt eller voldtægtsforsøg er jo også med til, at vi afta-buiserer hele området. Min slutbemærkning skal være denne opfordring: Alle, der har været udsat for voldtægt, skal snakke med nogen. Og hvis man ikke selv har overskud til at reagere, vil jeg kraftigt opfordre alle pårørende til voldtægts ofre til at henvende sig hos landets offerrådgivninger og voldtægtscentre, som findes i hele landet, for vi må og kan aldrig nogen sinde acceptere seksuelle overgreb.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:01

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er enig, vi må og kan aldrig acceptere seksuelle overgreb, men vi må og kan heller aldrig acceptere, at ofre ikke får den hjælp, de har behov for, og derfor kan jeg ikke forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke bare siger: Selvfølgelig går vi med på det her, det er det, der er brug for i forhold til ofrene.

Hvordan har den konservative ordfører det egentlig med, at den daværende justitsminister, fru Lene Espersen, stod og lovede, at der virkelig skulle ske noget på det her område, og at økonomien ikke var en hæmsko, det måtte den i hvert fald ikke være? Det sagde hun i 2007. Siden er der ikke tilført en nickel til det her område, intet, man har intet gjort for at igangsætte noget, man har ingen flere penge skaffet, og det er stadig væk sådan, at ofre i dag ikke får den hjælp, de har brug for. Tidsgrænserne på voldtægtscenteret i Aarhus blev rykket, og det medførte, at omkring 20 pct. af henvendelserne ikke længere kom, og det vil sige, det er 20 pct. af ofrene, som nu står uden nogen som helst hjælp i dag.

Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti har siddet på hænderne i så mange år og ladet stå til på det her område, og nu er man ikke klar til at give den håndsrækning, det er, for det måtte jo ikke være et spørgsmål om økonomi?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:02

Vivi Kier (KF):

Som blot lige vil fortælle, at jeg ikke er fra Dansk Folkeparti, jeg er fra Det Konservative Folkeparti, men det kunne være, det var en fortællelse eller andet.

Så må jeg sige til ordføreren: Jeg synes, det er rigtig, rigtig trist, jeg står her og er vildt positiv, vil enormt gerne gå i dialog, vil gerne prøve at diskutere, om det nu er de rigtige ting, vi skal sætte i værk her, og så spørger jeg bare lige så forsigtigt og stille, hvad økonomien er i det her. Der er ikke nævnt et eneste ord om økonomien i det her, og så skal jeg angribes på, at jeg ikke vil finde pengene, men det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt noget om, overhovedet ikke. Jeg har sagt, at jeg da er nødt til at se økonomien og beregningerne bag det. Og så tillader jeg mig blot at sige, at det godt kan være, at ordføreren er så vidende og klog, og at de her seks punkter er de rigtige punkter, og så virker alt godt, jeg prøver bare at sige, om ikke vi kunne tilslutte os den arbejdsgruppe og så få at vide, hvad det er, vi skal. Jeg har ikke sagt noget om, at jeg ikke vil finde pengene til det. Jeg synes, det er en dybt, dybt underlig retorik.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:03

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det her handler om at finde penge til en lille resterende del. Det vil sagtens kunne lade sig gøre, og det vil ikke koste ret meget. Jeg kan konstatere, at Det Konservative Folkeparti har indgået en aftale med Dansk Folkeparti om, at man gerne vil hæve straffen for overfaldsvoldtægter, som er 12 voldtægter om året. Hvis man ganger op med de 2.000 kr., som det koster om dagen pr. indsat, så er vi nok nærmest oppe i noget, der ligner 12 mio. kr. om året. Det kan man finde pladser til, til 12 overfaldsvoldtægter, som man vil hæve straffen for, men med de ca. 10 mio. kr., det her forslag kommer til at koste, vil man ikke bare sige: Jamen selvfølgelig gør vi det.

Vi har faktisk gjort et kæmpestort stykke researcharbejde, vi har ringet til voldtægtscentre, og vi har scannet det her område. Det her er det, der er behov for derude, og hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke bare stå her i dag og sige: Jamen selvfølgelig gør vi det?

Hvis der skal mere til, er det fint, lad os få et udvalg til at kigge på det, det kan være, der kommer flere gode ting ud af det, men det kan vi så gennemføre bagefter. Hvorfor sætter vi ikke gang i det her nu, når vi ved, at noget af det, der i hvert fald skal til, er tidsgrænser?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:04

Vivi Kier (KF):

Som stadig væk hedder Vivi Kier, og som stadig væk repræsenterer Det Konservative Folkeparti. Det vil jeg blot lige gøre opmærksom på.

Vi kan jo blive ved længe. Jeg synes, det er rigtig, rigtig mærkeligt, for når nu ordføreren er så vidende og ved, at det her forslag koster 10 mio. kr., hvorfor er det så ikke anvist i forslaget, og hvorfor har ordføreren ikke anvist, hvordan de vil finde pengene? Så skal jeg nok svare for mig.

Jeg må sige, at hvis Socialistisk Folkeparti får magt, som de har agt, så bliver det rigtig, rigtig skidt for det her land, for man udsteder det ene ufinansierede løfte efter det andet. Jeg er så positivt indstillet, som nogen kan være, jeg har ikke sagt nej til at ville finde nogen som helst penge, men jeg spørger bare lige så forsigtigt, om vi kunne få en anvisning af økonomien, og om det gjorde noget, at vi fik et fagligt input i forhold til det skitserede forslag.

Jeg beklager dybt, men jeg har aldrig deltaget i en debat, hvor man, selv om man er så positiv, bliver angrebet så voldsomt og inderligt af et medlem, der end ikke ved, hvilket parti det er, der er repræsenteret på talerstolen.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var så den konservative ordfører, som der ikke er flere korte bemærkninger til. Så går vi til den radikale ordfører, og det er fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:06

(Ordfører)**Lone Dybkjær (RV):**

Som jeg sagde i en tidligere bemærkning til en anden ordfører, er det et godt forslag, i den forstand at forslaget fokuserer på ofrene. Jeg synes, det er en god idé, at vi i højere grad gør det og også på det her område.

Jeg synes også overordnet set, at vi skal fjerne så mange tidsrammer som overhovedet muligt, men vi skal selvfølgelig gøre os klart, at hvis vi fjerner nogle af dem, kan det altså på et tidspunkt blive sværere at få en domfældelse i sagen. Men det er så en anden snak.

Jeg savner økonomien i det her. Jeg er udmærket godt klar over, at forslagsstillerne sammen med Socialdemokraterne siger, at de har fundet 10 mio. kr. til det, men hvordan skal de her 10 mio. kr. anvendes? Hvor putter vi penge hen? Hvad er det for nogen områder, der koster hvad? Det mangler totalt.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg også synes, at det er vigtigere at putte nogle penge i det her område end at udvide fængselskapaciteten, så overordnet set er der for mit vedkommende ikke tvivl om, at det er bedre at bruge nogle penge her, end det er at bruge nogle penge – og ret mange penge – på fængselskapaciteten, for slet ikke at snakke om grænsebomme, og hvad der nu er fremme i debatten.

Forslagsstillerne mener selv, at det er det eneste rigtige forslag, og de har foretaget en stor research, og det tager jeg hatten af for. Vi

andre vil jo bare gerne vide en lille smule om, hvad de forskellige fagfolk har sagt. Jeg synes derfor, det vil være godt, hvis ministeren nedsætter en arbejdsgruppe, men jeg synes også, det er vigtigt at få at vide, at det ikke bliver en arbejdsgruppe, der skal sidde i 100 år og en sommer, og ministeren sagde altså ikke noget om, hvor hurtigt det her kan gå. Der er jo visse ting, man godt kunne gennemføre relativt hurtigt, f.eks. opfordre Region Sjælland til at få et center, for de har ikke noget, og gå ind i en dialog med dem om, hvorfor de ikke har et center. Men jeg synes godt nok, det ville være rart, hvis ministeren sagde, hvornår han kunne forestille sig, at sådan en arbejdsgruppe kunne være færdig med deres arbejde.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 16:08

Sophie Løhde (V):

Jeg vil gerne kvittere for bemærkningerne fra den radikale ordfører, og jeg kan også forstå, at fru Lone Dybkjær har haft lidt det samme problem som os andre, nemlig at der var mange gode forslag og andet, som man så gerne ville have nogle videre faglige anbefalinger af, men at det var svært at gennemskue økonomien i det her.

Derfor vil jeg egentlig bare bede den radikale ordfører om at bekræfte, at de penge, som man påstår at have fundet, ikke er anvist hvor skal komme fra konkret. Og de er heller ikke anvist i en konkret prioritering i forhold til forslaget.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Lone Dybkjær (RV):

Jeg gider ikke gå ind i en almindelig polemik mellem regeringen og oppositionen om finansieringerne generelt set, for jeg synes, det er en tåbelig diskussion. Man kan altså finde 700 mio. kr. lige pludselig til et eller andet forslag, som jeg er lodret imod, fordi man laver en aftale med Dansk Folkeparti. Men det er én side af det. Den der debat vil jeg slet ikke gå ind i.

Det, jeg konkret savner, er økonomi i det her forslag. Det forholdt jeg mig til. Jeg siger så, at jeg hørte S og SF sige, at det er 10 mio. kr. Det står der intet om i selve forslaget. Det er bare ærgerligt, for det gør, at vi ikke kan diskutere det.

Jeg vil også sige, at hvis vi skal gå ind i sådan et forslag, skal vi selvfølgelig vide, hvad det koster, når vi lige pludselig udvider til 6 måneder. Hvad koster det, når vi går de forskellige forslag igennem? Ved man det, eller siger man bare: Vi har en ramme på 10 mio. kr., og så vil vi gøre det bedst tænkelige inden for den ramme?

Det aner vi ikke noget om.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere bemærkninger til den radikale ordfører. Så er vi nået frem til ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 16:10

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten, og jeg er selvfølgelig også glad for, at vi trods alt får et udvalg på det her område. For det betyder jo, at SF's forslag i en eller anden udstrækning kommer videre. Det synes jeg da er en god ting for ofre.

Jeg kan ikke forstå, at det her så meget bliver gjort til et spørgsmål om økonomi. Jeg mener også, at det lidt har et udgangspunkt i, at man har en holdning til, om ofre skal have hjælp, eller om ofre ikke skal have hjælp. Vi har selvfølgelig undersøgt økonomien i de her forslag. De forslag, som vi nævner, er jo projekter, der har været i gang. Derfor ved vi, hvad projekterne har kostet. Vi har set evalueringer af projekterne. De er positive og peger på, at det er den retning, vi skal gå i. Så selvfølgelig kan man sjesse sig frem til det her.

Den daværende konservative justitsminister, fru Lene Espersen, sagde, at det her ikke må være et spørgsmål om økonomi, for selvfølgelig skal ofre have den hjælp, de har brug for. Siden er der så bare ikke rigtig sket noget.

Voldtægt er en utrolig krænkende oplevelse, men jeg tror, det er næsten endnu mere krænkende, når man oplever, at man ikke kan få den hjælp, man har brug for; at man ikke kan få den psykologhjælp, der skal til; at man ikke kan føre sin sag i retssystemet, fordi beviserne simpelt hen ikke kan bære sagen. Det mindste, vi som samfund kan gøre, er at anerkende de her mennesker. Og jeg kan ikke forstå, at man fra regeringens side ikke er sen til at hive pengepungen op af lommen, når der skal skaffes 717 mio. kr. til en tryghedspakke, mens man med hensyn til et så lillebitte forslag og så lillebitte en gruppe her ikke bare lige kan stå og sige, at vi selvfølgelig finder pengene til det.

Ministeren konstaterede, at der er forskel på centrene. Ja, det er der, og der er ofre, der i dag ikke kan henvende sig længere end 3 dage efter, at overgrebet er sket. Baggrunden for, at man i Region Syddanmark netop har udvidet grænsen til 7 dage, er, at der i op til 7 dage kan findes sædrester, som rent faktisk kan bruges i forbindelse med en eventuel retssag og efterforskning efterfølgende. Så det vil sige, at der også er en masse ofre, der faktisk mister muligheden for at kunne føre en sag efterfølgende, fordi de ikke kan henvende sig.

Jeg vil godt sige tak til Socialdemokraterne for opbakningen. Til Dansk Folkeparti vil jeg sige: Jeg synes, det er utroligt, at man synes, at der skal mere straf til 12 overfaldsvoldtægter, hvilket vil koste 12 mio. kr. i Kriminalforsorgen – jeg anfægter ikke, at straffen ikke kunne være højere – mens man ikke kan stå her og sige, at selvfølgelig finder vi 10 eller måske 12 mio. kr. til at realisere det her forslag. Det handler om en lille restgruppe, som skal garanteres psykologhjælp, som skal garanteres at kunne henvende sig, så vi kan oprette pårørendetilbud til de traumatiserede familier, og som er pårørende til en datter, der er blevet voldtaget.

Så står man fra talerstolen og siger, at det her bruges som en valgkampstrategi. Nej, det er i hvert fald det sidste, jeg vil tillade mig at gøre på ofrenes vegne. Det synes jeg simpelt hen er så arrogant sagt. SF har villet det her i lang tid, og da vi fik det sidste lovforslag, som forbedrede retsstillingen for ofre, var det ikke med Dansk Folkepartis mellemkomst. Det var S og SF, som havde fremsat beslutningsforslag om at styrke ofre, og det førte rent faktisk til et lovforslag, som vi behandlede her. Så jeg vil bare sige, at al den snak om ofre, som Dansk Folkeparti ofte stiller sig op med, kan de godt pakke sammen, for det viser sig, at når det kommer til stykket, så er man slet ikke klar til at gøre det, der skal til.

Om De Konservative kan jeg sige: Ja, de har siddet på deres hænder i 4 år uden at gøre noget ved det her område. Trods det at man har sagt, at det ikke måtte være et spørgsmål om økonomi, så er der ikke tilført noget yderligere, der er ikke sat nogen undersøgelser i gang, der er ingenting gjort for at sikre ofre for voldtægt bedre.

Men mine afsluttende ord vil være, at jeg trods alt takker for, at der kommer et udvalg. Man må jo tage det næstbedste, når man ikke kan få det bedste, hvilket ville være at sikre ofre og sige, at det er det, vi sætter i gang nu og med det samme.

Kl. 16:15 i nogen forslag! Uha, det lover ikke godt: Det bliver rigtig, rigtig farligt i fremtiden.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det bliver ikke de afsluttende ord, for der er to korte bemærkninger. Først er det fru Vivi Kier.

Kl. 16:18

Kl. 16:15 Så er det ordføreren.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Kl. 16:18

Vivi Kier (KF):

Det er godt nok en rigtig, rigtig trist tale, jeg lige har stået og hørt her fra en ordfører. Jeg har siddet og lyttet med på samtlige ordføreres indlæg; alle ordførere er kommet med deres opbakning, og den eneste, man kan takke, er Socialdemokraternes ordfører. Jeg må sige, at det virkelig er topmålet – det er arrogance, så det batter noget. Ordføreren siger, at det her jo ikke skal dreje sig om økonomi, og at det er pinligt, at vi skal stå og snakke om 10-12 mio. kr. – og samtidig vil ordføreren gerne bruge rigtig meget af sin taletid på at fortælle om, hvor mange penge der kan bruges på andre ting. Igen må jeg sige, at Socialistisk Folkeparti fremsætter et forslag, som er totalt ufinansieret. Man tror, at man bare kan fremsætte et forslag og så stå og sige fra talerstolen, at det nok koster 10-12 mio. kr. Og så skal alle vi andre bare stemme ja. Jamen sådan er virkeligheden ikke. Hvorfor er det ikke skrevet ind i forslaget, så vi havde kunnet tage stilling til det?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:16

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Hvis jeg havde vidst, at det her blev så stort et problem for De Konservative, hvis jeg havde vidst, at De Konservative ville gøre det her til et spørgsmål om økonomi – hvad fru Lene Espersen engang stod og sagde at det ikke skulle være – havde jeg selvfølgelig skrevet det ind. Der ligger evalueringsrapporter, der har været projekter i gang, og derfor ved vi meget godt, hvad det her vil koste at udbrede. Og S og SF har valgt at finansiere det her i en ekstra pulje, som vi har skaffet, og derfor er der god grund til at antage, at det er korrekt, når jeg siger, at det her vil koste 10 mio. kr. Det handler om at sikre en lillebitte restgruppe et tilbud, så man får ensartet hjælp på alle voldtægtscentre i Danmark. Den konservative ordfører stod her og talte længe om, at tidsgrænserne i hvert fald skulle være ens. O.k., men hvorfor sørger vi så ikke for, at det sker med det samme?

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg minder om, at når man omtaler ministre – også selv om det er en tidligere ministerfunktion – så skal man omtale dem med deres ministertitel og eventuelt navnet, hvis man vil være helt sikker på, hvem det er, og ikke bare navnet.

Så er det fru Vivi Kier for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Vivi Kier (KF):

Man bliver virkelig rystet, når man hører det svar, jeg lige har fået fra ordføreren: Økonomi skal ikke tælle noget, der skal ikke stå noget som helst tal, og vi andre er ynkelige! Jeg har ikke sagt, at økonomien er afgørende for, at jeg siger nej. Jeg står med et forslag, som vi har diskuteret i min gruppe, og som jeg har stået og kommenteret så positivt. Jeg har bare spurgt: Hvad er økonomien? Og så står ordføreren og slynger om sig med, at det jo bare er 10-12 mio. kr. Jamen jeg har ikke sagt nej til at ville finde pengene. Jeg har bare sagt: Jamen er det de rigtige penge? Og det viser bare, hvor farligt Socialistisk Folkeparti er. Det er ufinansierede løfter, det er guld og grønne skove: Her kommer vi, og man behøver ikke at skrive penge

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har redegjort for økonomien flere gange, og jeg kan konstatere, at man hos Det Konservative Folkeparti i dag har den holdning, at det her udelukkende er et spørgsmål om økonomi. Man har simpelt hen ikke en holdning til, at ofrene skal have bedre hjælp, end de har nu. Men jeg må jo tage til efterretning, at det er De Konservatives tilgang til voldtægts ofre.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er overordnet set positiv over for forslaget, men jeg mener ikke, forslagsstillerne har redegjort for økonomien. Jeg beklager at måtte sige det. Og jeg går slet ikke ind i det her med, om tingene er ufinansierede, eller noget som helst. Det slagsmål, regeringen kører frem hele tiden, gider jeg ikke deltage i. Det, jeg bare siger, er: Hvordan når man helt konkret frem til 10 mio. kr.? Og nu beklager jeg: Jeg har ikke haft tid til at læse alle evalueringsrapporter og alt det der – det er jo også en af grundene til, at det ikke er os, der har fremsat sådan et forslag. Men hvordan når man frem til 10 mio. kr.? Det kan jo ikke bare være et sjus. Nu ved jeg godt, at ordføreren faktisk sagde, at man kan sjusse sig frem. Men jeg spørger sådan lidt overordnet: Hvad koster det f.eks., at voldtægts ofrene skal kunne henvende sig inden for 6 måneder, hvad koster det med alle de andre forslag, og hvordan når man frem til de 10 mio. kr.?

Så til det andet spørgsmål, som er: Der er nogle regioner, der allerede har det her tilbud, og andre regioner, der ikke har det. Skal de regioner, der ikke har villet prioritere det, så have tilført penge, og skal dem, der har prioriteret det, så ikke have nogen – eller hvordan forestiller man sig det skal foregå?

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Kl. 16:20

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi har jo kigget på evalueringerne af de her projekter. Vi har regnet på, hvad det vil koste de steder, hvor man ikke har lige præcis de her tilbud, og vi har spurgt til, hvor meget man vurderer at der typisk skal til af psykologsamtaler. Så er det jo bare at tage antallet af henvendelser, sådan cirka, og gange op med det. Og så har vi lagt lidt til, for at være hundrede procent på den sikre side. Så økonomien i det her er sådan set gennemtænkt. Derfor kan man være fuldstændig tryk ved det. Der er to forskellige økonomiske planer, sådan er virkeligheden. S og SF har fremlagt en, og regeringen har fremlagt en anden. Og vi har finansieret det her i vores plan.

Kl. 16:20

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:20

Lone Dybkjær (RV):

Jeg spørger overhovedet ikke om, hvordan S og SF har finansieret det; jeg spørger om, hvordan udgifterne er i det her forslag. Det er bare det, jeg beder om. Altså, hvordan når man frem til de 10 mio. kr. – eller de 8 mio. kr. plus 2 mio. kr.? Jeg gider slet ikke gå ind i den der overordnede diskussion med »Fair Forandring« kontra regeringens plan. Det har jeg prøvet at sige. Vi har vores plan – det er ikke det. Jeg vil bare gerne vide, hvad det så er, der koster hvad, hvis det her forslag gennemføres. Og hvad forestiller man sig så? Forestiller man sig, at der skal tilføres flere midler til Center-et-eller-andet, som ikke har lavet noget, eller hvad er det egentlig, man tænker? Man kunne også bare sige: Jamen de penge må de finde, og det må indgå i nogle andre overordnede betragtninger. Jeg beder bare om svar på: Hvad koster punkt et, hvad koster punkt to, hvad koster punkt tre osv.? Og da jeg forstår, at tallene foreligger, synes jeg, det ville have været rigtig rart, at de var indeholdt i forslaget, eller at vi kunne få dem.

Kl. 16:21

Formanden :
Ordføreren.**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jeg har desværre ikke taget tallene med her i dag. Men når det f.eks. handler om psykologhjælp, har vi fundet ud af, hvilke centre der tilbyder hvad. Og derefter har vi fundet ud af, hvor mange ofre der er, og hvad det vil koste. Hvad koster en psykolog i timen, og hvad vil det koste, hvis man skal have det her gennemsnitlige tal udvidet til den ramme, som der er brug for? Og så har vi ganget op på den måde. Derudover er der en række projekter, som er evalueret, f.eks. pårørendetilbud. Det ved vi også hvad koster. Hvis alle centre, som ikke har pårørendetilbud i forvejen, skal have det, så vil det koste så og så mange penge. Men tallene har jeg ikke lige præcis med her, men jeg kan finde dem til fru Lone Dybkjær om nødvendigt.

Kl. 16:22

Formanden :

Tak til ordføreren. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt.
Forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til

folkets beslutning henvises til Sundhedsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det skete ikke.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:**Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejdskommissariatet for Institut for Menneskerettigheder.**

Af Pia Adelsteen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2011).

Kl. 16:22

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, bliver udenrigsministeren.

Kl. 16:22

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Dansk Folkepartis beslutningsforslag ville føre til en sådan begrænsning af Institut for Menneskerettigheders virksomhed, at det i realiteten ville svare til en nedlæggelse af instituttet, og det kan regeringen ikke støtte. Regeringen har ingen planer om at begrænse Institut for Menneskerettigheders virksomhed eller instituttets deltagelse i den offentlige debat. Jeg skal derfor anbefale Folketinget at afvise forslaget.

Institut for Menneskerettigheder blev oprettet i 2002 ved lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder. Som det fremgår af loven, er centeret og dermed instituttet en selvejende institution. Den daglige ledelse varetages af en direktør, som er udpeget af og står til ansvar over for instituttets uafhængige bestyrelse.

Instituttets opgaver er fastlagt i loven og omfatter bl.a. at rådgive Folketinget og regeringen om Danmarks forpligtelser på menneskerettighedsområdet, at varetage en selvstændig og uafhængig forskningsindsats og at bidrage til gennemførelsen af menneskerettighederne i ind- og udland. Det fremgår endvidere af loven, at instituttet har status som national menneskerettighedsinstitution i overensstemmelse med FN's såkaldte Parisprincipper, som bl.a. kræver, at disse institutioner er og fremstår uafhængige.

Parisprincipperne stiller endvidere krav til elementer som mandat, ekspertise og uafhængighed, som alle indgår på lige fod i grundlaget for de nationale menneskerettighedsinstitutioner. Institutionernes fundamentale rammer skal således bygge på egen identitet og et vist mål af økonomisk og strukturel sikkerhed. Det er vigtigt for regeringen at fastholde instituttet som Danmarks nationale menneskerettighedsinstitution med den brede kompetence, som fremgår af Parisprincipperne, som vi er forpligtet til at støtte og udbygge i henhold til OSCE's Københavnsdokument og en række FN-resolutioner, som vi selv har været medforlagsstiller til.

De lande, vi sammenligner os med, har også sådanne institutioner, som i øvrigt ofte er oprettet med det danske institut som model. Uden en sådan menneskerettighedsinstitution ville vi sakke agterud i at fremme og beskytte menneskerettighederne, og det er ikke regeringens målsætning. Det giver således rigtig god mening at fastholde instituttet som en national menneskerettighedsinstitution med bred kompetence i overensstemmelse med Parisprincipperne.

I overensstemmelse hermed er instituttet oprettet som en selvstændig instans, hvis virksomhed foregår uafhængigt af regeringen. Regeringen er ikke indstillet på at gribe ind over for instituttet, selv om vi ikke måtte være enig i dets vurderinger og udtalelser. Tværtimod er instituttets uafhængighed jo en forudsætning for dets troværdighed, og det, at vi har en uafhængig, bredspektret og effektiv national menneskerettighedsinstitution, er en forudsætning for troværdigheden af vores menneskerettighedspolitik.

Da regeringen i sin tid oprettede instituttet, indgik en uafhængig vurdering af regeringens initiativer i mandatet, fordi det er en vigtig

funktion i et demokratisk samfund. Det er min vurdering, at instituttet lever op til de forudsætninger, der er fastlagt i loven, og til mine forventninger. Det er således mit indtryk, at instituttet i almindelighed leverer et solidt arbejde på et forskningsbaseret grundlag, selv om regeringen måske ikke altid er enig i alle konklusionerne. Instituttet er uafhængigt, og det er en styrke. Jeg ville være langt mere bekymret, hvis instituttet hele tiden var enig med regeringen.

Nogle vælger at kalde instituttet for en interesseorganisation, og det kan man for så vidt godt sige. De interesser, som instituttet varetager, er respekten for menneskerettighederne baseret på det relevante lovgrundlag, og det har jeg ingen problemer med. De institutioner i både ind- og udland, der har til opgave at fungere som vagthunde og bidrage med høringssvar og debatindlæg på et sagligt grundlag, skal naturligvis have mulighed for at løfte den opgave, de er sat i verden for at udføre. Regeringen lægger vægt på en åben og fri debat, og det er netop denne debat, der adskiller demokratier fra andre systemer, også selv om det kan føre til ytringer, der er ubekvemme, og som også kan være ubekvemme for en regering. Det er jo netop, hvad vi forventer – eller rettere forlanger – af andre lande.

Instituttets brug af ytringsfriheden er et godt eksempel på denne rettigheds helt centrale betydning for at sikre og fremme det brede spektrum af menneskerettigheder generelt. Det er vigtigt for regeringen, at Danmark bestræber sig på at efterleve de internationale forpligtelser, som vi er bundet af, og det gælder ikke mindst på menneskerettighedsområdet. Vi har ikke noget at skjule.

Vi er også altid rede til at tage en debat herom. Vi kritiserer andre lande for at forsøge at begrænse ytringsfriheden og den åbne og fri debat. Vores troværdighed ville lide et knæk, hvis vi selv gik på kompromis med disse grundlæggende demokratiske principper.

Gennemførelsen af Danmarks forpligtelser på menneskerettighedsområdet er genstand for uafhængig international overvågning, bl.a. ved eksaminationer i FN. Vi tager vores rapporteringsforpligtelse meget alvorligt, og det gør vi også med de anbefalinger, vi modtager, selv om vi ikke altid er enige i dem.

Som nævnt er det instituttets opgave at bidrage til gennemførelsen af menneskerettigheder i både ind- og udland, og en meget stor del, måske størstedelen, af instituttets arbejde er internationalt. I danske medier og den danske offentlighed er der naturligt nok mere fokus på instituttets virksomhed i forbindelse med danske forhold end på dets meget omfattende internationale arbejde, men som nævnt foregår måske det meste af instituttets virksomhed på den internationale bane. Instituttet har således en lang række projekter i udviklingslandene, f.eks. i Mali, Zimbabwe, Kina, Afghanistan osv.

Jeg glæder mig over, at vi har et tæt og tillidsfuldt samarbejde med instituttet om at fremme menneskerettigheder, demokrati og frihed både her i landet og i udlandet. Vi har også et godt samarbejde med instituttet om udfordringerne i det internationale menneskerettighedsarbejde, ligesom andre ministerier også er i løbende dialog med instituttet. Og det har vi ikke tænkt os at lave om på.

Kl. 16:28

Formanden :

Tak. Der er ønsket om korte bemærkninger. Først er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:28

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes måske, det var lidt bombastisk. Det er jo ikke et forslag om at nedlægge Institut for Menneskerettigheder. Det her er et spørgsmål om måske at undgå de her – i hvert fald i Dansk Folkepartis øjne – meget politiske indlæg, som ministeren ganske vist siger at man kan være uenig i og så tage debatten. Altså, vi går jo også fuldstændig ind for ytringsfrihed, det er slet ikke det, det handler om.

Problemet er, når det kommer fra et institut, som ligesom skal holde øje med, om menneskerettighederne bliver overholdt. Og der

synes jeg måske, at der er nogle ting, som i hvert fald i vores øjne gør, at det bliver en lidt for politisk debat frem for en konstatering af, om menneskerettighederne bliver overholdt.

Altså, instituttet får 17,5 mio. kr. om året og gør ganske givet et godt stykke arbejde, det er jeg ikke i tvivl om, men der er altså også eksempler på, at man politiserer lidt vel rigeligt. Et af de seneste eksempler, som jeg er stødt på, drejede sig om den kontrol, der foregår i lufthavnene, hvor man gerne vil stoppe sociale bedragere.

Der vil jeg da godt spørge: Når Institut for Menneskerettigheder går ud og siger, at det her altså er en krænkelse af menneskerettighederne, mener ministeren så også, at det er en menneskeret at være social bedrager?

Kl. 16:30

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:30

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pia Adelsteen, at jeg ikke betragter det, at Institut for Menneskerettigheder ytrer sig i den offentlige debat, som politisering. Instituttet kan have deres opfattelse af tingene, og der har været en lang række eksempler fremme i pressen, hvor instituttet har kritiseret beslutninger, der er blevet truffet, også her i Folketinget, og det er de i deres gode ret til.

Jeg synes altså, at netop det, at der er en uafhængig og saglig vurdering og en uafhængig instans, der også har en mening om tingene, lige præcis er det, der berettiger dem til at have den mulighed.

Som jeg sagde i mit indlæg tidligere, så tror jeg, at jeg ville have et meget større problem med instituttet, hvis de bare sagde, at alt, hvad regeringen gjorde, var godt, og aldrig var kritiske over for noget. Jeg synes, det er vigtigt, at der er en mulighed for at stille kritiske spørgsmål, og at der ikke altid bliver set ens på tingene. Det er jo så også bare udtryk for, at vi har en fri og åben debat bl.a. også om rækkevidden af menneskerettighederne, og det har jeg sådan set ikke nogen problemer med.

Kl. 16:31

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:31

Pia Adelsteen (DF):

Jeg er slet ikke uenig i, at det er vigtigt at holde øje med, om menneskerettighederne bliver overholdt. Jeg mener også, det er det, instituttet skal gøre. Men det, som jeg synes man springer over, er denne – i hvert fald i mine øjne – politisering.

Man skal have en uafhængig, saglig vurdering, men er det en uafhængig, saglig vurdering at sige, at det er en krænkelse af menneskerettighederne at blive stoppet i lufthavnen, så det kan kontrolleres, om man er social bedrager? Det forstår jeg ikke, og det synes jeg bare man springer over. For mig er det et politisk indlæg, og det er for så vidt fair nok, for jeg synes, at alle mennesker skal have lov til at komme med deres politiske holdning, men det kommer altså fra Institut for Menneskerettigheder.

Kl. 16:31

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:31

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen som jeg sagde før, så mener jeg, at Institut for Menneskerettigheds opgave er at ytre sig i den offentlige debat, både den nationale og den internationale. Og når Institut for Menneskerettigheder

måtte sige noget, som jeg eller andre måtte være uenige i, så er der plads til, at man kan diskutere det i offentligheden. Det er jo domstolene, der i sidste ende afgør, om Danmark efterlever de forpligtelser, som vi som regering på vegne af kongeriget Danmark måtte forpligte Danmark på. Det er domstolenes opgave.

Men jeg ser det altså ikke som nogen politisering. Jeg ser det som Institut for Menneskerettigheders opgave at være med til hele tiden at have en debat om menneskerettighederne, og at de så nogle gange har en anden opfattelse end den, jeg måske har, har jeg altså ikke noget problem med. Jeg synes, det er vigtigt, at der er en mulighed for at have den frie debat i offentligheden.

Kl. 16:32

Formanden :

Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for talen – det var klart sprog – og jeg er rigtig, rigtig glad for den indstilling, som regeringen lægger frem i forhold til det her beslutningsforslag. Vi ved jo godt, Dansk Folkeparti ikke bryder sig om, når folk ytrer sig, når det er om noget, som Dansk Folkeparti selv står for, eller når det er deres politik, der bliver kritiseret. Det ser vi jo gentagne gange, ved at mennesker bliver pillet ud af navn eller andre ting. DF bryder sig ikke, at folk kritiserer deres holdninger.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Vi har lige nu gang i 2020-forhandlingerne, og der har fru Pia Kjærsgaard jo sagt, at hun har en hel masse værdipolitiske ønsker, som hun gerne vil have indfriet, for at 2020-forhandlingerne kan finde sin afslutning. Der vil jeg bare bede ministeren om at af- eller bekræfte, at såfremt Dansk Folkeparti skulle finde på at kræve netop det her forslag ind i 2020-forhandlingerne, så vil regeringen afvise det.

Kl. 16:33

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:33

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det er et teoretisk spørgsmål, der bliver stillet. Jeg deltager ikke i nogen 2020-forhandlinger. Jeg står her i Folketinget og redegør for regeringens holdning til et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, og det er regeringens politik, og det er den, regeringen står ved.

Kl. 16:33

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:33

Karen Hækkerup (S):

Men er det også regeringens politik hele vejen igennem 2020-forhandlingerne, at man vil blive ved med at afvise det her forslag?

Kl. 16:33

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:33

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det er regeringens politik at stå fast på det, jeg siger her.

Kl. 16:34

Formanden :

Tak til udenrigsministeren. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Beslutningsforslaget her, som Dansk Folkeparti har fremsat, har der været noget offentlig debat omkring. Det har der jo været, fordi Institut for Menneskerettigheder i en række sager har valgt at gå lidt videre end det, som nogle har tolket er juridiske vurderinger. Jeg tror også, at noget af det, der er aktualiseret, står her i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og det er den her video, som Institut for Menneskerettigheder har finansieret i anledning af 60-års-jubilæet for FN's menneskerettighedserklæring. Den handlede grundlæggende om, at det var et problem, at der ikke var nok mørke dukker og mørke legomænd i landets børnehaver. Der kan man da med rette spørge, om der ikke er et større og vigtigere område, hvor Institut for Menneskerettigheder kunne tage fat. Det må jeg sådan set give forslagsstillerne ret i at der er.

Jeg må også indrømme, at jeg har noteret mig, at Institut for Menneskerettigheder ikke blot kommer med juridiske vurderinger, men i høj grad også politiske vurderinger af nogle sager. Det gælder bestyrelsen, i særlig grad den tidligere bestyrelsesformand, som har skrevet en række meget politiske indlæg. Nu er han så ikke bestyrelsesformand længere, og den nuværende, som er biskop Kjeld Holm, har en noget anden stil. Men der er ikke nogen tvivl om, at Institut for Menneskerettigheder har lagt en politiserende linje, og spørgsmålet er så, om man synes, det er godt, eller man synes, det er skidt, og om det skal føre til, at man begrænser instituttets virke.

Jeg må sige, at ud fra den betragtning, at man i Institut for Menneskerettigheder gerne vil have, at der bliver lyttet til de anbefalinger, som man kommer med, er det et forkert udgangspunkt at blande objektive juridiske vurderinger sammen med politiske udtalelser om, at vi skal gå en bestemt politisk vej. Dermed politiserer man. Man risikerer, at der ikke bliver lyttet så meget, og man udsætter også sig selv og sin institution for kritik, og det har der i høj grad været af Institut for Menneskerettigheder. Jeg har selv på Venstres vegne i nogle af de sager, som også er nævnt i bemærkningerne, kritiseret Institut for Menneskerettigheder, men det ændrer ikke ved det faktum, at vi i Venstre ikke ønsker at begrænse Institut for Menneskerettigheders muligheder for at ytre sig kritisk. Det er et selvstændigt institut. Det har en bestyrelse. Det har et repræsentantskab. De kan gøre, hvad de mener er bedst for at tjene den sag og det mandat, de nu engang har. Hvis de vurderer, at det er at være politiserende og blande nogle objektive juridiske vurderinger sammen med nogle politiske holdninger, så har de lov til det, og så skal de have lov til det, men det fører bare til, at man måske ikke i så høj grad lytter til deres anbefalinger. Det er i hvert fald den konsekvens, det har haft i forhold til den værdi, jeg tillægger Institut for Menneskerettigheders høringssvar.

Så vil jeg bare sige, at i Venstre har vi en noget anden holdning til tingene end oppositionen og Socialdemokratiet. Man kan se på forsiden af Information i dag, at hr. Henrik Sass Larsen, politisk ordfører for Socialdemokratiet, ønsker at trække i portostøtten til de borgerlige medier, fordi de åbenbart er kritiske over for hans parti og Socialdemokratiets politik. Det er ikke den linje, vi ønsker at lægge i Venstre. Vi accepterer, at der er nogle, der kritiserer os, og vi tager gerne debatten. Man skal finde sig i, at hvis man kritiserer nogle, bliver man også kritiseret igen. Det er vel fair nok. Det er sagligt. Det er demokrati. Det er ytringsfrihed. Men vi ønsker ikke at begrænse Institut for Menneskerettigheders mandat, som der ligger lovgiv-

ningsmæssigt. De må finde sig i, at når de kommer med kritik, så vælger vi nogle gange at lytte til kritikken, men andre gange vælger vi at sige, at vi er uenige. Når man blander politiske budskaber sammen med objektive juridiske vurderinger, risikerer man, at der bliver lagt mere vægt på den politiske diskussion end på den juridiske, og det tjener måske ikke det overordnede formål, som man godt kunne tænke sig.

Så med de bemærkninger skal jeg sige, at vi i Venstre forstår, hvorfor Dansk Folkeparti har fremsat beslutningsforslaget. Vi synes, det er en fin debat, vi har hernede i Folketingssalen, og det håber jeg også at Institut for Menneskerettigheder glæder sig over, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger.

Kl. 16:38

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, først fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 16:38

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg synes godt nok, at det – for at sige det mildt – er et meget skizofrent indlæg, der er her fra Venstres ordfører. Vi har for ikke så længe siden her i Folketingssalen vedrørende debatten om ægtefællesammenføringsregler igen og igen hørt, at jura er politik, at jura er vurderinger, og at man jo ikke bare kan have jura, som er meget firkantet, om det ene og det andet, og her får jeg så at vide fra Venstres ordfører, at Menneskerettighedsinstituttet ikke holder sig til striks jura, men også kommer med politiske indlæg og indlæg, som Venstre ikke rigtig bryder sig om, eller som Venstre ikke synes er den bedste måde at bruge deres ressourcer på, eller lignende. De to ting, altså, begge dele, kan i hvert fald ikke være rigtige.

Man kan ikke både sige, at juraen er politisk, eller at juraens vurderinger er politiske, og så sige til Menneskerettighedsinstituttet, at når de siger sådan og sådan, politiserer de, men når de siger sådan og sådan, så er det jura. De to ting kan i hvert fald ikke være rigtige samtidig.

Kl. 16:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:40

Karsten Lauritzen (V):

Der har jo været en over 4 timer lang debat i salen, hvor jeg var til stede, og et af de argumenter, som jeg fremførte her fra Folketingssalen, og som en del af dem, der var på talerstolen fra den borgerlige lejr, fremførte, var netop, at vi gerne ville have oppositionens forhold til det politiske i forskelsbehandlingen, og at man så kan gemme den juridiske diskussion. Så det var faktisk netop en anbefaling om at skille de to ting ad.

Når jeg kritiserer Institut for Menneskerettigheder, er det jo f.eks. i forbindelse med, når der laves høringssvar, hvor man kigger på, om noget er i strid med internationale konventioner, og man konkluderer, at det er det ikke, og man så efterfølgende skriver, at Institut for Menneskerettigheder alligevel ikke mener, at det bør gennemføres, og der henvises til nogle politiske begrundelser. Det er jo ikke en juridisk vurdering, det er en politisk vurdering. Det er fint nok, og det kan Institut for Menneskerettigheder godt komme med. Men man risikerer så bare, at tingene bliver blandet sammen.

Det er jo netop sådan, at vi i den borgerlige lejr har det fint med, at der er nogen, der kritiserer os – det har vi ingen problemer med – vi vælger så bare at tage diskussionen. Vi vil ikke true Institut for Menneskerettigheder med at indskrænke deres mandat, sådan som hr. Henrik Sass Larsen på oppositionens vegne ønsker at gøre det

over for Berlingske Tidende og Børsen. Det synes vi ikke er fornødtigt.

Kl. 16:41

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 16:41

Kamal Qureshi (SF):

Nu tror jeg ikke, man skal tale om, at der hos de borgerlige er højt til loftet, efter at de borgerlige har gennemført en massakre på de såkaldte smagsdommere og andre. Institut for Menneskerettigheder fik jo også i forbindelse med den første finanslovdebat i 2002, altså før hr. Karsten Lauritzen kom i Folketinget, netop ændret i vedtægterne efter aftale med Dansk Folkeparti og efter pres fra Dansk Folkeparti, som ikke ønskede, at der skulle være den tidligere konstruktion, som var en stærkere konstruktion, og som var en konstruktion, som gav instituttet endnu flere beføjelser end det, instituttet så har i dag. Men pointen er sådan set, at den diskussion, som integrationsministeren deltog i omkring ægtefællesammenføringer, jo lige præcis handlede om, at ministeren sagde, at jura kan være politik, og at politik kan være jura, og at man ikke på den måde firkantet kan skille tingene ad. Det er jo netop instituttets opgave at foretage vurderinger og komme med anbefalinger baseret på lovgivningsmæssige konventioner og andet, og det er jo det, instituttet gør.

Kl. 16:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:42

Karsten Lauritzen (V):

Selvfølgelig er der en sammenhæng mellem en juridisk vurdering og en politisk vurdering. For at se, om et lovforslag er i strid med Danmarks internationale forpligtelser og den europæiske menneskerettighedskonvention, laver man en vurdering, og så konkluderer man noget og argumenterer for det, og det er fint nok, for det er så den juridiske vurdering og den juridiske konklusion, men når man så efterfølgende tilføjer, at der ikke er nogen juridiske problemer i det, men alligevel synes, at det er en dårlig idé at gennemføre det, så bliver det i hvert fald i mit univers en politisk argumentation. Det er fint nok, det er ganske udmærket, men jeg tror bare, at hvis Institut for Menneskerettigheders stærkeste kort er, at de har en juridisk kapacitet og vurderer regeringens lovforslag og andre ting i forhold til vores internationale forpligtelser, vil det være en god idé at holde sig til den del og så neddrog den politiske argumentation. Jonas Christoffersen, instituttets direktør, udtrykte f.eks. den 13. maj 2010 i Berlingske Tidende hård kritik af den nye udlændingepolitik og sagde: »Store grupper af udlændinge har ikke mulighed for at opfylde kravene. Det skader integrationen, når guleroden – at få permanent ophold i Danmark – bliver illusorisk. Så vil færre udlændinge lægge sig i selen for at blive integreret«. Det er jo en politisk holdning, og det er jo fint nok, men det er jo i hvert fald ikke en juridisk holdning, men altså en politisk holdning, og det skulle man lade være med.

Kl. 16:44

Formanden :

Fru Karen Hækkerup, kort bemærkning.

Kl. 16:44

Karen Hækkerup (S):

Vi har lige hørt ministerens tale, hvori ministeren redegjorde for regeringens indstilling til det her beslutningsforslag. Ministeren startede med at nævne, hvad der er Institut for Menneskerettigheders arbejdsområde og nævnte bl.a., at en del af det er at rådgive Folketin-

get. Og det er jo det, instituttet gør. Det er det, man så kan forstå på Venstres ordfører er en tilståelsessag, nemlig at når der kommer rådgivning, så siger man: Vi vil godt nok ikke begrænse jeres mandat, men vi tillægger ikke jeres kommentarer nogen værdi. Det synes jeg må hænge lidt i luften. Man vil ikke begrænse deres ret til at sige noget, men man vil bare heller ikke sige, at man vil lytte til dem. Omvendt har ministeren lige redegjort for, at en del af Institut for Menneskerettigheders arbejdsopgaver rent faktisk er at rådgive Folketinget, så de lever bare op til den forpligtelse, som vi selv har pålagt dem.

Jeg synes, det kunne være rart at få Venstres ordfører til at sige, hvad der egentlig skulle til, for at man ville tillægge Institut for Menneskerettigheder nogen værdi. Taler ordføreren på vegne af Venstre, og skal det forstås således, at når ministeren taler på regeringens vegne og siger, at man lytter til kritik for Institut for Menneskerettigheder, er det altså ikke noget, der gælder hele regeringen, men kun noget, der gælder Det Konservative Folkeparti?

Kl. 16:45

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:45

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, fru Karen Hækkerup ikke har hørt efter. Det er jo en ærlig sag. Jeg har jo ikke sagt, at man ikke tillægger Institut for Menneskerettigheders vurderinger nogen betydning, jeg har bare sagt, at vi ikke altid er enige i dem. Og det er jo fair nok. Jeg skulle også tage meget fejl, hvis den tidligere socialdemokratiske regering eller en eventuel kommende socialdemokratisk regering vil deponere sine politiske handlemuligheder på en lang række områder hos Institut for Menneskerettigheder. Det ville man da være velkommen til. Men det er jeg ikke bekendt med at man tidligere har gjort.

Vi kigger på alle de høringssvar, der kommer ind. Nogle af tingene er man enige i og tager ad notam og ændrer så i et lovforslag, andre gange siger man, at det er man ikke enig i, der har man en anden vurdering, man har nogle andre politiske holdninger, man har en anden juridisk vurdering.

Selvfølgelig bliver der lyttet til Institut for Menneskerettigheder, men når de gentagne gange laver juridiske vurderinger, der siger, at dette og hint er i strid med internationale konventioner, og der så efterfølgende er retssager, som Danmark vinder, og Institut for Menneskerettigheder således tager fejl, betyder det jo, at man stille og roligt kommer til at være lidt tvivlende over for, hvorvidt det nu er en rigtig rådgivning og en rigtig vurdering, instituttet har givet, og det er vel reelt nok.

Kl. 16:46

Formanden :
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:46

Karen Hækkerup (S):

Jeg skal bare afslutningsvis opfordre Venstres ordfører til efterfølgende at bede om en udskrift af debatten her fra salen, for Venstres ordfører sagde to gange i sit første indlæg, at man fra Venstre ikke tillagde Institut for Menneskerettigheders vurderinger nogen særlig værdi på grund af den politisering, som de indeholdt.

Kl. 16:46

Formanden :
Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Det kan vi jo godt se på efterfølgende. Men hvis jeg nu har sagt, at jeg ikke tillagde dem større værdi – jeg tror faktisk, at jeg sagde mindre værdi – betyder det jo ikke, at jeg ikke tillægger dem nogen værdi. Det er jo ikke det samme. Og det er jo sådan, at alle de høringssvar, der kommer ind, al den rådgivning, der er fra Institut for Menneskerettigheder, fra en række af de andre høringsberettigede organisationer, til det lovforslag, kigger man jo på, og jeg er sikker på, at Socialdemokratiet også har det sådan, at nogle af de vurderinger og anbefalinger, der kommer, tillægger man stor værdi, og nogle mindre, nogen slet ingen værdi, og det er jo fint nok. Sådan har det altid været, og sådan vil det også fortsat være.

Det, vi diskuterer her, er, om vi skal begrænse deres mandater, og det siger vi så nej til. Og jeg må sige til fru Karen Hækkerup, at jeg ikke forstår, hvordan hun kan stille sig op på den der høje piedestal, når hendes politiske ordfører i dag i Information er ude at sige, at vi skal begrænse presse- og ytringsfriheden, fordi der er nogle aviser, der ikke skriver noget pænt om Socialdemokratiet. Det er da dobbeltmoral, så det vil noget.

Kl. 16:47

Formanden :

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Pia Adelsteen (DF):

Må jeg ikke først sige tak for en forholdsvis positiv behandling af sagen.

Det, som jeg egentlig studsede lidt over, er – der har jeg måske opfattet det en lille smule anderledes end fru Karen Hækkerup – at ordføreren sagde, at hvis de for tit kommer med den der politiske slutkommentar, altså, der er en vurdering, men så kommer de for tit med en politisk kommentar om, at det bør man måske ikke gøre alligevel, er det, at man begynder at lægge mindre vægt på, hvad der bliver sagt. Er det så ikke et argument for netop at begrænse deres virke, så den vurdering, man får fra Institut for Menneskerettigheder, er, at det her kan man godt gøre i henhold til menneskerettighederne, og at de så i øvrigt glemmer det politiske, for så vil man jo netop lægge vægt på, hvad der kommer derfra?

Kl. 16:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:48

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er ikke sikker på, at man når til det resultat ved at begrænse instituttets virke, som der bliver lagt op til i beslutningsforslaget. Institut for Menneskerettigheder er en selvstændig institution med en selvstændig bestyrelse, og de må lægge den linje med hensyn til, hvordan de bedst muligt forvalter den opgave, det er at sende høringssvar ind og lave menneskerettighedsarbejde.

Der kan man jo vælge at prioritere Danmark, fordi man mener, at der er enormt store menneskerettighedsproblemer i Danmark, og bruge mange ressourcer på det. Man kan også vælge at prioritere det, at der er store problemer i Syrien og i nogle af de nordafrikanske lande og i en række andre lande rundt omkring i verden. Det er jo sådan en prioritering, bestyrelsen vil foretage.

Hvis jeg var en del af bestyrelsen, vil jeg sige, at jeg synes, at de skal fokusere på de lande, hvor der er de største menneskerettighedspolitiske udfordringer, og det er ikke i Danmark, men uden for landets grænser i den store verden. Men det må i sidste ende være en beslutning, som de træffer, og den må vi andre så respektere.

Formanden :

Så er det hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg synes jo nok, at det var en meget lunken afvisning af det her forslag, i hvert fald i forhold til det, ministeren sagde. Det var, som om hr. Karsten Lauritzen nærmest beklagede, at han ikke kunne gå ind for forslaget. Han har stor forståelse for, at forslaget er blevet fremsat. Derfor bliver jeg nødt til at spørge, om Venstres ordfører mener, at det her forslag er med til at styrke respekten for menneskerettighederne her i landet?

Kl. 16:49

Kl. 16:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:50

Karsten Lauritzen (V):

Jeg mener sådan set, at al debat om menneskerettigheder er fornuftig. Jeg mener sådan set, at den debat, vi har her i dag, sætter fokus på, hvordan Institut for Menneskerettigheder arbejder, og det synes jeg sådan set er fint. Jeg håber da, at det er en debat, som Institut for Menneskerettigheder hilser velkommen. Hvis man mener, at ytringsfriheden er vigtig, og retten til at ytre sig om menneskerettighederne er vigtig, må det jo også være fair nok at tage en debat om det.

Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, som vi i Venstre ikke kan støtte, men man må da sige, at nogle af pointerne er der. Det giver f.eks. slet ikke nogen mening, at man vælger at prioritere at bruge penge på en dukkevideo med anbefalinger om, hvad man skal lave i danske børnehaver. Det er en forkert prioritering. Men vi respekterer, at det så er den måde, de har valgt at prioritere på i Institut for Menneskerettigheder. Fint nok, men så må de også leve med, at der er nogle politikere, der synes, at det er en dårlig idé, men det betyder jo ikke, at vi ønsker at gå ind og begrænse deres virke.

Kl. 16:51

Formanden :

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 16:51

Jørgen Poulsen (RV):

Det er jo præcis det, jeg tænker på. De eksempler, som hr. Karsten Lauritzen kommer med, rimer jo ikke helt på ordet frihed, selv om det jo er det, hr. Karsten Lauritzens parti gerne står for.

Jeg vil så bare gerne spørge: Er det ikke sådan, at Menneskerettighedsinstituttet faktisk ville forsømme deres pligt ved ikke at gå ud med deres kritik og med deres meninger i de tilfælde, hvor forslag, som kommer op her salen, ligger på kanten af menneskerettighederne? Er det ikke deres pligt? De kan vel ikke have pligt til at være uafhængige, for i de tilfælde må de jo i virkeligheden være meget partiske, nemlig ved at stå på menneskerettighederne side.

Kl. 16:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:52

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er ikke bekendt med en frihedsrettighed, der skulle hedde frihed fra kritik. Det er jo det, hr. Jørgen Poulsen plæderer lidt for, nemlig at der er noget, man ikke må kritisere. Man må ikke kritisere Institut for Menneskerettigheder.

Man må gerne kritisere undertegnede, regeringen, Folketingets arbejde, Institut for Menneskerettigheder, for sådan er det jo i et demokrati, og sådan skal det også være. Det betyder ikke, at vi fra borgerlig side sådan som Socialdemokratiet ønsker at trække støtten til særlige aviser tilbage eller tage støtten fra borgerlige debattører. Der er så i øvrigt ingen, der helt præcist ved, hvem de er, eller ved, hvor man skal finde de 100 mio. kr. henne. Det synes jeg sådan set ikke hører sig til.

Jeg synes, det er en fin debat, vi har her i dag, og jeg synes, det er fint, at vi kan diskutere, hvordan Institut for Menneskerettigheder prioriterer deres ressourcer. Men når de er en selvejende institution, må vi også fra Folketingets side respektere, at de prioriterer anderledes, end vi individuelt eller som politisk partier eller som folketingsmedlemmer ønsker det.

Kl. 16:53

Formanden :

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Inden jeg når til at kommentere det her beslutningsforslag, kan jeg måske indledningsvis starte med at sige, at vi ikke ønsker at fratage nogen medier nogen støtte.

Men til det, sagen handler om: Sagen handler om et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, hvormed man ønsker at indskrænke arbejdskommissoriet for Institut for Menneskerettigheder, således at de ikke skal koncentrere sig særlig meget om, hvad der sker herhjemme, men at de mere skal have fokus på, hvad der sker andre steder. Jeg synes, at det er et bekymrende forslag, for vi må altid være opmærksomme på, at krænkelse af menneskerettigheder kan ske alle steder, og vi har et Institut for Menneskerettigheder som har et kommissorium, som er bredt, og som handler om at rådgive Folketinget og regeringen om, hvad der sker i ind- og udland, og stå for forskning. Det er et institut, som vi skal være stolte af, og som vi skal værne om.

Derfor var jeg også utrolig glad for udenrigsministerens tale. Jeg synes, at den var god. Jeg synes, at den var klar, og jeg synes, at den meget klart og præcist redegjorde for, hvorfor det er vigtigt, at vi har et Institut for Menneskerettigheder, og hvorfor vi også skal værne om, at den uafhængighed, som de har, er en, som selvfølgelig er en forudsætning for deres troværdighed, og en, som vi har respekt for i Folketinget.

Vi ved jo godt, at når Dansk Folkeparti får kritik, har de det med at blive voldsomt sure. Det gælder uanset, hvem den kommer fra, om det er enkeltpersoner eller organisationer eller Institut for Menneskerettigheder. Dansk Folkeparti bryder sig ikke om kritik. De bliver altså småfornærmede. Vi ser ganske ofte, at når der skal nedsættes nævn eller kommissioner, beder Dansk Folkeparti om, at enkeltindivider simpelt hen bliver pillet ud, fordi de har ytret sig kritisk. Det synes jeg er meget betænkeligt.

Derfor kan det heller ikke komme som nogen overraskelse, at Dansk Folkeparti kommer med et forslag som det, vi har set her. Men jeg kan på vegne af Socialdemokraterne klart afvise, at vi på nogen måde kunne gå ind i overvejelser om at støtte et forslag, der i den grad vil underminere Institut for Menneskerettigheds virke, som vil begrænse deres ytringsfrihed, og som vil gøre, at vi som retsstat vil stå noget afklædt – altså hvis vi gik ind på det her.

Som jeg sagde, var jeg meget glad for ministerens tale. Jeg er dog ikke altid enig i det, hun sagde, om, at regeringen tager kritikken alvorligt. Jeg vil sige, at det ikke altid er min opfattelse, at det er sådan, det virker, men jeg var glad for ordene og den kraft, de blev

sagt med. Derimod var jeg bekymret over Venstres ordførers indlæg. Jeg synes, at det var bekymrende at skulle høre på, at man i virkeligheden i Venstre er enig i, at Institut for Menneskerettigheder politiserer. Det synes jeg er at gå langt, når man påtænker, at Institut for Menneskerettigheders kommissorium lige præcis tildeler dem netop den opgave at rådgive Folketing og regering. Derfor har de selvfølgelig også ytringsfrihed til at sige, præcis hvad det er, der ligger dem på sinde, når de gerne vil rådgive os i, hvordan vi bedst muligt sikrer, at menneskerettighederne overholdes i Danmark.

Kl. 16:56

Formanden :

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning, og det er først fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:56

Pia Adelsteen (DF):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge, om en socialdemokratisk regering altid vil gøre det, som Institut for Menneskerettigheder siger de skal gøre. Når jeg spørger, er det, fordi jeg tog et eksempel tidligere, hvor Institut for Menneskerettigheder har sagt, at det er bekymrende, at man står ude i lufthavnen for at tjekke, om der er sociale bedragere. Det er en indskrænkning af privatlivets fred, og jeg ved ikke hvad. Vil man så lade være med det?

Kl. 16:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:57

Karen Hækkerup (S):

Det er Folketinget, der lovgiver i Danmark, og sådan vil det også være fremover, uanset hvilken regering der kommer til at sidde efter det kommende valg.

Forskellen mellem den tilgang, som Dansk Folkepartis ordfører har til spørgsmålet om værdien af udtalelser fra Institut for Menneskerettigheder, og den værdi, som jeg tillægger det, er, at jeg på vegne af Socialdemokraterne og som socialdemokrat altid vil lytte med respekt, og jeg vil anerkende de argumenter, der tages i brug. Så er det muligt, at der er en politisk uenighed, og det er så fint, men det betyder ikke, at jeg synes, at Institut for Menneskerettigheder politiserer.

Men kompetencen til at lave lovgivning ligger i det danske Folketing, og der ligger den, når man har taget en debat på et veloplyst grundlag, og der skal selvfølgelig indgå alle de overvejelser, bekymringer og tanker, der kan lade sig gøre, men det er Folketinget, der vedtager lovgivningen.

Kl. 16:57

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:57

Pia Adelsteen (DF):

Men ordføreren har lige stået og sagt, at hun ikke mener, at regeringen altid lytter til Institut for Menneskerettigheder, så derfor stiller jeg jo spørgsmålet. For når ordføreren siger sådan, er det et udtryk for, at vi ikke altid gør det, som Institut for Menneskerettigheder siger. Det er jo netop, fordi der i mine øjne fra Institut for Menneskerettigheder kommer en politisk udtalelse, som man som parti ikke nødvendigvis er enig i. Og derfor gør man det ikke. Men det kan jeg forstå at man altså vil gøre i Socialdemokratiet, for man klandrer jo den nuværende regering for ikke at gøre det.

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:58

Kl. 16:58

Karen Hækkerup (S):

Jamen der er meget forskel på, hvilken tilgang man har til dialog, og hvilken tilgang man har til at tage en samtale om nogle af de problemstillinger, der bliver nævnt.

Når man som automatreaktion fra Dansk Folkepartis side bare afviser at ville lytte, alene fordi det er bestemte personer eller Institut for Menneskerettigheder, der udtaler sig, har man jo sagt, at det her er så ligegyldigt og så politiserende, at man ikke vil have noget med det at gøre. Det er noget helt andet end at tage en konstruktiv debat, at gå ind i en dialog og forholde sig til de argumenter, der kommer frem.

Jeg synes, at det er rigtigt vigtigt at pointere, at uanset hvilken regering der sidder i Danmark, skal man respektere menneskerettighederne. Det er også derfor, at vi, når vi laver lovgivning i Danmark, altid skal sørge for at have den vinkel med inde over. Vi må ikke være en retsstat, der går på kompromis med menneskerettighederne. Det bliver i hvert fald aldrig med Socialdemokraternes stemmer.

Kl. 16:59

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 16:59

Karsten Lauritzen (V):

Men tilsyneladende bliver det med Socialdemokraternes stemme, at man begrænser pressefriheden i Danmark, for nu sagde fru Karen Hækkerup godt nok indledningsvis, at det ikke var Socialdemokraternes politik at trække nogle aviser i støtte, men jeg bliver bare nødt til at spørge ind til det, for på forsiden af Information i dag står der:

»S-profil blæser til kulturkamp mod borgerlige medier.«

Der er Socialdemokratiets talsperson, den politiske ordfører, citeret for at sige, at han godt kunne tænke sig at begrænse nogle af de borgerlige aviser og trække dem i – hvad hedder det? – portostøtte. Han siger:

»Jeg får nok ikke lov til det. Men jeg kunne godt tænke mig det.«

Så vil jeg godt spørge, om det så ikke er det, der er Socialdemokratiets politik. Er det ikke det, man har tænkt sig at gøre, når det nu er det, man godt kunne tænke sig?

Kl. 17:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:00

Karen Hækkerup (S):

Hvis Venstres ordfører havde fulgt lidt med i stedet for kun at forholde sig til avisen fra morgenstunden, ville ordføreren også have været opmærksom på, at hr. Sass Larsen har været ude at sige, at det her er sagt med et skævt smil, og at det selvfølgelig ikke er partiets politik, at man på nogen som helst måde vil gå ind og begrænse pressefriheden.

Men jeg synes, at det siger meget, at det er det eneste kort, Venstres ordfører har at trække i en debat, hvor Venstres ordfører har stået på Folketingets talerstol og talt så varmt for Dansk Folkepartis forslag, som man overhovedet kan, når man alligevel skal ende med at afvise det. I virkeligheden fremstår det ganske tydeligt, at stod det til, at hr. Karsten Lauritzen skulle følge sit hjerte, havde han støttet det her forslag, fordi han i virkeligheden er enig i det, som Dansk Folkeparti siger. Det synes jeg er langt mere bekymrende.

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 17:00

ler ikke bare om flertallets ret til at gøre, hvad man vil, det handler i lige så høj grad om, at det demokratiske regelsæt overholdes, så man også sikrer minoriteters rettigheder, og det er ikke kun de etniske, sociale og seksuelle mindretal, men også mindretal i forhold til tro eller politiske holdninger.

Kl. 17:01

Karsten Lauritzen (V):

Hm, hvis man skulle føre fru Karen Hækkerups argumentation til ende, kunne Dansk Folkepartis ordfører så tage ordet om lidt og sige, at beslutningsforslaget er fremsat med et sådan lidt skævt smil og lidt humoristisk, og så formoder jeg, at fru Karen Hækkerup og nogle af de andre, der har kritiseret beslutningsforslaget, vil læne sig tilbage og sige: Nå, o.k., var det sådan?

Sådan fungerer det jo ikke. Når man siger noget på forsiden af en avis, og når man fremsætter et beslutningsforslag, må det være, fordi man mener det.

Vi i Venstre er ikke enige med Dansk Folkeparti i beslutningsforslaget, og derfor stemmer vi imod. Og jeg kan bare notere mig, at den der korrektion, som fru Karen Hækkerup henviser til at den socialdemokratiske politiske ordfører er kommet med, jo i hvert fald ikke hverken er på forsiden eller de to sider i avisen, så derfor må det, man umiddelbart kan udlede, være, at Socialdemokratiets politiske ordfører godt kunne tænke sig at begrænse pressefriheden, hvis man kom til magten. Og det er da langt værre end indholdet af det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti fremsætter her.

Kl. 17:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:01

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg ved altså næsten ikke, hvad jeg skal sige til det. Altså, når man fremsætter et beslutningsforslag, har man gennemarbejdet det, inden man lægger det frem i Folketinget. Når man giver en kommentar til en avis, læser man ikke altid citater igennem, og ting, som er sagt, kan se anderledes ud, når de står på skrift, eller de kan være blæst anderledes op.

Jeg er helt sikker på, faktisk kan jeg huske eksempler på, at også Venstres ordfører hr. Karsten Lauritzen har sagt ting, der har afstedkommet både forsider og tv-indslag, og hvor Venstres ordfører bagefter har måttet sige: Det var ikke den sammenhæng, og det var ikke sådan, det skulle forstås.

Så jeg havde faktisk troet, at om der var nogle, der kunne have forståelse for, at der kunne ske sådan noget som det her, ville det da være Venstres ordfører.

Kl. 17:02

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Kamal Qureshi i ordførerrækken som ordfører for SF.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil også gerne starte med at takke udenrigsministeren for en meget klar og detaljeret forklaring på, hvorfor et demokratisk samfund som det danske skal have et center som menneskerettighedscenteret eller andre lignende institutioner, som kan holde myndighederne i ørerne. Og det siger jeg, selv om det meget vel inden alt for længe kan blive vores parti, som skal holdes i ørerne af de samme centre og institutioner. Det er afgørende, at vi har nogle uafhængige centre, uafhængige institutioner, som kan kritisere myndighederne, det er en del af hele det setup, der er omkring et demokrati. Demokrati hand-

Det overrasker mig sådan set ikke særlig meget, at Dansk Folkeparti kommer med det her angreb på menneskerettighedscenteret. Allerede da Dansk Folkeparti sammen med regeringen dannede et flertal og kom til magten i 2001, var menneskerettighedscenteret en af de institutioner, som Dansk Folkeparti pegede på der skulle ske afgørende ændringer af, oven i købet krævede man ved navns nævnelse instituttets direktør fyret for at have politiseret. Så det kommer ikke bag på mig, og jeg tror heller ikke, det kommer bag på mange af dem, der kender Dansk Folkepartis holdning til menneskerettighedscenteret, og i det hele taget kritikere, at man angriber menneskerettighedscenteret.

Man skal også huske på, at for ikke så længe siden var det jo lige præcis menneskerettighedscenteret og andre institutioner, som var med til at påpege, at den tidligere integrationsminister og ministeriets forvaltning af reglerne om tildeling til af dansk statsborgerskab var i strid med konventionerne, og det førte til, at ministeren måtte træde tilbage. I den sammenhæng udtalte Dansk Folkeparti jo, at det var de sådan set ligeglade med, og de har også flere gange udtalt, at de sådan set var ligeglade med internationale konventioner. Jeg synes, det er et meget farligt spor at komme ind på.

Det, der er det afgørende, når der træffes afgørelser efter nogle internationale regler og konventioner, er, at især de lande, der som Danmark er den lille dreng eller lille pige i skolegården, har gavn af det, fordi de regler i allerhøjeste grad er med til at stække dem, der har mest magt, sådan at det ikke bliver dem, der kan bestemme, hvad der foregår internationalt, men er med til at lave nogle fælles spilleregler, som alle uanset størrelse skal rette sig efter. Og det er klart, at det har lande, som er små i størrelse ligesom Danmark, mest gavn af, hvorimod lande som Frankrig, Tyskland, USA, Kina, Indien og Brasilien kunne være ligeglade, fordi de har så meget magt og styrke, at de rent faktisk i princippet kan gøre, hvad de vil, hvis ikke der var nogle internationale regelsæt, som gør, at de skal overholde det sæt spilleregler.

Så synes jeg også, at man her til slut kunne stille et polemisk spørgsmål, hvis det er, at det danske menneskerettighedscenter kun må kritisere andre lande for overtrædelse af menneskerettighederne. Hvorfor skal de kunne det? kan man så spørge Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti har ved adskillige tidligere lejligheder sagt, at de ikke gider lytte til, hvad andre lignende institutioner i Europa eller i EU-sammenhænge eller i FN-sammenhænge siger, når de kritiserer Danmark for overtrædelse af menneskerettighederne. Hvorfor pokker skal vi så bruge penge på at have et dansk menneskerettighedscenter, som kun må kritisere andre lande – de må ikke kritisere danske myndigheder – hvis det er, at Dansk Folkeparti ikke gider lytte, når andre landes institutioner eller europæiske institutioner kritiserer Danmark? Det synes jeg i hvert fald ikke giver nogen mening.

Så selvfølgelig er vi klart afvisende over for det her forslag. Vi mener, det er afgørende, at vi har et menneskerettighedscenter, et stærkt uafhængigt menneskerettighedscenter, og på samme måde, som vi støtter landene i Nordafrika, landene i Mellemøsten, også Kina, i, at de skal have de her institutioner, som kan komme med kritik af overtrædelse af menneskerettighederne internt i landene, ønsker vi, at der selvfølgelig som en del af et internationalt samarbejde skal være en lignende institution i Danmark, som også kan kritisere de danske myndigheder.

Formanden :

Tak til hr. Kamal Qureshi. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Naser Khader som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:07

Kl. 17:08

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Dansk Folkeparti foreslår en ændring af arbejdskommissoriet for Institut for Menneskerettigheder. Det er vi i Det Konservative Folkeparti stærkt imod og kan ikke støtte beslutningsforslaget, for det vil nemlig reelt føre til en nedlæggelse af instituttet, og det vil være katastrofalt. Vi vil hverken begrænse instituttets virksomhed eller dets ytringsfrihed. Institutet er uafhængigt, og de har ret til at sige, hvad de vil. Engang imellem siger de nogle fjollede ting om dukker og sådan noget, men det er ikke det, der repræsenterer instituttets arbejde generelt.

Vi mener, det er vigtigt, at Institut for Menneskerettigheder fastholdes som Danmarks nationale menneskerettighedsinstitution med den brede kompetence, som fremgår af Parisprincipperne, og som vi er forpligtede til at støtte og udbygge i henhold til OSCE's Københavnsdokument, som vi selv er medforlagsstillere på. De lande, som vi sammenligner os med, har sådanne institutter, og de er i øvrigt oprettet med det danske institut som model.

Vi mener generelt, at instituttet laver et fremragende stykke arbejde, og jeg som udenrigsordfører og integrationsordfører opfatter instituttet som en rigtig god sparringspartner. De laver et godt arbejde både i Danmark og i udlandet. I Danmark rådgiver instituttet ikke bare regeringen, Folketinget, ministerierne og embedsværket, de hjælper også civilsamfundet og danske borgere med at få indflydelse og at komme til orde. Danmark har f.eks. lige været til eksamen i menneskerettighederne i FN's Menneskerettighedsråd, og her var det faktisk Institut for Menneskerettigheder, der hjalp Udenrigsministeriet med at komme i dialog med danskerne. Det var Institut for Menneskerettigheder, der sikrede en dialog med danske ngo'er og offentligheden, og det var Institut for Menneskerettigheder, der havde rollen med at sikre, at også danskernes og minoriteternes stemme blev hørt, og Institut for Menneskerettigheder producerede viden og dokumentation, der skabte grundlaget for at diskutere menneskerettighedssituationen i Danmark. Dette er et udtryk for en sund, demokratisk konstruktion, og det vil efterlade et hul i vores retsstat, hvis Dansk Folkepartis forslag om at stække instituttet og dets muligheder for at ytre sig bliver til virkelighed.

Det er vigtigt, at vi i Danmark har et uafhængigt institut, der kan sikre, at ny lovgivning kvalitetssikres, og at konsekvenserne af eksisterende regler hele tiden bliver overvåget og vurderet. Begrænser man instituttets mandat er det et alvorligt slag mod den danske tradition om at skabe forbindelse mellem de civile organisationer og landets politikere og magthavere.

Hvad angår instituttets arbejde i udlandet, er det vigtigt at huske på, at instituttet ikke bare opererer i Danmark, men faktisk også har en meget førende position i verden, når det kommer til at fremme menneskerettigheder og demokrati internationalt. Institutet har en lang og stor erfaring med at opbygge civilsamfund og at sikre menneskerettigheder i lande, der har været gennem store omvæltninger. Tidligere har det f.eks. været i Serbien og Rwanda, men instituttet er jo også meget relevant nu, hvor der er store forandringer i eksempelvis Nordafrika og Mellemøsten. Institutet har en ekspertise, som udlandet efterspørger, og denne ekspertise risikerer vi altså at underminere, hvis vi begynder at sætte politiske bånd på, hvad Institut for Menneskerettigheder må sige eller gøre.

Sidst, men ikke mindst vil jeg sige, at når autoritære regeringer i udviklingslande forsøger at begrænse mandatet for deres nationale

menneskerettighedsinstitutter, er det altså et signal til det internationale samfund, inklusive Danmark, om, at der sker forandringer i retning af begrænsninger af demokratiet og frihedsrettighederne. Det medfører ofte kraftige reaktioner fra donorer og udenrigsministerier i form af sanktioner og trusler om at stoppe finansiering.

Alt i alt mener vi i Det Konservative Folkeparti, at instituttet gør et fremragende stykke arbejde, og derfor kan vi ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 17:12

Formanden :

Tak til hr. Naser Khader. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Man kan sige meget om Dansk Folkeparti, men man kan jo i hvert fald ikke sige, at de stikker under stolen, hvad der er hensigten med det her forslag. Det her forslag har alene til hensigt at lukke munden på Institut for Menneskerettigheder. Derfor var det også meget velgørende, at ministeren her så klart satte foden ned og sagde: Nok er nok. Tak for det.

Når man ser på den slags forslag, bliver man jo også nødt til at vurdere dem på, hvad de skal tjene til. Og jeg tror faktisk ikke, der findes et eneste menneske her i salen, inklusive medlemmerne af Dansk Folkeparti, som ser det her forslag som en styrkelse af menneskerettighederne, som en styrkelse af respekten for menneskerettighederne. Det er jo helt lysende klart, at det, man vil her, er, at man vil undergrave selve fundamentet for menneskerettighederne. Man vil have lov til at kunne gå lidt længere, et skridt længere på kanten af menneskerettighederne, uden at nogen modsiger partiet.

Dansk Folkeparti henviser til en lang række eksempler, hvor instituttet har været kritisk til netop forslag fra partiet. Det er alt sammen forslag, som har bevæget sig på kanten af de forskellige menneskerettighedskonventioner, og når instituttet så stiller kritiske spørgsmål, får instituttet skyld for at politisere, for når kritikken er rettet mod Dansk Folkeparti, så politiserer man – ellers hører man ikke om politisering. Og når man politiserer, kommer med kritik af Dansk Folkeparti, ja, så er der kun ét svar: Så skal det forbydes.

I Radikale Venstre er vi af en helt anden opfattelse. Vi mener ikke bare, at det er instituttets ret at pege på ting, som kan være problematiske i forhold til den danske lovgivning og internationale aftaler, vi anser det helt enkelt for instituttets pligt. Det er det, vi har dem til. Det ville simpelt hen være pligtforsømmelse, hvis instituttet ikke gjorde opmærksom på love og regler, som befinder sig på kanten af de principper, vi er forpligtede til at overholde.

Så siger Dansk Folkeparti, at instituttet jo ikke har pligt til at politisere. Næh, det er da så sandt, som det er sagt. Men problemet er jo bare, at alt det, som Dansk Folkeparti ikke kan lide, automatisk bliver stempelt som politisering. Dansk Folkeparti forstår simpelt hen ikke, at instituttet er vogtere af menneskerettighederne og derfor også har pligt til at ytre sig, så Folketinget ikke kommer galt af sted med lovgivning, som kan være i strid med internationale konventioner.

Så siger man, at instituttet ikke er neutralt eller upartisk i sine meldinger. Nej, selvfølgelig er instituttet ikke neutralt eller upartisk i sine meldinger. Naturligvis er instituttet altid på menneskerettighedernes side, og derfor er de meget partiske, når det gælder menneskerettighederne og angreb på menneskerettighederne.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti med det her forslag fuldstændig har klædt sig selv af til skindet. Her har man foregøglet folk, at man var et parti, som gik ind for ytringsfrihed, men ytringsfriheden gælder åbenbart kun, i det omfang man selv kan bruge den til at slå andre i hovedet med. Det synes jeg er afslørende, og jeg synes også,

det er uværdigt, og Radikale Venstre kan på ingen måde støtte det her forslag.

Kl. 17:19

Kl. 17:17

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 17:17

Pia Adelsteen (DF):

Det var jo godt nok noget af en brandtale, må man sige. Jeg har såmænd ikke noget imod menneskerettigheder, det tror jeg ikke at der er nogen af os i Dansk Folkeparti der har, men der er en grænse for, hvad man kan kalde menneskeret, og derfor vil jeg godt spørge hr. Jørgen Poulsen: Er det en menneskeret at være en social bedrager, som vi ikke må stoppe i lufthavnen?

Kl. 17:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:17

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg kender ikke de der konkrete ting, der foregår i lufthavnen, men jeg går ud fra, at man følger landets love, og det er vel så noget, som man vedtager på demokratisk vis her i Folketinget, ligesom man vedtager, at Institut for Menneskerettigheder er et uafhængigt institut, som skal vogte menneskerettighederne.

Kl. 17:18

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 17:18

Pia Adelsteen (DF):

Jamen tilfældet er såmænd ikke så besværligt: Vi har lavet en kontrol ude i lufthavnen for at fange sociale bedragere, hvor man stopper folk, der kommer hjem fra ferie, og siger: Får du noget kontanthjælp eller noget som helst? For man er faktisk ikke berettiget til at få kontanthjælp, hvis man har været på ferie. Institut for Menneskerettigheder betragter simpelt hen de midler, man sætter i værk for at finde sociale bedragere, som ude af proportioner, og så skal jeg bare spørge: Er det en menneskeret?

Institut for Menneskerettigheder skal varetage menneskerettighederne, og det forstår jeg godt. Det er netop lige præcis det, de skal, men at sige, at det er ude af proportioner at forsøge at fange sociale bedragere, er det ikke at politisere?

Kl. 17:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:19

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg ved ikke, om det kun er for at fange sociale bedragere. Jeg bliver nødt til at sætte mig ind i, hvad det egentlig er, der foregår. Jeg kunne virkelig godt forestille mig, at det var ude af proportion, at det var et tiltag, som var på kanten af, hvad man kan gøre over for alle dem, som passerer lufthavnen, og som ikke er bedragere. Jeg kender ikke indholdet i det her, men jeg kunne sagtens forestille mig, at det netop var ude af proportion.

Kl. 17:19

Formanden :

Så er det hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kamal Qureshi (SF):

Nu sagde fru Pia Adelsteen, at i Dansk Folkeparti var der ikke nogen, der havde noget mod menneskerettigheder, så jeg vil bare lige tillade mig at bruge min korte bemærkning på at læse et citat op fra 2000 af Dansk Folkepartis medlem, hr. Søren Krarup, som siger:

»Menneskerettighederne er vor tids fordærvmagt, djævelen i skikkelse af en humanitær lysengel, forfalskningen og sammenblandingen af Gud og menneske, himmel og jord.«

Det kan vel ikke siges tydeligere, at man betragter menneskerettigheder som noget, fanden har skabt, og dermed også er imod menneskerettigheder.

Kl. 17:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:20

Jørgen Poulsen (RV):

Ja, der er jo mange af den slags eksempler, hvor vi gang på gang har været i debat med flere af Dansk Folkepartis medlemmer, og hvor respekten for menneskerettighederne har været fuldstændig fraværende, endda undermineret, gennem at man f.eks. på indfødsretsområdet jo vil blæse på, hvad der er vedtaget i internationale konventioner. Det så vi også partiet stemme imod forleden.

Kl. 17:21

Formanden :

Tak til hr. Jørgen Poulsen, der er ikke ønsker om flere korte bemærkninger. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er imod forslaget fra Dansk Folkeparti. Hvad angår begrundelsen, vil jeg bare henvise til udenrigsministerens ganske fremragende tale imod forslaget og glæde mig over, at samtlige partier i Folketinget tager afstand fra Dansk Folkepartis forsøg på at begrænse instituttets virkeområde.

Til sidst vil jeg udtrykke ønsket om, at der måske var lidt flere områder, hvor Dansk Folkeparti blev isoleret med sine holdninger. Der er lidt for mange steder, hvor Dansk Folkeparti faktisk kommer igennem og får andre til at støtte sig, men ikke på det her område, og det er vi glade for.

Kl. 17:21

Formanden :

Tak til hr. Frank Aaen, og så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:22

(Ordfører for forslagstillerne)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil godt sige, at når jeg sådan gennemgår debatten, synes jeg jo, det er imponerende, at man ikke kan tage at sige: Ja, der kommer politiske ytringer fra Institut for Menneskerettigheder. For det gør der, og det er faktisk det, jeg synes er bekymrende.

Der var jeg meget enig med hr. Karsten Lauritzen i, at det jo netop gør, at man ikke lytter til Institut for Menneskerettigheder, for det kan godt være, der kommer en juridisk vurdering, og den kan man så tage – der kommer så sikkert også en fra Justitsministeriet, og det kan være, den er anderledes, og så kan man så tage det, man vil lægge vægt på – men når halvdelen af den kommentar, der kommer fra Institut for Menneskerettigheder, er et politisk oplæg, synes jeg altså, det er bekymrende, at man ikke vil gå med til det her, at man ikke

siger: Jamen skal Institut for Menneskerettigheder være noget, der har en værdi, så er det jo netop bare menneskerettigheder – og jeg siger *bare* menneskerettigheder – de skal kigge på. De skal se på, om vi i Danmark overholder menneskerettighederne. De skal forske i det, de skal bistå og hjælpe ofre, der har været udsat for diskrimination osv.

Men det, Institut for Menneskerettigheder gør, er jo at lave en politisering. De gjorde det i forbindelse med forslaget om at lempe reglerne for familiesammenføring, hvor de helt klart kom og sagde, at det var en positiv særbehandling i forhold til folk fra USA osv. – debatten har kørt i 4 timer i dag, så jeg tror, alle kender den – og det er åbenbart et problem. Det synes jeg simpelt hen er for dårligt, for det er en politisering.

Det er muligt, at de er uenige, og det er fair nok, men så kom med udmeldingen som privatperson. Jeg går bestemt ind for ytringsfrihed, men jeg synes, man skal komme med udmeldingen som privatperson. Man skal ikke komme med den som direktør for Institut for Menneskerettigheder, og det er der, hele problemet ligger. For så mister jeg i hvert fald respekten for de ytringer, der kommer derfra. Det må jeg sige.

Jeg vil sige, at debatten i dag egentlig ikke har overrasket mig. Jeg synes måske nok, det er lidt hårdt af ministeren og Konservativernes ordfører at sige, at det her forslag svarer til, at man nedlægger Institut for Menneskerettigheder. Det mener jeg ikke, men det begrænser i hvert fald deres kommissorium en del, og så kan man måske slippe for de der politiske udtalelser, som de er velkomne til at komme med som privatpersoner, men ikke som institut. Alt andet lige får de trods alt en masse penge, og det er netop menneskerettighederne, det handler om. Ja, så har de fået området med ligestilling, som de også skal tage sig af.

Men det er den saglige vurdering, man gerne vil have derfra. Det er den saglige vurdering: Overholder vi de konventioner, som vi har sagt ja til? Så længe vi er med i nogle konventioner, skal vi selvfølgelig overholde dem. Det er det, de skal tjekke af, men det er ikke det, de gør. De siger: Jamen det gør I sådan, men I er nok lidt på kanten, og så synes vi i øvrigt ikke, I skal lave det her alligevel. Hvis den sidste del ikke er en politisk bemærkning, ved jeg simpelt hen ikke, hvad det er. Og at man bruger skatteborgernes penge på at lave en undersøgelse af, hvilken farve dukke der skal bruges i børnehaven, synes jeg simpelt hen er pinligt. Så kan man være nok så uafhængig en institution og nok så meget en selvejende institution, men jeg synes simpelt hen, det er forkert.

Det overrasker mig ikke, at partierne har sagt, som de har gjort, og det må vi jo bare tage til efterretning i Dansk Folkeparti.

Kl. 17:25

Formanden :

Så er det hr. Kamal Qureshi, kort bemærkning.

Kl. 17:25

Kamal Qureshi (SF):

Det glæder mig, at det ikke er overraskende. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, for det er sådan en undren, jeg har haft: Hvis nu Dansk Folkeparti siger, at instituttet kun må komme med kritiske bemærkninger til overtrædelserne, som foregår i andre lande – det går jeg ud fra Dansk Folkeparti stadig mener at instituttet skal gøre – og hvis nu der sker nogle overtrædelser af menneskerettigheder i Kina eller overtrædelser af menneskerettigheder i andre lande, så må instituttet godt udtale sig. Er det rigtigt forstået, at det må de gerne?

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvis nu de danske skattekroner skal gå til at finansiere et institut, som må kritisere andre lande for overtrædelse af menneskerettigheder, samtidig med at Dansk Folkeparti jo har den holdning, at udenlandske institutioner, europæiske institutioner, EU's institutioner ikke må kritisere Danmark, når vi overtræder nogle regler eller nogle konventioner eller andet, hvad

er det så, der skulle gøre, at andre lande skulle lytte til et dansk menneskerettighedsinstitut, der kritiserer dem, når Dansk Folkeparti ikke synes, at andre lande må kritisere Danmark? Virker det ikke helt båret, at vi har en institution herhjemme, der sidder og gør det?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:27

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo ikke sådan, at vi har foreslået, at Institut for Menneskerettigheder kun skal kritisere andre lande. De skal da selvfølgelig også tage højde for det, der sker i Danmark og tjekke lovgivning, og hvad der ellers foregår, bistå ofre osv. Det står altså også i forslaget. Men de har en pointe i at sige nogle ting om andre lande, og jeg synes da, at det er helt o.k. Det er heller ikke sikkert, at de andre lande lytter til det. Mig bekendt sidder der en hel del i FN, som er diktaturstater og ikke ved en tøddel om, hvad menneskerettigheder er, men som i hvert fald også har skrevet under på en menneskerettighedskonvention. Det synes jeg da nok at man kan kritisere.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 17:27

Kamal Qureshi (SF):

Fint nok. Så skal jeg lige høre: Er det så også sådan, at Dansk Folkeparti også er imod, at Danmark bl.a. i Nordafrika og andre lande giver penge til at oprette institutioner, sikrer støtte til en række af lignende institutioner som Det Danske Menneskerettighedscenter, som rent faktisk netop har til opgave at kritisere deres egen regering, netop har til opgave at kritisere myndighederne og også komme med deres vurderinger og deres kritik, når myndighederne ikke overholder de spilleregler, som de mener bør gælde i det pågældende land? Der er jo en lang række af de ting, som de myndigheder, som danske skattekroner går til at støtte i en lang række lande, som er vurderinger, som netop er indstillinger, som vi i Danmark bruger til at kritisere deres ambassadeforhold eller udenrigsministre, når de er i Danmark, for netop at påpege, at der er nogle ting, de gør forkert. Skal vi så holde op med at støtte de institutioner i andre lande, der kritiserer interne myndigheder, når vi ikke selv vil have dem i Danmark?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:28

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes faktisk, at det et svært spørgsmål, fordi jeg synes, at det blander flere ting sammen. Når jeg siger det sådan, er det, fordi umiddelbart synes jeg egentlig ikke, at vi i Danmark bare skal sætte os ned og sige f.eks. om Libyen, eller hvor det kunne være: Nu skal jeres land se sådan her ud. Det synes jeg faktisk libaneserne selv skal bestemme. Samtidig synes jeg også, at vi har en forpligtelse til i hvert fald at sikre, at der ikke bare foregår et folkedrab.

Så jeg synes ikke, at det bare er sådan sort eller hvidt, ja eller nej til det, fordi der kan være god mening i at gøre det, men der kan også være god mening i at sige, at det måske ikke lige skal være det og det, det skal være noget andet. Hvis vi skulle til at oprette institutter for menneskerettigheder rundt om i alle verdens lande og give støtte til det, vil jeg i hvert fald foreslå, at det skal vi ikke.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut-

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til udenrigsministeren og integrationsministeren: Hvad kan ministeren oplyse om EU's stigende indflydelse på dansk udlændingepolitik, herunder bl.a. om indholdet af det kommende Stockholm-program og om kommende domme fra EU-Domstolen, og på hvilke områder vurderer ministeren, at EU, trods det danske retsforbehold, vil presse det danske demokrati og sætte Folketingets beslutningskompetence under yderligere pres?

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 16.12.2010. Fremme 11.01.2011).

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen.

For begrundelse af forespørgslen ordfører for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:30

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Grunden til, at vi har rejst den her forespørgselsdebat for Dansk Folkepartis vedkommende, er jo, at vi har en række bekymringer i forhold til den indflydelse, som EU har på bl.a. dansk udlændingepolitik. Derfor synes vi, at det er rimeligt, at vi her i Folketingssalen får en diskussion af de konsekvenser, som bl.a. de allerede afgivne EU-domme har og kan få for dansk udlændingepolitik, men også hvad nye regler, direktiver og EU-domme kan få, og også af, hvordan man kan se dansk udlændingepolitik i forhold til Stockholmprogrammet. Det er baggrunden for forespørgslen.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så går vi over til besvarelsen. Jeg kan se, at ministrene har aftalt en rækkefølge, så det er integrationsministeren først. Det går jeg ud fra, siden udenrigsministeren sidder stille og roligt. Integrationsministeren.

Kl. 17:31

Besvarelse

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg tror ikke, jeg har tænkt mig at sige noget, der foruroliger udenrigsministeren – ikke i dag, i hvert fald. Regeringen er altid ét. Sådan

er det jo, men derfor kan hver fugl godt pippe med sit næb. Jeg skal spare befolkningen for at synge med det lige nu.

Det er ikke første gang, Folketinget bliver orienteret om det såkaldte Stockholmprogram. Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændige- og Integrationspolitik er løbende blevet orienteret om Stockholmprogrammet som led i den nationale EU-procedure både i forbindelse med vedtagelsen af selve programmet i efteråret 2009 og igen i juni 2010 i forbindelse med fremlæggelsen af Kommissionens handlingsplan til udmøntning af programmet.

Lad mig så lige slå to ting fast for at undgå nogen som helst tvivl. Stockholmprogrammet blev vedtaget af stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009. Der er altså ikke tale om et kommende, men derimod et allerede foreliggende arbejdsprogram, der fastlægger de politiske prioriteter på området for retlige og indre anliggender i perioden 2010-2014. Stockholmprogrammet er en overordnet politikplan og ikke en lovgivningsmæssig foranstaltning. Indholdet i programmet lægger ikke op til vidtgående nye ting, der ikke tidligere er opnået politisk enighed om, men indeholder snarere primært ideer, som allerede var på tegnebrættet, hvilket er i overensstemmelse med de danske ønsker.

Såfremt der i forbindelse med udmøntningen af Stockholmprogrammet fremsættes forslag til retsakter på asyl- og migrationsområdet, vil de stort set alle være omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender. Det betyder, at Danmark ikke ville kunne deltage i en vedtagelse af forslagene, og at de retsakter, der bliver vedtaget, ikke er bindende for Danmark. Hvis der er tale om Schengenretsakter, har Danmark mulighed for efterfølgende at tilslutte sig retsaktet på mellemstatsligt grundlag.

Jeg kan så berolige Dansk Folkeparti med, at når Kommissionen fremsætter et konkret initiativ indeholdt i Stockholmprogrammet, vil der på helt sædvanlig vis ske en behandling af forslaget både i EU og i de nationale parlamenter. Folketingets Europaudvalg vil derfor løbende blive orienteret om enkelte forslag, i takt med at de bliver fremsat som led i den nationale EU-procedure. Regeringen vil også i den forbindelse forholde sig til de enkelte elementer i forslagene og vurdere, om vi finder dem hensigtsmæssige eller ej.

Jeg vil også gerne gøre klart, at regeringen støtter Stockholmprogrammet, da det er fornuftigt, at Rådet giver nogle retningslinjer til Kommissionen om, hvor man politisk set ønsker at bevæge sig hen. Det gælder alle emner på mit område, på asyl- og indvandringspolitikken til integration eller udsendelse. Blot for at nævne nogle eksempler, vil jeg sige, at Stockholmprogrammet fokuserer bl.a. på at fremskynde samarbejdet med oprindelseslande og transitlande som led i en effektiv og bæredygtig tilbagesendelsespolitik. Der lægges også stor vægt på en effektiv koordinering af det praktiske og operationelle samarbejde på migrationsområdet, herunder med en styrket rolle til det europæiske grænseagentur Frontex om etablering af det europæiske asylstøttekontor. Mange af de samarbejdsområder, der i dag er kommet fokus på som følge af ulovlig indvandring grundet situationen i Nordafrika, var således allerede i en eller anden form en del af de ideer, der lå i Stockholmprogrammet. I forhold til terrorbekæmpelse understreger programmet vigtigheden af at bekæmpe radikaliserings- og i den sammenhæng fremhæves også sammenhængen med integrationsindsatsen.

Det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender fremgår af en selvstændig protokol, der er knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forbeholdet betyder grundlæggende, at Danmark som udgangspunkt ikke er med i den lovgivningsmæssige side i EU-samarbejdet om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. På integrationsområdet betyder det, at Danmark ikke har stemmeret i Rådet vedrørende retsakter, der er fremsat med hjemmel i de dele af traktaten, der vedrører politikkerne for grænsekontrollen samt asyl og indvandring med undtagelse af visse visum-

foranstaltninger. Sådanne retsakter finder ikke anvendelse i Danmark, og vi er ikke bundet af dem. Danmark er til gengæld med i Schengensamarbejdet, og derfor sikrer vores protokol som nævnt, at vi har mulighed for efterfølgende at tilslutte os retsakter på Schengenområdet, selv om vi altså fortsat ikke kan stemme i Rådet som følge af forbeholdet. Når Danmark efterfølgende tilslutter sig en retsakt, der videreudvikler Schengensamarbejdet, sker det som nævnt på mellemfolkeligt grundlag.

Kl. 17:36

Lad mig så også understrege, at som led i EU-samarbejdet har medlemsstaterne overladt beføjelser til EU-Domstolen med henblik på at foretage den endelige fortolkning af vedtagne EU-retsakter, herunder asyl- og indvandringsreglerne og reglerne om fri bevægelighed. EU-Domstolens kompetence skal sikre, at der sker en ensartet fortolkning af EU-retsakter i alle medlemsstater. Det danske forbehold på asyl- og indvandringsområdet har den virkning, at EU-Domstolens afgørelser på dette område ikke er bindende for eller finder anvendelse i forhold til Danmark. Derimod har EU-Domstolen på Integrationsministeriets område bl.a. kompetence til at fortolke reglerne om fri bevægelighed for personer. De regler, der udgør en af hjørnesteenene i Den Europæiske Unions indre marked, er Danmark selvsagt bundet af, og Danmark er derfor også retligt bundet af EU-Domstolens afgørelser på de centrale områder. Det er ingen kunst at fremhæve de indlysende fordele ved EU's indre marked, ikke mindst i forhold til vækstperspektivet. Det er min klare opfattelse, at reglerne om personers fri bevægelighed kommer mange danske til gavn, både personligt og økonomisk, når de ønsker at arbejde, studere eller bo i et andet EU-land, herunder også når en dansker bosætter sig i et andet EU-land med sin familie. Danmark efterlever selvsagt EU-Domstolens afgørelser vedrørende fri bevægelighed for personer, skønt vi ikke altid måtte være enige i udfaldet. Danmark deltager aktivt i domstolssagerne for at gøre vores synspunkter gældende, og EU-Domstolen er dermed nødt til at forholde sig til danske synspunkter. Vi kan i sagens natur og heldigvis ikke diktere udfaldet af domme, men når en sag falder ud til dansk fordel, er danske synspunkter og interesser netop blevet lagt til grund. Den aktive deltagelse i domstolssagerne er med andre ord en ubetinget fordel. Danmark afgiver indlæg i sager om fortolkning af EU-borgernes opholdsrettigheder, når udfaldet har betydning for dansk ret, og der foretages en grundig analyse af dommens betydning her.

Den seneste sag på området er EU-Domstolens dom i den såkaldte McCarthy-sag, som klart fastslår, at der er grænser for anvendelsen af EU-retten. I McCarthy-sagen havde EU-borgeren ikke udøvet retten til fri bevægelighed, og Domstolen fastslog, at EU-borgeren på trods af det forhold, at hun var statsborger i to EU-lande, ikke havde krav på familiesammenføring efter EU-retten. Dommen illustrerer, at de juridiske synspunkter, som vi på regeringens vegne gør gældende, vinder genklang ved EU-Domstolen. I takt med at EU-arbejdet intensiveres, må det forventes, at der vil komme flere domme, der kan få betydning i relation til fri bevægelighed, domme, der som i McCarthy-dommens tilfælde går i den retning, som i vores optik er rigtig, men også domme, der vil blive betragtet som mere kontroversielle. EU-Domstolen har i en række sager betonet den effektive virkning af EU-rettighederne, og Zambrano-dommen er seneste skud på stammen. Disse domme understreger, at den effektive virkning af kernerettighederne i reglerne om den fri bevægelighed og unionsborgerskabet er et centralt aspekt i fortolkningen af opholdsrettighederne.

Når vi taler om kerneindholdet af EU-rettighederne, er det vigtigt at understrege, at EU-borgernes familiemedlemmers ret til ophold uanset nationalitet alene er en afledt opholdsret affødt af EU-borgers ret til fri bevægelighed. EU-regler har til formål at sikre den grundlæggende ret og har sin berettigelse, idet den fri bevægelighed inden for Unionen ikke må hæmmes ved, at medlemsstaterne ensi-

digt fastlægger urimelig hindring for unionsborgere. På den anden side skal reglerne anvendes inden for det angivne formål, og det er McCarthy-dommen jo så et nyttigt eksempel på. Reglerne må under ingen omstændigheder anvendes til gennem svig og misbrug at opnå opholdsrettigheder i Unionen.

Jeg vil gerne pointere, at EU-Domstolens kompetence på området for fri bevægelighed er en nødvendighed i et demokratisk, regionalt samarbejde, og at Danmark til stadighed vil sikre, at EU-reglerne anvendes i overensstemmelse med de tilsigtede formål, herunder særlig at bekæmpe misbrug og svig af reglerne. På områder, hvor Danmark deltager fuldt ud i såvel det lovgivningsmæssige som det praktiske i EU-samarbejdet, vil retsudviklingen i Danmark selvfølgelig følge retsudviklingen i EU, som det sker i forhold til den fri bevægelighed. Heroverfor står det danske forbehold for retlige og indre anliggender, der som sagt betyder, at Danmark på en række områder står uden for det lovgivningsmæssige arbejde i EU. Når Danmark ikke deltager i vedtagelsen af nye retsakter, bliver vi heller ikke bundet af dem, medmindre der er tale om Schengenretsakter, som vi efterfølgende tilslutter os på et mellemfolkeligt grundlag.

Kl. 17:41

Som jeg har forklaret, er forhandlingerne i EU på mit område stærkt påvirket af forbeholdet, og det betyder, at Danmarks gennemslagskraft også bliver begrænset. Når Danmark vælger at tilslutte sig Schengenretsakter har vi på grund af forbeholdet ikke haft samme mulighed som de andre lande for at påvirke lovgivningsprocessen. Hvis Danmark valgte at erstatte forbeholdet med en tilvalgsordning, som Lissabontraktaten har muliggjort, vil de retsakter, der bliver vedtaget i den parlamentariske proces i EU, som Danmark vælger at deltage i, selvsagt også få indflydelse på forholdene i Danmark. Men Danmark vil også få indflydelse på forhandlingerne, og vores bestræbelser på at skabe en effektiv udlændingepolitik også i EU vil ikke længere være begrænset, som det er i dag.

Jeg synes, man på det politikområde må gøre sig klart, at der er tale om grænseoverskridende problemstillinger og udfordringer, som Danmark ikke kan løse alene, det forudsætter et tæt internationalt samarbejde. Jeg mener, at Danmark har stor nytte af at deltage i samarbejdet på en række områder inden for udlændingepolitikken, her tænker jeg f.eks. på visumsamarbejdet, samarbejdet om kontrollen ved de ydre grænser, udsendelsesområder, der i vidt omfang er en del af Schengensamarbejdet, men jeg tænker også på det praktiske samarbejde på asylområdet og ikke mindst hele den eksterne dimension af migrationsområdet, hvor vi står stærkere som en del af EU-samarbejdet, end vi ville gøre alene. Det er regeringens holdning med eller uden et dansk forbehold og er også baggrunden for, at regeringen bakker op om Stockholmprogrammet. Indflydelsen går begge veje, og på den måde adskiller et regionalt demokrati sig ikke fra et nationalt.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til integrationsministeren. Så går vi over til udenrigsministeren.

Kl. 17:43

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Lad mig indledningsvis sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig integrationsministerens bemærkninger. For mit eget vedkommende vil jeg forholde mig til den del af forespørgselsdebatten, som vedrører, på hvilke områder EU på trods af det danske retsforbehold vil presse det danske demokrati og sætte Folketingets beslutningskompetence under yderligere pres.

Som alle ved, har jeg et andet udgangspunkt end Dansk Folkepartis, når det kommer til Danmarks medlemskab af EU. Jeg er tilhænger af EU, og det er mit grundlæggende udgangspunkt, at EU's medlemslande står stærkere, når vi i fællesskab udøver vores suverænitæt på de områder, hvor vi har truffet beslutning om det. EU er et

forpligtende politisk og økonomisk samarbejde blandt 27 selvstændige lande. Det er naturligt, at vi som en del af det samarbejde ikke alene kan påvirke samarbejdet, men også bliver påvirket af samarbejdet. Det er nu engang et grundlæggende vilkår i et forpligtende samarbejde.

Jeg mener på den baggrund ikke, det er korrekt at sige, at EU og EU-Domstolen presser det danske demokrati og sætter Folketingets beslutningskompetence under pres. EU-samarbejdet giver jo netop Folketinget indflydelse på områder, som Danmark ikke kan tackle alene. Det sker først og fremmest gennem den danske EU-beslutningsprocedure, hvor Folketingets Europaudvalg spiller en central rolle. Med Lissabontraktaten er den grundlæggende tildeling af kompetencer fra medlemslandene til EU præciseret. Lissabontraktaten slår klart fast, at EU kun har de kompetencer, som er tildelt i traktaten.

For Danmarks vedkommende er der ikke tale om tildeling af yderligere kompetencer i grundlovens forstand. Derimod medfører Lissabontraktaten en styrket rolle for de nationale parlamenter og dermed også for Folketinget. En konsekvens af Lissabontraktaten er f.eks. de nationale parlameters styrkede indflydelse på regelvedtagelsen i EU. De nationale parlamenter kan nu give Kommissionen gule og orange kort, hvis de mener, at et EU-forslag strider mod nærhedsprincippet. Så ikke nok med, at nærhedsprincippet betones med Lissabontraktaten, de nationale parlamenter har oven i købet fået en vigtig rolle i forhold til at sikre, at princippet så også overholdes.

Et andet punkt, hvor Lissabontraktaten tilgodeser de nationale parlamenter, er hurtigere information. Lissabontraktaten medfører nemlig bl.a., at de nationale parlamenter modtager udkast til EU-lovgivning, samtidig med at Rådet og Europa-Parlamentet får dem. Dermed har de nationale parlamenter fået bedre tid og lige så lang tid som EU-institutionerne til at overveje kommende EU-lovgivning. Den ændrede rolle for de nationale parlamenter er udtryk for et ønske om i højere grad at inddrage dem direkte i EU's aktiviteter og at øge deres mulighed for at give udtryk for deres synspunkter og udøve indflydelse på omverdenen i samspil med EU. Som det ser ud efter Lissabontraktaten, sættes det danske demokrati og Folketingets beslutningskompetence altså ikke under pres af EU – tværtimod.

Jeg vil også gerne kort følge op på integrationsministerens bemærkninger om dommene fra EU-Domstolen. Som vi også har drøftet ved tidligere lejligheder, træffer EU-Domstolen undertiden afgørelser, som vi i Danmark betragter som kontroversielle. Men det er vigtigt at være opmærksom på, at disse afgørelser ikke nødvendigvis er kontroversielle i andre medlemslande. Rent faktisk er der stor forskel på, hvordan dommene bliver opfattet i de enkelte medlemslande. Sådan må det nødvendigvis være i et samarbejde mellem 27 forskellige medlemslande.

Det er også vigtigt at holde sig for øje, at der er meget få domme, som er kontroversielle for Danmark. Som vi også har diskuteret her før, er EU-Domstolens domme som hovedregel enten uproblematisk for Danmark eller direkte positive for danske mærkesager og interesser i EU. Det gælder f.eks. inden for områder som miljø, dyrevelfærd, ligestilling, det indre marked, den fri konkurrence, kontrollen med EU's institutioner, god forvaltningsskik, åbenhed og aktindsigt i EU. Det er alle sammen områder, hvor vi normalt ser Domstolen som en god ven af danske mærkesager. Det kan selvfølgelig være lidt ærgerligt, at det ikke altid er det billede, der diskuteres i offentligheden. Man har måske mere en tendens til at fokusere på de svære sager og de afgørelser, der udfordrer os, men ikke desto mindre er der altså en lang række sager, hvor EU-Domstolen lige præcis trækker i den retning, som vi gerne vil.

Jeg vil også gerne minde om, at Domstolen er en helt nødvendig bestanddel i et retsbaseret samarbejde som EU. Det er vigtigt, og særlig når man er et mindre land, at EU har en selvstændig og uaf-

hængig institution, der kan træffe afgørelse i konkrete retstvister mellem EU's institutioner, medlemslande og borgere. Vi skal så at sige påvirke afgørelserne i de konkrete sager, der behandles ved Domstolen. Regeringen deltager derfor også i de retssager ved Domstolen, som vi har en interesse i, hvilket integrationsministeren også har været inde på, og det sker i stadig flere sager. Danmark ligger faktisk nu konsekvent over gennemsnittet i forhold til antallet af skriftlige indlæg, som afgives af medlemsstaterne i sager ved EU-Domstolen.

Kl. 17:48

Når vi nu i dag skal tale om EU's indflydelse på demokratiet i Danmark og på Folketingets beslutningskompetence, vil jeg også gerne fremhæve den gode aftale, som vi i regeringen indgik med Folketinget i 2009. Aftalen medførte, at regeringen i dag løbende informerer om alle sager ved EU-Domstolen, hvor Danmark deltager. Siden aftalens indgåelse har regeringen også mundtligt orienteret Folketinget om de væsentlige sager, som vi deltager i. Folketinget modtager også både de åbningsskrivelser og de begrundede udtalelser, som regeringen modtager fra Kommissionen, og også de svar, der afgives af regeringen. Der er nogle af de sager, der kan ende ved Domstolen, og der er derfor rig lejlighed til at debattere, hvordan vi inden for rammen af et demokratisk og forpligtende samarbejde kan gøre vores danske synspunkter gældende i de principielle og vigtige domstolssager.

Derudover er der en tæt inddragelse af Folketinget igennem Europaudvalget og fagudvalgene i forbindelse med de løbende EU-sager. Folketinget er således klædt godt på til at deltage i EU-debatten og også til at kontrollere regeringen i EU-sager. Jeg kan derfor ikke genkende påstanden om, at EU skulle presse demokratiet.

For god ordens skyld vil jeg i lyset af den stillede forespørgselsdebat runde mine bemærkninger om EU-Domstolen af med at understrege, at Domstolen, som integrationsministeren også har nævnt, ikke har nogen kompetence over for Danmark i de sager, som er omfattet af retsforbeholdet. Det fremgår direkte af traktaten. Det betyder også, at en afgørelse fra EU-Domstolen, der vedrører en retsakt, som Danmark ikke deltager i på grund af retsforbeholdet, ikke er bindende for Danmark.

Som det antydes i forespørgslen, er retsforbeholdet i det hele taget centralt, når det kommer til Danmarks deltagelse i EU-samarbejdet. Efter Lissabontraktaten deltager Danmark ikke længere i vedtagelsen af retsakter inden for det politimæssige samarbejde, det civile samarbejde og det strafferetlige samarbejde samt samarbejdet om asyl og indvandring, altså Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, tredje del, afsnit fem. Det betyder samtidig, at Danmark ikke er bundet af retsakter, der vedtages på det retslige område, og at de ikke finder anvendelse i Danmark.

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse, når jeg siger, at retsforbeholdet i lighed med vores øvrige forbehold efter min opfattelse i høj grad skader Danmarks interesser. Det gælder især nu, hvor samarbejdet om politi og strafferet er under hastig udvikling i EU. Initiativer inden for bekæmpelse af menneskehandel, børnepornografi og tilhold for voldsramte er eksempler på sager, som vi er blevet afskåret fra at deltage i. Derfor ønsker regeringen at ændre retsforbeholdet til en tilvalgsmodel. Tilvalgsmodellen betyder grundlæggende, at det vil stå frit for os at vælge de sager, som vi vil være med i, og fravælge de andre.

Så er der områder, som ikke er eller aldrig har været omfattet af retsforbeholdet, hvor Danmark derfor er med til at vedtage retsakter og efterfølgende er bundet af dem. Det drejer sig f.eks. om den fri bevægelighed, der er en af hjørnestenene i det indre marked, og som jeg må forstå at Dansk Folkeparti normalt også er tilhænger af. Reglerne om den fri bevægelighed giver EU's borgere ret til frit at bevæge og opholde sig i alle medlemslande. Det betyder naturligvis, at

statsborgere fra andre medlemslande kan komme til Danmark, hvis de ønsker det.

Som integrationsministeren allerede nævnt, har regeringen gentagne gange gjort det klart, at vi arbejder for at hindre misbrug og omgåelse af reglerne om den fri bevægelighed. Omvendt skal der heller ikke herske tvivl om, at et velfungerende indre marked er en afgørende forudsætning for, at vi får skabt vækst og beskæftigelse i Danmark. Reglerne om den fri bevægelighed er til fordel for danske borgere og danske virksomheder, og derfor støtter regeringen, at EU's medlemslande på det område udøver suveræniteten i fællesskab. Og det er der ikke noget nyt i.

Lad mig afslutte med at gentage, hvad jeg indledte med at sige. Jeg finder ikke grundlag for at konkludere, at EU presser det danske demokrati og sætter Folketingets beslutningskompetence under pres. EU-Domstolen spiller en helt central rolle i EU-samarbejdet som vogter af, at de fælles spilleregler overholdes af alle medlemslande. Disse regler skal naturligvis være ens for alle, og derfor skal de også fortolkes på samme måde i alle medlemslande. Fra tid til anden vil der i EU være beslutninger, f.eks. fra EU-Domstolen, som vi er uenige i, og derfor skal vi naturligvis aktivt arbejde på at påvirke beslutningsprocessen videst muligt. Det er i Danmarks interesse at deltage i et tæt og stærkt europæisk samarbejde.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til udenrigsministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:52

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak til ministrene for redegørelsen og besvarelsen. Det er jo nok ikke overraskende ikke alt, vi i Dansk Folkeparti er enige i. Der har jo bl.a. været en række domme, og jeg vil her komme ind på de forskellige elementer, som vi synes er problematiske i forhold til EU-samarbejdet og udlændingepolitikken, men også i forhold til de rettigheder, som EU-borgere i nogle tilfælde efter vores opfattelse for hurtigt opnår i Danmark på grund af den fri bevægelighed.

Jeg vil starte med Metock-sagen, som EF-Domstolen den 25. juli afsagde dom i. I modsætning til tidligere domme medfører Metockdommen, at medlemsstaterne ikke længere kan stille krav om, at en tredjelandstatsborger skal have et forudgående lovligt ophold i en anden medlemsstat for at få familiesammenføring med en EU-borger, som har udnyttet retten til fri bevægelighed. Det er jo klart, at regeringen ønsker at efterleve de domme, og at resten af Folketinget, bl.a. Socialdemokratiet, men måske ikke Enhedslisten, også har den opfattelse, at man skal efterleve de domme, der kommer, i det her tilfælde Metockdommen.

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at udlændingepolitikken er dansk suveræniteten, og at man som en konsekvens heraf ikke skal følge bl.a. Metockdommen. For at imødegå de uheldige konsekvenser af Metockdommen og den øgede risiko for ulovlig indvandring, der kunne ligge heri, blev regeringen og Dansk Folkeparti i 2008 enige om at indføre nye kontrolkrav i udlændingeadministration, som vil få en betydning for administrationen af familiesammenføringer i relation til EU-borgere. Det var bl.a. et krav om reel og faktisk etablering, krav om afgivelse af tro og love-erklæring under strafsvar, og dokumentationskravene blev også skærpet, ligesom der kom en forbedret indsats mod misbrug og svig. Der kom også en kontrolenhed i Integrationsministeriet, der skulle udtage nogle ekstra sager

til stikprøvekontrol, sådan at man var sikker på, at alt foregik, som det skulle.

Det fulgte vi op på i den udlændingeaftale, »Nye tider – nye krav – belønning til flid og engagement«, som blev vedtaget, og som vi indgik i november 2010, hvori vi konstaterede, at nogle af de initiativer, som vi har taget, har haft den effekt, at antallet, der kom ind via EU-reglerne, var på et lavere niveau, end hvad man kunne have frygtet. Det er jo glædeligt, at nogle af de initiativer, vi tager, har den effekt, som vi ønsker de skal have, men vi synes, at det er uholdbart, og der er noget principielt forkert i, at selv om vi har forbehold, som skulle beskytte Danmark imod EU-reglerne, som skulle sige, at vi kunne føre vores egen selvstændige udlændingepolitik, kommer vi løbende bagefter som parlament og forsøger at lave lappeløsninger, når der kommer en dom eller andre domme. Det er jo meget fint, at lappeløsninger har en effekt og også trækker i den rigtige retning, men jeg synes, det er demokratisk uholdbart, at vi ikke som et flertal i Folketinget kan stå fast på, at det, vi har vedtaget, altså også er det, som gælder.

Så vil jeg også godt sige, at det jo ikke kun handler om antallet af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, det handler også om opholdstilladelser til EU-borgere, fordi nogle af dem har den afledte effekt via EU-retten, at de giver en række rettigheder i Danmark og dermed kan de jo sådan set på sigt være en trussel imod vores velfærdssamfund. Det er jo også derfor, man har en diskussion om op-tjeningsprincipper.

I forhold til Stockholmprogrammet vil jeg henvise til et notat fra Dansk Institut for Internationale Studier fra 2009, hvor man jo taler om de elementer og problemer – og så kan man diskutere, om det er problemer eller ej, det er jo legitimt nok – som Stockholmprogrammet kan få indflydelse på. Under overskriften udlændingepolitik kommer man ind på, at Kommissionen peger på behovet for at udvikle en mere fleksibel indvandringspolitik, som tilpasser sig behovene på arbejdsmarkedet, og et indvandringskodeks, der skal give alle lovligt indvandrere samme rettigheder på tværs af medlemslandene. Men det, der fylder mest på indvandringsområdet, er asylpolitikken, og her er EU jo i gang med at diskutere reglerne for et egentligt fælles asylsystem, bl.a. kontrol med hvordan landene anvender reglerne, en evaluering af landene, og det har også været på tale, hvordan man gensidigt anerkender andre landes tildeling af asyl, hvilket jo i princippet betyder fri bevægelighed for anerkendte flygtninge inden for EU.

Man kommer også ind på, at det er problematisk, og at det også kan få betydning, selv om vi har et retsforbehold, i hvert fald indirekte. Det fremgår jo også af et svar til Integrationsudvalget fra den tidligere integrationsminister den 24. juni 2010, at det af Stockholmprogrammet fremgår, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere. Så skal jeg retfærdigvis også sige, at det så står i svaret, at vi som følge af retsforbeholdet ikke er bundet af mange af de initiativer, men de partier, som bruger retsforbeholdet som argument for at berolige folk, går jo selv ind for at afskaffe retsforbeholdet. Det gør sig gældende for Venstre, Konservative, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:57

Så er der også Tyrkiet. Der er i kraft af en gammel EU-aftale også mulighed for, at visse tyrkiske statsborgere på nogle områder får nogle særrettigheder. Det synes vi også er problematisk i Dansk Folkeparti. Vi synes, at alt det her danner baggrund for – også så meget andet, som jeg ikke kan nå at nævne, fordi tiden er ved at udløbe – at man får kigget meget nøje på de konsekvenser, som bl.a. Stockholmprogrammet, men også domme, nye og gamle domme, i de EU-direktiver, der er på vej, har for den danske udlændingepolitik og også

for det danske velfærdssamfund. Og så vil jeg læse et forslag til vedtagelse op på vegne af Dansk Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at EU på flere områder griber ind i Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik. Folketinget ønsker at værne om Danmarks suverænitet på udlændingområdet. I den forbindelse pålægger Folketinget regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, der bl.a. med baggrund i Stockholmprogrammet samt nuværende og kommende EU-domme m.m. skal udarbejde fremgangsmåde og forslag til et udvidet retsforbehold eller et nyt udvidet udlændingeforbehold, der skal sikre, at et flertal i Folketinget på egen hånd kan vurdere, hvilke nationale regler der skal vedtages og gennemføres for at beskytte velfærdssamfundet, samt sikre, at Folketinget frit kan vedtage egne udlændingeregler over for EU-borgere og ikke-EU-borgere.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 67).

Kl. 17:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nu fremsat forslag til vedtagelse, og det vil indgå i den videre behandling af forespørgslen.

Der er en enkelt spørger, der vil stille et lille spørgsmål. Hr. Per Clausen.

Kl. 17:59

Per Clausen (EL):

Så vidt jeg har forstået, er Dansk Folkeparti tilhænger af Danmarks medlemskab af EU, ikke mindst fordi man er begejstret tilhænger af det indre marked. Jeg vil bare spørge hr. Martin Henriksen, om det ikke er helt naturligt, når man nu er tilhænger af det indre marked, at man anerkender de afgørelser, som EU-Domstolen træffer om den fri bevægelighed for arbejdskraft, og som altså er en direkte konsekvens af det indre marked, man er så glad for.

Det er derfor, jeg måske synes, der kan være lidt modsætninger i Dansk Folkepartis snak, for alle de domme, man klager over, jo er domme, der træffes med udgangspunkt i at beskytte og udvikle det indre marked.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi jo grundlæggende, at det er fornuftigt, at varer frit kan passere over grænserne, hvis man ellers har nogle regler, der sikrer nogenlunde ordnede forhold. Det synes jeg der er god grund til at bakke op om, også fordi det på nogle områder faktisk kan være til gavn for Danmark, for virksomheder osv.

Alligevel kan man godt indtage et nuanceret synspunkt i sagen, og man kan jo godt i modsætning til andre partier i Folketinget have det udgangspunkt, at selv om der er noget, som grundlæggende er fornuftigt, kan der være behov for hen ad vejen at justere de regler, der nu engang er. Og det er det, vi mener i Dansk Folkeparti.

Når det f.eks. er sådan, at EU-borgere, som kommer for at arbejde i Danmark i en meget kort periode, får adgang til danske velfærdssydelser, jamen så behøver det ikke at være sådan til evig tid, at de får den adgang til det danske velfærdssamfund. Der burde vi jo som Folketing, som parlament, have mulighed for at sige, at ja, der skal være fri bevægelighed, men det skal også være sådan, at vi som selvstændig nation har mulighed for at sige: Det kan godt være, at du kommer for at arbejde i Danmark i en kortere eller længere periode,

men det er ikke ensbetydende med, at du får adgang til det danske velfærdssamfund.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 18:01

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti opfatter det indre marked som sådan en slags tagselvord, hvor man kan tage det, man gerne vil have, og vrage alt det andet. Det lyder vældig spændende. Men er hr. Martin Henriksen ikke enig med mig i, at når man, som Dansk Folkeparti har anerkendt det indre marked og støtter det, er man også nødt til at acceptere, at der må være en domstol, der tager stilling til, hvordan det skal fortolkes? Det bliver man vel nødt til at anerkende. Derfor bliver man vel også nødt til at følge de domme, der bliver afsagt. Når man nu er tilhænger af det indre marked, kan det vel ikke nytte noget at ville gøre oprør over dommene, for så har man ligesom accepteret, at det er betingelsen.

Så kan hr. Martin Henriksen opfinde alle mulige spændende love i Danmark og senere mennesker, der bor i Danmark, fordi han bliver nødt til at bøje sig for de domstolsafgørelser, der kommer fra EU-Domstolen som følge af det indre marked. Hr. Martin Henriksen må jo tage konsekvensen af, at Dansk Folkeparti er tilhænger af det indre marked, og forsvare EU Domstolens ret til at blande sig med udgangspunkt i det indre marked.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:01

Martin Henriksen (DF):

Nu er Dansk Folkeparti jo ikke som Enhedslisten et alt eller intet-parti. Problemet opstår jo, når f.eks. EU-Domstolen træffer afgørelser på baggrund af det indre marked, men som i realiteten går ind og rører ved f.eks. familiesammenføringsreglerne, som er vedtaget af et flertal i Folketinget. Der synes vi i Dansk Folkeparti, at Domstolen går ud over det, der egentlig er Domstolens kompetence. Det ville da være mærkeligt, hvis vi ikke gjorde opmærksom på det i den politiske debat, i Europaudvalget og også i Folketingssalen. Det er jo det, vi bl.a. gør her.

Jeg synes sagtens, at man kan have det nuancerede synspunkt – det fornemmer jeg så at hr. Per Clausen ikke synes – at selv om man synes, at der grundlæggende er noget fornuftigt i, at en række lande samarbejder f.eks. om handelspolitikken, men det kan også være om andre ting, bør et land have mulighed for at opstille nogle kriterier, der gør, at man først efter f.eks. en årrække får adgang til det danske velfærdssamfund, eller at man ikke får adgang til det danske velfærdssamfund, medmindre man opfylder nogle bestemte kriterier.

Her er det jo sådan, at når man har diskussioner om det, støder man tit ind i, at der er nogle ting, som vi ikke må gennemføre i Danmark, fordi det er i strid med EU-retten. Det synes vi er problematisk, for så går vi fra noget, der handler om handelspolitik, til noget, der både handler om familiesammenføringsregler og sådan set også om velfærdspolitik. Der synes vi, at EU skal holde sig for god til at blande sig i det også.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

I Venstre er vi EU-tilhængere, og vi er positive over for det europæiske projekt og for det europæiske fællesskab og samarbejde. Men når man indgår i et fællesskab som det europæiske, som jo er et demokratisk fællesskab, må man tage det sure med det søde, så må man vurdere fordelene og ulemperne.

Der er rigtig, rigtig mange fordele ved at være en del af det europæiske fællesskab. Der er også en gang imellem nogle ulemper. Der kan godt være ting, hvor Venstre og Venstres folketingsgruppe ikke er enig i de beslutninger, der bliver truffet i Kommissionen eller i Europa-Parlamentet eller af EU-Domstolen for den sags skyld. Men så må man jo arbejde for at ændre det.

Jeg vil sige, at vi ikke har en stor utilfredshed med EU's indflydelse på dansk udlændinge- og integrationspolitik, fordi vi som sagt har nogle forbehold. Vi er ikke tilhængere af forbeholdene, men vi må respektere dem, for det er jo resultatet af en folkeafstemning, og det resultat kan jo kun blive ændret ved en anden folkeafstemning, og hvornår der kommer folkeafstemninger om forbeholdene i Danmark er jo et åbent spørgsmål. Når det sker, vil vi så på retsområdet få en såkaldt opt out-model, hvor vores udlændinge- og integrationspolitik fortsat er beskyttet.

Der er enkelte områder, som også ministeren har redegjort for, hvor EU-Domstolen har lavet en fortolkning af den lovgivning, der er, og har brugt arbejdskraftens fri bevægelighed til at skubbe lidt til dansk udlændinge- og integrationspolitik. Det er sket på nogle enkelte områder med Metockdommen, som den mest fremherskende. Som forespørgerne for forespørgslen også godt ved, så vedrører den meget, meget få sager, og det er jo lykkedes at stille et ganske udmærket værn op mod den dom.

Vi har så den politiske holdning, at vi ønsker at ændre opholdsdirektivet på de her områder, så effekten af Metockdommen og et par af de andre domme kan ændres. Det er jo den måde, man arbejder på i et demokrati. Det sker jo også nogen gange – heldigvis ikke særlig ofte – at danske domstole fortolker dansk lovgivning på andre måder, end der politisk er intention om, og så må man jo så arbejde for at lave lovgivningen om eller acceptere den dom, som foreligger.

Min pointe skal sådan set være, at det er i meget få tilfælde, at Domstolen har brugt reglen om arbejdskraftens fri bevægelighed til at påvirke dansk udlændinge- og integrationspolitik. Vi er som sagt beskyttet af retsforbeholdet, sådan som de to ministre har redegjort for. De elementer i Stockholmprogrammet, som vedrører udlændinge- og integrationspolitikken, er vi jo så friholdt for i Danmark.

Det, der er problemet og måske også er anledningen til Dansk Folkepartis forespørgsel her i salen i dag, ud over at de selvfølgelig har et noget andet og mindre positivt syn på EU-samarbejdet end flertallet af Folketingets partier, kunne jo være, at der har været en massiv debat om betydningen af EU-dommene. Jeg vil godt benytte lejligheden til at rette en kritik imod nogle af de såkaldte EU-eksperter, som stiller sig op i nationalt tv, når der er faldet en dom. De har knap nok nået at læse dommens præmisser, som ofte er på over 100 sider, men de konkluderer, at vi fuldstændig må ændre dansk udlændinge- og integrationspolitik. Efterfølgende viser det sig så – i hvert fald i de tilfælde, der har været indtil videre – at hvis det er noget, der har indvirkning på dansk lovgivning, er det minimalt, og det fører ikke til, at vi må ændre i nogle centrale dele af dansk udlændinge- og integrationspolitik.

En af de eksperter, som jeg godt vil hive frem her i dag, og som jeg synes har været med til at tegne et forkert billede af EU's og EU-Domstolens indflydelse på dansk udlændinge- og integrationspolitik, er Peter Starup fra Syddansk Universitet, som gentagne gange i forbindelse med nogle af de seneste domme, der er faldet, har sagt, at det måske kan betyde, at 24-års-reglen er ulovlig, og at den må ændres.

Det er der jo ikke noget der umiddelbart tyder på, når man har fået tolket nærmere på dommene.

Rent faktisk er det statistisk også sådan, at der som følge af en EU-dom i 2010 blev givet 900 opholdstilladelser på udlændinge- og integrationsområdet ud af ca. 60.000 – det vil sige, at det er 1,5 pct. af de opholdstilladelser, som vi giver i Danmark – fordi EU har påvirket dansk udlændinge- og integrationspolitik. Derfor er det en begrænset påvirkning, heldigvis, og sådan skal det selvfølgelig også være.

Kl. 18:08

Med de ord skal jeg på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, SF, De Konservative og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at Stockholmprogrammet er et arbejdsprogram og ikke i sig selv en lovgivende foranstaltning, og at nye tiltag til udmøntning af programmet forelægges Folketingets Europaudvalg efter den sædvanlige nationale EU-procedure. Folketinget noterer sig Stockholmprogrammets hovedmålsætninger om tættere samarbejde omkring rets- og migrationspolitik.

Folketinget støtter målsætningerne om forstærket politisamarbejde, bekæmpelse af pengevidvaskning, narko- og våbensmugling, terrorvirksomhed og finansiering af terror, menneskehandel og pædofili.

Folketinget noterer sig, at det danske EU-forbehold på området for retlige og indre anliggender betyder, at de retlige instrumenter, der vedtages i EU på dette område, og som er omfattet af protokolten om Danmarks stilling, ikke er gældende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Folketinget noterer sig, at regeringen holder Folketingets Europaudvalg orienteret om alle sager ved EU-Domstolen, hvor Danmark deltager.

Folketinget opfordrer regeringen til at lave en redegørelse om domme fra EU-Domstolen de sidste 5 år, som har betydning for dansk udlændingepolitik.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 68).

Kl. 18:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, der vil indgå i den videre behandling af forespørgslen.

Der er par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

Kl. 18:10

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Karsten Lauritzen så stærkt understreger, at det er en myte, at EU skulle sikre en anstændig udlændingepolitik i Danmark. Den pointe er jeg meget glad for, og jeg håber, at han sørger for at videregive den til de venner, han i den her sag har i Det Radikale Venstre og andre steder.

Men jeg vil godt stille et enkelt spørgsmål til hr. Karsten Lauritzen, og det er: Det er vel sådan, at hr. Karsten Lauritzen er enig i og er tilhænger af, at EU-Domstolen aktivt skal arbejde for at sikre, at det indre marked sætter sig igennem? Det er sådan set en del af EU-traktaten, at det skal Domstolen sørge for. Og så er han vel også enig med mig i, at det er klart, at når EU-Domstolen skal gøre det – det er dens pligt – så vil de også ved EU-Domstolen indimellem træffe afgørelser, som gør, at den danske selvbestemmelse sættes ud af kraft. Og det er sådan set en del af det EU, hr. Karsten Lauritzen er tilhænger af.

Det er bare for at være helt sikker på, at hr. Karsten Lauritzen måske er lidt mindre vaklende i sin tro på det indre marked, end hr. Martin Henriksen lader, som om han er.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:11

Det er jo sådan, at når der er faldet nogle domme, uanset om det er ved danske domstole eller ved Den Europæiske Unions Domstol eller Den Europæiske. Menneskerettighedsdomstol, er man enig i nogle domme, og nogle domme er man ikke enig i. Men vi er forpligtet til at følge dem, og det gør vi selvfølgelig, når vi er med i et fællesskab som det europæiske.

Kl. 18:13

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo rigtigt; det er jo sådan, det er. Altså, sådan er det jo også i forholdet mellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt i Danmark – det samme gør sig gældende i EU. Det, man kan påpege – og hvor jeg godt vil sige, at Dansk Folkeparti jo har en pointe – er, at vi f.eks. har en situation nu efter Metockdommen, hvor en EU-borger, f.eks. en tysker, der er vandrende arbejdstager i Danmark, med henvisning til arbejdskraftens fri bevægelighed har større rettigheder i forhold til familiesammenføring end en dansk statsborger.

Det er jo lidt tankevækkende, kunne man godt sige, for det er jo ikke ønskværdigt, og derfor ønsker vi at ændre opholdsdirektivet; men det er jo den dom, der er blevet afsagt, og den må vi så følge. Vi kan så i mellemtiden glæde os over, at det berører meget, meget få sager ud af den samlede mængde af udlændingesager – men det er jo sådan, det er.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:14

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Karsten Lauritzen, som ligesom ministrene bruger retsforbeholdet som argument for, at den indflydelse, som EU har nu, i hvert fald ikke bliver større, om, hvordan det hænger sammen med, at man fra Venstres side ønsker at afskaffe det selv samme retsforbehold, som giver den beskyttelse, som man bruger til at berolige andre bekymrede sjæle i Folketinget og sikkert også ud i det ganske land med.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:14

Per Clausen (EL):

Jeg håber da, at hr. Karsten Lauritzen, de gange han har anbefalet EU-traktater til danske vælgere og selv stemt for dem, har været opmærksom på, at forholdet mellem den dømmende, udøvende og lovgivende magt ikke er den samme i EU, som den er i Danmark, altså at EU-Domstolen har en særlig forpligtelse til at sikre, at grundprincipperne i EU – det med det indre marked, den frie bevægelighed osv. – bliver sat igennem, også når de politiske systemer handler for langsomt. Det er sådan set en del af grundprincippet i EU, og det har hr. Karsten Lauritzen accepteret, anerkendt og anbefalet danskerne at støtte.

Så kan det jo være, at det er kommet som en overraskelse for ham, at det indimellem får nogle konsekvenser, også for Danmark. Det, jeg bare ikke forstår, er, at somme tider er der nogle Venstre-folk, der taler om, at nu vil de ikke finde sig i det, nu vil de gøre oprør, men det kan jo ikke på nogen som helst måde komme som en overraskelse, at EU-Domstolen handler offensivt og forsøger at sætte de her ting igennem.

Kl. 18:12

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det hænger sådan sammen, som jeg tror at udenrigsministeren også redegjorde for, at retsforbeholdet både drejer sig om retspolitikken og udlændinge- og integrationspolitikken. Og på det retspolitiske område er der en lang række ting, som gør, at der er sund fornuft i at lave et samarbejde på tværs af grænserne. Det tror jeg sådan set også Dansk Folkeparti er enig i. Det stod i øvrigt i det forslag til vedtagelse, som jeg læste op fra: bekæmpelse af menneskesmugling – hvad hedder det? – pengehvidvaskning og en lang række andre ting, hvorom det er fornuftigt at samarbejde på tværs af landegrænserne.

Så det, vi ønsker, er jo, at man erstatter det danske retsforbehold med en såkaldt opt out-model, som jeg ikke tror at jeg kan oversætte til dansk, og det skal jeg beklage meget over for Folketingets formand. (*Formanden (Thor Pedersen)*: Tilvalgsmodel). En tilvalgsmodel, ja, vi ønsker, at man erstatter det med en såkaldt tilvalgsmodel, hvor Danmark så fortsat kan fastholde sin faste og fair udlændinge- og integrationspolitik og have den for sig selv, men hvor man så er med på de områder af retspolitikken, hvor det giver sund fornuft at samarbejde. Det håber vi på, når der på et tidspunkt skulle komme en ny folkeafstemning, at få de danske vælgers opbakning til.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:15

Karsten Lauritzen (V):

Det, jeg mente med mine bemærkninger, var, at mekanismen er den samme, nemlig at man har EU-Domstolen, der fortolker, hvad der er EU-lovgivning, og når frem til nogle konklusioner. Og det sker en gang imellem, at de politikere, de lovgivere, der har lavet loven, ikke mener, at det er de konklusioner, som Domstolen har draget, man umiddelbart kunne udlede af loven. Der kan man selvfølgelig acceptere det, eller man kan vælge at lave loven om. Der kan man f.eks., hvis man er utilfreds med Metockdommen, arbejde for at lave opholdsdirektivet om, og det er jo så vores politik, at man skal ændre opholdsdirektivet, men det kræver selvfølgelig et flertal for det i de lovgivende institutioner i EU.

Kl. 18:12

Martin Henriksen (DF):

Men kan hr. Karsten Lauritzen ikke se, at argumentationen halter lidt? For når det allerede er sådan, at der med det nuværende retsforbehold er områder af udlændingepolitikken, som bliver berørt af bl.a. EU-Domstolens domme og EU-direktiver, og Venstres svar og også Socialdemokratiets svar og andre partiers svar på det er, at så skal vi svække det nuværende retsforbehold, er der altså et eller andet, der ikke hænger sammen.

Hvad er egentlig argumentet for, at man ikke kan støtte, at vi nedsætter en arbejdsgruppe, som skal kigge på at udvide de muligheder, som Danmark har for at værne sig imod domme og andre ting, der kommer fra EU? For hvis man nu synes, at udlændingepolitik-

ken suverænt skal bestemmes af det danske Folketing, hvad er der så egentlig til hinder for, at vi får en arbejdsgruppe, som vi kan diskutere hvordan skal sammensættes, til at sidde og kigge på, hvordan vi så rent faktisk kan sikre det, som jeg jo forstår at Venstre faktisk synes kunne være en udmærket idé.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:16

Karsten Lauritzen (V):

Hvis man skal prøve at tale i billedsprog, er det altså sådan i dag, at det danske retsforbehold er en meget stor fluesmækker, og når man slår med den, rammer man mere end det, man sådan umiddelbart vil ramme.

Vi vil godt have beskyttet den danske udlændinge- og integrationspolitik og selv bestemme den, men med det nuværende retsforbehold, kommer vi så til at stå alene på en lang række områder på det retspolitiske område, f.eks. i forbindelse med nogle af de øgede tiltag til bekæmpelse af pædofili, menneskesmugling, terror osv. Hvis vi ikke får ændret det danske retsforbehold og får – hvad skal man sige? – taget de dele ud, som vi gerne vil være med i, og så får bibeholdt det, som vi gerne vil holde fast i, nemlig vores faste og fair udlændinge- og integrationspolitik, så risikerer vi at stå uden for samarbejdet i forbindelse med nogle af tingene. Fluesmækkeren er for stor til det, man så at sige vil ramme, så den skal gøres lidt mindre. Og hvornår skal det ske? Jamen det skal så ske ved en folkeafstemning.

Hvad angår spørgsmålet om en undersøgelse, som Dansk Folkeparti foreslår i deres forslag til vedtagelse, må jeg sige, at det kunne man godt overveje, men umiddelbart er vi tilfredse med den praksis, der er i øjeblikket i forhold til samarbejdet med regeringen og Folketingets Europaudvalg.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Henrik Dam Kristensen, Socialdemokratiet.

Kl. 18:18

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Da fru Marianne Jøved ikke kunne være til stede her i dag, taler jeg også på hendes vegne. Hun har meget præcist udtrykt, at det kun er i den her sag og her i dag, at det sker.

Ikke for at det skal blive en vane, men jeg synes sådan set, der er grund til at takke de to ministre for de indledende bemærkninger. Jeg synes, det var gode og saglige svar, der var på forespørgslen fra ministrenes side.

Polemikken om, at EU er efter Danmark på integrationsområdet, kan man jo ikke sige stemmer overens med det, der er realiteterne. Som jeg forstod det, fremgår det faktisk af Udenrigsministeriets årlige redegørelse om Danmark og EU-Domstolen, at ingen af de 17 åbningsskrivelser, der er blevet indgivet af Kommissionen mod Danmark i 2010, omhandler udlændingepolitikken eller Stockholmprogrammet. Men der er selvfølgelig grund til at være opmærksom på domme som Metockdommen og Zambranodommen.

Omvendt, som også hr. Karsten Lauritzen gjorde opmærksom på, har det vist sig, at dommene indtil videre ikke har givet anledning til markant flere opholdstilladelser. Integrationsministeriet vurderer selv, at det er forholdsvis få ud af de ca. 60.000 opholdstilladelser om året, der gives i forlængelse af EU-dommene. Jeg tror, det er i omegnen af under 2 pct., måske 1½ pct.

Jeg syntes i øvrigt, det var spændende at følge hr. Martin Henriksens indledende bemærkninger og måske ikke mindst den debat, der udspandt sig med hr. Per Clausen. Et eller andet sted elsker Dansk Folkeparti at give det indtryk, at de er et lov og orden-parti, men det er åbenbart kun lige præcis, når det er sådan, at det handler om sager, der passer Dansk Folkeparti. Når det ikke passer Dansk Folkeparti, er man ikke et lov og orden-parti. Så ønsker man ikke at følge eksempelvis domme. Det var en fin afsløring, hr. Per Clausen fik ud af hr. Martin Henriksen her.

Dansk Folkeparti spørger også til Stockholmprogrammet, og jeg har den opfattelse, at Stockholmprogrammet ikke drejer sig om undergravning af dansk udlændingepolitik, selv om Dansk Folkeparti gerne vil have det til at fremstå sådan. Det er rigtigt, at programmet bl.a. handler om fri bevægelighed, men det handler i lige så høj grad om, at vi i EU får en intern sikkerhedsstrategi til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder smugling, terror og menneskehandel, og det er jo netop områder, som jeg ellers oplever at Dansk Folkeparti er meget optaget af. Meget alvorlig kriminalitet i Danmark har i dag et grænseoverskridende element, og det er derfor vigtigt, at vi har samarbejdet i EU, Europol osv.

Meget af den forbeholdsbelagte EU-politik på området vil være med til at gavne Danmark. Det gælder bl.a., at det vil kunne være med til at skaffe kompetent arbejdskraft, som vi jo mangler på visse områder, gøre det lettere for danskere at bevæge sig rundt i unionen og hjælpe med mere effektivt at forhindre snyd og illegal indvandring, f.eks. i forbindelse med sæsonarbejde. Mange tiltag har en konstruktiv tilgang, der fremmer den legale indvandring, og som med lidt lettere kontrol kan være med til at sikre, at den illegale indvandring bliver bekæmpet. Her er stærkere fælles koordinering på europæisk plan efter min mening en klar fordel. Vi skal med andre ord passe på, at Danmark ikke isolerer sig og sætter sig uden for indflydelse.

Lad mig slutte med at sige, at vi selvfølgelig støtter det forslag til vedtagelse, som er fremsat. Det er for os helt afgørende, at Folketinget støtter målsætningerne om et forstærket politisamarbejde, bekæmpelse af hvidvaskning af penge, narkosmugling, terrorvirksomhed, finansiering af terror og menneskehandel osv.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:21

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, jeg håber da ikke, det kommer som en stor overraskelse for hr. Henrik Dam Kristensen, at der er domme fra EU, som vi i Dansk Folkeparti ikke synes at man skal følge, og det er jo, fordi vi som udgangspunkt synes, at demokratiet og dermed også retssamfundet skal tage udgangspunkt i nationalstaten. Det er så vores udgangspunkt, men det udelukker ikke, at man kan have et internationalt samarbejde mellem forskellige nationer og organisationer, på ingen måde.

Jeg bemærkede, at hr. Henrik Dam Kristensen nævnte noget om, at EU havde sikret arbejdskraft til Danmark. Jeg havde den opfattelse, og det kan godt være, jeg har forstået det forkert, at Socialdemokratiet sammen med bl.a. fagbevægelsen synes, det har været bekymrende, at der bl.a. er kommet en del østeuropæisk arbejdskraft. Jeg siger ikke, at noget af det ikke har været ganske udmærket i forbindelse med højkonjunktoren, men når der kommer en lavkonjunktur og vi også kan se, at der f.eks. er nogle, der presser danske håndværkere ud fra arbejdspladser, er det jo ikke et gode, som EU har skabt for danske arbejdere.

Der vil jeg bare godt sige, at fra Dansk Folkepartis side vil vi da godt være med til at kigge på, hvordan man kan lave begrænsninger for arbejdskraft, også fra østeuropæiske lande, når vi kan se, der

f.eks. er en lavkonjunktur i Danmark, og når vi kan se, at danske håndværkere mister deres arbejdspladser, fordi de bliver presset af østeuropæisk arbejdskraft. Det kan være fornuftigt i en højkonjunktur, men mindre fornuftigt i en lavkonjunktur. Og der vil vi da meget gerne fra Dansk Folkepartis side, hvis Socialdemokratiet vil være med på det, kigge på en arbejdsgruppe.

Det kunne også godt være med i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat, at den arbejdsgruppe kunne kigge på, hvordan man kan lave en ordning, så der er mulighed for at skruer op og ned på den arbejdskraft, der kommer fra andre lande, også EU-lande.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:23

Henrik Dam Kristensen (S):

Lad mig først sige til hr. Martin Henriksen, at hvis man indgår i et samarbejde, kan der opstå uenighed om de beslutninger, der er blevet vedtaget. Og hvis uenigheden opstår, er der jo i realiteten kun en instans, som kan afklare det, og det er en domstol. Sådan en instans er nødvendig i ethvert samarbejde, også det europæiske samarbejde.

Når det gælder østarbejdere og social dumping, er jeg som udgangspunkt ikke et øjeblik i tvivl om, at fri bevægelighed, hvad enten det gælder mennesker eller varer, i det europæiske samarbejde har været med til at gøre alle lande rigere, herunder også Danmark. Der er ingen tvivl om, at det har været af kolossal stor betydning for Danmark.

Så er det klart, at hvis vi oplever social dumping, er det meget ofte med udgangspunkt, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, i danske virksomheder, som benytter sig af nogle muligheder. Der har vi jo forskellige muligheder og foranstaltninger, og det er jo nogle af de ting, som vi kunne være med til at diskutere her. Men det grundlæggende er, at fri bevægelighed, både for varer og mennesker, er et gode for Danmark og det europæiske samarbejde.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:24

Martin Henriksen (DF):

Tak. De muligheder, som nogle bruger eller udnytter og misbruger, er jo muligheder, der er skabt, i kraft af at man har et medlemskab af EU og i kraft af de muligheder, som det giver. Så kan man diskutere, om det overhovedet skal være en diskussion, at man begynder at tage hul på en debat om, hvorvidt det er noget, man skal kigge på at nuancere, og om man skal indrette ordningerne, så de tager hensyn til de ting. Det synes jeg er helt relevant, for man må jo tage det udgangspunkt, at når vi laver lovgivning her og indgår i et partnerskab, skal det selvfølgelig være, fordi det gavner Danmark.

Så vil jeg godt stille det samme spørgsmål, som jeg stillede til hr. Karsten Lauritzen: Hvordan kan det være, at man fra Socialdemokratiets side, sådan har jeg i hvert fald forstået det, siger, det er vigtigt, at vi i Danmark kan tilrettelægge vores egen udlændingepolitik, men samtidig siger, at det retsforbehold, der trods alt giver en vis beskyttelse i dag, ønsker man at afskaffe? For hvis det er sådan, og sådan er det jo, at selv med det retsforhold, vi har i dag, er der i hvert fald områder af udlændingepolitikken, hvor EU, EU-Domstolen og direktiver kan komme ind og påvirke, taler det så ikke for, at man i forhold til retsforbeholdet, i hvert fald på nogle områder, f.eks. med hensyn til udlændingområdet, kigger på at udvide det i stedet for at indskrænke det?

Kl. 18:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Henrik Dam Kristensen (S):

Må jeg starte med at sige til hr. Martin Henriksen, at der ikke findes et eneste EU-direktiv, som beforder, at der er social dumping. Når det sker, er det nogle andre mekanismer, der gør det. Det er ikke noget, der er EU-lovbestemt, altså at man kan gøre det via EU-lovgivning.

Når det gælder retspolitikken – og så bliver jeg nødt til at sige, at lige præcis her taler jeg altså ikke på Det Radikale Venstres vegne – har det jo rent faktisk været sådan, at jeg i 2003, så vidt jeg husker, selv var med til at forhandle en aftale med den daværende statsminister om, at Danmark skulle afskaffe vores retsforbehold og erstatte det med en opt in-model, altså en model, der betyder, at vi selv beslutter, om vi vil være med i nye forslag, som kommer. Det synes jeg er en god og fair måde at gøre det på. Jeg tror, det vil være med til at sikre, at vi kan få ændret forbeholdet, og det vil være til gavn for Danmark.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det er altid godt at markere, at man ikke taler på et andet partis vegne. Hvis man overlader sin ordførertale til et andet parti, så ved man aldrig, hvad man skal stå inde for bagefter. Men mon ikke fru Marianne Jøved er i sikre hænder alligevel?

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Karl Bornhøft, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 18:27

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg skal på vegne af vores ordfører, fru Meta Fuglsang, gøre opmærksom på følgende:

Spørgsmålet om forholdet mellem EU og dansk ret er til stadig mere interessant og udviklende, og det gælder da bestemt også på området for ret og integration. Folketinget har jo gennem en længere periode arbejdet med Stockholmprogrammet som det arbejdsprogram, der lægger rammen i øjeblikket, og som udmøntes på forskellig vis. Arbejdet følges nøjes i Europaudvalget og fagudvalg, og det er et arbejde, som SF finder utrolig vigtigt. Vi synes, det er vigtigt, at vi kan samarbejde på en lang række punkter, hvor vi ikke kan løse opgaven lige så godt alene, og her tænker vi på politisamarbejdet, terrorvirksomhed, menneskehandel og en række andre områder. Så vi gør det for at få mest muligt ud af det.

Vi er jo ikke i tvivl om, at den her forespørgsel er rejst på baggrund af en lang række enkeltsager, og det er rigtigt, at enkeltsager er gode til at vise, hvordan et regelsæt i praksis udmøntes, men vi bør også være opmærksom på, at på den anden side kan det altså være risikabelt at basere store politiske beslutninger på et politikområde bare på enkeltsager.

SF synes, det er en rigtig god idé at få overblik over, hvordan praksis på området udlændingepolitik udvikler sig, ikke mindst set i lyset af at der er behov for at sikre, at vi altid er inden for rammerne af internationale regler og konventioner. Det er magtpåliggende for os. Men også på andre områder end retsområdet påvirker EU dansk lovgivning og praksis. Selvfølgelig, fristes vi næsten til at sige. Sådan er det at være en del af et fællesskab. Vi har stor glæde af at være med i fællesskabet med andre lande, og vi støtter altså en fortsat udvikling af samarbejdet i EU på forskellige områder.

Jeg skal afslutningsvis gøre opmærksom på, at vi støtter forslaget til vedtagelse.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Naser Khader, De Konservative.

Kl. 18:29

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Lad mig starte med at sige, at jeg er meget enig med både udenrigsministeren og integrationsministeren i deres indlæg, og som udenrigsministeren var inde på, er vi i Det Konservative Folkeparti tilhængere af EU. Vi er tilhængere af et forpligtende samarbejde, for Danmark er en del af det europæiske samfund, og fordi et tæt samarbejde i Europa, hvor målet er fred, frihed og økonomisk velstand for alle europæere, er til Danmarks fordel. Som en del af dette samarbejde kan vi både påvirke samarbejdet, men også blive påvirket af samarbejdet.

Vi er meget uenige med Dansk Folkeparti i, at EU-samarbejdet og EU-Domstolen presser det danske demokrati og sætter Folketingets beslutningskompetence under pres – tværtimod, som begge ministre fremhævede. For i henhold til Lissabontraktaten bliver de nationale parlamenter og dermed Folketinget styrket. De nationale parlamenter kan i henhold til Lissabontraktaten give Kommissionen gule og orange kort, hvis de mener, at et EU-forslag strider mod nærhedsprincippet. Lissabontraktaten sikrer endvidere, at de nationale parlamenter nu får bedre tid og lang tid til at overveje kommende lovgivning. I den sammenhæng er det også vigtigt at fremhæve den aftale, som regeringen indgik med Folketinget i 2009, som medfører, at regeringen i dag løbende informerer om alle sager vedrørende EU-Domstolen, hvor Danmark deltager. Der er derfor mange muligheder for at debattere og påvirke EU-samarbejdet med vores danske synspunkter.

Til det forpligtende samarbejde hører naturligvis en domstol, og EU-landene har overladt beføjelser til EU-Domstolen med henblik på at foretage den endelige fortolkning af vedtagne EU-retsakter, herunder asyl- og indvandringsreglerne og reglerne om fri bevægelighed. EU-Domstolens kompetence skal sikre, at der sker en ensartet fortolkning af EU's retsakter i alle medlemsstater. I den sammenhæng er det vigtigt at understrege, at retsforbeholdet begrænser Danmarks indflydelse på samarbejdet, og vi ønsker at ændre forbeholdet til en tilvalgsmodel. Tilvalgsmodellen betyder grundlæggende, at det vil stå os frit for at vælge de sager, som vi vil være med i, og de sager, som vi vælger fra.

Hvad angår Stockholmprogrammet, som fastlægger de politiske prioriteter – ikke de lovgivningsmæssige – på de retlige og indre anliggender i perioden 2010-2014, og som blev vedtaget af EU's regeringschefer i december 2009, så er det altså ikke første gang, Folketinget bliver orienteret om programmet. Europaudvalget og Integrationsudvalget er løbende blevet orienteret om programmet, og vi i Det Konservative Folkeparti støtter programmet, da vi mener, det er fornuftigt, at Rådet giver retningslinjer til Kommissionen om, hvor man politisk set ønsker at bevæge sig hen. Det gælder alle emner på flygtninge- og indvandringspolitikken til integration eller udsendelse.

Mange af de samarbejdsområder, der i dag er kommet fokus på som følge af ulovlig indvandring på grund af det, der sker i Nordafrika og Mellemøsten, var således allerede i en eller anden form en del af de ideer, der lå i Stockholmprogrammet. I forhold til terrorbekæmpelse understreger programmet vigtigheden af at bekæmpe radikaliserende og i den sammenhæng fremhæves også sammenhængen med integrationsindsatsen. Og igen: Såfremt der i forbindelse med udmøntningen af Stockholmprogrammet fremsættes forslag til retsakter på asyl- og migrationsområdet, vil de stort set alle være omfattet af de danske forbehold for retlige og indre anliggender. Det betyder, at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af forslagene,

og at de retsakter, der bliver vedtaget, ikke er bindende for Danmark. Er der tale om Schengenretsakter, har Danmark mulighed for efterfølgende at tilslutte sig retsakter på mellemstatsligt grundlag. Med andre ord: Når Kommissionen fremsætter et konkret initiativ indeholdt i Stockholmprogrammet, vil der på helt sædvanlig vis ske en behandling af forslaget både i EU og i de nationale parlamenter.

Så alt i alt er vi ikke enige med Dansk Folkeparti i, at EU-samarbejdet presser det danske demokrati, og derfor støtter vi den vedtagelse, der bliver bakket op af alle EU-venlige partier. Tak.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo ikke usædvanligt, at EU-debatter her i Folketinget antager sådan en lidt underlig form, hvor man ikke taler om det, der er kernen. Det fremgår jo meget tydeligt af de her to forslag til vedtagelse, at ingen af dem forholder sig til det indre marked og det indre markeds betydning for det politikområde, vi snakker om her i dag. Det kan man godt undre sig over, for alle de domme, som har afstedkommet stor debat og voldsom tumult i Danmark, er jo domme, som er truffet på baggrund af, at EU-Domstolen har levet op til sin traktatmæssige forpligtelse og sikret, at det indre marked har forrang i forhold til andre politikområder.

Så derfor synes jeg, det er en lille smule underligt, at ingen af forslagene til vedtagelse forholder sig til det. Til gengæld forholder man sig i det, som vi i den her sammenhæng vel må karakterisere som flertallet, jo sådan meget grundigt til Stockholmprogrammet. Her vil jeg bare sige, at det, når jeg ikke går ind i nogen stor debat om det i dag, jo så er, fordi det, som der står, er rigtigt, at retsforbeholdet giver os mulighed for at beskytte os selv mod de negative ting, der på en række områder er i Stockholmprogrammet. Så er det selvfølgelig ærgerligt, at man har vedtaget det på EU-plan – og sådan noget kan vi beklage – men det er jo rigtigt, at retsforbeholdet giver en mulighed for at holde sig ude af langt det meste. Man kan så beklage, at den danske regering og det danske folketingsflertal ikke altid gør det, men muligheden foreligger i hvert fald.

Så det synes jeg er en mindre sag og mindre problematisk, og jeg er sikker på, at vi, når det flertal, der med jævne mellemrum orienterer os om, hvor katastrofale de mener at forbeholdene er, får sig taget sammen til at få lavet en folkeafstemning om retsforbeholdet, jo så får god og rig anledning til at diskutere det. Men det, som jeg synes er kernen i den her diskussion, er, at vi jo har set, at et flertal i det danske Folketing – og det består i denne sag af alle andre partier end Enhedslisten – er enige i, at det er rigtig godt, at man har det indre marked, og at det er rigtig godt, at det indre marked og hensynet til det indre marked sættes over alle andre politiske hensyn. Det findes der masser af domstolseksempler på er sådan det er.

Et eksempel er, at der er miljødømme, som siger, at man ikke kan beskytte sig mod farlige produkter, fordi man skal tage hensyn til det indre marked. Et andet eksempel er, at der er domme, som siger, at man ikke kan forsvare sig effektivt mod social dumping, fordi der på tværs af landegrænserne findes konkurrence om arbejdskraften, konkurrence om, hvad arbejdskraften skal have i løn, og hvilke arbejdsvilkår arbejdskraften skal have. Et tredje eksempel på det, som har fyldt uendelig meget i diskussionen i Danmark, er så, at Domstolens afgørelser indimellem fører til, at der kommer en enkelt ind af dem, som Dansk Folkeparti ikke synes skulle komme ind i Danmark, i hvert fald sådan i teorien.

Jeg er sådan set meget enig med dem, som i dag har sagt, at så store og gennemgribende konsekvenser har de domme ikke, og det

er jo, fordi det er en af de udbredte myter blandt nogle såkaldt Venstreintellektuelle – jeg ved ikke, om de er mere Venstre eller mere intellektuelle – at man nede i EU har nogle regler, der vil kunne redde os fra Dansk Folkepartis nedrige udlændingepolitik. Sådan forholder det sig ikke. Det er jo kendsgerningen, at det på ingen måde forholder sig sådan. Men det er rigtigt forstået, at det også spiller ind på det område.

Altså, Enhedslisten mener grundlæggende, at det er forkert, at det indre marked er det, der altid sætter dagsordenen for, hvilke beslutninger der skal træffes i EU.

Det andet er jo EU-Domstolens helt særlige rolle som en domstol, der, hvis det er sådan, at det går for langsomt i det politiske system, skal sørge for at afsige nogle domme, som gør, at man kan nærme sig det, der er forudsætningen for og målet med traktaten. Det har sådan set aldrig været skjult for nogen, man har ved enhver debat om nye traktater i EU kunnet diskutere det, og det er gang på gang blevet fremført, at det er sådan, det er.

Men pointen er bare, at man har accepteret det, og at det så er blevet på den måde. Det så Enhedslisten også gerne ændret. Vi kunne måske godt indimellem foretrække en lidt mere aktivistisk linje fra Domstolen i Danmark, når det handler om at forsvare borgerne over for staten. Men virkeligheden er jo, at de siger, som EU fører, og de siger, som føres ved EU-Domstolen, handler om at forsvare det indre marked imod eventuelle nationale beslutninger og imod, at man for alvor kan forsvare sig mod de negative konsekvenser af det indre marked.

Så hvis det forslag til vedtagelse, som ligger fra Dansk Folkeparti, og som handler om, at man vil have et udvidet retsforbehold eller et nyt udvidet udlændingeforbehold, er udtryk for, at Dansk Folkeparti nu er indstillet på at gå til angreb på det indre marked og ligesom pakke det ind område for område, så kunne vi begynde at diskutere det.

Jeg synes bare, det er underligt, at vi skal tage et område, hvor den konkrete betydning af de domme, der er truffet, jo er meget, meget lille, i stedet for at tage det område, hvor det virkelig betyder noget, der, hvor det rammer rigtig mange danskere, nemlig spørgsmålet om social dumping.

Men hvis det her er udtryk for, at Dansk Folkeparti er på vej væk fra sin støtte til det indre marked, er det jo selvfølgelig godt, fordi det i hvert fald kan bruges politisk på andre områder.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det i anden runde hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:40

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg vil blot takke for debatten, selv om der desværre ikke kommer det ud af den, at der er opbakning til Dansk Folkepartis politik. Det havde jo været dejligt, men sådan kan det ikke altid gå.

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er forunderligt, at man bliver ved med at diskutere det retsforbehold, som et stort flertal i Folketinget ønsker at afskaffe, for det er det, der kan beskytte os mod nogle af de konsekvenser, der også fremadrettet kommer i EU-samarbejdet. Det synes jeg er en argumentation, der ikke hænger helt sammen. Og i forhold til Enhedslistens bemærkninger kan man vel dybest set sige, at i den her sag er Folketinget nærmest delt op i tre grupper: Der er den del af Folketinget, som udgøres af de traditionelt EU-positive partier; så er der Dansk Folkeparti, der forsøger at indtage et lidt mere nuanceret standpunkt; og så er der Enhedslisten, som jeg forstår er imod det meste, hvis ikke det hele.

Men til hr. Per Clausen vil jeg sige, at det her skal opfattes sådan, at vi meget gerne vil kigge på, hvordan man kan sætte nogle grænser

op for det indre marked, ikke grænsebomme, men nogle lovgivningsmæssige grænser. Vi synes, det er meget rimeligt, at man kigger på, hvordan man begrænser den adgang til det danske velfærdssamfund, som EU-borgere, der kommer til Danmark for at arbejde i en kortere periode, har. Det har jeg været inde på flere gange. Det er blevet diskuteret flere gange – bl.a. med hensyn til børnepenge osv. osv. – og den diskussion tager vi meget gerne igen og helt fordomsfrit, også selv om det er en del af det indre marked, det manglede da også bare.

Men jeg takker for debatten og er selvfølgelig ærgerlig over, at der ikke kunne blive flertal for Dansk Folkepartis politik. Det bliver der måske næste gang.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om at gøre sproget på offentlige hjemmesider og i offentlige breve, vejledninger, formularer og lign. mere forståeligt for borgerne.

Af Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 01.04.2011).

Kl. 18:42

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der har ordet, er videnskabsministeren.

Kl. 18:42

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det er en absolut grundregel for enhver offentlig myndighed, at skal man servicere borgere og virksomheder så godt som muligt, må man kommunikere så klart som muligt. Det ligger regeringen meget på sinde, at offentlige myndigheder, statslige så vel som kommunale, altid yder den bedst mulige service for borgerne, og det er selvfølgelig også tilfældet i denne sag.

Regeringen er enig i, at det er vigtigt at kommunikere klart og præcist til borgerne. Det er det faktisk svært at være uenig i. Skal vi sikre, at digitaliseringen af Danmark giver gevinst og effektivitet og vækst, og det skal vi, skal løsningerne være intuitive og sproget let at forstå, ellers vælger brugerne dem fra.

Netop derfor har regeringen taget en række initiativer, der skal højne kvaliteten af det offentlige sprogbrug. Jeg kan f.eks. nævne den fælles offentlige digitaliseringsstrategi, som regeringen sammen med KL og Danske Regioner er ved at lægge sidste hånd på. I strategien vil vi lægge stor vægt på effektiv digital dialog med borgerne. En del af forslaget til strategien går på, at kommunikation til borgerne skal ske i et sprog, der er enkelt og let at forstå.

Et andet eksempel er den fælles offentlige borgerportal, den der hedder borger.dk, hvor det gode, klare sprog er meget højt prioriteret. Resultatet er, at 9 ud af 10 borgere synes, at teksterne på borger.dk er skrevet i et letforståeligt sprog. Endelig vil jeg nævne vig-

tigheden af borgernes mulighed for vurdering og kommentering af sprog og indhold.

I mit arbejdsprogram, »Digitale veje til vækst«, bliver det derfor understreget, at brugere skal involveres aktivt i udviklingen af digitale løsninger. I juni holder Videnskabsministeriet og it-branchen også en innovationscamp, hvor borgere bliver involveret i udviklingen af selvbetjeningsløsninger, og inden for kort tid vil borgerne også få mulighed for at kommentere på artikler og løsninger på borger.dk. Brugertest, involvering af borgere via borgerpaneler og borger- og brugertilfredshedsundersøgelser er nogle af de redskaber, vi bruger for at gøre borger.dk endnu bedre.

Vi har også lagt en strategi for, hvordan vi med de sociale medier involverer borgerne og får vigtig viden om vores kommunikation og brugervenlighed. På den måde sikres det, at løsningerne er nemme at bruge og de opfylder brugernes behov, også når det gælder forståeligt sprog.

Nu er al kommunikation jo ikke digital, og brugervenlig formidling og godt sprog skal selvfølgelig også gælde i breve og afgørelser osv. I vejledningen til forvaltningsloven bliver det da også meget tydeligt understreget, at offentligt sprogbrug i skrivelser skal være enkelt og præcist med korte og klare sætninger, og at fagudtryk bør undgås. Med andre ord findes reglerne og retningslinjerne i forvejen, så det er ganske enkelt en ledelsesopgave at sørge for, at de også bliver fulgt i praksis.

Disse og mange andre eksempler viser, at regeringen og offentlige myndigheder tager opgaven med borgerkommunikation alvorligt. I det hele taget har vi i regeringen noget svært ved at genkende det dystre billede, oppositionen tegner, når det gælder borgernes opfattelse af offentlig kommunikation.

De seneste tal fra »Bedst på Nettet« -undersøgelsen viser, at knap 84 pct. af brugerne i en undersøgelse med 29.390 deltagere mener, at teksterne på offentlige hjemmesider er skrevet i et klart og letforståeligt sprog. Det er da ikke så ringe endda. Men naturligvis skal vi hele tiden bestræbe os på at blive endnu bedre.

Det fremsatte beslutningsforslag indeholder fire konkrete forslag. Det første drejer sig om, at man skal omformulere offentlige tekster på hjemmesider, i breve m.v. Regeringen kan ikke genkende behovet for en samlet plan, som det foreslås her. I den nye fælles offentlige digitaliseringsstrategi, som regeringen, KL og Danske Regioner som sagt aktuelt udarbejder forslag til, er der et betydeligt fokus på en effektiv dialog med borgerne, hvor de digitale tilbud til borgerne skal være brugervenlige.

Det indgår i forslaget til strategien, at kommunikation med borgerne skal ske i et sprog, der er enkelt og let at forstå. Arbejdet med godt sprog og kommunikation er i øvrigt en løbende proces, der foregår decentralt i alle offentlige myndigheder. Det er ikke en opgave, der kan eller bør løftes ved stram styring fra centralt hold.

KL 18:47

Det andet forslag handler om oprettelse af en hjemmeside, hvor borgere kan give tips om svært sprog i offentlige tekster. Vi er bestemt enig i, at borgerne skal have mulighed for at kontakte offentlige myndigheder med forbedringsforslag. Det er der heldigvis allerede rig mulighed for. Der er tydelige kontaktmuligheder på offentlige hjemmesider, og i stigende grad kan borgerne kommentere og vurdere tekster direkte på siden.

At oprette en særlig hjemmeside er at skyde langt over målet og kan kun føre til en overflødig og bureaukratisk administration uden gavnlig effekt. Borgerne kan allerede i dag via hjemmesiderne kontakte de relevante myndigheder, hvis de mener at noget kan forbedres. Det vil med forslaget ikke blive nemmere for borgerne, og det vil samtidig kræve opbygning af en særlig central visitationsenhed, der skal sende tips videre til de relevante myndigheder.

Det tredje forslag er, at der skal udarbejdes en ny vejledning til offentligt ansatte om klart og forståeligt sprog. Sprogvejledninger

kan bestemt være nyttige. Derfor findes der på den fælles offentlige borgerportal, borger.dk, da også allerede netop en skrivevejledning om klart og forståeligt sprog i offentlige tekster. Det er en vejledning, der er til fri afbenyttelse, og derudover skal man ikke glemme, at offentlige myndigheder i stigende omfang udarbejder egne sprogpolitikker.

Som nævnt vil der altså også være fokus på klart og forståeligt sprogbrug i selvbetjeningsløsninger i den kommende fælles offentlige digitaliseringsstrategi. Her er der jo planer om, der skal være en vejledning til myndighederne, en vejledning i, hvordan der skabes brugervenlige selvbetjeningsløsninger og kommunikeres i klart sprog. Vi ser derfor intet behov for en ny fælles vejledning.

Det fjerde punkt i beslutningsforslaget går ud på, at man vil forpligte stat og kommuner til at prioritere uddannelsen af deres ansatte i forhold til at kunne kommunikere klart og forståeligt. Regeringen ønsker ikke at forpligte stat og kommune på en bestemt efteruddannelsespolitik. Vi mener, at uddannelse skal ske efter behov og ad frivillighedens vej.

Der findes talrige uddannelses tilbud for statslige og kommunale medarbejdere. Senest har jeg hørt om Aarhus Kommune, der netop har haft en række medarbejdere på efteruddannelse i bl.a. klart sprogbrug, og jeg ved også, at KL har holdt kurser for godt 4.500 kommunale medarbejdere. På kurserne skal medarbejderne lære de forskellige selvbetjeningsløsninger at kende og lære, hvordan borgerne gives den bedste betjening i borgerservicecentre m.v. I flere tilfælde giver kurserne også adgang til, at medarbejderne får revideret sproget på hjemmesiderne, sådan at borgernes behov for klart sprog og information bliver tilgodeset i højere grad. Man kan altså godt finde ud af det ude i virkeligheden, uden at vi her fra Christiansborg blander os.

Overordnet set mener regeringen, at den centrale handlingsplan for sprog i den offentlige sektor i bedste fald vil være nytteløs og i værste fald vil betyde mere af det, regeringen arbejder for at begrænse, nemlig bureaukrati og bøvl. Der er ikke grund til at udarbejde en central plan for nogle initiativer, der allerede foregår decentralt og i nærheden af borgerne.

På den baggrund indstiller regeringen, at beslutningsforslag B 112 afvises.

KL 18:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et kort spørgsmål fra hr. Rasmus Prehn.

KL 18:50

Rasmus Prehn (S):

Jamen jeg vil først og fremmest gerne takke ministeren for at dele interessen for det her område og også være enig i, at det er vigtigt med et klart og tydeligt sprog fra det offentliges side. Det er vi meget glade for fra socialdemokratisk side at ministeren er engageret i. Det er også sådan, jeg oplever ministeren i det arbejde, ministeren foretager sig.

Når vi alligevel kommer med det her forslag, er det jo, fordi vi er bekymrede over, at der faktisk stadig er for meget offentligt volapyk, selv om man mange steder gør det rigtigt godt.

Når det er sådan, at man i en undersøgelse foretaget af Randi Skovbjerg Sørensen fra 2010 – undersøgelsen, der hedder »Svære ord 2010« – kan konstatere, at det er under halvdelen af danskerne, der forstår de offentlige breve, de får, er det altså bekymrende. Så selv om man gør rigtig mange gode ting mange steder, kunne jeg godt tænke mig at høre, om man ikke skal være mere ambitiøs, end man er nu, når en undersøgelse som den her viser det her uhyggeligt høje tal.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 18:51

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Nu skal jeg ikke stå her og være kæk og lege med sproget, men undersøgelsen er netop en undersøgelse af svære ord, og svære ord er *svære*.

Jeg synes, at det er mere interessant sådan generelt at høre forslagsstillerne om, hvor deres dokumentation egentlig er for, at det offentlige sådan generelt kommunikerer i et uforståeligt sprog. Jeg synes bestemt, at man sagtens kan finde eksempler på det, og det er rigtig uheldigt. Men sådan den grundlæggende dokumentation for, at der er et problem, mangler jeg at få fra spørgerne.

Kl. 18:51

Kl. 18:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:52

Rasmus Prehn (S):

Men der er netop mange svære ord i de skriftlige henvendelser, borgerne får fra det offentlige. Det er ikke sjældent, at man støder på ord som kondemnable forhold, apostille, solidarisk hæftelse eller andre ord, som man selvfølgelig kan slå efter og finde ud af hvad betyder, men som for mange kommer til at virke fremmedgørende og afmagtsskabende. Det er derfor, at vi fra socialdemokratisk side synes, at så er det altså vigtigt at få en offensiv sprogpolitik.

Det er jo sådan med sprogpolitik, at det er noget, der kommer på banen, så gør man en hel masse ved det, og så går der nogle år, og så falder man lidt tilbage til de gode, gamle ord, og så bliver det svært at forstå igen. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Er tiden ikke inde til igen at give det gode, klare, offentlige sprog et løft?

Kl. 18:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 18:53

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg nævnte, er det jo allerede fastsat i forvaltningsloven, at det offentlige skal skrive klart og forståeligt.

Skulle der være brug for inspiration, vil jeg da henvise til en meget spændende hjemmeside www.sproget.dk, der i den grad angiver og virkelig inspirerer til, hvordan man kan kommunikere klart og tydeligt. Så jeg synes ikke, at det at forholde sig til sproget er noget, man skal gøre en gang imellem, det skal man gøre hele tiden. Det sikrer forvaltningsloven, og der er som nævnt inspirationskilder.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Troels Christensen, Venstre.

Kl. 18:53

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Socialdemokratiet og Enhedslisten foreslår her med B 112 at gøre sproget på de offentlige hjemmesider og i offentlige breve, vejledninger, formularer og lignende mere forståeligt for borgerne. Intentionen om, at det offentlige skal skrive i et forståeligt sprog til borgerne og til virksomhederne, er vi selvfølgelig i Venstre meget, meget enige i. Men vi mener dog ikke, at det er noget, man sådan skal love give særskilt for.

Som ministeren også var inde på, er det jo sådan, at man i forvejen i de vejledninger, man har til forvaltningsloven, kræver, at der bliver skrevet og kommunikeret klart og forståeligt. Der ligger nogle forslag fra forslagsstillerne her, og det, som vi sådan set er mest uenige i, er det forslag, der har at gøre med, at der skal oprettes en speciel hjemmeside, altså sådan en klagehjemmeside eller brokhjemmeside – klagehjemmeside må vi hellere kalde det – hvor borgerne så, efter at de har fundet ud af, at der er noget, de ikke kan forstå, skal hen og finde den side og plotte sig ind på den og så svare der. Det tror vi ikke rigtigt er noget, som har nogen gang på jorden.

Man skulle prøve at forestille sig, hvordan de, der så skal forvalte den her hjemmeside, skal finde ud af at fordele de forskellige klager i forhold til de her hundredvis af hjemmesider. Hvordan skal de så gøre det? Der er jo meget forskel på de enkelte hjemmesider – om det er en hjemmeside på et universitet, der henvender sig til de studerende, eller om det er en hjemmeside til en børnehave. Man har jo hver sin målgruppe, og derfor tror jeg, at det er svært at gå ind centralt og finde ud af, hvordan et klart og præcist sprog skal være over for den målgruppe, som man har.

Ministeren var også inde på, at vi har den her digitaliseringsstrategi, hvor det her jo også er et meget, meget væsentligt element.

Så er forslagsstillerne jo også inde på det med uddannelse, og der er vi også fuldstændig på linje med ministeren. Altså, vi kan jo ikke gå ind og styre videreuddannelse. Det må jo helt klart være et ledelsesansvar at finde ud af, hvor meget man skal prioritere af videreuddannelse på det her felt. Hvis man sidder som leder i en forvaltning og har ansvar for selve kommunikationen, så finder man jo ud af det.

Jeg kan ikke lade være med her til sidst at komme med en lille historie fra min tid som borgmester i en lille kommune, hvor vi havde en halvtidsmedarbejder, der stod for al hjemmeside og al it-kommunikation. På trods af den her halvtids HK-medarbejder lå vi rent faktisk i de år, som jeg husker det, nr. 3 og nr. 4 og nr. 3 igen som bedst på nettet. Vi kom ind og blev hædret. Jeg kom som borgmester ind sammen med den her dame, der stod for det, og som var rævestolt. Hun var hverken journalist eller noget som helst, hun havde bare det samme synk som borgerne, var i øjenhøjde med dem og kunne skrive klart og tydeligt. Og det var vi jo rævestolte over ude i Hashøj Kommune, altså at vi kunne blande os med de der store, fine kommuner, hvor man havde et helt kontor, der havde med det at gøre.

Så det er individuelle hensyn, og det er ledelsesansvar, det handler om. Vi er enige i intentionen, men vi vil ikke være med til central styring. Venstre kan ikke tilslutte sig B 112.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Sproget er en forunderlig ting – det har det med at blive sværere jo højere uddannelse, man har.

Men nu er det hr. Rasmus Prehn for et kort spørgsmål. Hr. Troels Christensen bedes blive stående.

Kl. 18:57

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører giver udtryk for, at vi vil sidde herinde på Slotsolmen og så simpelt hen fjernstyre, hvordan offentligt ansatte skal undervises i sprogbrug. Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører: Hvor er det i beslutningsforslaget, at det fremgår? Jeg står her med forslaget, og der ser det ud, som om vi skriver, at man skal prioritere uddannelse.

Hvad er det, Venstre har imod, at man prioriterer uddannelse i sprogbrug, så folk kan blive lige så dygtige som den halve dame i Hashøj?

Kl. 18:58

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Troels Christensen (V):

Vi har slet ikke noget imod, at man prioriterer det. Vi mener bare ikke, at vi centralt kan gå ind og lave nogle vigtige og mere nødvendige prioriteringer end det, som den enkelte leder, som har ansvaret ude på den enkelte institution, kan gøre. Det har vi meget svært ved at forestille os. Så derfor: Lad det være centralt.

Men det er godt, vi har debatten. Den eneste måde, man kan sikre, at vi får et ordentlig klart sprog, er fokus, fokus, fokus og hele tiden at være opmærksom på det. Det er vi helt med på, men vi skal ikke ind og lave lovgivning herindefra. Jeg tænker også omkostningsmæssigt: Hvad med DUT-krav? Der skal jo ikke ret meget til, før kommunerne er klar, hvis det er noget, vi kommer og beder om herindefra. Nej, det er ikke nogen god idé.

Kl. 18:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Det glæder mig meget, at Venstre er enig i, at det er en god idé at få fokus på det. Det er jo også en del af intentionen med vores beslutningsforslag her, nemlig at sætte fokus på det, fordi vi synes, det er bekymrende, når der er så mange, der har svært ved at forstå de tekster, der kommer fra det offentlige. Derfor vil vi gerne have fokus på det. Kunne den hjemmeside, som Venstre kritiserer at vi foreslår, ikke være et sted, hvor man netop kunne skabe debat om og skabe fokus på det offentlige sprog og få illustreret, hvad der er godt sprog, og hvad der er dårligt sprog?

Jeg kommer til at tænke på forvaltningshøjskolen. Der har de sådan en lang gang, og der har de hængt nogle eksempler op på breve, der er lidt kryptisk formuleret, og når man går ned ad den gang, bliver man inspireret til, hvordan man ikke skal skrive. Det er sådan set det, der er tanken med den her hjemmeside. Er det så dårlig en idé at sætte fokus på det? Altså, Venstre er jo enig i, at der skal sættes fokus på problemet. Hvorfor så ikke have en hjemmeside, der sætter fokus på det?

Kl. 18:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Troels Christensen (V):

Jeg tvivler bare på, at man ligesom kan få folk til at gå ind på den hjemmeside, når de sidder i nuet og har problemer med at forstå det. Så tror vi meget mere på den der Web 2.0-teknologi, som nogle jo allerede har sat på deres hjemmeside, så de kan gå ind og kommentere sprogbogen, allerede mens de er der. Så vi vil hellere have en udvikling af det, så man kan svare her og nu, men vi er enige om, at vi skal have fokus på det her område. Det er utrolig vigtigt, at vi kan forstå hinanden myndigheder, virksomheder og borgere imellem.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Ligesom den forrige ordfører er også Dansk Folkeparti selvfølgelig interesseret i, at vi til stadighed har nogle kommuner og andre institutioner i offentligt regi, som selvfølgelig har det som en kerneopgave at sørge for, at den information, som er vigtig at få ud til borgere og virksomheder i Danmark, er så let forståelig som overhovedet muligt. Det, man så samtidig skal holde sig for øje, er selvfølgelig også, at man skal acceptere nogle af de grundlæggende præmisser og udfordringer, der er i det. Nogle gange er det jo formuleringer, som tager udgangspunkt i juridisk lovgivning og andre steder, og det betyder, at man er nødt til at lave henvisninger til eksakte ting i dansk lovgivning. De henvisninger vil alt andet lige nogle gange give nogle udfordringer med at sørge for, at en sproglig tekst er så forståelig som overhovedet muligt.

Selve forslaget, som Socialdemokraterne og Enhedslisten så er blevet enige om at fremsætte sammen, er ikke et forslag, som Dansk Folkeparti kan støtte i den form, som det ligger her. Det er det ikke af flere årsager. Vi synes sådan set langt hen ad vejen, at det, som vi er vidne til fra de to respektive partier, er en form for misforstået godhed. Man har sådan set et ganske godt og fornuftigt mål, men virkemidlerne og værktøjerne er de helt, helt forkerte. Det svarer simpelt hen til at sende en frisørsaks med en vvs-mand ud for at reparere på vand, der fosser ud af en termostat. Sådan er det jo.

De bemærkninger, som der ligger til det her forslag, er nogle, som simpelt hen vil give kommunerne mange, mange nye udfordringer: Man vil tvinge kommunerne til at omformulere deres hjemmesidetekster. Man vil tvinge kommunerne til at lave standardbreve. Man vil påtvinge kommunerne øget vejledning i, hvordan formularerne skal være. Og så vil man oven i købet også sige, at der skal oprettes en hjemmeside, hvor borgerne kan gå ind og give tips til det offentlige om, hvor svært sproget er i offentlige tekster. Jeg har meget stor tiltro til borgerne her i Danmark, men jeg tror ikke, at ret mange af dem, der sidder og kigger på et brev, de har fået, eller kigger på en hjemmeside, straks vil google sig frem til, hvad de dog skal gøre ved det, og hvor de skal gå hen. Jeg tror, de vil vælge at gå til kommunen med det. Ganske logisk. Hvis de har fået et brev fra Horsens Kommune eller Vejle Kommune, vil de selvfølgelig vælge at gå derhen, hvor budbringeren har siddet og skrevet den henvendelse osv.

Ud over det foreslår forslagsstillerne, at der skal udarbejdes en ny vejledning til alle offentligt ansatte i et mere klart og forståeligt sprog. Det vil så også betyde, at folk skal have en form for vejledning i, hvordan de skal håndtere det her. Det betyder kursustid osv. Og så skal staten og kommunerne forpligtes til at prioritere uddannelse af deres ansatte i at skrive et klart og forståeligt sprog. Det tror jeg – eller det vil jeg faktisk sige at jeg ved – er noget, som alle kommuner har fuldt ud styr på den dag i dag. Jeg vil faktisk gå så langt som til at sige, at nogle kommuner har alt for godt styr på det. Der er nogle kommuner – det er måske forståeligt nok – som simpelt hen informerer meget mere, end de overhovedet burde.

Til den kommentar vil jeg gerne komme med et eksempel. Det drejer sig om en rigtig god og sund socialdemokratisk ledet kommune, Aarhus, hvor man faktisk, siden hr. Nicolai Wammen tiltrådte som borgmester, har ansat dobbelt så mange kommunikationsmedarbejdere i kommunen, så nu har Aarhus Kommune 44 informationsmedarbejdere ansat til at give informationsservice. Det er således dobbelt så mange, end de havde under den tidligere Venstreborgmester i kommunen. Det har så medført, at de kan se frem til, at de skal finde 23 mio. kr. ekstra årligt på kommunens budget til at give løn til de her mange nye medarbejdere. Det betyder i øvrigt også, at de kunne have haft ansat 25 hjemmehjælpere i stedet for at have brugt pengene på det her øgede antal informationsmedarbejdere.

Noget, man synes er meget vigtigt, og som man har kigget meget på i Aarhus, er jo, at man giver folk en god service. Man vælger så at sende informationsfolk og folk i borgerservice på kursus i f.eks. polsk, således at når en polak kommer og henvender sig på kommunekontoret, kan han selvfølgelig få sin service fra den danske stat på polsk. Så når jeg henvender mig på rådhuset i Krakow, forventer jeg, at jeg dér kan blive betjent på dansk. Men sådan er det jo ikke i virkelighedens verden, og sådan skal det sådan set heller ikke være. Der vil jeg gerne komme med den påstand, at nogle kommuner faktisk er gået for langt i forhold til et fromt og hjerteligt ønske om, at man gerne ville sikre en god og effektiv information. Det har simpelt hen taget overhånd, når en kommune som Aarhus vælger at opgradere med dobbelt så mange ansatte siden sidste kommunalvalg. Det synes vi ikke er den vej man skal gå. Vi synes hellere, at man i kommunerne skal have fokus på, at informationerne selvfølgelig skal være så korrekte som overhovedet muligt og så forståelige som overhovedet muligt, men de skal også være i en passende mængde. Der tror vi nogle kommuner er blevet lidt for flittige.

Med de ord kan vi ikke støtte det fremsatte forslag.

Kl. 19:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. En kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 19:06

Rasmus Prehn (S):

Dansk Folkepartis ordfører kommer noget vidt omkring her. Jeg vil gerne indledningsvis glæde mig over, at ordføreren erklærer sig enig i, at der er et problem, som der skal gøres noget ved.

Der, hvor ordføreren så ikke er enig, er med hensyn til hvad for nogle værktøjer der skal bruges. Der bruger ordføreren så det her bilde med et vandrør eller en termostad, hvor der løber vand ud, og man så sender en blikkenslager ud med en saks. Det virker selvfølgelig tosset, hvis det er det, man gør, det kan jeg godt se.

Men hvad for nogle værktøjer er det, Dansk Folkeparti foreslår? Hvad skal man gøre, når det rent faktisk er sådan, at under halvdelen af danskerne forstår de skrivelser, de får fra det offentlige? Altså, ordføreren erkender jo, at der er et problem her – hvad for nogle værktøjer er det så, Dansk Folkeparti foreslår? For hvis det fosser ud med vand, skal man så bare sidde derhjemme og sige: Vi har nok ikke det rigtige værktøj, så vi bliver bare hjemme, og så kan vandet bare blive ved med at fosse ud?

Hvad er Dansk Folkepartis forslag så?

Kl. 19:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:07

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo egentlig, at ministeren var inde på nogle af de helt klare ting i det. Altså, vi har en årlig måling, der hedder »Bedst på nettet«, hvor man går ind og foretager en landsdækkende måling af, hvordan den videndeling, der foregår inden for det offentlige, opleves. Der viser det sig jo, at 83,7 pct. af brugerne mener, at teksterne på hjemmesider osv. faktisk er skrevet i et klart og letforståeligt sprog. Det er så baseret på 29.390 personer, som har svaret på den her brugerundersøgelse.

Sådan nogle ting vidner jo altså om, at det ikke står så skidt til, som Socialdemokraterne måske ligefrem ønsker at det skal stå til. Jeg synes jo måske, at man nogle gange skulle prøve at glæde sig over, at der faktisk er nogle ting, der lykkes, frem for, om jeg så må sige, at male fanden på væggen i stedet for.

Jeg synes, det er et grundlæggende problem, at kommunerne har ansat for mange medarbejdere i informationsafdelingerne, for jeg

mener faktisk, at man overøser borgerne med informationer, kampanjer og jeg ved ikke hvad. Derfor er der nogle steder, hvor man er nødt til at sætte denne informationsbølge lidt i bakgear. Jeg tror, det ville være en klar forbedring, at man ikke overøste folk med unødige informationer, men derimod kun tog det, der var nødvendigt.

Det er også en af årsagerne til, at vi har valgt at lave regelforenklaring og tvinger kommunerne til at offentliggøre færre ting i trykte medier.

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 19:08

Rasmus Prehn (S):

Jamen fra socialdemokratisk side vil vi gerne sammen med Dansk Folkeparti glæde os over de ting, der går godt, og det er rigtigt, som ministeren var inde på, at der er mange initiativer, som er rigtig gode, og vi kan rose de mennesker, der er ansvarlige for dem, for, at det er et flot arbejde, og at det er godt gået.

Men når der er en undersøgelse fra 2010, der viser, at under halvdelen af danskerne forstår en række af de ord, som det offentlige bruger ofte, er Dansk Folkeparti så ikke enig i, at det er et problem? Hvis man får et brev fra det offentlige og ikke forstår nogle af de ord, der bruges, så giver det en afmagtsfølelse. Er det så ikke noget, vi skal gøre noget ved? Er det ikke noget, vi har et ansvar for at gøre noget ved?

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:09

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, og det synes jeg faktisk også at jeg gav klart udtryk for. Men svaret er ikke at give dem endnu flere informationer, og svaret er heller ikke at tvinge kommunerne til at sende folk på endnu flere kurser, at overbebyrde kommunerne med endnu flere vejledninger, at overbebyrde kommunerne med endnu flere lovkrav om, at de skal være tilsluttet en bestemt hjemmeside, og at de skal omformulere alle deres hjemmesidetekster, standardbreve, vejledninger, formularer og lignende, som der står helt klart præciseret i bemærkningerne til det forslag, som vi står og behandler i øjeblikket.

Det er sådan set også det, som Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn, har været inde på i denne debat i dag. Jeg synes jo faktisk, der står ganske klart, hvad det er, man ønsker fra forslagsstillernes side, og det er simpelt hen at skyde gråspurve med Boforskanoner.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Karl H. Bornhøft som ordfører for SF.

Kl. 19:10

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg skal på vegne af vores ordfører, fru Meta Fuglsang, gøre opmærksom på følgende:

I SF er vi ikke i tvivl om, at den problemstilling, der er baggrunden for forslaget her, er reel, ganske reel. Officielle sider og dokumenter kan være svært tilgængelige, men det kan skyldes både et unødigt kompliceret sprog og så sandelig også et regelsæt, der enten er uklart eller voldsomt kompliceret. Derfor vil vi også gøre opmærksom på, at lige præcis på det sidste område er der et stort potentiale for forbedring. Og hvis der er nogen, der tror, at vi igennem

de sidste 10 år er blevet afbureaukratiseret og har fået lettere tilgængelige tekster fra regeringen, tror jeg altså, at de tager fejl. Der er et betragteligt forbedringspotentiale.

Den løsning, der peges på i forslaget her, er jo så rettet mod den sproglige del. På nogle områder er der altså faktisk gjort en stor indsats for at forbedre sproget, så det bliver mere enkelt og dermed mere tilgængeligt for borgerne, men det er vigtigt at slå fast, at det givetvis kan gøres bedre, men det er der også en del mennesker, der arbejder med.

SF synes nu, at der må være andre og mere smidige måder at arbejde med det her emne på end at sætte regeringen i gang med handlingsplaner på området. Vi mener faktisk godt, at det kan lade sig gøre på anden måde. Der er uden tvivl brug for, at vi arbejder med sprogkulturen, og det arbejde støtter vi faktisk gerne fremover. Vi vil meget gerne være med til at kigge på, hvordan det kan gøres. Vi finder altså faktisk, at det er vigtigt, at det sker inden for rammerne af de enkelte områder i den offentlige sektor og med basis der, og så finder vi jo som sagt, at det er vigtigt, at det også sker så ubureaukratisk som muligt.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det må være hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:12

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er jo altid en særlig spændende opgave at få at diskutere kommunalpolitiske anliggende her i Folketingssalen. Jeg kan nemlig hver eneste gang være sikker på, at hr. Hans Kristian Skibby har en ny historie fra en socialdemokratisk ledet kommune, hvor de har begået en række fejl. Jeg vil gerne sige til hr. Hans Kristian Skibby, at jeg altid sørger for at sende det videre til de lokalafdelinger, vi har i områderne, for at gøre dem opmærksomme på, at der er noget, som de muligvis har overset, som de må gribe ind over for og klage over.

I det her tilfælde vil jeg gerne sige om Aarhus Kommunes voksende anvendelse af kommunikationsmedarbejdere, at jeg dog er vidende om, at vores byrådsmedlem i Aarhus allerede har givet udtryk for, at hun synes, det er en forkert anvendelse af ressourcerne. Jeg er faktisk ikke sikker på, at de alle sammen er ansat for at sikre, at de breve og henvendelser, der bliver sendt ud til borgerne, er letforståelige. Jeg har et indtryk af, at så vel den socialdemokratiske borgmester som også nogle borgerlige rådmænd har et meget stort behov for at have nogle kommunikationsmedarbejdere, der kan forklare, at alle de nedskæringer, de gennemfører, slet ikke er nedskæringer, men i virkeligheden næsten er forbedringer. Det er i hvert fald en udfordring, som hr. Hans Kristian Skibby har været med til at skabe for Aarhus Kommune, at de er nødt til at komme med den slags bortforklaringer.

Men lad det bare være en bemærkning til hr. Hans Kristian Skibby om, at jeg altid med stor interesse følger de indlæg, han kommer med, for der sidder ganske rigtigt mange rundtomkring i byrådene, der begår fejl, og som godt kunne trænge til lidt kritik. Af en eller anden grund går alt jo godt i hr. Hans Kristian Skibbys egen kommune, så der hører vi kun gode historier fra.

Jeg vil så bare sige om de synspunkter, der ellers er kommet frem her, at man siger, at det går godt. Det går i hvert fald ikke så skidt, som vi skriver i forslagene. Det kan jo godt være. Om et glas er halvt fyldt eller halvt tomt er jo bestemt til at diskutere, når der kun er tale om, at det kun er 50 pct., som ofte har svært ved at forstå de ord og begreber, der indgår i skrivelser fra det offentlige. Når det kun er 50 pct., der har svært ved det, er glasset jo halvt fyldt, fordi halvdelen af befolkningen ingen problemer har. Det er jo rigtig godt for dem.

Jeg kan sagtens tro på, at det har været værre tidligere. Det tror jeg sådan set på. Det er måske noget nyt, at vi for alvor synes, det er rigtig vigtigt, at alle mennesker faktisk forstår de henvendelser, der kommer fra kommunerne og fra offentlige myndigheder, så de ved, hvad de har med at gøre.

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at de i SKAT, på trods af at de har haft skiftende Venstremænd som minister, alligevel har gennemført nogle af de initiativer, som vi foreslår her. Der har de faktisk haft rigtig stort held med at få bedre resultater med hensyn til folks forståelse af, hvad der står i de henvendelser, som folk får fra SKAT. Jeg synes jo, at hvis SKAT kan gøre det, de skriver, forståeligt, så burde andre myndigheder også kunne det, selv om jeg indrømmer, at vi efterhånden har fået en arbejdsmarkedslovgivning, som er endnu mere indviklet end skattelovgivningen, men jeg synes alligevel, at det må være muligt.

Det er lidt svært med kritikken, for den har jo varieret lidt mellem, at det foregår i forvejen, og at det ville være frygtelig ressourcekrævende. Og jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at det ville have den særlige charme, at det ville give kommunerne flere penge. Tak for tippet. Jeg havde sådan set helt overset, at dette var endnu et snedigt forsøg på at flytte penge fra staten til kommunerne, men hvis det er sådan, det er tænkt af hr. Rasmus Prehn, øger det jo kun vores støtte til forslaget, vil jeg sige. Det, der er problemet her, er, at det jo er vanskeligt at tage det helt alvorligt, når det både er enormt ressourcekrævende og vil kræve rigtig mange ekstra ressourcer, og når det så i øvrigt foregår i forvejen. Et eller andet sted må man ligesom vælge, om det er det ene eller det andet, man synes er problemet.

Til gengæld tror jeg, at sandheden nok er den, at det i en vis udstrækning foregår i forvejen, og at det er rigtigt, at der er nogle steder, hvor man arbejder med det, og at man nogle steder, når man kigger på det her, ville sige i kommunen: Godt ord igenovre fra København, men det har vi taget fat på, det har vi styr på, og det arbejder vi med; alle de forslag, I kommer med, er vi i gang med. Det er jo godt, for så skal man ikke gøre det to gange i hvert kontor, hvis man i forvejen er i gang. Det er nok at gøre det en gang.

Men jeg tror også, at der er mange steder, hvor man godt kunne trænge til inspiration til at komme videre med det her arbejde, og det her forslag er jo et forsøg på at beskrive, hvordan arbejdet kan blive inspireret fremadrettet. Der må vi jo så bare sige, at det er ærgerligt, at vi ikke kan komme igennem med det her beslutningsforslag omkring den her udfordring, som de står med i kommunerne. Til gengæld må vi så arbejde på, at der faktisk følges op på sådan en problemstilling, overalt hvor vi har mulighed for at øve indflydelse, og skulle der være en enkel ledig informationsmedarbejder i Aarhus, som ikke skal fortælle nye anekdoter for at forsvare håbløse rådmænds og borgmestres handlinger, så ville det være rigtig godt, hvis energien blev brugt på at forbedre kommunikationen til borgerne. Det burde jo så være muligt i Aarhus Kommune, uden at de behøver at ansætte flere mennesker, så det er ikke der, de mangler penge.

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 19:18

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rasmus Prehn (S):

Når jeg lige blev siddende nede ved min plads ved min computer et stykke tid, var det, fordi jeg lige skulle ind at tjekke den sidste nye opdatering på Berlingske Tidendes hjemmeside, hvor de har lagt vores forslag op. Der er det sådan, at man opererer med en afstemningsfunktion, hvor folk kan juble, smile, være kede af det osv. Til min store fornøjelse kan jeg se, at der nu er en klar føring til folk, der jubler over det her forslag. Der er faktisk 47 pct. af dem, der har

læst artiklen, der jubler. Der er 9 pct., der smiler. Der er 30 pct., der keder sig over det. Der er 6 pct., der er kede af det, og så er der kun 9 pct., der raser over forslaget. Så samlet set er der altså en rigtig positiv reaktion på det her forslag, og afstemningen er et udtryk for, at det meget mere fører til, at folk jubler, end at de er kede af det, eller at de keder sig over det. Så Berlingske Tidendes hjemmeside, b.dk, er jo et meget godt eksempel på god kommunikation og på at være i direkte dialog med borgerne.

Det er også det, vi fra socialdemokratisk side sammen med Enhedslisten forsøger at være med det her forslag. Vi tager det nemlig alvorligt, når der er borgere, der henvender sig til os og siger: Vi har mange gange svært ved at forstå de breve, de tekster, der kommer fra det offentlige. Når vi tilmed kan se, at der også er empiri på området, der viser, at der er mange, der har svært ved at forstå dem, så tager vi det alvorligt og vil gerne gøre noget ved det.

Jeg vil gerne starte med at complimentere ministeren, som jeg altid synes holder en meget klar, tydelig og letforståelig tale, og det er også en minister, som på de områder, ministeren arbejder med, virkelig gør en indsats for at sikre bedre sprog. Så stor tak for det. Vi kan jo sagtens bruge en masse kræfter her i Folketingssalen på at tale om alt det, der rent faktisk fungerer, alle de gode initiativer, som bl.a. ministeren kommer med. For der er ingen tvivl om, at de er der, men der er altså også steder, hvor der er plads til forbedringer.

Der synes jeg at det er et rimeligt krav fra os at sige, at vi må gå ind der, hvor der rent faktisk er plads til forbedringer, og gøre de ting, vi kan, for at lave nogle forbedringer. Der synes jeg vi har nogle helt konkrete forslag, som ikke er særlig omsiggribende, som ikke er særlig bureaukratiske, som ikke er særlig tvangsbetonede eller noget, men som er stille og rolige, konkrete, hjælpsomme krav, der kan flytte tingene i den rigtige retning.

Vi foreslår at igangsætte en plan – ikke en plan, hvormed man skal tvinge nogen, men hvormed man bare helt stille og roligt opfordrer de forskellige offentlige myndigheder til at gennemgå de hjemmesider, de har, for at se, om der nu er noget, der er for svært at forstå, og hvis der er det, så lave det om. Det synes vi faktisk kunne være en rigtig god idé at gøre. Når vi foreslår en hjemmeside, hvor man kan skabe noget debat om det offentlige sprog, hvor man kan lægge eksempler ind på godt og dårligt sprog, så tror vi, at det kan være med til at skabe den fokus, som også Venstres ordfører efterlyser. Jo mere fokus der er på det her område, jo bedre bliver vi. Det er derfor, vi foreslår netop sådan en hjemmeside, der kan skabe den fokus. For vi tror, at det kan være med til, at vi alle sammen bliver bedre.

Det samme gør sig også gældende med vejledningen. Det er jo ikke et udtryk for, at vi vil plage livet af de offentligt ansatte med endnu flere vejledninger, med endnu flere løftede pegefingre, hvilket Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby, nærmest fik det til at lyde som om. Nej, det er bare et spørgsmål om, at vi gerne vil opdatere den viden, der er på det område. Vi vil gerne have nogle af de gode fif og tricks, som der bl.a. er fra det gode arbejde, ministeren lægger i det her, skrevet ind i en vejledning, så vi er mest muligt opdateret. Hvis man allerede er godt i gang med det, er det måske kun en lille ekstra indsats, der skal laves, før vi kommer helt derhen, hvor det er en opdateret vejledning. Så lad os komme i gang med det.

Så vil vi ikke tvinge nogen til uddannelse, og vi vil ikke sidde herinde på Slotsholmen og detailstyre, hvilken undervisning man skal have. Vi skriver bare stille og roligt i vores forslag: Lad os nu sikre, at det bliver prioriteret. Er der offentligt ansatte, som arbejder med at kommunikere, så er det en god idé at få god uddannelse på det her område. Så der skal være plads til at prioritere det. Jeg synes, det er nogle forslag, som er ret ligetil at gå i gang med. Det er bare om at komme i gang, hvis man vil. Jeg fornemmer jo, at der her i Folketingssalen er meget stor interesse for området. Der er også enighed om, at vi skal være så gode som muligt på området. Er der

svære ord, skal vi prøve at bruge mere enkle ord osv. Hvorfor så ikke sige ja til det her beslutningsforslag? Hvorfor så ikke tage imod den her idé?

Men nej, man vil hellere skyde det ned. Man vil hellere bruge kræfter på at sige, at det handler om tvang og bureaukrati. O.k., men så takker vi i hvert fald for den gode debat, vi har haft. Vi håber, at alene det, at vi har haft muligheden for at vende og dreje argumenterne her i Folketingssalen, er med til, at der er flere, der bliver opmærksom på, at det er en god idé. Det er et demokratisk mål i sig selv at skrive, så flest mulige forstår det. Det med, at man får fremmedgørende tekster fra det offentlige, hvor der er fremmedord, man ikke forstår osv., skal vi holde os væk fra. Vi må altid sørge for at skrive så klart og tydeligt som muligt. Ligesom ministeren gør det på forbillig vis, skal vi alle sammen lade os inspirere til at kommunikere klart og tydeligt. Så hvis ikke vi har fået andet ud af det her forslag, har vi i hvert fald fået sat den dagsorden, og det er vi rigtig glade for fra socialdemokratisk side.

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 19:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg tænkte bare lidt på, at der jo er det, at hr. Rasmus Prehn går og håber lidt på et regeringsskifte, og jeg tror ikke, at hr. Rasmus Prehn ville sige nej til en ministerpost, hvis jeg skal være helt ærlig, og det synes jeg heller ikke han skal. Men jeg synes måske, at hr. Rasmus Prehn så skulle overveje at sige nej til en spindoktor, for det klarer hr. Rasmus Prehn jo udmærket selv. For hvis man går ind og kigger på hr. Rasmus Prehns Facebook-hjemmeside i dag, kan man jo se, at hr. Rasmus Prehn for 9 timer siden anbefalede alle sine gode venner på Facebook en historie på Berlingskes hjemmeside, netop om volapyk på hjemmesider. Hr. Rasmus Prehn skrev til vælgerne: Kom ind og kig, gå ind og stem.

Nu har de haft 9 timer til det – de der socialdemokrater er jo lidt langsomme – og så er det lykkedes hr. Rasmus Prehn at få en rigtig god statistik. Det vil jeg gerne kvittere for. Hjertelig tillykke.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Rasmus Prehn (S):

Man føler sig næsten afsløret her, stående på talerstolen. Sagen er bare den, for nu at være helt ærlig, at da jeg lagde det ud på Facebook, var der faktisk endnu flere, der jubled. Efterfølgende har jeg haft nogle rigtig dårlige venner på Facebook, der har fået det til at gå lidt ned. Så det er faktisk ikke udtryk for spin, men udtryk for, at der ude i den danske befolkning er en sund jubel over det her forslag. 47 pct. er alligevel noget.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu tror jeg, jeg vil bruge det ord, der står i hr. Rasmus Prehns indlæg på Berlingske Tidendes netavis, nemlig ordet volapyk. For det er det, der kommer ud af ordførerens mund også lige nu. Det er nok lige at skamrose den her fantastiske meningsmåling, som jeg synes er noget socialdemokratisk præfabrikeret i sin substans.

Jeg vil gerne spørge ordføreren om noget helt andet: Hvad synes en kommunalordfører for Socialdemokraterne egentlig om, når man nu har vundet borgmesterposten i Aarhus, at kommunen vælger at bruge 23 mio. kr. på at have kommunikationsmedarbejdere ansat? Synes ordføreren ikke, det var bedre med de her omtalte 25 hjemmehjælpere, hvis man bare valgte at gå ned på det niveau, der var, dengang man overtog magten fra Venstre i Aarhus? Hvis man bare gik ned på det niveau, kunne kommunen ansætte 25 nye hjemmehjælpere. Ville det ikke være dejligt?

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:25

Rasmus Prehn (S):

For at starte med den her i øvrigt lødige undersøgelse, der er på Berlingske Tidendes netavis, vil jeg sige, at den jo faktisk er i en af de her blå aviser, som vi fra socialdemokratisk side ellers er meget skeptiske over for, og hvor vi mener der er en vis bias til fordel for højrefløjen. Men selv om det er en højreorienteret avis, måske en af de allermost højreorienterede aviser, som vi jo kritiserer den for at være, så er der faktisk et klart flertal af folk, der udtrykker jubel over vores forslag. Det glæder os, og det gør også, at vi måske ser med lidt mildere øjne på Berlingske Tidende.

Med hensyn til Aarhus og borgmester hr. Nicolai Wammen og de initiativer, han har taget med hensyn til informationsstrategi og ansættelse af medarbejdere osv., vil jeg sige det på den måde, at jeg tror, at man altid skal være meget påpasselig med at tro, at man får mere kommunikation ud af bare at ansætte nogle flere. Men jeg vil ikke stå og gøre mig til dommer her på Folketingets talerstol over, hvad man gør i den ene eller den anden kommune. Som i en række andre situationer her på Folketingets talerstol vil jeg sige, at det må være op til den enkelte kommune selv at vurdere, hvad man mener er rigtigt. Hvis man har en særlig strategi i Aarhus for at opprioritere kommunikation og information, skal man have mulighed for det. Der tror vi på det kommunale selvstyre. Der ville det være meget forkert at pålægge kommunen noget, jævnfør også den argumentation, som Dansk Folkeparti selv havde, om, at man ikke skal detailstyre, at man ikke skal have centralisme, og at man ikke skal pålægge kommunerne for meget. Vi har tillid til, at det finder kommunerne selv ud af at prioritere, og hvis man er gået for langt, er jeg sikker på, at man – jævnfør den kritik, Enhedslisten har rejst, af den pågældende beslutning – vil rette ind og skrue lidt ned for antallet af medarbejdere.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

25) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til videnskabsministeren:

Hvilke visioner, konkrete delmål og planer har regeringen, for at Danmark kan blive førende i nem, fri og lige adgang til internettets videnudbud via hurtig, trådløs opkobling for derigennem at videreudvikle Grundtvigs og Kolds tanker om vidensspredningens betydning for et samfunds konkurrenceevne, sammenhængskraft og demokratiudvikling, og vil regeringen i den forbindelse arbejde for at gøre offentlige bygninger, herunder bl.a. rådhus, biblioteker og uddannelsesinstitutioner, og pladser og lign. til hotspots?

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Anmeldelse 13.04.2011. Fremme 15.04.2011).

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
(Punktet er udgået af dagsordenen).

Kl. 19:27

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 27. maj 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:28).